

GOVERNMENT OF INDIA
NATIONAL LIBRARY, CALCUTTA.

Class No.

Book No.

N. L. 38.

MLIPC - S1-36 L/NL/60-14 9-61-50,000.

Ta
294.5
V641

GOVERNMENT OF INDIA
NATIONAL LIBRARY
CALCUTTA.

This book was taken from the Library on the date last stamped. A late fee of 6 nP. will be charged for each day the book is kept beyond a month.

1963

N. L. 44.

MGIPC-S1-37 LNL/80-12-1-62-50,000

சிவமயம்.

சைவசமயசிரோமணிபாபிய

வீரதுங்கராமபாண்டியர்

அருளிச்செய்த

பிரமோத்தர காண்டம்.

—————(*)—————

இதற்கு

ஸ்ரீசந்திரசேகரகவிராசபண்டிதர்

அவர்களாலிபற்றிய

பொழிப்புரையுடன்

சைவ குமாரர்

திருத்தணிசைவமுதலியாரால்

சென்னை இட்டா

பார்த்தசாரதிநாயுடு

அவர்களால்

சென்னை,

அமெரிக்கன் டைமென்ட் பிரவீல்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1913

உ.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரமோத்தா காண்டம். பிரமோத்திரன்

பாயிரம்.

கடவுள் வாழ்கது.

வியாகர்த்தி.

நல்லசொற்பொருளுருநடாத்தவும்
எல்லகாணரும்பேரின்பமெய்தவும்
வெல்லுமானமுகத்தினைமேள்வாழ்
வல்லபைக்குரியாணைவழுதுவாய்.

இதன் பொறிப்புரை.

சொன்னயமும் பொருணயமுங்கொண்டு சோர்வின்றி விற்பன்ன முற
வும், இவ்வனவென்று எல்லைகாணுதற் கருமையாகிய பேரின்பத்தையடையவும்
வெற்றிகொள்ளும் யானைமுகத்தைப் பொருந்தி சிறப்புறும், வல்லபை பென்
னுஞ்சத்திக்குரியாரைத் துதிசெய்வாய் என்று.

கவிசெய்யவும் எழுதவும் சொல்லலங்காரமும் பொருளலங்காரமும் பொ
ருந்தக்கொண்டாலல்லது சோபிக்காதென்பவை யுணர்த்துதற்பொருட்டே,
சொற்பொருள் என்பதற்கு நல்ல வென்னுமடை கொடுத்துக் கூறினர்.

சிறின்பம் பேரின்பமென இன்பமிருவகத்தாய், அனுபவத்திற்கு
சமமாகத்தானே தின்றதானாலும், முன்னது அளவினைப்பெற்று மதிக்கக்கூடிய
கிலையினின்றும், பின்னது எல்லை காணுதற்கு மிவ்வனவென்று முனத்தினாலு
மறிதற்குக் கூடாததாய் ஒருதரமிதனையடையின் காந்தயத்தின் தன்மைபோ
லும் அதற்குப்பால் தீபமுண்ட நெய்யைப்போலும் கோ, இடைவிடாது சுசித்தற்
கிடனாயுற்ற தாதலின் ஆசிரியரினை “எல்லகாணரும் பேரின்பம்” என்றனர்.

கயமுகாருளை வென்றவராகலின் “வெல்லுமான முகத்தினை” என்றனர்.

“சிங்மெனும் பொருளுமாதி சத்தியோடுசேரி நெத்தொழிலும் வல்லதாம்” என்றபடி சத்தியோடுகூடிய முகூர்த்தத்திற்கே சகலத்தையும் நடத்தும் வல்லமையுண்டாமென்பதுதோன்ற வல்லபைத்தூர்யானை என்றனர்.

நூலேச்செய்ய மொவ்வொருகவியும் அந்நூலின் முகப்பிற்றானே கூடவுள் வாழ்த்துக் கூறுதன் முறையாம். இதற்கு ஏற்படு கடவுளையாவது வழிபடு கடவுளையாவது கொள்ளலாம் இங்கு நூலாசிரியர் சைவராதலானும் நூலுமப்படியே யாகலானும் இவருக்குவழிபடுகடவுளு மோபடு கடவுளுமாகிய வீராயகரைக் கொண்டனர்.

நடேசிகுதி.

வேறு.

பூமேவுசு அமுக னுந்திருமா லும போற்றிசெய்யத்
தேமேவுகுழலுமையாள் செழுங்குவளை விழிகளிப்ப
மாமேவுமிதழி நறுமழை துளிப்பமணிமன்ற
தாமேவிநடம்புரியுந்தனிப்பொருளைவணங்குவாம்.

(இ-புரை.) தாமரைப்பூவில் வீற்றிருக்கும் பிரமதேவனும் திருமாலும் போற்றிசெய்யவு், இயற்கைபாகவே வாசனையுள்ள அளகபாரத்தையுடைய சிவகாமித்தாயாருடைய வளமையுள்ள லோற்பல மலர்போன்ற திருக்கண்கள் களிப்படையுடைய, அழகுபொருந்திய கொன்றைப்பூமாலையானது தேன்மழையைத்துளிக்கவும் சிற்சபையைவிரும்பி நடனஞ்செய்கின்ற ஒப்பில்லாத மெய்ப்பொருளாகிய நடேசமூர்த்தியை யாம் வணங்குவாம். ஏ-று.

“பூவெண்ப்படுவது பொறிவாழ்ப்புவே” என்பதனால் இங்கு பூவென்றது தாமரைப்பூவை காதுவும் நீண்டு விசாலித்து செவ்வரி பரந்த கண்களாதலின் “செழுங்குவளை விழி” என்றனர். அன்றலர்ந்த புட்பத்தாலாயமாலையாதலின் “நறுமழை துளிப்ப” என்றனர். நவரத்தினககித சோபிதலங்காரமுடைய சபா மண்டபமாதலின் “மணிமன்றம்” என்றனர். முதலீறில்லாது ஒப்புவமையில் லாமையால் “தனிப்பொருள்” என்றனர். இந்நூலின் பயன், தமக்கேயன்றி யுவு கத்துற்றாரியாவார்க்கும் பயன்படவேண்டுமென்ற எண்ணங்கொண்டவராகலின் உளப்பாட்டுத் தன்மைப் பனமை வினையாகிய “வணங்குவாம்” என்பதால் முடித்தனர். (ச)

சிவகாமித்தாயாகுதி.

வேறு.

பூரணியைத்தனுகாணபுவனபோகங்கடமைப்புரக்குமாயா
காரணியைப்பசுபாசமலமகலமெய்ஞ்ஞானக்கண்ணிற்றோன் றும்
ஆரணியைப்பரமசிவனுனந்தநடத்தின்வைத்தவருட்கண்ணனைச்
சோணிகொள்பொழிற்றில்லைச்சிவகாமசுந்தரியைச்சிந்தைசெய்வாம்.

(இ-புரை.) எல்லாவுயிர்களிடத்தும் நிறைந்திருப்பவரும், தனக்கான புலனபோகங்களை ஆன்மகோடிகளுக்குத்தந்து முறைதவறாமல் காத்துக்கொண்டிருக்கிற மாயைக்கு அதிஷ்டமானாயிருப்பவரும், பக்குவப்பட்டுள்ள ஆத்துமாக்களுடைய ஆணவமலம் நீங்கினவிடத்து விளங்குகின்ற மெய்ஞ்ஞானப்பார்வைக்குத் தரிசனமாகின்ற வேதங்களால் துதிக்கப்பட்ட பாமசிவன் நிருத்தஞ் செய்கின்ற ஆனந்தநடனத்தை இடைவிடாது பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் கிருபாகோக்கத்தையுடையவருமாகிய சிறப்பினையும் அறிவினையும் பொருந்திய சோலைமூர்ந்த தில்லைவனமென்னும் நிவ்வியகேதந்திரத்தில் வீற்றிருக்கும் சிவசாமியத்தாயாரை யெப்போதும் யாம் தியானிப்பாம். ஏ-று.

தது-சரீரம். கரணம்-தத்துவங்கள். புலனம்-உ.உ.உ. போகம்-போகங்கள். பசு-ஆன்மா. பாசம்-ஆணவமலமாம். எனவே-ஆன்மாக்களுக்குச் சரீரத்தைக் கொடுத்துப் புலனங்களிற் பிறப்பித்துப் போகங்களை அனுபவிக்கச் செய்வது மாயையென்றும், அந்த மாயையைத் தொழில்படுத்துவது பராசத்தியென்றும் சொல்லப்படும். யோகிகளாலும் ஞானிகளாலும் மனக்கண்ணால் நோக்குதற்குரிய பூரணம் என்னும் ஸ்தானத்திலே பொருந்தி வாழ்பவளாதலின் “பூரணியை” என்றனர். மாயைக்கு முற்பட்டு பராசத்தியென்னும் பெயரோடு விளங்குபவளாதலின் “மாயாகாரணி” என்றனர் ஆரணியை யென்பதற்கு வேதரூபியை என்றும் பொருள்கொள்ளலாம். மனத்தின்கண் அகலாது தியானிப்பது தோன்ற “சிந்தைசெய்வாம்” என்றனர். (உ.)

கணபதிபூதி

வேழ.

சிஞ்சுமதிச்சடாமகுடப்பெருமானைப்பிரியாத
வஞ்சியிமவான்றவததினவருபேடைமயிலுதவும்
அஞ்சிறைவண்டிறைத்துவிழுமருவிமதமொழுகுகவுட்
குஞ்சரவெம்புகர்முகத்துக்குரிசிடையினைதொழுவாம்.

(இ-புரை) இளந் திங்கையணிந்த சீடாமகுடத்தையுடைய பாமசிவனை வீட்டு நீங்காத பூங்கொட்போன்ற திருமேனியையுடையவரும், மலையரையன் தவத்தினால் அவனுக்குப் புத்திரியாகத் திருவவதாரஞ்செய்த மயிற் பேடை போன்றவருமாகிய பார்வதியார் அருளும் புத்திரராகிய அழகிய சிறகுகளையுடைய வண்டிகள் இசைபாடிக்கொண்டு உண்ணுதற்காக ஒன்றின்மேலொன்றாக விழுகின்ற மதநீர் மலையருவிபோலொழுகும்படியான கவுட்குழியையுடைய தாய்ப் புகர்நிறந்தந்திய வெவ்விய யானைமுகத்தையுடைய கணபதியின் இரண்டு திருவடிகளையும் யாம் தொழுவோம். ஏ-று.

முதலில் விகாடகரைத்துதிசெய்து மறுபடியும் அவரைத் துதிசெய்வதற்ுக் காரணமென்னவென்றால்:—விகாயகர் திருவவதாரமானபேர்து, அவருக்

குப் பரமசிவன் கணங்களுக்கெல்லாம் பதியாயிருக்குஞ் சிறப்பருளித் தேவர் கன்முதலாகிய எவர்களுையானும் ஆரம்பத்தில் உண்ணத்துதிசெய்து பின்பு ஒரு கருமஞ் செய்யத் தொடங்குவார்களானால் அக்கருமம் இடையூறின்றி முற் றப்பெறமென்று வரமருளிச்செய்த நான்முதல் ஆரம்பத்தில் விநாயகரைத்துதி செய்து ஒரு கருமஞ் செய்யத் தொடங்குவது சைவசமயத்தில் நியதியாகவரு கின்றதாதலால், இந்துலாசிரியரும் தாம்செய்யத்தொடங்கு தூலிடையூறின்றி யினிதாமுடியும் பொருட்டு ஆரம்பத்தில் விநாயகரைத்துதிசெய்து, தந்தை-தா ய்-மக்கள்-என்னு முறைமைபற்றிச்-சிவம்-சத்தி-இருவரையுந்துதிசெய்து பின் னும் விநாயகரைத் துதிசெய்தனர் இதுவே காரணமென்றறிக.

இளஞ்சந்திரன் என்பது தோன்ற “பிஞ்சுமதி” என்றனர். மயில்போலு ஞ்சாயலையுடையதாகவின் பார்வதிதேவியாரை “பேடையில்” என்றனர். புன் னிகளையுடைய முகமென்பதுதோன்ற “புகர்முகம்” என்றனர்.

மும்மதத்தினுஞ் சிறந்த கன்னமதம் அத்திமுகத்திற் குரித்தாகலானும், அதை வினையகமூர்த்தி சிறந்ததாகக் கொண்டதனாலும் அம்மதம் அமிர்தத்தி னும் சிறந்ததாக அறுகாற்பறவைக ளிசைபாடிக்கொண்டு விழுவாரம்பித்தன. அம்மத மிடைவிடாது பொழிவதுதோன்ற “அருவிமதம்” என்றனர். (க.)

சுப்பிரமணியத்துதி.

வேறு.

இறுதியெனத்தகுதியர்போய்க்கைமையெய்தவயிராணியின்பமெய்தப் பிறைகளொருநா ன்கனையதிரன்மருப்புவெள்ளைப்பிடரினேறி மறுகுதொறும்பொ ன்னுலகின்வானவர் கோன்பவனிவாச்சூரன்மாயச் சிறிதுகடைக்கண்சிவந்தசேவகன்கிண்கணிச்சாணஞ் சென்னிவைப்பாம்

(இ - புரை.) அசுரர்சந்தியென்ப திந்தமட்டில் அழுந்துபோவ தென்று சொல்லும்படி அந்த அசுர மாதர்களுெல்லாம் கைம்பெண்களாகவும், இந்திரா ணிமுதலாகிய தேவஸ்திரீகள் சந்தோஷத்தையடையவும், நான்கு பிறைகளிரு ந்து அவைகளையொன்றாக வைத்ததுபோலிராநின்ற வன்மைபொருந்திய தந்த வ்ளையுடைய வெள்ளையானாகிய ஜீராவதத்தின் பிடரியின்மேல் ஆரோக ணித்துக்கொண்டு பொன்னுலகத்தின் வீதிகன்தோறும் தேவேந்திரன் பவனி வரவும், சூரபன்மன் இறந்துபோகும்படி நேத்திரங்களினிடமாகக் கோபக்குறி யைச் சிறிது காட்டிய சுப்பிரமணியருடைய கிண்கணியணிந்த திருவடிகளை யெய்து சிவத்தில் சூட்டிக்கொள்வாம். எ - று.

செம்மையும் கறுப்பும் கோபக்குறியென்று குத்திரமிருப்பதனாலு “கடை க்கண்கிவந்த” என்பதற்குக் கோபக்குறியெனப் பெரூளுக்கறப்பட்டது கான். குகொம்புளையுந் தவளகித்தையும் பெற்றதேவேந்திரனுக்கு பட்டத்த யாதின

யாவலமைந்த இது பாற்கடவி லயிர்தங்கடைந்தபோது ஸ்ரீ இலக்குமி தேவி
யாரோடும் உதித்தது. (சு)

திருஞானசம்மந்தசுவாமிகள்துதி

வேறு.

சுழியுப்புனற்செஞ்சடையாளர்பங்கிறேறாகைதுணிமுலைக்கண்
வழியுங்கொழும்பற்கடலுண்டுபாவக்கோடைமலிந்துசுட
ஒழியும்பசும்புல்லெனவுலகமொடுங்காதோங்கத்தண்ணளியாற்
பொழியுங்கவிதைக்காளிமுகில்பொன்னங்கமலத்தாடொழுவாம்.

(இ - புரை.) சுழிகளைச்சுழிக்கும் நீருருவமாகிய கங்கையை யணிந்த
செஞ்சடையையுடைய பாரசிவன் இடப்பாகத்தில் வீற்றிருக்கும் மயிற்சாய
லையுடைய பார்வதிதேவியாரின் இரண்டு திருமுலைகளிடத்தினின்றும் பெரு
காநின்ற வளமையுள்ள ஞானப்பாற்கடலுண்டு, பாவமாகிய கோடைமுகுந்த
சுட அக்கோடையினால் கருகிப்போம் புல்லைப்போல இவ்வுலகமானது நகரத்
தில் விழுந்து வெம்பாமல் மோகத்தையடையும்படி அதிசாந்தமாகிய திருபை
யினுலே தேவாரமாகிய மழையைப்பொழிந்த காளமேகமென்று சொல்லத்தக்க
சோழியிற் திருவவதாரஞ் செய்தருளிய திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளுடைய
பொன்னிறமுள்ள திருவடித் தாமரைகளை யாம்தொழுவோம். எ - று-

காளிமுகில் என்பதில் காளி என்று மேகத்தைக் குறிக்கும்போது கரு
மை நிறமுள்ளதாகவும், திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளைக் குறிக்கும்போது காளி
யென்னும் பெயருள்ள தலமாகவும் பொருள்கொள்ளப்படும். காளிதன்னென்ற
ஒரு நாகராசனால் பூசிக்கப்பட்ட தலமாதலால் அது கோனியென் வோர் பேர்
பெற்றுச் சோழியென வழங்கப்படுகின்றது. (ரு)

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்துதி.

வேறு.

ஆரணநன்னிலையறியாச்சாக்கியர்களருங்கற்றாண்
பாரதியமருங்ககைசுதாப் படுநீரிற்புகவுந்த
வாரணநல்லுறியாண யேத்திமுந்நீர் வடதளிரின்
நாரணன்போலினிதயர்ந்த நாவலன்பொற்றொழுவாம்.

(இ - புரை.) வேதத்தி னுண்மைப்பொருளையறியாத சமணர்கள் சும்ப்
பதற்கரிய கற்றுணை இவ்வுலகத்தாரெல்லாருமறியும்படி அரையிற்கட்டிச் சுழ
த்தித்திணிக் குளாலும்படிபோட யானையினதுதோலை மல்ல போர்வையாகப்
போர்த்திருக்கும் பசமனைத் துதிசெய்து அந்தக்கற்றாணை தெய்வமாக மித
க்கும்படி திருப்பாற்கடலில் ஆவினத்தளிரிற் பன்னிகொண்டிருக்கும் விஷ்

ஹவைப்போல) மகிழ்ச்சியுடனிருந்து திருப்பாதிசிப்புவிழர்க்கடுத்த கெடிலந்
தியில் கையேறிய திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளுடைய அழகிய திருவடிகளை யாம்
தொழுவாம். எ - று. (௬)

ஆழ்ந்த நீர் என்பதுதோன்ற “படுநீர்” என்றது. “முந்நீர்” என்றது கடலை.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் துதி.

வேறு.

தாதுநிறைக்கும்பசுந் துளபத்தாமத்தோ னுஞ்சரோருகச்செம்
போதினகத்துச் சகமீன்ற புத்தேடானுமறியானை
மாதினிடத்தின் முனிலொழிய வாரூர்ச்செம்பொன் மணிமறுகிற்
றுதுநடத்துங்கவிராசன் றுணைத்தாட்கமலந் தொழுதிடுவாம்.

(இ - புரை.) மகரந்தங்களால் நிறையப்பட்டிருக்கும் பசியதுளபமாலையணிந்த திருமாலும், செந்தாமரைப் பூவிலிருந்துகொண்டு உலகங்களைப்படைக்கும் பிரமதேவனும் அறியக்கூடாத பரமசிவனைப் பரவை நாச்சியார் கொண்டிருந்த லூடல் நீங்கும்படி அவரிடத்திற்குத் திருவாரூரின் செம்பொன்களும் ரத்தினங்களும் நிறைந்துள்ள திருவீதியில் தூதுபோம்படி அனுப்பிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய இரண்டு திருவடித்தாமரைகளையும் யார் வணங்குவாம். எ - று. (௭)

இங்கு “மாது” என்றது பரவைநாச்சியாரை.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் துதி.

வேறு.

சீதவார்போழிற்றில்லைப்பரமனுக்
கோதுநற்றமிழ்க்கோவையுறைசெய்து
நாதன்மாணிக்கவாசகனுண்மலர்ப்
பாதபங்கயமேததிப்பரவுவாம்.

(இ - புரை.) குளிர்ச்சிபொருந்தியதாய் வானளவு மோங்கிய சோலை குழந்தைநிலையென்னுந் திவ்விய சேஷத்திரத்தில் ஆனந்த நிர்த்தனஞ் செய்கின்ற நடேச மூர்த்திக்கு யாவருந் துதிசெய்கின்ற நல்ல தமிழினால் திருக்கோவையாரூரை செய்தநாதனாகிய மாணிக்கவாசகசுவாமிகளுடைய விடியற்காலத்தில் மலர்த்த தாமரை மலரை யொத்த திருவடிகளை யான் துதிசெய்து புகழ்வேவாம்.
“நான்மலர்” என்றது அன்றலர்த்த மலரை (௮)

குருவணக்கம்.

வேறு.

தேசான் சிவஞானச் செழுஞ்சுடரான் மும்மலமா
மாசான விருளகற்றி மன்னுயிரைப் புரந்தளித்துத்
துசானை யுரிவசைத்தோன் றெல்லசமய நிறுத்து நிம்பை
யீசான மாமுனிவ னினையடியை யிறைஞ்சுவாம்.

(இ - புரை.) சோதிமயமான சிவஞான மென்னுஞ் செழுமையுள்ள ரூரீ யனாள் ஆணவம் கன்மம் மாயை என்மின்ற மூம்மலமாகிய சூற்றமுள்ள அஞ் ஞான இருளைக்கி நிலைபெற்ற உயிர்களை அகழித்து யானைத்தோலைப் போர் வையாகப் போர்த்தருளிய பரமசிவனது பழமையாகிய சைவசமயத்தை நிலை நிறுத்திய பெருமை பொருந்திய நிம்பை ஈசானமுனிவருடைய இரண்டு திரு வடிகளையும் யாம் பணிவாம். எ - று.

நிம்பை யென்பது வேப்பத்தூர், தொல்சமய சிலை நிறுத்து மெனவும் பாடம். சிவம் இத்தன்மைய தென்றும், சிவன் இத்தன்மைய தென்றும் ஆணவமலம் இத்தன்மைய தென்றும் யாவருக்குந் தெரிவித்துச் சைவப்பற்று ண்டாகச் செய்தலால் சைவசமயத்தை நிலை நிறுத்துகின்றவனெனச் சொல்லப் பட்டது. (௬)

அவைபுடக்கம்.

வேறு.

அஞ்சனமிடற்றிநாயின்னிலைமுற்றுமளவிட்டன்றிச்
செஞ்சொலின்வழுத்தொணுதேவ்விதியும்வாய் கிறக்கொணாதாம்
விஞ்சையரெவருந்தத்தமதியினின்னிலங்காறும்
வஞ்சமற்றுரைக்கலாமேலடியனும்வழுத்தலாமால்.

(இ - புரை) காலகண்டத்தையுடைய பரமசிவனே தேவரீருடைய நல் ல நிலைமை முழுவதையும் சாஸ்திரங்களினாராய்ச்சியினால் அளவிட்டறிந்து ப் டல்களாற் சொல்லவேண்டுமே யல்லது அளவிட்டறிவதற்குமுன் சொல்லவொ ண்ணாதே யென்றால் வேதங்களை யெல்லா மோதியுணர்ந்த பிரமணம் தேவரீரு டைய நிலைமை முழுவதையுஞ் சொல்லுகிறேனென்று வாயைத்திறக்க வொ ண்ணாது. ஆனால் அப்படி வேண்டுவதில்லை; புலவர்கயெல்லோரும் தங்கள் புத் தியின் விசாலமட்டும் வஞ்சகமின்றிச் சொல்லலாமென்றால், அடியேனார் தெரி ந்தமட்டிற் சொல்லலாம் அன்றோ. எ - று (௧௦)

தொல்லையமுனிபாற்கேட்டுக்குதமாமுனிவன்சொன்ன
நல்லமுற்காதைதன்னைநான்றமிழ்வழிநடாத்தல்
கொல்லுலையிரவூசிகுருமணிகுழித்தவாயின்
மெல்லியபஞ்சி நூல்போம்மீழுத்தகவுடையதம்மா.

(இ - புரை.) பழமையாகிய வியாதமுனிவரிடத்தில் கேட்டுப்பெருமை பொருத்தி குதமுனிவர் மூன்புசொல்லிய பழைய நல்ல சிவசரித்திரத்தைப் பி ன்புரான் தமிழினம் சொல்லுதல் கொல்லுலைய முகத்தில் செய்யப்பட்ட உர் மையுள்ள ஊசியினால் தவாரஞ் செய்யப்பட்ட வழியில் மிகுதவாகிய பஞ்சுத ல் தழைகின்ற மேன்மையுடையதா திருக்கின்றது. எ - று.

அ

பிரமோத்தரகாண்டம்.

கொல்ல னூலையிற் செய்யப்பட்ட உர்மையான ஊடுபுகுந்த துவாரத்தில்
மெதுவாகிய தூல் துழையாதென்பது கருத்து. (கௌ)

பற்றியவரவம்பாரார்முள்ளெண்ணைப்பங்கந்தோரார்
பொற்றுணர்க்கைதைசார்ந்துபொலிவெண்ணிமலர்கொள்வார்போல்
உற்றுணர்விலேன்செய்தபனுவலுளுருதேவாரார்
கற்றுணர்மாந்தர்கொள்வர்கடவுடன்சரிதமென்றே.

(இ - புரை.) பாம்பிருக்குமென்று எண்ணாதவர்களாயும், முள்ளுகள் கை
களில் தைக்குமெயென நினைத்தவர்களாயும், சேற்றிலிருக்கின்றதே யென்று
யோசியாதவர்களாயும், வாசனையின் மிகுதியைக்கருதிப் பொன்னிறமுள்ள கொ
த்துகளையுடைய செந்தாழையினிடத்துச் சென்று அதன் மலரைப் பறிப்பவர்
போல், அறிவில்லாதயான் செய்தபாடலினிடத்துக் குற்றங்களை யெண்ணி நீக்
கிவிடாமல் கற்றுணர்ந்த முன்னோர்கள் இது சிவசரிதமென்று மனம் பொருந்தி
ஏற்றுக்கொள்வார்கள், எ - று. வகாரம் சிறப்புப் பொருள். உருத-பொருந்
தாத-குற்றங்கள். (கஉ)

சொப்புப்பாயிரம்.

கறங்குதிரைப்பெருங்கடல்குழவனிபுரந்திகல்கடிந்துகலியைமாற்றி
மறந்திகழவிலங்கிலேவேல்வரதுங்கராமனியன்மதுரைச்சங்கஞ்
சிறந்தவறுகாற்பீடந்தனிற்றிரமோத்திரகாண்டந்தென்சொலாக்கி
யறந்தழைக்குங்கவிஞர்செவிக்காரமுதமாகவாங்கேற்றினானே.

(இ-புரை.) ஒலிக்காநின்ற அலையையுடைய பெரியதாகிய சமுத்திரஞ்
சூழ்ந்த இவ்வுலகத்தைக்காத்துப் பகைவரைப் போர்முகத்தில் வென்று (பாவங்
களை நீக்கி) வீரம் விளங்கப் பிரகாசிக்கும் தகட்டு வடிவாகிய வேலெந்திய வரது
ங்கராம பாண்டியமகாராஜன் பிரமோத்தரகாண்டத்தைத் தமிழாற்செய்து இய
ற்றமிழ் பயின்ற மதுரைச்சங்கத்தில் சிறப்புற்றிருக்கும் அறுகாற்பீடத்திருந்து
தருமருணமிருந்த புலவர்கள் காதுகளுக்குக் கிடைப்பதற்கரிய அமுதம்போல
மதரிக்கும்படி அரங்கேற்றினான். எ-று.

முதற்சங்கம் இடைச்சங்கம் கடைச்சங்கம் என சங்கம் மூன்றும். இவை
களில் சிறந்த துணைக வித்துவான்களெல்லாம் அமைந்துளர். (கங்)

பாயிர முற்றிற்று.

செய்யம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மு த ல ல வ து

ப ஞ் ச ா க்ஷ ர ம கி மை யு ரை த் த

அ த் தி ய ர ய ம்.

வேதபாரகர்முனிவரர்வேள்வியாங்கியற்றப்
போதினான்முகத்திறையுரைசென்னியிற்புனையாச்
சீதவார்பொழினைமிசாரணியத்தைச்சேர்ந்தாங்
காதிவேள்வியைவிதிமுறைப்பற்றுவானமைந்தார்.

(இ-புரை.) வேதபாரகாகிய முனிவர்கள் வேள்விசெய்யவிரும்பித் தாம
ரைப்பூவிலிருக்கும் நான்குமுகங்களையுடைய பிரமதேவனுடைய உத்தாரத்
தைச் சிரசில் ஏற்றுக்கொண்டு, நைமிசாரணிய மென்னும் குளிர்ச்சி பொருந்தி
மேலுயர்ந்த பொழிவிடத்தைச்சேர்ந்த, அவ்விடத்திலேதவலியார் சிவயாக
மொன்று செய்யத்தொடங்கினார்கள். ஏ-று முதலிலிருக்கும் ஆங்கு அசை. (க)

ஆயகாலையிற்புராணமீரொன்பதுமரைந்த
துயமாதவச்சூதமாமுனிவந்துதோன்ற
ஏயமாதவர்முனிவனுக்கிருக்கையீந்தெயக்கு
நேயமாகியசிலகதைதிகழ்த்துதியென்றார்.

(இ - புரை.) அவர்கள் வேள்வி செய்துகொண் டிருக்கும்போது பதி
னெண்புராணங்களையும் முனிவர்களுக்கெடுத்துச் சொன்ன பரிசுத்தமான பெ
ருணம்பொருந்திய தவமுன்ன சூதமுனிவர்வந்துதோன்ற அவ்விடத்திலிருந்த
முனிவர்கள் அவருக்கு ஆசனங்கொடுத்து வீற்றிருக்கச்செய்து எங்களுக்கு
அன்பை விளைவிப்பதாகிய சிவகதையை யருளிச்செய்யுஞ் சுவாமீ யென்றார்
கள் ஏ-று. ஆகிய என்பது ஆய எனவாயிற்று.

பதினெண்புராணங்களாவன:— மச்சியம்- கூர்மம்-வராகம்-வாமனம் - பிரம்
மம்-வைணவம்-பாகவதம்-கசுவம்-இலிங்கம்-பௌடிகம்-நாரதீயம்-காஞ்சனம் - பிற
மகைவர்த்தம் - கார்த்தம்-மார்க்கண்டேயம்-ஆக்கினேயம்-பிரமாண்டம் - பதுமம்-
என்பவைகளாம்: தாங்கள்கைவர்கள் என்பது தோன்ற “நேயமாகிய சிவத்தை”
என்றனர். (உ)

நன்றுநன்றுமீர்மொழிந்ததுநானிலத்தவர்போற்
பெரின்றோன்றுபுலொழிலிடைத்தேவரைப்போற்றல்
அன்றிகாயகன்காதையைவிரும்பினீர்தனுள்
ஒன்றுகேட்பினுமதன்பயனைவைப்பாரூரைப்பார்.

(இ-புரை.) முனிவர்களே? நீங்கள் சொல்லியவார்த்தைமிகவும் நன்று, மிகவும் நன்று, இவ்வுலகத்திலிருப்பவர்கள் போல இறப்பதும் பிறப்பதும் ஒழியாத மஹாதேவர்களைப் போற்றுவதென்பதால், ஆதியந்தமில்லாத பரமசிவன் சரித்திரத்தைக்கேட்க விரும்பினீர்கள், அந்தச் சிவசரித்திரம் அந்தமாம்; அதனால் ஒரு சரித்திரங்கேட்டாலும், அதனால் வரும் பயனிலவனவென்று யார் அளவிட்டுச் சொல்லுவார்கள். எ-று.

நன்றன்மென இரட்டித்தது மிகுதிதோன்ற. நானிலம நெய்தல், முல்லை குறிஞ்சி, மருதம் மனிதசஞ்சாரமில்லாததாற் பாலநிலம் நீக்கப்பட்டது.

ஆசில்சீர்க்கதைபற்பலவறைந்தனமினியாம்
பேசுநன்கதைபிஞ்ஞகன் நிருவுருவான
மாதிலஞ்செழுத்தடைவுசொன்மான்மியமுதலா
யிசனன்கதைக்கேட்பேயற்றமென்பதீரு.

(இ-புரை.) குற்றமில்லாதபுகழுடைய அந்தமாகியசரித்திரங்களை உங்களுக்கு முன்னஞ்சொன்னோம். இப்பொழுது நாம் உங்களுக்குச் சொல்லும் நல்லசரித்திரமாவது, பரமசிவத்தினுடைய நிருவுருவமானிய பழுதகன்றபஞ்சாஷாத்தின் முறைமையைச் சொல்லுகின்ற மான்மியமுதலாகப் பரமசிவனது நல்லசரித்திரத்தைக்கேட்பதே அறமென்று சொல்லுவதீருக. எ-று. (ஈ)

இந்திசேகரன்னுமுஞ்சிவநிசியியல்பும்
பாதந்திர்பிரதோடத்தின்பூசையின்பலனும்
வந்தனைக்குறுசோமவாரத்தின்மான்மியமும்
அந்தமாதியிலாதவனடியவர்திறமும்.

(இ-புரை.) சந்திரசேகரானுடைய பரமசிவன் விற்றிருக்கும் ஸ்தலமுான்மியமும், சிவராத்நிரமான்மியமும், பாசபந்தத்தைக்கேடுகின்ற சனிப்பிரதோஷபூசையினால் வரும் பலனும், ஆராதனைக்குரிய சோமவார விரதமான்மியமும், ஆதியந்தமில்லாத பரமசிவனுடைய அடியவர் மான்மியமும். .எ-று.

பிரதோஷம் என்பது இராத்நிரியின் முன்காலம்; அது அஸ்தமிப்பதற்கு முன் (௩.௧) நாளிகையும், அஸ்தமித்தபின் (௩.௧) நாளிகையுமுள்ள காலமாம்

தெரிவருஞ்சிவகவசமும்பூதியின்செயலும்
புரியும்பத்தினியதிசெய்பூசனைப்பொலிவும்
ஒருவுதற்பிணன்பழியகற்றுமாமகேச்சாரமும்
அரனெனத்தருமக்கமாமணியினதடைவும்.

(இ-புரை.) எனினாக அறிதற்கரியகவசமான்மியமும், விபூதிமான்மியமும், விரும்புகின்றபத்தியினால் நியதியாகச்செய்கின்றகவச மான்மியமும்

பஞ்சாக்ஷரமகிமை.

௧௩

சத்புரீங்கியவருடைய பழிரீங்கிய உமாமகேசவரவிரத மான்மியமும், செவ்வென்றே சொல்லத்தக்க பெருமைபொருத்திய உருத்திராக்ஷமணியின் மான்மியமும்- எ-று. (க)

வேதநான்கினும்விளங்குசீருருத்திரவீறும்
ஒதுகேனிலைவேகண்டின்களெனத்தொகுத்துரைபா
ஆதிபஞ்செழுத்தமைவருமான்மியமுகலாச்
சூதமாமுனிமுனிவர்முனவகுத்தனன்சொன்னான்.

(இ-புரை.) நான்குவேதங்களாலும் சொல்லப்படுகிறதெந்த உருத்திரமான்மியமுஞ் சொல்கின்றேன், இந்தச்சரித்திரங்களைக் கேளுக்கொன்று தொகுத்துச் சொல்லிப் பின்பு வாக்குக்கடங்காத சிவசொருபமாகிய பஞ்சாக்ஷர மான்மியமுகலாச் சூதமாமுனிவரானவர் நைமிசாரணியமுனிவர்களுக்கு வகுத்துச் சொன்னார். எ-று. (எ)

தவங்கள்வேள்விகண்முகலவார்த்தருமவேள்விகளில்
அவங்கணீக்குமெய்ஞ்ஞானமாவேள்வியேயதிகம்
பவங்கணீக்குமவ்வேள்வியின்பறாட்டுசெபமாஞ்
சிவங்கலப்புறமந்திரவேள்வியைச்செப்பின்.

(இ-புரை.) தவங்கள் வேள்விகள் முதலாகியதருமவேள்விகளில் (பிறவிக் குக்காரணமாகிய) பயனில்லாத முயற்சிகளை நீக்கத்தக்கபெருமையுள்ள மெய்ஞ்ஞானவேள்விகளை அதிகம்; செனனங்களை நீக்குகின்ற அந்தவேள்விகளையே த்த செபமாகிய மங்களம்பொருத்திய மந்திரவேள்வியைச்சொன்னார். எ-று.

முக்கணபகனமாருண்முதல்வனமுதுபாற்
றக்கமந்திரமெவற்றினுந்தலைமையைந்தெழுத்தே
தொக்கநான்மறைப்பிரணவமாதியாததொடங்கி
யொக்கவேதியேபாகதியளப்பிலுற்றார்.

(இ-புரை.) திரிதேத்திரங்களுடைய பரமசிவன் தேவர்களுக்குள் தலைவராம்; அதுபோலத்ததியுள்ள எல்லாமந்திரங்களிலும் பஞ்சாக்ஷரமே முதன்மையாம்; (இந்தப்பஞ்சாக்ஷரத்தை) வியாசமுனிவரால் நான்காகத்தொகுக்கப்பட்ட வேதங்களிற் சொல்லப்படுகிற பிரணவமாதியாகத் தொடங்கிச் சேர்த்தோதி அனந்தம்பேர் மோக்ஷடைந்தார்கள், எ-று. ஏகாசம் தேற்றப்பொருள். (க)

இன்னமந்திரத்தோரெழுத்தின்பயனெல்லை
யன்னவூர்தியுந்திருமதுமாற்பலுமநிபாற்
புண்ணாரன்மறைதனித்தனிமொழிவதுமீதுவே
மன்னியெங்ககணுஞ்சிவன் நிருவுருவமாய்வயக்கும்

(இ-புரை.) இத்தன்மையுள்ள பஞ்சாக்காரத்தில் ஒரு அக்காரத்தின் பயனை வினைப் பிரமதேவனும் திருமாலுமறியார்கள். பழமையாகிய 'நான்கு வேதங் களி லொவ்வொன்றுஞ் சொல்வது மிந்தமந்திரத்தையே. இது அண்டபிண்ட மெங்கும் நிலைபெற்றுப் பரமசிவத்தின் திருவுருவமாய் விளங்கும். ஏ-று.

ஐந்தெழுத்தினுண்ணெறியினுமாருபிர்சென்று
சுந்தைகாணருஞ்சிவபதஞ்செறிந்திடுந்திறத்தால்
இந்தமந்திரசிலைபரப்பிரமமேயென்பர்
வந்தனைத்தொழிற்சச்சிதானந்தசின்மயத்தோர்.

(இ-புரை.) இப்பஞ்சாக்காரத்தின் அகிருட்சுமமுறையை (குருமுன்னிலை யில்) வினவும் அழிவில்லாத வயிரானதுசென்று மனதுக்கெட்டாத சிவபதத் தைச் சேர்ந்திடுந் தன்மையால் இந்த மந்திரத்தினுண்மை பரப்பிரமமேயாகு மென்று வந்தனைத்தொழி லுடைப சச்சிதானந்த சின்மயர்களாகிய பெரியோர் கங் சொல்லுவார்கள். ஏ-று. வினுவென்பதனீற்றில் உம் தொகுத்தல் விகாரம்.

சத்து, சித்து, ஆனந்தம், சின்மயம் என்னும் நான்கு பதத்தினுமுற்ற பெ ரியோர் என்றனர். (கக)

கருப்பயோனியிற்சுழிப்படுபவக்கடல்கடப்பப்
பொருப்பினெம்பிராணுயிர்க்கெலாப்புணையெனப்புகன்ற
விருப்பஞானவஞ்செழுத்திணையுளத்திடைவித்திற்
றருப்பைசுட்டிடுந்வேள்வியென்றானமேன்றவமேன்.

(இ-புரை.) கருத்தங்கும் எண்பத்துநான்குலக்ஷ யோனிபேதமாகிய (இரு வினையென்னும்) சுழிப்பொருந்திய சென்னசாகரத்தைக் கடக்க உயிர்க்கெல் லாம், தெப்பமாக கயிலாயகிரியில் வீற்றிருக்கும் நங்கடவுளாகிய பரமசிவனரு ளிச்செய்த விருப்பமுன்னஞானமயமான பஞ்சாக்காரமென்னும் விதையைமன மென்கிறநிலத்தில் விதைத்தால் (மோக்ஷாகியபயனைத்தரும்) ஆதலால் தருப் பையைச்சடும் வேள்வியேன் தானமேன் தவமேன் (வேண்வெதில்லை) ஏ-று.

வித்தின் எனக்கறினமையால் விதையும் நிலமுங் கூறப்பட்டன. விதை த்தலாவது தியானித்தல். ஆழந்தநீரின் சுழியிலகப்பட்டது அற்பமாகிய தரும் பாளுதும் அதனிடத்தில் சதா சுழன்று சுழன்றுமுல்வது?பாவ செனை சாகர த்திலகப்பட்ட ஆன்மாவானது அகினின்றும் நீங்குவது அருமைஎன்பதுதோ ன்ற "சுழிப்படுவக்கடல்" என்றனர். (கஉ)

பருகிவந்தெழாவளவுநீடிருளெனப்பவமுங்
சுருதியஞ்செழுத்துணர்கலாநாளெலாந்தொடருங்

பஞ்சாக்கரமகிமை

அரு

கருதினான்மறைபந்தத்துமேவத்தின்கண்ணும்
ஒருநனிப்பெருங்கடவுளஞ்சமுத்தலாதுவதோ.

(இ-புரை.) குரியனுதயமாகாதவனாயில் இருந்தீய் திருப்பதுபோல, வே
தத்திற் சொல்லுகிற பஞ்சாக்கரத்தை யறியாதனானெல்லாம் சென்னமானது
தொடரும். எண்ணுமிடத்தில் வேதாந்தமாகிய உபநிடதத்திலும் வேதங்களி
னிடத்தும் ஒப்பற்றபெருங்கடவுளாகிய பரமசிவனது பஞ்சாக்கரமல்லது வே
றொன்றுண்டோ (இல்லை) எ-று.

புண்ணியத்துக்குமுன் பாவநில்லாதென்பது தோன்ற “பருதிமுன்னி
ருள்” என்றனர். (கரு)

முத்திரன்னெறிக்கொருதுணைமோகவாரிதிக்கு
வைத்தசெஞ்சிகைவடவனலவினைவனத்திற்குப்
பொகதுதுவகுவுவங்கதழெழிபுனைமதிக்கண்ணி
யததனெந்தையஞ்சமுத்திதுகடைப்பிடித்தறியீர்.

(இ-புரை.) திங்களாகிய மூலையைத்தரித்த அத்தனாகிய எம்மையனது
பஞ்சாக்கரமானது நல்ல மோகவழிக்கு ஒப்பற்றதுணையாம் மோகமாகிய
சமுத்திரத்துக்கு அமைத்துவைத்த சிவந்த சவாலையையுடைய வடவா முகாக்
கினியாம். இருவினையாகிய வனத்திற்கு வியாபித்துக்கொண்டு மிகுந்த வேத
மாகாளிக்காகின்ற வெப்பமுன்னதியாம். இதனைத் தெளிவாகக் கொண்டறி
வீர்கள். எ-று.

வடவாமுகாக்கினியானது பெட்டைக்குதிரையின் முகம்போல் உருவ
முன்னதாகச் சமுத்திரத்திறிடைத்தி லிருந்துகொண்டு அதில் நீர் அதிகரிக்காத
வண்ணம் சுவற்செய்வதாகிய அக்கினியாம். (கரு)

ஊனநீக்கியசிவமுன்னர்நம்பினையுரைக்கின்
ஞானமெய்திநினைவர்க்குநம்பனாரயக்குந
தானமெய்திநற்குரவாரற்பெற்றவர் க்கு
கானசித்தியுமுத்தியுமக்கணத்தாமால்.

(இ-புரை.) மும்மலங்களையுநீக்கிய சிவஎன்பதன்முன் நம என்பதைச்
சேர்த்துச்செய்ததால் அவர்களுக்கெல்லாம் ஞானபாதங்கிடைக்கும்பரமசிவன்
விரும்பித் (திருக்கோவில்கொண்டு வீற்றிராகின்ற) ஆலயத்திற்கென்று நல்ல
குருவினால் உபதேசஞ்செய்துகொள்ளப் பெற்றவர்களுக்கு விரும்பியவைகளை
பெல்லாம் கொடுக்கத்தக்கதான அஷ்டமாசித்திகளும், மோகமும், அப்பொ
ழுதேகிடைக்கும். எ-று. ஆல்-அகை. (கரு)

வேறு.

தாதயிழ்க்குகைபஞ்சமுகநாயகன்
ஆதிபினயின்றநல்லஞ்சமுத்தையு

மேதஞ்ஞானவானுணர்ந்ததேதார்பேந்தன்னுன்
நீதறுத்துய்ந்தமைசெப்புவாமரோ.

(இ-புரை.) மகார்த்தத்தோடுமலர்ந்த கொன்றைப்பூமாணையணிந்த சடாமரு
டத்தையுடைய பரமசிவன் ஆதியில் அருளிச்செய்த கல்வ அஞ்செழுத்தையும்
மேன்மைபொருத்திய குருவினாலறிந்து, ஒருராசனானவன் பாவங்களை நீக்கிக்
கடைத்தேறியசரித்திரத்தை யாம் சொல்லுகிறோம் (என்று குதமுனிவர்சொ
ல்லுகின்றார்) எ-று. அரோ-அசை.

மகார்த்தம் என்பது புட்பத்திடத்துத்தங்கிய ஒருவித பொடியாம். (கக)

தேங்குபேராழியுந்திகிரிக்குன்றுமொத்
பாங்கர்க்குழ்மதுரையம்பதிக்குமன்னவன்
தோங்குரீகழியொடுபுருமுடையில்
வாங்குவினெதுகுலம்ரபிற்றேன்றினான்.

(இ-புரை.) ஸிதைந்துள்ள பெரும்புறக்கடனையும் சக்ர வானகிரியையு மொ
த்தமிஞ்ந்த நீரையுடைய அகழியுடன் உயர்ந்தபழமையாகிய மதிலானதுபுறத்
தில் குழ்ந்திருக்கும்படியாகிய அழகிய மதுரைமாநகரத்துக்கிறைவன் போர்
முகத்திலவளைக்கும். வில்லையுடைய எதுகுலமாபிற் பிறந்தவன். எ-று.

தியங்குஎன்பது ஏதுகைநோக்கி தேக்கெனமருவியது. இங்கு“மதுரை”
யென்றது வடமதுரையை. (க௧)

வடுவிலாப்பெரும்புகழ்வயங்கவைவயகத்
திடுபெயர்த்தசாருகனென்னுமாண்டினான்
றொடுகமுற்றானினுன்புலவுச்சேசாரிவேல்
அடுகடற்றானையானுனிமொய்ம்பினான்.

(இ-புரை.) குற்றமில்லாத பெரிய புகழானது உலகமெங்கும் விளங்கத்
தசாருகனென்று சொல்லப்பட்ட பெயர்கொண்டமாட்சியையுடையவன், வீர
கண்டையணிந்த காலையுடையவன், பகைவருடலின் உதிரத்தில் தோயத்தக்க
வேலால் எதிர்த்தவரைக்கொல்லுகிற சமுத்திரம்போன்ற சேனையை யுடைய
வன், சிங்கத்தை யொத்தபலமுள்ளவன். எ-று. (க௨)

நாளினின்மனுமுறைநடாததுமாணையான்
வாளினிற்றெவ்வர்தம்வலிபைமாற்றினான்
ரோளினில்வரைகளைத்துளக்குமாற்றலான்
வேளினின்வனப்பினன்றவத்தின்மேன்மைபான்.

(இ-புரை.) தன்காலத்தில்மனுமுறைநடாது நீதிசெலுத்திய ஆக்கின
புள்ளவன், தன்கைவாளினால் பகைவருடையபலங்களை யொடுக்கினவன், தன்

தோள்களால் மலையையகைச்சத்தக்க பராக்ரமத்தை புடைப்பவன், மன்மதனை யொத்த அழகுள்ளவன், தவத்திது மேன்மை பொருத்தியவன். எ-று. (௧௯)

இத்தகைமன்னவனினாலிலாதகை
முத்தணிமுகிழ்முலைமுளரிவாண்முகக்
கொத்தலர்நறுக்குழற்கோதைவேல்விழி
மெய்த்தவக்கொடியினவியின்வேட்டநாள்.

(இ-புரை.) இப்படிப்பட்ட பெருமையுள்ள அரசனாவன், நிலவினது இளங்கதிரைப் பரப்புகின்ற ஒளிபொருந்திய முத்தமாலையணிந்த தாமரை வரும்பையொத்த தனக்களையும், செந்தாமரை மலர்போன்ற ஒளிபொருந்திய முகத்தையும், கொத்துகளாகிய மலர்களையணிந்த வாசனைபொருந்திய அனகத் தையும், வெற்றிமாலையணிந்த வேல்போன்ற கண்களையுமுடைய உண்மையாகிய தவத்தினால் பிறந்த ஒரு கன்னிகையை வேதவீதிப்படி விவாகஞ் செய்து கொண்ட நாளில். எ-று. (௨௦)

நல்கியதூமமுநானத்திபமு
மல்கியமணவறைமலர்பெய்பாயலிற்
பல்கியவிருப்பினான்வளைக்கைபற்றலும்
ஒல்கியகொடியினிலொதுங்கிக்கூறுவாள்.

(இ-புரை.) நாதிகளாலூட்டப்பட்ட அகிற்புகையும், கஸ்தூரிச் சேர்த்த தீபமும், நிறைந்துள்ள மணவரையுள், மலர்கள் பரப்பிய சயனத்திலிருந்துகொண்டு, மிகுந்த விருப்பமுள்ளவனாகி வளையணிந்தகையைப்பற்றவும், அவன் அசைகின்ற பூக்கொடிபோலப் பின்னொதுங்கிச் சொல்லுகின்றான். (௨௧)

நின்னெடுந்தோள்வரைநெருமுகப்பல்லுதற்
குன்னருங்காதலென்னுளதின்ருதலான்
மன்னகூளொருதலைக்காமமன்னினீர்க்
கின்னலேயன்றிமற்றின்பயில்லையே.

(இ-புரை.) உன்னுடைய மலையொத்த புயங்களை அழுந்தப் புல்லுதற்கு நினத்தற்கருமையாகிய ஆசையானது என்மனதிலிலிங். ஆகையினால் மன்ன வனே கோரு, ஒருதலைக்காமத்தைப் பொருத்தினவர்களுக்குத் தன்பமுண்டாருமேயன்றி இன்பமுண்டாவதில்லை எ-று- மற்ற அசைநிலை எ-ஈற்றகை.

காமவிரகவிடத்தும் சமமர்கத்தானே; இருக்கவேண்டுமென்பதேதோன்ற "உன்னருங்காதலென்னுளத்து" என்றனன். மன்ன என்பது அன்மையினி ஒருதலைக்காமம் என்பது-ஒருவரிடத்துண்டான ஆகை. என்கு அசைவிடத்த மாதிரிமுண்டானவையால் "ஒருதலைக்காம" என்னப்பட்டது. (௨௨)

சிந்தைவேறுபுரையிற் பிணிநிற்றம்பினார்
புந்தியின்விருப்பிலாக் கிராதம் பூண்டினார்
உந்தியிற்கருவினொருவுபூப்பினார்
முந்துறுவலியினுன்முயங்கற்பாலரோ.

(இ-புரை.) மனதுவேறுபுரையிற் பிணிநிற்றம்பினார் மாதர்களுமும், உன்னத்தில் விருப்பமில்லாத மாதர்களுமும், விரதங்கொண்டிருக்கு மாதர்களுமும், உயிற்றிற் கருப்பமுள்ள மாதர்களுமும், சூதநீங்கிய மாதர்களுமும், முந்துகின்ற பலாத்காரத்தினால் அணையுந்தன்மையை நுடையவர்களல்லர். எ - று. ஓகாரம் எதிர்மறை. (உரு.)

கயங்கெழுநறுமலர்கயங்குருவகை
பயங்கெனுவேதனுபர் கருமபின்பான்மைபோல்
வயங்கிழைமகளிரைமன்றித்ருத்தியே
முயங்கினர்க்கன்றிமற்றின்பமுற்றுமோ.

(இ-புரை.) தடாகங்களிற் பொருந்திய வாசனையுள்ள மலர்கள் கசங்காமல் வண்டுகள் தங்களுக்குப் பிரயோசனமாயுள்ள தேனைக் காலமறிந் துண்ணுந் தன்மைபோல் விளங்குகின்ற ஆபாணங்கனையணிந்த தங்கட்குரிய மனைவிகளுடைய மனதைத்திருத்திப் புணர்ந்தவர்க்கல்லது இன்பமுண்டாகுமோ உண்டாகாது. எ - று. மற்று-அசைநிலை. (உச்சு)

என்றவள்கூறலுமெழுந்தகாமநோய்
தன்றலைமீக்கொளத்தாங்கலாதவன்
குன்றெனவீங்கியருவவுத்தேதாளினார்
பொன்றிகழுவனமுலைவலி திற்புல்லினான்.

(இ-புரை) என்றவள் சொல்லவும், தன்மனத்தண்டாகிய காமநோயானது தலைமட்டு மேறுதலால், அந்தக்காமத்தைச் சகிக்கமாட்டாதவனாய், அவ்வரசனானவன் மலைபோல உயர்ந்த திரண்ட தந்தோள்களால் அவளுடைய பொன்னிறமுன்னதாய் விளங்குகின்ற அழகிய தனங்களை வலியில் புல்லினான். எ - று.

புல்லியகாலையிற் பொருதுமாதவ
மெல்லியல்குறிர்தளிர்தேனிலெவம்பியே
கொல்லுலையழல்புகக்கொளுந்திரும்புபோல்
வல்லழலிறைத்ததுமகிணன்மேனிமேல்

(இ-புரை. அப்படி புல்லியகாலத்தில் பொருத மாதவத்தை யுடைய அந்த மாதின் குளிர்த்தளிர்போன்ற மேனியானது, வெதும்பிக்கருமான் உலைக்களத்திற் சேர்த்ததினால் அக்கிணியமாய்ச்சுகுகின்ற இரும்புபோல் கணவன்மேனிமேல் மிகுந்த வெப்பமுள்ள நிலையிடைத்தது எ - று. (உரு.)

சக்தமும்பொரிந்ததுதாமந்திந்தது
தோய்ந்தொளிராமுஞ்சுண்ணமானதால்
ஏந்தலும்வெருவிமெய்யிறகப்புல்லிய
நாந்தகத்தடச்சைகணெடுவரங்கினான்.

(இ-புரை.) அந்த வெப்பத்தினால் அரசன்மாப்பி வணிக்திருத்த சந்தனக்குழம்பும் பொரிந்ததிந்தது, பூமாய்ப்புகருகியது, அணியப்பட்ட டொளிரின்ற முத்தமாலையும் நீருகியது, (இவைகளைல்லா மிப்படியானதனால்) அந்த அரசன்பயந்து தன்மனைவி மனையை யிறகப்புல்லிய வான்பிடிக்கும் நீண்டகைகள் நெடுகி வாங்கிக்கொண்டான். ஏ-று ஆல்-அசை. (உஎ)

வாங்கியமன்னவன் மானதேநாக்கினின்
தேங்கமழ்தளிர் புரைசெய்யமேனியின்
ஒங்கழல்வெதுப்பவென் னுடலம்வெந்ததால்
சங்கிதனிமித்தம்யாதெனவினவினான்.

(இ-புரை.) கைகளை வாங்கிக்கொண்ட மன்னவனாகவன், தன்மனைவியைப் பார்த்து, வாசனைகமழ்கின்ற செந்தளிரையொத்த உண்ணுடைய செவ்விரைய மனையிலிருந்துண்டாகிய மிகுந்ததீயானது சுட, என்னுடல்வெந்தது; இது னுடையகாரண மென்னென்று வினவினான். ஏ-று ஆல்-அசை.

இங்கு தளிர் என்றது, மான்றளிரை.

(உஅ)

ஆயிழைமுறுவலித்தரசுகேள்பவ
மாயிருடெறுந்துருவாசரிசனார்
நேயவஞ்செழுத்தினைநிகழ்த்தலால்வினை
போயதென்னுடலமும்புனிதமாயதே.

(இ-புரை.) அழகுன்னதாகச் செய்யப்பட்ட ஆபரணங்களணிந்த அந்த மாது நகைத்து ராசாவே கேளும், பிறவிகளேதுவாகிய பெருமையுள்ள ஆணவ மல இருளைக்கெடுத்த துருவாசமுனிவரானவர் பாமகிவன் அன்புறத்தக்க பஞ்சுசூரத்தை எனக்குபதெரித்ததினால், இருநிலையும் நீங்கியது; என்னுடலம் பரிசுத்தமாகியது. ஏ-று. ஏ. அசை, அரசு, அண்ணமணியி. (உஆ)

புண்ணியம்பாவத்தைப்பொருத்தலின் நிது
திண்ணமிப்புனிதமாஞ்செய்யமேனியை
புண்ணவஞ்செழுத்தினைபரிபுடாதின்
தண்ணியமேனியுற்றமுறுத்பாசியோ.

கரு

பிரமோத்தரகாண்டம்.

(இ-புரை.) புண்ணியமானது பாவத்தைச்சொத்து; இது நிச்சயம்; (ஆதலால்) புனிதமாகிய இந்த நல்லஷ்டலைப் பரமசிவனுடைய பஞ்சாக்ஷரத்தையறியாதவர்களுடைய குளிர்ச்சிபொருத்திய. மேனியால் நீர்தழுவத்தக்கவரோ. (1)

இந்நிலையினார் துநீயிறைவன் மந்திர
நின்னுடைச்செவிப்புலநிறைத்துத்துய்மையாய்
பின்னரென்மெய்நல்லம்பெறுதியென்றனர்
அன்னமந்திரமெனக்கருளுள்ளேறினான்.

(இ-புரை.) நீர் இப்போதே விரைவாகப் பரமசிவனுடைய பஞ்சாக்ஷரத்தை, உம்முடைய காதினிடத்தில் உபதேசஞ்செய்யப் பெற்றுக்கொண்டு, பரிசுத்தமாகி, அதன்பின்பு, என்மெய்யின்பத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளுமென்று சொன்னான். (அப்படியானால்) அந்த மந்திரத்தை நீயெனக்குபதேசஞ் செய்பென்று சொன்னான், ஏ-று. (நக)

மாதர்பான்மெய்மொழிமகிழ்நர்கேட்பது
நீதியன்றானருணிறைந்ததேசிகன்
மேதகுதர்க்கர்பால்விழைவினாற்பெறப்
போதுகவென்றனன்பொருந்தினானரோ.

(இ-புரை.) கணவர்கள் தங்கள் மனைவியரிடத்தில் உண்மையான மந்திரோபதேசம் பெற்றுக்கொள்வது நீதியல்லவே! சிவனது கிருபையைப் பூணமாகப்பெற்றுள்ள குருவாகிய மேன்மைபொருத்திய கர்க்கமுனிவரிடத்தில் விருப்பமுடன் பெற்றுக்கொள்ள நீர் என்னுடன் வாகுமென்றான், (அவ்வாசன்) அதற்குச்சம்மதித்தான். ஏ-று. அரோ-அசை. (நஉ)

சுவவார்த்ருமலொடுக்கொழுநனக்கணந்
திரைபுணர்யமுணியந்திரமெய்தியே
வரைமுணிகர்க்கர்தாள்வணங்கிவந்தவா
துரைசெய்துபின்னுமோருரைவிளம்பினான்.

(இ-புரை.) சுவம்பூவணிகந்த நீட்சியாகிய அளகத்தைபுடைய தன் மனைவியோடும் கணவனுமான், அப்போதே அலைகள் மோதுகின்ற அழகிய யமுனைநதியின் கரையிலடைந்து, சிரோஷ்டம் பொருத்திய கர்க்கமுனிவருடைய பாதங்களைப்பணிந்து, தான்வந்த காரியத்தைச் சொல்லிப் பின்னு மொருவார்த்தை சொல்லுகின்றான். ஏ-று.

யமுனைநதியானது சமுத்திரம்போலகந்த விசாலித்தது என்பது தோன்ற "திரைபுணர்" என்றனர். (நஉ.)

பஞ்சாக்ஷரமயித்யை

௧௧

மருளுறுபவக்கடருழும்வஞ்சனை
ய்ருடருமஞ்செழுத்தம்மியாகாரீ
தெருடருதேசிகமுத்தித்திரமேல்
இருளறவேற்றுதியென்னவேத்தினன்.

(இ - புரை.) தெளிவைத்தருகின்ற குருகே! (யாவரும்) மயங்கத்தக்கதா
கியசெனனாகாதத்தில் முழுநியிராநின்ற பாயியாகிய அடியேனை, அருளைத்
தருகின்ற பஞ்சாக்ஷரமானது தெப்பமாகும்வண்ணம் (உபதேசித்து) மயக்கந்
தீரும்படிச்செய்வித்து மோக்ஷமாகிய கரையிலேற்றமென்று துதிசெய்தான்.

அம்முனிநிருபன்மேலருளுநோக்குடன்
எம்மையாளிறைவையுளத்திருத்தியே
செம்மலர்சிவகாஞ்சென்னிசேர்த்துபு
மெய்ம்மையஞ்செழுத்தையும்விதியிடுகறினான்.

(இ-புரை.) அந்தமுனிவரானவர் அசனிடத்தில் கிருபைசெய்யும் நோக்க
த்துடன், நம்மையாட்கொள்ளும் பரமசிவனை யிருதயத்தில்தியானித்துச் செந்
தாமரைமலர்போன்ற தம்முடைய நல்லகையை அவன்சொல்லவைத்து, உண்
மையாகிய கீந்தெழுத்தையும் விதிப்படி உபதேசித்தார். எ-று. (௩௫)

உ உ து.

ஓகைபுரிதேசிகனுரைத்தபொருள்கொண்ட
வாகைவடிவேலிழைமயிர்க்குழிகனின்றும்
வேகவினையாவையும்விரைந்துசுதகோடிக்
காகவுருவாய்மிசைபறந்தனகரிந்த.

(இ-புரை.) சந்தோஷத்தைச் செய்கின்ற தேசிகராகிய கர்க்கமுனிவரு
பதேசித்த பஞ்சாக்ஷரத்தைப் பெற்றுக்கொண்ட வெற்றிபொருந்திய வடிவே
லையுடைய அந்த அசனுடைய ரோமத்துவாசனினின்றும், கமையுள்ளவி
னைகனெல்லாம் துறுகோடிகாக்கைகருபமாய் மேலெழுந்து பறந்து கரிந்தது
கள். எ-று.

இங்கு துறக்கோடியென்றது, அநேகங்கோடியை, புண்ணியத்திற்கு முன்
பாணமானது பஞ்சாயப்பறக்கு மென்பது இதனைப் பெறப்பட்டது. (௩௬)

மேனியினெழுங்கொடிகளெவ்வுழிழங்கண்ட
மானவடிவேலிசார்மன்னவன்வணங்கி
பூனுடலினிக்கொடிகனிற்றெழுவெனீராய்ப்
போனதெவ்வென்னமுனிபுகுவனுரைத்தான்.

(இ-புரை.) தன்னுடலினின்றும் மேலெழுந்த காந்தகைகள் வெந்துவிழுந்
தைக்கண்ட பெருமைபொருந்திய அழந்தவெண்புடைய அரசர்க்கரசனானவன்
வணங்கி அடியேனுடைய வணங்குபந்தமாகிய சரீரத்தினின்றும் மித்தக்காகம்
கன் உண்டாகிமேலெழுந்த காந்தமென்ன அவைகன் நீராய்ப்போன காந்த
மென்னவென்று வினாவு, முனிசீரேஷ்டமாகிய கர்க்கர்சொல்லுகின்றார். ஏ-று.

நல்லிணையுமுந் துபலநல்லுருவெடுத்தும்
அல்லிணையுமுந் துபலவல்லுருவுற்றும்
தொல்லிணைதொடர்ந்துதருகுழிபிறவிபென்னும்
வல்லிணையொழித்தணியிம்மந் திராநலத்தால்.

(இ-புரை.) நல்லிணையைச்செய்து புல்லாகிய நல்ல உருவமெடுத்தும், நிலி
ணையைச்செய்து தன்பமனுபவிக்கத்தக்க பல நியவுருவமெடுத்தும், பழைய
வினையாகிய சஞ்சிதந்தொடர்ந்துதருவதால், சுழலுகின்றபிறப்பாகிய அபிவி
ணையை இந்தப் பஞ்சாக்காரத்தினன்மையால் ஒழித்தாய். ஏ-று.

அழ்வினைக்கடனாய் சனைம் உண்டென்றனர்.

(ந.அ)

ஒழிந்தவினை காசுவதுருக்கொடுனினின்றும்
எழுந்தெனவருந்தொடர்பிலாதவைகணீராய்
விழுந்தனவருந்தனுளம்வென்றிபுனைவேலோய்
செழுந்திருவெழுத்தினிலைசெப்பவெளிதன்றே.

(இ-புரை.) வெற்றிகொண்ட வேலாயுதத்தையுடைய அரசனே? ஒழிந்த
வினைகள், உன்னுடலினின்றும் வலியகாகநீயங்கொண்டெழுந்து இனிதொட
ருந் தொடர்ச்சியில்லாமையினால், வெற்று நீராய்விழுந்ததுகள். நீமனம் வருந்
தாதே மேன்மையுள்ள பஞ்சாக்காரத்தி னிலைமைசொல்லவெளிதல்ல. ஏ-று.
ஏ-அசை.

பாவமானது கரிய வருவென்பதோன்ற" காகவரு" என்றனர். (ந.க)

கண்டனைவினைந்தபடி காவர்க்கரிற்போய்
ஒண்டொடியுநீயுநலனுண்டெலாழிந்தால்
அண்டர்பதம்பாவையுமடைந்தவைதுறந்து
தெண்டிரைவிடத்தைதுகர்செம்மலடிசேர்வீர்.

(இ-புரை.) அரசனே? நடத்தகாரியங்களை பெயல்லாம் கண்டினயல்லவா
இனி நீயுமுன்மனைவியும் அழகியாகாததிற்போய் இன்பமனுபவித்துத் தொ
ண்டிருந்து இந்தச்சரீரமொழிந்தால் பின்பு முறையே தேவர்பதவினைபடை
ந்து (அவைகளிலுள்ள இன்பங்களையுமனுபவித்து) அவைகளையும் நீக்கித்தெ
ளிவான அலைகையுடைய சமுத்திரத்தினுண்டாகிய விஷத்தையுண்ட பாவநி
வையுடைய திருநாடிசைச் சேர்வீர்கள். ஏ-று.

(ந.க)

பஞ்சாக்ஷரமகிமை

வக.

என்றவனியம்ப லுமெழுந் தவடிவேலோன்
குன்றின்பமாடமணிசேனாகரமெய்தித்
தன்றுணையின்னலதுகர்ந்துடறணப்ப
மன்றன்மனையோடுமான்வாழ்பதபடைந்தான்.

(இ-புரை.) இப்படியாகக் கர்க்கமுனிவர் சொன்னமாத்நிரத்தில் வடித்த
வேலையுடைய அவ்வாசனாவன் எழுந்த மகமேருவையொத்த வீடுகளுள்ள
சிறப்புப்பொருதிய நகரத்திற்சேர்ந்து, தன்மனைவியினிடத்தில் இனிதாகிய
இன்பமனுபவித்த, உடலரிக்க, விவாகஞ்செய்துக்கொண்ட அம்மனைவியுடன்
பரமசிவன் வீற்றிராகின்ற சிவலோகஞ் சேர்ந்தான். ஏ-று. (சக)

வேறு.

மன்னுயிர்க்குயிராமீசன்வடிவெனுமஞ்செழுத்தின்
தன்னிலையறிந்தவாறுசாற்றினெனென்றெனன்ற
பின்னரேதலத்தின்விறுஞ்சிவநிசிப்பிடுஞ்சொல்வேன்
தொன்னெறிமுனிவர்கேண்மினென்றனஞ்சுதன்சொன்னான்.

(இ-புரை.) நிலபெற்ற உயிர்க்குயிராகிய பரமசிவனுடைய சொருபமான
பஞ்சாக்ஷரத்தி னிலைமையை நானறிந்தமட்டிற் சொன்னெனென்று சொல்லி
னார், 'அப்படிசொன்னவுடனே, சிவதலமான்மியமும், சிவராத்திரி மான்மிய
மும், கொண்ட பெருமையைச் சொல்லுகிறேன் பழமையாகிய நன்னெறிதவ
ற்தமுனிவர்களே? கேளுங்களென்று குதமுனிவர்கொன்னார். ஏ-று. (சஉ)

முதலாவது

பஞ்சாக்ஷர மகிமையுரைத்த அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆச திருவீருத்தம் ௫௫.

(இ-புரை.) தன்னெதிரில்முனைந்து போய்ச் சிவந்த மூத்தவனை அந்த அரசனானவன் வானாயுதத்தினால் துன்பமடைபக்கொன்றான். அண்ணாநிற் சதைக்கண்டு தம்பியாகிய நீசனாவன், முதுகு காட்டியோடிப்போய், வஞ்சனை பால்வெல்ல எண்ணக்கொண்டு, அன்புள்ள மனிதவுருவங்கொண்டுவந்து, அந்த மன்னவன்பாதத்தில் வணங்கினான் எ-று.

இங்கு நீசனென்றது இராகுசனை !

(௩)

அரசனுள்வரவே தென்னவரக்கனுமண்ணிலேயுன்
குராகழற்? கவல்செய்யுங்கொள்கையினடைந்தேனென்று
னிருபனாக் குவந் துவஞ்சனிலையினைச் சிறி துந்தோன்
வரிசையினடிசினல்குமுடைத்தொழிவனுத்திர்தான்.

(இ-புரை.) அரசனவனைக்கண்டு நீவந்தகாசனை மென்னவென்று வினாவ, அந்தராகுசன் மகாராசாவே? உம்முடைய வீரகண்டையணிந்த பாதங்களுக்குக் குந்தேறவல்செய்யு மெண்ணத்துடன் வந்தேனென்றான்; அதைக்கேட்ட அரசன் சந்தோஷித்து அவன்மோசனினப்பைக் கொஞ்சமுமறியாமல் கிரமமாகச்சமயவல்செய்யு மடைத்தொழிலை அவனுக்குக்கொடுத்தான். எ-று. மடை சோறு. (௪)

வெருக்கொளலிலங்குமாய்க்குமீவட்டையங்கானநீங்கி
யாக்கனுமுடன்வந்தயதவயோத்தியினடைந்துவந்தன்
மருக்கமழ்குமுதச்செவ்வாய்மதயந்தியோடுமீவாழ்நான்
உருக்களினகன்றிறந்தோர்க்குட்டுநாளுற்றதன்றே.

(இ-புரை.) படங்கொள்ளும்படி மிருகங்களைக்கொல்லும் வேட்டையாடுகின்ற அழகியகாட்டினவிட்டு நீங்கி அந்தராகுசனுக்கடவரும்படி ராசனானவன், அயோத்தியிற் போய்ச்சேர்ந்து, வாசனை கமழ்கின்ற செவ்வல்லிமலரை யொத்த வாயையுடைய மதயந்தியுடன் வாழ்கின்றநாளில், உடலையிட்டிறந்த பிரிர்களுக்குச் சிரார்த்தஞ்செய்யுநான்வந்தது. எ-று. அன்று. ஏ - இவ்விரண்முகை. (௫)

தென்புலவாணர்க்கோகைசெய்யுநாளிதுநானென்ன
மன்பதைபுரக்கும்வேந்தன்வசிட்டனைவரிததுப்புசித்
தன்பினுண்பிசைகடுவன்னுரைக்கன்றெண்ணத்திர்ப்பா
ன்கலத்தமுதத்தோடுநாருடையுனிப்பானே.

(இ-புரை.) தெற்குத்திசையில் வாழ்கின்றவர்களுடைய பிரிர்களுக்குச்சந்தோஷத்தையுட்பட்டும் வானாயிரார்த்தநான் இங்கானென்ற புரோதெனென, முனிதந்திந்தகாக்கும் அரசனானவன், கடுகுடமுனிவரை அழைப்பே.

ததுஅன்புடன் ஆராதனைசெய்து அமுதமொன்றை வெண்கெய்க்குள் (வஞ்சி
ததுவந்திருக்கின்ற) அந்தராக்ஷனாவன், தன் எண்ணத்தைய நிறைவேற்றிக்
கொள்ள வசிக்ஷமுனிவருக்குப் பொற்பாத்திரத்தில் எல்ல அமுதத்துடன்
நாமாமிசத்தைப்படைத்தான். ஏ-று ஏ-அசை. (௬)

உய்த்தவ்வுன்முனி தருனென்றுள்ளத்தினோர்ந்துதாய
மெய்த்தவன்களென்றுசிறிடுவய்யவன்வஞ்சமோரான்
வைத்துறுசினத்தானந்தமன்னனைபிதுரிசெய்தாய்
அத்தலைநாளுன்முனி னுமரக்கனையாதிபென்றான்.

(இ-புரை.) படைத்தமாமிசம் நாமாமிசமென்று தம்முள்ளத்திலறிந்து
பரிசுத்தமுள்ள மெய்யானதவத்தையுடைய வசிக்ஷமுனிவர், அந்த அரசர்கள்
செய்த வஞ்சகத்தை யறியாதவராய் மனங்கொதித்துச் சிறிப், பொருத்திய
கோபத்தினுடையவராய், அந்த மன்னவனைப்பார்த்து, (சிரார்த்தகாலத்தில்,
அஜமாமிசம் படைத்தவெண்மெது வேதவிதியாய்க்குக்க அதையிட்டு) இப்படி
யக்கிரமமானகாரியம் நீசெய்ததினாலே, காட்டினிடத்திற்சஞ்சரித்த நாமாமி
சத்தை உண்ணும் அரசர்களுக்கடவையென்று சபித்தார். ஏ-று.

அஜம்-ஆடு. எவ்வளவுஞானிகளானாலும் ஞானதருஷ்டியாலறிந்தாலன்றி
உண்மைவிளங்குவ தருமையென்பது இதனால் தெள்ளிதிற் புலப்படுமீ (௭)

சாபத்தைநீன்றிமேலோன்றன் னுளந்தன்னிண்டேய
கோபத்தினின்றிநீங்கிக்கொடியவல்லரக்கன்செய்த
ஆபத்தென்றறிந்துவிவந்தேபுறிகிலென்சபித்தகிறந்த
பாபத்தின்றிகைமைதீர்ப்பாய்புன்னிருபருவத்தென்றான்.

(இ-புரை.) சாபமிட்ட வசிக்ஷானவர், தம்முள்ளத்திலுண்டாகிய கோப
த்தினின்றும் நீங்கிக் கொடுந்தொழில் செய்கின்ற வலிய அரசர்க்குச்செய்த ஆப
த்தென்றறிந்து, அரசனே, உன்னாலேநீரிட்ட தல்லவென்றுண்ணாமல், நான்
சபித்த இந்தப்பாபத்தின் தன்மையைப் பன்னிரண்டுவருஷத்தில், தீர்ப்பாயெ
ன்று சொன்னார். ஏ-று (௮)

வரிகிலுழுவவன்றனுமுறைமுனிதன்னைநோக்கிப்
பெருகெயினத்தகைப்பிழைபுரியாதேதென்றனை
நிருதனுகென்னசொன்னநின்றையுமெவ்யசரபம்
புரிருவ்வென்றுசாபப்புனவினைக்கைபிறக்கொண்டான்.

இ-புரை.) நீண்ட கில்லிந்தொழில் பழகுவவனுயி அகல்சாபம்
முண்டாக்க வசிக்ஷமுனிவரை நோக்கி யிருந்த கோபமுடையவரு
தஞ்செய்யாத ஏன்னை அரசர்களுக்கடவையென்று சபித்த உண்குள்.

கெட்டிய சபதிகிறெனென்ற சபரீரைக்கையில் ஏற்றக்கொண்டான். எ-று.
தாக்குத்தமிழகுதலின் மறுசாபமிடத்துணிந்தான். (௯)

9 கண்டனர்கலங்கித்தேவிமதயந்திகா வல்லிவந்தே
எண்டருமன்னர்கம்முக்குராவரைக்காய்க்கார்பாரே
வினாடுமுடுவகுவிதிர்வாயென்றவள்ளினம்படுவலோன்
கொண்டகைக்காபுரீர்தன்குரைகமுற்றுகிற்பெய்தான்.

(இ-புரை.) மதயந்தியென்னுய அவன் மனைவியானவன் அதைக்கண்மீ
னங்கலங்கி (மன்னுயிரைக்காக்கும்) காவல்பூண்ட அரேசு? யாவரும் எண்ணும்
படியான பெருமையுள்ள மன்னர்களுக்குள் ஆசாரியரைக் கோபித்தவர்கள்
யாரு மில்லையே, ஆதலால் அதிகரித்தெழுதின்ற கோபத்தைத் தனியாயாக
வென்று அவன்சொல்ல, வேலேந்துமவ்வரசன தன்கையி லேற்றுக்கொண்ட
சாபரீரைச் சத்தியாமின்ற வீரகண்டையணிந்த தன்காலில் விட்டுக் கொண்
டான். எ-று. ஏகாரம்-ஏதிர்மறை (10)

10 திக்குறுசாபுரீராற்செம்மலரெரிதோய்க்கென்னப்
பூங்கமுறகால்களாங்கேபொள்ளென்க்தறுத்தலோமும்
பாக்குளொர்காணுமன்னன்கன்மாடபா தனாகி
வாங்கருவ்குருசாபத்தாலாக்கையுபனத்திறுக்கான்.

(இ-புரை.) திமையுள்ளசாபரீரினால் செந்தாமரைமலர் தீயிற் படித்தது
போல் பொலிவுள்ளதாய் வீரகண்டையணிந்த கால்கள் அப்பொழுதே கறுத்
தமாத்திரத்தில் பக்கத்திலிருப்பவர்க ளெல்லாங்காண அமமன்னவன் கன்மா
டபாதனாகி நீக்குதற்கரிய குருவின்காபத்தால் ராகுதருபங்கொண்டு ஆணிய
த்திற் போய்ச் சேர்ந்தான் எ-று. 'கன்மாஷம்-என்பது கறுப்பு. (11)

வேறு.

நெடியுழங்கிச்செவிபெடும்போடவிழிடந்தோறு நெடுவேய்தேய்
ந்து,படுகனலிற்றிகையணவச்சுறுநாறுமுயிர்க்கவிகள்பதறிப்பாயப்புடை
கலந்ததேனினைங்கள் பகன்மதியையுரிருலென்னப் புருத்துமொய்க்கும்,
குடுமிவரைபிடந்தோறும்பலவிலங்கின்குலமனைத்துக் கொலைசெய்து
ண்டான்.

(இ-புரை.) காட்டுத்தி சுடசுடவென்றெலிக்கக் கேட்போர்க்குதான் செ
விபெயும்படியான பெரியகாடுகன்றோறும், நீடெய்யுடைய மூங்கில்கொண்
டுருடொன்றதெய்த்த உண்டகாமின்ற தீயின் கைபெருந்தச் சுதனதும்
நாய்க்குடோமக்களுள்ள வானகங்கள் பதறி மாங்குளில்பாயவும், அங்குள்ள
விவிடத்தி விழுத்தும் அங்குக்கூட்டங்கள் பகலிந்தோன்றும் சத்திரிந்ததே

வெட்டெடுத்துவிட்டு அதனைத் தித்திசென்ற மொய்க்கலுக்க இரகின்ற சிவரன்
கையுடைய மலையிடக்கண்டோறுஞ் சஞ்சரித்துக்கொண்டாவின்ற பண்ணை
யாடிய மிகுக்கட்டத்தையெல்லாம் கொன்று புசித்தான். ஏ-ற.

வானமளவிய மலையென்பதுதோன்ற பகன்மதியை "இருவென்னப்பு
குத்தமொய்க்கும்" என்றனர். (கஉ)

யாயிருநூலப்பரப்பின்முன்னுமுடலைத் திணுக்குமயானிடமன்னக்
காயுமியும்புசியுதரக்கன்றகுழியைநினர்தூர்த்துக்குழிக்குநாளில்
தூயவொருமுனிபுதல்வன்புதுவதுவைபுரிந்தவிளக்கேதாறையோடு
தியதிதல்வாளரக்கன்வரவறியானவ்வனதிறிசென்றான்மன்கே.

(இ-புரை.) மிகுத்தபெருமையையுடைய இவ்வுலகத்தில் அகன்ற இடமெ
ங்கும் பொருந்திய சரீரங்களுக்கெல்லாஞ் சுகோடு என்றுசொல்லும்படி சுகி
ன்றமிகுத்தபுசியுன்னவயிருகிய தீக்குழியை மாமிசங்களால் நிறைத்துக் காலங்க
ழிக்குநாளில், பரிசுத்தமுன்ன ஒருசிஷிசுமாரன், புதிதாகவிவாகஞ்செய்து கொ
ண்ட இளமைப்பருவமுடைய தன்மனைவியுடன் கொடியவலியுள்ள கொலத்
தொழில்செய்யும் அத்தாக்காதன்வருவதையறியாமல் அத்தக்காட்டிதப்போனான்
ஏ-ற. மன-ஞ-இவ்விரண்முகைகள். (கஉ)

வந்தவனைக்கண்டார்க்கன்வாளெயிறுமூலவாயும்வயங்குநக்கூங்
குந்தியுறுத்திதணிக்கவந்தானென்றுன்னுதொறுமுவகைபொங்கக்
கொருதூயவன்செயுமுகுமியுமுறைமுனிவன்தானைதனைக்குருதிவேட்டு
முந்துகிண்புபுரிசே அரவிளங்கன்னைக்கவந்ததெனமுனிநதுபற்று.

(இ-புரை.) வந்தஅத்தரிஷ்புத்திரனைக்கண்டு, ராகுதனானவன், வான்போ
ன்றகோபபுல்லும. பிலத்துவாரம்போன்றவாயும், பிரகாசிக்கும்படி நகைத்து,
அப்போதுவான்வயிற்றில் மிகுந்திருக்கின்ற பசியைத் தணிக்கவந்தானென்று
நினைக்குத்தோறும் சந்தோஷம் தனக்குள்ளேபொங்க உதிர்த்தைக்குடிக்கவி
ரும்பிழுன்னதாக உண்டாகின்றகோபத்தையுடைய புலியானது ஒருபசுவினி
ளங்கன்றைப் பிடித்துக்கொண்டதுபோலக் கொத்தாயிழுமாலையணித்த மறு
குடுமியையுடைய வேதமுணர்ந்த அத்த ரிஷிபுத்திரனைக் கோபக்கொண்டு
பிடித்து. ஏ-ற.

எதுகைகோக்கி கொத்து என்பது கொத்து என்றாயது. பந்தா என்பது
செய்யாவென்னும் வாய்ப்பாட்டு வினைமுற்ற. (கச)

கொலைபுரிவானது காலைபுதுகண்டுவிவருமிலகக் கொம்பாணு
ள், நிலைதளர்ந்துகொகரித்துநெடுங்கன்னீர் முகிழும்புநினைப்பக்
சேர்ந்து, தொலைவிடபுகழ்ப்புரிதிருவத்தொக்வெக்கேதெய்தயிதி, தோ
யுஞ்செய்ப்பான், மலைபொருவமணிமாற்பாவென்றேத்திவினைநினை
வாற்றித்துசொன்னான்.

(இ-புரை.) கொல்லெய்யத்தொடங்கும்போது அதைக்கண்டுரிஷிபுத்திரனுடையமனையியையு பூங்கொம்பையொத்த அழகுக்களம் பயந்துகொண்டதும், கைகளைநெரித்துக்கொண்டு, கெடியகண்ணீரானது மூடியினிடத்தை நிறைக்கும்படியாகச்சோர்ந்து, பழமையையு ருரியருவென்னவனே? மதயப்தி அணையும்பொன்மையைப்பொத்த அழகியமார்பின என்ற துதிசெய்து மெலிந்து இத்தகையவர்களைச்சொன்னான். எ-று. (கதி)

13 வல்லிணையா, லிவ்வுருவம், வாய்ந்தனைநீநிருதர்க்கு, வழிபாடானல்லை, கொல்வதுனக்குடாதுபிறருயிர்க்குதவி, புரிவதுங்கள், கொள்கையுமால், வெல்கதிர்வேற்புடைவேந்தே பிவ்விதக்கல், யானுமுயிர்விதிவேனென்ன, மல்குவிழிப்புணல் பாயத்தொழுதுநோருயிர்ப்பயிர், வழங்குகென்றான்.

(இ-புரை.) யாவராலும்விலக்கக்கூடாத வலியையுடையவினையினால் இந்த உருவம்பெற்றன; நீராக்கதருவச்சந்ததியிற்பிறந்தவனல்ல; ஆதலால் கொல்வதுனக்குத்தகுதியல்ல; பிறருயிருக்குதவி செய்வது உங்கள்ருணமால், பகைவரைவெல்லுகின்ற ஒளிதங்கிய வேலாக்கதமேந்தும் அரசனே! இவ்விறந்தவர்களுமுயிர்விட்டுவிடுவேனென்று நிறைந்தகண்ணீர்பாயும்படித் தொழுதுநோருயிர்ப்பயிர் உயிர்ப்பிணை நீதாவென்றான். எ-று.

குருசாபம்சொடியது என்பதுதோன்ற “வல்லிணை” என்றார்.

தனக்குமேலோரானால் எ என்றும், சமனானவரானால் தாவென்றும், சீழ்ப்பட்டவரானால் கொடுவென்றுஞ் சொல்லவேண்டும். (கதி)

14 மனமறுகுற்றிவ்வாறுதவன்றுரைக்குமுறை நிருதன்மனக்கொள்ளாதுய்ப், புனைமலர்த்தாரவேதியனை யுயிர்செகுத்துத் தகைக்கவததுப்புண்ணீர்மாதிக், கணுநிணங்கண்முகைருடர்மொழைநாந் திரியன்பனைத்துங்கழித்துவரீயால், இனவனையான்முன்னுமிழ்ந்தினைன்செய்வாருயிநுந்தவெலாமெடுத்துக்கொண்டான்.

(இ-புரை.) மனம் உடைந்து இப்படியாக வருந்திச்செல்லுகின்ற வார்த்தையை அந்தாக்கதன் மனதிலேற்றக்கொன்னாதவனுய்ப், பூமாயையணிந்திதிருக்கும் ரிஷிபுத்திரனுடைய உயிரைக்கொன்று, மாமிசத்தையுண்டு, உதிரத்தைக்குடித்துக்கொழுத்திருக்கும் நிணங்கனையும் மூளைகளையும் குடங்கனையுமென்றுதினதுஎலும்புகளையெல்லாங்கழித்து வாயினால் ரிஷிபுத்திரன் மனைகியெதிரில் தப்பியிட்டான் (அதைக்கண்டு எதிர்த்தெய்வமெலி தனக்கிணையினால்) என்னசெய்வான் அவன் தப்பியிட்டதைப்பெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டான். எ-று.

தனைப்பத தகைப்பென்றயிற்று.

(கதி)

15 எழுத்துபட்டத்தொழியினவ்வென்கையுநிட்டைநாந் திபின்னசெய்ததான், கொழுப்பதியிழ்குத்துகியுமதயந்தி, முதலுயிர்நினைவைத்

உறு

பிரமோத்தரகாண்டம்.

தழும்பொழுதிலாருயிர்மாண்டொழிகவெனக் கொடுஞ்சாபஞ்சாற்றித், தாழ்க், கொழுந்தெரியிற் புக்கவிந்தாளாண்டகையு மவ்வனத்திற், குலவுநாளில்.

(இ-புரை.) சிகைவிட்டெழுந்து சுவாணவீசுகின்ற மிகுந்த காட்டுத்தீயில் அந்த எலும்பையெல்லாம்போட்டு அக்வினிதேவனைவணங்கி இப்படிக்கொத்த பாவமானகாரியத்தைச்செய்த இந்தப்பாதகனானவன் சாபந்தீர்ந்து வனப்பமு ள்ளதன்பதியிற்சேர்ந்து தனக்குரிய மதயந்திமுதலான தேவிமார்களைத் தழு வும்போது பெறுதற்கரிய உயிர்மாண்டுபோகக் கடவனென்று கொடியசாபஞ் சொல்லித்தானும் சிகைபடர்ந்தெரிவின்ற அந்தத்தீயில்விழுந்திறந்துபோனான்; அதன்பின்பு ராகுதனாகிய அரசன் அந்தவனத்திற் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக் கும்போது. எ-று தழுவும் என்பது எதுகைநோக்கித் தழுமென்றாயது.

பெருதற்கரிய உயிரென்றது, உயிர்களுக்கு மானிடசரீரம் கிடைத்தலரி தென்பதுகருத்து. (கஅ)

வேதமுணரிசாபந்தீர்ந்தாக்கவுருவகலவிறல்வேந்தன்வேளுந்
காதலுறுமுருவெய்திமுன்புபோலயோத்திரகர்கடிதினெய்திச
சீதமதிவாண்முகத்துமதயந்திதலவிறலத்தேறலுண்பான்
போதகமொன்றதன்பிடியின்சேவகம்புக்கைக்கோயிலு புக்கான்மன்

(இ-புரை.) வேதமுணர்ந்த வசிஷ்டருடையசாபரீங்கி ராகுசுருபமாவே வெற்றியுள்ள அரசனானவன்முன்போலமன்மதனும் ஆசைகொள்ளத்தக்கதன் பழையவுருவத்தை அடைந்து விரைவாக அயோத்திரகரிற்சேர்ந்து குளிர்ச்சி தக்கிய சந்திரனையொத்த ஒளிபொருந்திய முகத்தையுடையமதயந்நிதியென்னு ம்தன்மனையிடத்தில் மதாமுள்ள தேன்போல் இனிமையைத்தருகின்றகல வியின்பம் அனுபவிக்க ஒரு ஆணையானயானது. கிரீடையைவிரும்பித் தன்பெ ட்டையாண நித்திரைசெய்யு மிடத்தில் சென்றதுபோல் தன்மனையிற்போ னான், எ-று. மன்-ஓ-அசை.

முகம் சந்திரனுக்குவமையானதால் அம்முகத்திலுள்ள இதழினதந்தே நல் சந்திரனிடத்துற்ற அமிர்த்தத்துக்கொப்பாம். (கக)

வேறு.

கோயில்புக்குநற்குருமணிநெரிமுடிக்குரிசில்
வேயின்மிக்கநல்லுருவமைநவள்வனைத்தோளி
யாயமைக்கணுமதயந்திபுமுலையவாணில்
கோபவுற்றனன்முதுதேனனிலையிவையெசொன்னான்.

(இ-புரை.) தன்மனையிற்சேர்ந்து கல்லிவந்திறமுள்ள ரத்தினம்சுப்பி க்கப்பட்ட கெடியருடத்தை யணிந்திருக்கும் அரசனானவன் பரிபுஷ்டிவி

சிவதானமகிமை.

௨௦

ஈழகைப்பார்க்கிஹு யிருத்த கல்ல அழகமைத்த சங்குவனையவணிந்த தோலை
யுடையவனாகிய மையிட்ட கண்களையுடைய மதயந்தியின் ஆபாணங்களைநிந்த
தனத்தை ஆசையுடனே அணையப்போனான். அவன் தடுத்துச் சில வசனங்களை
வருத்தச் சொன்னான். எ-று. (௨௦)

16 உற்றவாற்றென்றுமுணர்ந்திலேபோலுநீயுயர்கான்
முற்றநாடிவல்லாக்களையுமுனிவான்சேபைப்
பற்றி நங்கினைதண்டவன்பார்ப்பனிசீறிச்
சொற்றவாசகங்கேளென விளைந்தவைசொல்வான்.

(இ-புரை.) உணக்குச்சம்பவித்த முறைமையை நீசிறிதும் அறிந்திலையோ
(அது என்னவெனில்) நீ ராகுதனையும் உயர்ந்த காடுகளெங்கும் ஆகாததெவி
ரும்பித்திரியும்போது அவ்விடத்தில் கேரிட்ட ஒரு ரிஷிபுத்திரானைப்பற்றிக்
கொண்டு கொண்டு தின்றாய், அப்போது அவன் மனைவியானவன் கோபித்துச்
சாபக்கூறியதைக் கேளெனச் சம்பவித்த காரியங்களைச் சொல்லுகின்றான்.
எ-று. போலுமென்பது-முன்னிலையசை. (௨௧)

17 இணையிலா தவென்கொழுநனையின் னுயிருண்ட
பணைநெடும்புயமுன்னவபுதியினிற்றுநுந் துறின்
துணைவிமர்கடந் துணைமுலைச்சுவடுமார்ந்திடுக
அணையுநாளுயிரிந்ததெயெனமுழல்புகுந்தவிந்தான்.

(இ-புரை.) ஒப்பில்லாத என்னவனுடைய இனிய உயிரை நீக்கிய பரு
த்துநீண்ட புயங்களுையுடைய மன்னவனே? அயோத்திகனகிற சேர்த்து உன்மனை
வியருடைய இரண்டு தனங்களின் தழும்புகள் மார்பில் அமுந்தும்படி அணையு
நாளில் உயிரிந்துபோகக்கடவையென்று தீயில் விழுந்திரந்தான். எ-று.

உலகத்தற்றவை எல்லாவற்றினுஞ் சிறந்துள்ளது உயிராதவின் "இன்னு
யிர்" என்றனர். (௨௨)

அன்னதாலெமையனைவதற்கடா துனக்கென்றான்
மன்னர்மன்ன னும்குயிலுலவருந்தியும்கூருவன்
பொன்னினன் கலத்தமுதுபெற்றுணப்பொறியிலான்போல்
இன்னலெய்தினன்காமவேள்கணையினுலிடைந்தான்.

(இ-புரை.) அப்படிக்கொத்த சாப கேரிட்டிருக்கிறபடியினாலே எங்களை
யனைவதற்கு உணக்குத்தகாதென்று சொன்னான்; அதைக்கேட்ட மன்னர் மன்
னனுடையகன்படாதவாசனாவன் பவியினால் வருத்திய ஒருவன் பெருங்குள
ைய கல்லைபார்த்திதத்தில் அன்னமிடப்பெற்றும் உன்னுதற் குபயோகமான உறு
ப்புகளின்வாறுகுடியறபோல் மன்மதபாணத்தினால் தன்பமலுடந்த இடை
த்து விந்நான். எ-று. (௨௩)

பெண்ணலத்தினைப்பெறுதவர்கவினைப்பெறுதார்
பெண்ணலத்தினைப்பெற்றவரேமகப்பெற்றார்
பெண்ணலத்தினுன்மகவுபெற்றிருமையும்பெறுவார்
பெண்ணலத்தினுலன்றியோர்பெரும்பொருளின்றே.

(இ-ரை) பெண்ணின்பத்தை அனுபவிக்கப் பெறுதவர்கள் புத்திரர்களைப்பெறுதவர்களாவார்கள்: பெண்ணின்பத்தை அனுபவிக்கப் பெற்றவர்களே புத்திரர்களைப் பெற்றவர்களாவார்கள்; பெண்ணின்பத்தை அனுபவிப்பதினால் புத்திரர்களைப்பெற்று இம்மைப்பயனும் மறுமைப்பயனும் அடைவார்கள்: பெண்ணின்பத்தினுலன்றிப் பெறும்பொருள் யாதொன்றுமில்லை. எ-று. ஏ-அசை. (௨௪)

உந்துநீர்க்கடலுநித்தபார்முழுவதுமொருங்கே
வந்துதாடொழுமரசியல்வாமெலம்பெறினும்
இந்திராதிபர்பெறும்பதத்திருக்கையெய்கிடினு
மைந்தரின்றியேவாழ்வதுவாழ்வுமற்றன்றே.

(இ-புரை.) அலைவீசுகின்ற நீரையுடைய சமுத்திரஞ்குழந்த பூமியிலுள்ள எல்லாரும் ஒரு கூட்டமாகவந்து பாதங்களிற் பணியத்தக்க அரசுக்குரிய வளங்களைல்லாம் பெற்றிருந்தாலும், (அல்லது) தேவேந்திரன்முதலான தேவர்கள் பாதங்களிலிருக்கும் பேறுகன்பெற்றாலும் புத்திரரில்லாமல் வாழ்வது வீழ்வல்ல எ-று. மற்று-அன்று-ஏ-அசை நிலைகள் (௨௫)

என்றுபற்பலசின்தையிலெண்ணிவேலிஹைவன்
குன்றுமாண்புடைத்தாசியலினியென்றுங்குறியா
னின்றுமாதவம்புரிவதேதகடனெனநினைந்து
சென்றுதானடைந்தருந்தவஞ்செய்கனனிப்பால்.

(இ-புரை.) என்று பலவாகத் தன்மனதி லெண்ணிக்கொண்டு வேலாயுதமேந்தும் அரசன் நாம் துறந்துவிட்டால் இனி அரசியல் குன்றுந் தன்மையையுடையதாகுமே யென்பதையும் குறியாதவனாய், வனத்திற்போயிருந்துகொண்டு பெருமைபொருந்திய தவஞ்செய்வதே நமக்கு முறைமையென்றெண்ணி இவ்வாழ்க்கையைத் துறந்துபோய்க் காட்டிற்சேர்ந்து அரியதவத்தைச் செய்தான் இப்பால் நடந்ததென்னவெனில். எ-று. (௨௬)

வேறு.

காவலன்றனக்குப்பின்னோர்கான்முளையிலெய்ந்து
பூவலயத்திலுள்ளோர்புகல்வதும்பொறுந்கார்க்கிறும்
யாவையுமுணர்ந்தநீதிவசிஷ்டனங்கியல்பினாய்ந்து
யாவருந்துயரந்தீர்க்கும்படிநினைந்தியேயசெய்தான்.

(இ-புரை.) நம்முடைய அரசனுக்குப்பின்பு (இந்தராச்சியத்தைக்காப்பதற்கு) ஒருபுத்திரனாவதில்லையென்று இவ்வுலகத்திலுள்ளவர்களிடக்கூழற்றுச்சொல்வதும், பகைவருடைய வீரப்புமாயிய இவைகலெல்லாம் அப்போது அறிந்த நீதியுள்ள வசிஷ்டமுனிவரானவர் தரும் சந்தான முண்டாக்கலாம் என்கிறவாக்கியத்தை ஆராய்ந்துணர்ந்து நேரிட்டிருக்கிறதயாத்தை நீக்கும் படியெண்ணி வந்தகாரியத்தைச் செய்தார்- எ-று. (உ௭)

அருந்ததியனையகற்பின்மதயந்தியணங்களுள்பாற்
பொருந்தியின்கலந்துயத்தோட்புதல்வனை ஆதந்துதீரா
இருந்தயருலகந்தீரவியற்றினுன்முனிவனிப்பாற்
பெருந்தகைதவஞ்செய்வானேபுப்பம்மகனொருந்தியபற்றி.

(இ-புரை.) அருந்ததியையொத்த கற்பினையுடைய மதயந்தியென்னும் தெய்வப்பெண்ணை யொத்தவளிடத்திற்சேர்ந்து இனியகலவியெய்து ஒருபுத்திரன் உற்பத்தியாகும்படியுரிந்து உலகத்துக்குநேரிட்டிருந்த மிகுந்ததயார்தீரும்படி வசிஷ்டர்செய்தார்; (அங்கப்படியிருக்கக் காட்டில் நடந்த தென்ன வெனில்,) தவஞ்செய்கின்ற பெருந்தகையாகிய அரசனை ஒரு பேய்மகன்தொடர்ந்து. எ-று.

அரசனில்லாதேசம் உயிரில்லாதசரீரத்தையொக்குமாதலால், தர்மசந்தானமுண்டாக்குதல்சாஸ்திரவீதியே இப்படிதர்மசந்தானமுண்டாக்குகிற முனிவருக்காவது ஸ்திரீகளுக்காவது தவத்திலும் பதிவிரதாத்ருமத்திலும் பழுதில்லை. அவ்வாறுசெய்ய இசையாவிட்டால், பட்டததுபாணையக் கண்கட்டிச் செல்லவிட்டு அதனால் எடுத்துக்கொண்டு வரப்பட்டவனுக்குப் பட்டங்கட்டத் தக்கது. (உ௮)

பிறையொடி, நிலங்கட்கண்கள்முற்றுகொடுக்க துவக்கீரிக்
கறைவிடமுருததுவல்லேஷதொடர் தலபோற்றொடரட்குண்டாக்
கறைகழற்குரிசுந்நுமலகைமாதொருநதகிபற்றய
முறைமையேடுகண்ணீவெசமுனிவரைவினாவினே,

(இ-புரை.) பிறைபோல வளைவாகிய தந்தங்கன்பிரகாசிக்கவும், கண்களிலிருந்து மிகுந்ததிப்பொறியானதுசின்தவும், சிறிக்கரியவிடமானது கோபித்து விரைவாகத் தொடர்தல்போலத் தன்னைத்தொடாக்கண்டு ஒலிக்காகின்ற வீர கண்டையணியும் அந்தமன்னவன் ஒரு பேய்மகனானவன் என்னைப் பற்றுதற் காரணமென்னவென்று அங்கிருக்கும் வேதமுணர்ந்த முனிவர்களை வினாவினான். எ-று. ஏ அசை. (உ௯)

கேட்டதுமுனிவரல்லாந்தினியெனமிழற்றுமாதர்
மோட்டினமுலைகள்பாய்ந்துமுருகுக்கொப்பளிக்குந்தாரோய்
காட்டினிரகக்குழைமுள்காணவேதியனைநீகொன்
நிட்டியபாவத்தண்டாபலகைபாபெய்ப்பிறற்றென்றார்.

(இ-புரை.) அவன் சொன்னவார்த்தையைக் கேட்டமத்திரத்தில் அந்த முனிவர்களெல்லாரும் (அவனைப்பார்த்துக்) கிளியைப்போல வசனிக்கின்ற மாதர்களுடைய உயர்வாகிச் சாயாததனங்கன்பட்டுத் தேனைக்கொப்பளிக்கும் படியான (பக்குவமுள்ள அரும்புகளால்தொடுக்கப்பட்ட) பூமாலையணிந்தமன் னவனே? நீமுன்னே ராகுதனாய்க் காட்டில்சஞ்சரிக்கும்போது அங்குநேரிட் டவாலிபனாகிய ஒருரிஷிபுத்திரனைக்கொன்று சம்பாதித்துக்கொண்ட பாவங் கண்டாய் இப்போது பேயாகவந்து உன்னைப் பற்றிக்கொண்ட தென்றூர்கள்.

மாதவரிசைப்பக்கேட்டேமன்னனுமிதனைநீக்கச்
சேதுவேமுதலாயுள்ளபுனிதமாதிரித் தம்மயாவும்
காதலான்மூழ்கிமூழ்கிக்கடவுளாலயங்கழித்திப்
பாதகனைகடற்கும்பதிபலவணக்கஞ்செய்தான்.

(இ-புரை.) முனிவர்கொல்லக்கேட்ட மன்னவனும் இந்தப்பாவத்தை நீக் கச் சேதுமுதலாயுள்ளபுனிதமாகிய தீர்த்தங்களிலெல்லாம் ஆசையுடன் தனி த்தனியே மூழ்கியும், கிலாலயங்களிற் போய்ப் பரமசிவனைத் துதிசெய்தும் இப்படியாகப் பாவவினைகளைத் தீர்க்கத்தக்க அனேகம் ஸ்தலங்களிற்போய் வணங்கினான்- எ-று. (௩௧)

அங்கண்மாநூலவட்டத்தாலயந்துடர்த்தம்
எங்கனுமுழன்றும்பாவந்திரிகலாகிருத்தலாலே
வெங்கதிரப்புரளிமான்றேர்விலங்கெயின்மிதிவிலாநகர்
மங்குளேய்ப்பொழிவின்றிமனிவருத்தமுற்றிருந்தான்மன்னே.

(இ-புரை.) அழகிய இடத்தையுடைய பெரியபூமியினிடத்திலுள்ள ஆல யங்கள் ஸ்தலங்கள் தீர்த்தம் எங்குமுழன்று திரிந்தும் தனக்கு நேரிட்ட பாவந திராமலிருப்பதினாலே வெப்பம் பொருந்திய சூரியனுடைய குதிரைக்கடிய தோனது ஒதுங்கிப்போகத்தக்கதாக உயர்வையுடைய மதிக்குழந்து மிதிவெ ற்காரத்துக்குச் சமீபத்திலிருக்கும் மேகமண்டலத்தையளாவிய ஒரு சோலையிற் சேர்ந்து வருத்தங்கொண்டிருந்தான். எ-று. மன்-ஓ-அசைகள்.

பாடல்களி னிறுகியில்வரும் மாத-மன்-ஆல்-தரோ-ஓ-அன்று-ஓ இவை கள் அசையெனக்கொள்க. இவைகளிற் சிலபாடலின்மத்தியில் ஏகதேசமாக வருவதுமுண்டு. (௩௨)

ஆண்டகாரிருந்ததாலையருந்தவமுனிவர் சூழ
ஈண்டுசெங்கதிரோன்றோன்றிவருவதேயேயப்பொவால்லை
காண்- குளியப்படுனெடுகவுகமன்வந்துவிதோன்றப்
பூண்டபேருவகைப்பாங்கப்பாவவன்வணங்கினின்றான்.

(இ-புரை.) அரசனப்படியிருந்தபோது அரியதவத்தையுடைய முனிவர் கள் அருகிற்சூழ்ந்துவாச் சூரியன் உதயமாயிவ்வுலகத்தில் வருவதை(பொப்பாக யாவருந்தரிக்கத்தக்க வியப்புள்ள (தவவேடத்தடன்) எழுதமரிஷி விசுவாக்

சிவதானமகிமை.

௩௩

தோன்றக்கண்டு தனக்குண்டாகிய பெரியசந்தோஷம் அதிகரிக்க, அம்மன்னவன் வணங்கிநின்றான். எ-று. (௩௩)

நின்றமன்னவனை நோக்கி நீபெருவணங்கண்மேலி
நன்றிருந்தனையோடுவன் முழுவனவிவ்வன்னேன்
என மகிழ்ந்தனானைச் சீர்தோர்க்கெய்திடாதிமையேனும்
ஒன்று அரைக்கக்கேட்டியுத்தமடுவன் மொன்றுன்.

(இ-புரை.) வணங்கிநின்றவேந்தனைக் கவுதமரிஷ்யானவர்பார்த்து அரசனே? மிகுந்த செல்வத்தைப் பொருந்திச் சுகமாக இருக்கின்றனையோ வென்றுவினாவு அஃவாசனுவன் (சுவாமி) உம்முடைய கிருபையைப்பெற்றவர்களுக்கு ஒருகாலத்துத் துன்பங்கள்நேரிடாவாகிலும், ஒன்றுண்டு அதனைச்சொல்லுகிறேன் உத்தமரேகேளுமென்று சொன்னான். எ-று. (௩௪)

எங்குலக்குரவன்முன்னையம்மியசா பந்தன்னால்
வெங்கொலைபரக்களுகிவேதியற்கொன்றபாவர்
தங்கியோரலகையாநித்தமியனைத்தொடர்தலாலே
அங்கதுதணிப்பாடுண்ணியளவிலாவேள்வியெய்தேன்.

(இ-புரை.) எங்கள் குலகுருவாகிய வதிஷ்டர் முன்னுடைய சாபத்தினால் நீர்கொடிய கொலைத்தொழில் செய்யுமாஊதனாக ஒருபிராமணனைக் கொன்றபாவமானது ஒருபேயாகி ஆதரவில்லாத எளியேனைப்பற்றித் தொடர்தலினாலே அந்தபாவத்தைத் தீர்க்கஎண்ணி அனவல்லாத யாகஞ்செய்தேன்.

எண்ணினல்லறங்கள்செய்தேநெண்ணின்மந்திரநவின்மேன்
புண்ணியுதலங்கடர்த்தமாலயம்பலவும்போனே
ஊண்ணியுசா கமுலபலங்களை நுகர்ந்திபான்முன்
பண்ணினேன்விரதங்கொடிபாவகமுனந்தஞ்செய்தேன்.

(இ-புரை.) அனவல்லாத நல்லதருமங்கள்செய்தேன், அனவல்லாதமந்திரங்கள்செய்தேன்; அனேகமாகிய ஸ்தலயாத்திரையும் தீர்த்தயாத்திரையும்செய்தேன்; சிவாலயங்களும்போனேன்; (அவைகளும்ல்லாமல்) துட்பமாகிய இலாகளும் கிழங்குகளும் உண்டு, நான்முன்னே அனந்தம்விரதங்களும் அனுஷ்டித்தேன்; அனந்தந்தியானமுஞ்செய்தேன். எ-று. (௩௫)

இவ்வணமுலப்பில்தாலநீரிந் துடநினைத்தே தனன்றி
வவ்விபுவா வநீங்கபபெற்றிலேன்மறைக்குமெட்டாத்
திவ்விபமுணர்ந்தோயின் முன் மிருமுகத்தருணபெற்றேன்
அவ்விபமகன்றேனுபவாருளெனவடிபிலநீழந்தான்.

(இ-புரை.) இவ்வாறு அந்தக்காலந்திரிந்து உடலினைத்தேனவ்வுது, என்னைப்பற்றிய பாவந்தொலையப் பெற்றிலேன், வேதத்துக்குமெட்டாத மெய்ஞ்ஞானப்பொருளையுணர்ந்தவரே! இன்று தேவரீருடைய திருமுகக்கிருபையைப் பெற்றேன்; அதனாஸ்பாவத்தை நீங்கினவனானேன்; இனிநான் கடைத்தேறும் படி கிருபைசெய்யுமென்று அவர்பா தத்தில்வணங்கினேன். எ-று. (௩௭)

முனிவனுமிரங்கியஞ்சென்மொப்பாமலர்தாரோய்முக்கட்
டனிமுதலொருவனுண்டத்தகவிலேனொருநாளாயர்க்கு
நனியிருவினைகடாப்பானயந்தகைகண்ணமுமுண்டென்
றினீதுணர்ந்தில்லைமோலுமத்தலத்தியல்புக்கென்போ.

(இ-புரை.) கவுதமரு மனமிரங்கி நெருங்கியபூமாலையணியு மன்னவனே? நீயப்பபடாதே திரிநேத்திரங்களுடைய ஒப்பற்றமுதலாகிய பாமசிவனெருவ ணுண்டு; கிருபையள்ள சந்தக்கடயுளின் அருளால்மிருந்த இருவினைகளைத்தீர்ப்பதற்குயாவரும் விரும்புகின்றகோகண்ணமெனலு மொருதல முண்டென்று இனிதாக நீயறிந்ததில்லையோ? அந்தத்தலத்தின் மகிமையைக்கேள். எ-று. போலும்-மோ-அசைச்சொல். (௩௮)

மந்தாகதியும்தெவள்ளிமால்வரையிடமும்போல
எநகைதவாழிடமுமஃதையிந்தியனன்மால்விண்ணொர்
சந்திரகுதகதர்வெண்ணிந்தவம்புரியிடஹந்தாநா
யைந்துபாசுகத்தேதோரேனுமடையின்விட்டளிக்கும்பேவந்தே.

(இ-புரை.) அரசனே? மந்தாகியில் வீற்றிருப்பதுபோலவும் பெரியவெ ள்ளிமலையாகிய கயிலாசகிரியினிடத்தில் வீற்றிருப்பதுபோலவும் நம்மையனா கிய பாமசிவன் வீற்றிருக்குந்தானமும் அந்தக்கோகண்ணமாம். அந்தத்தலமா னதுதேவேந்திரன், பிரமன், திருமால், தேவர்கள், சந்திரன். சூரியன் என்னும் இவர்கள்வேண்டுந் தவஞ்செய்யுமிடமுந்தானாகிப் பஞ்சமா பாதகரேயானாலும் தன்னிடத்திலவந்து சேர்வார்களானால் (அவர்களுக்கு) மோகூத்தைக்கொடுக்கும். எ-று. பொல், கொலை, களவு, கள் காமம், எனப்பாதகம் நீந்து. (௩௯)

எத்தலஞ்சென்றுந்திராவிடுமபைநாய்வினைகொளல்லாம்
அத்தலவினைக்குமுன்னரகன்றிமுடுக்கோனாலுஞ்
செத்திரபாநுவாநுமகன்றிடாத்திமிரவிட்டந்
தத்துவாம்புரவிமானேர்த்தபனனாலகலுமாபோல்.

(இ-புரை.) சந்திரனாலும், அக்கினிதேவனாலும், நீங்காத இருட்டிட்டமா னது தாவிச்செல்லுகின்ற பச்சைக்குதிரைகள்கட்டிய தேரையுடைய சூரிய

சிவதானமகிமை.

௩௫

னால் நீங்கு மாறுபோல எந்தத்தலத்திற்சென்றுந் தீராததுன்பமுன்ன பிறவி
நோயைத் தருகின்றவினைகளெல்லாம் அந்தத்தலத்தை நினைக்கு முன்னமே
நீங்கிவிடும். எ-று. (௦௪)

ஒன்றுமுற்றுணராரே னுழைமாப்பில்சீர்க்கீகா கன்னத்திற்
சென்றொருநிமிடம்புவகற்சிறந்தவேறொருதலத்திற்
கன்றுமைம்புலனுழைமாப்பிக்கற்பகரலஞ்செந்தீயி
னின்றருந்தவங்கள்செய்யுநெடுமப்பன்பெறுவார்தண்டாய்.

(இ-புரை.) யாதொன்றையுமாராய்ந்தறியுந் தன்மையில்லாதவர்களா யிருந்
தாலும் ஒப்பில்லாத பெருமையையுடைய கோகனனத்திற்சேர்ந்து ஒரு நிமிஷ
பொழுது தங்கியிருந்தாலும் சிறப்பு பொருந்திய வேறொருதலத்தில் ஐம்பு
லன்களையும் அடக்கிக்கற்பகரலம் அக்கினிமத்தியிலிருந்து அருமையாகிய தவ
ங்கள்செய்ததால் வரத்தக்க அழியாதபயனைப்பெறுவார்கள். எ-று. (௦௫)

வேறு

அப்பதிதன்னிலலங்கிலைவேலாப்
வைப்பெனவாழ்வருண்மாபலலிங்கம்
ஒப்பிலதகியுறைந்துள்ளந்து
மெய்ப்படுகாதைவிரித்திடின்புள்ளாள்.

(இ-புரை.) பிரகாசியாரின்ற தகட்டுவடிவுள்ள வேலாயுதமேந்தும் அரச
னே? அந்தக்கோகனனத்தில் புதையலிட்டதனம் (கண்டெடுத்தவனுக்கு வாழ்
வைத்தருவதுபோல் தன்னைத்தரிசித்தவர்களுக்குப்) பெருவாழ்வை யருளுகி
ன்ற மாபலலிங்கமானது, ஒப்பில்லாததாய் விளங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது
அதனுடைய உண்மைபான சரித்திரத்தைவிவரித்துச்சொல்லில் முன்னாளில்.

ஒருவன் பாடுபட்டுத்தேடாது பாரிப்புதையுண்ட திரவியங் கிடைத்தால்
சுகமடைவதுபோல யாதொருதவரும் செய்யாமலே நிவலிங்கத்தைத் தரிசித்
தவர்கள் எளிதில்சிவத்தையடையலா மென்பதுகருத்து. (௦௬)

இலங்கையின்மன்னனிராவணன்வெள்ளி
விலங்கலின்மாதவெய்துதல்கண்டு
நலங்கெழுந்தனயந்தொருநிலங்கம்
வளங்கொளல்மகிழ்துரைசெய்வான்.

(இ-புரை.) இலங்கைக்கு மன்னவனாகிய இராவணனாவன் வெள்ளிமலை
யாகிய கயிலாசமியில் தவஞ்செய்து கொண்டிருந்ததை அருள்மிகுந்த பரம
சிவன்சண்டு கிருபைகூர்ந்து உறுதிகொள்ளும்படி ஒருவிங்கக் கொடுத்தருளி
மகிழ்ச்சியுடன் திருவாய்மலர்ந்தருளினார். எ-று. (௦௭)

மானவர்க்கநின்வாழ்பதிதன்னுள்
யாநுதவுஞ்சிவிலிங்கமிருப்பின்
சுனமுறாதவிலிங்கையுமர்க்காய்
வானவர்மாலயன்வந்தென்மலைந்தென்.

X

(இ-புரை.) பெருமையுள்ள இராவணனே! உன்னுடைய வாழ்வுள்ள இலங்கைப்பட்டணத்தினிடத்தில் இப்போதுநாமருளிச்செய்த இந்தச்சிவலிங்கமிருந்தால்; அந்த இலங்கைப்பட்டணமானது ஒருகாலத்துமழியாத (இதுவுமல்லாமல்) தேவேந்திரன்முதலாகிய தேவர்களும்விஷ்ணுவும் பிரமனும்தோர்செய்யவந்து எவ்விதப்போர் செய்தால்தானென்ன (அந்தப்பட்டணத்துக் கொருகுறையும் நேரிடாது ஏ-று

(௩௬)

ஊர்தியினேறலொழிந்தனையேகிச்
சீர்பெறுநின்பதிசேர்த்துதிற்றோர்
பாரிசையைத்திடல்பார்மிசைவைத்தால்
ஒதருலிங்கமெடுக்கவொணாதால்.

(இ-புரை.) தேரின்மேலேறிக்கொண்டுபோவதைவிட்டு (நடந்துபோய்ச்) செல்வமிருந்துள்ள உன்னுளில் (இந்தச்சிவலிங்கத்தை) ஸ்தாபனஞ்செய், அவ்விடம்விட்டு மற்றொருபூமியினிடத்தில்வைக்காதே. வேறொருபூமியினிடத்தில் வைத்தால் சொல்லுதற்கரிதாகிய மகிமையுள்ள இந்தச்சிவலிங்கம் மறுபடியே மட்டும்பெறாது ஏ-று.

என்னநிகழ்ததியளித்தனிலிங்கந்
தன்னொடர்க்கன்வழிக்கொடுசாரப்
பொன்னகர்வானவர்பொள்ளெனமேனி
மன்னினரைங்கரவாரணமுன்னர்.

(இ-புரை.) இவ்வாறு திருவாய்மலர்ந்து கொடுத்தருளிய சிவலிங்கத்தை யேந்திக்கொண்டு இராவணன்வழிநடந்தான். அதையறிந்த பொன்னுலகத்திலுள்ள தேவர்கள் ஐந்துகரங்கையுடைய யானைமுகக்கடவுளாகிய விகாயகரிடத்தில் அதிசீக்கிரமாகப் போய்ச்சேர்ந்தார்கள். ஏ-று.

பொன்னென ஒலிக்குறிப்பு இடைச்சொல் என் என்பது என்ன என்பதன் குறையு.

கைக்களிறேறியதுகாலமரக்கன்
அக்கணிலங்கைநிலிங்கமமரத்தின்
முக்கணனாஹமழிப்பதுமுற்று
திக்கணமேயிடைபூநிழையென்றார்.

X

(இ-புரை.) துதிக்கையையுடைய யானைமுக விராயகமூர்த்தியே! இரா வணனுனவனிப்போது (பாமசிவன்கொடுத்தருளிய) சிவலிங்கத்தைக்கொண்டு போய் அந்த விசாலமான இடமுள்ள இலங்கைப்பட்டணத்தில் ஸ்தாபிப்பானே யானால் திரிநேத்திரங்களையுடைய அந்தப்பாமசிவனாலும் அழிப்பது முடியாது (ஆகையால் இலங்கைப்பட்டணத்தில் கொண்டிபோகவொட்டாமல்) இப்போ முதே அதற்கு இடையூறு செய்தருளென்றார்கள். ஏ-று. (சௌ)

உம்பர்வருந்தியுரைப்பதுகளா
நம்புனளித்தகையானனநாதன்
பம்புபுனற்கிறைவாபடர்செய்வோன்
வெப்புவயிற்றைநிறைக்கெனமேலோன்.

(இ-புரை.) தேவர்கள் இப்படியாகவருந்தி விண்ணப்பம் பண்ணிக்கொள் ளுங்குறையைப் பாமசிவனின் தருளிய (மூத்தநாயனாராகிய) துதிக்கைபொருந் திய யானைமுகத்தையுடைய விராயகக்கடவுள் நிறைந்துள்ள நீர்க்கிறைவனு கிய வருணனைப்பார்த்து, வருணனே? தேவர்களுக்குத் துன்பஞ்செய்யத் தக்க வனாகிய இராவணனுடைய வயிற்றில் நீர்நிறையச்செய்யென்று கட்டளையிட்ட ருள, அந்தவருணதேவனுனவன். ஏ-று.

எங்கும்பரவந்தன்மைத்தாதலின் “பம்புபுனல்” என்றனர். (சௌ)

ஆமிஃதென்றவரக்கனகட்டில்
நீர்மிகுவித்தலினைந்தொடுகிற்பான்
போமவன்முன்னரெதிர்த் துபுழைக்கை
மாமுகன்வந்தனன்மாமறையோனாய்.

(இ-புரை.) அதைக்கேட்ட வருணதேவன், இந்தக்காரியம் அடியேனு லாகுமென்று அந்த இராவணனுடையவயிற்றில் நீர் அதிகரிக்கும்படி செய்ததி னால் நீர்ந்தொட்டுக்கொள்ளாதற்காகப் போகாநின்ற இராவணனுக்கு முன்னே துவாரம்பொருந்திய துதிக்கையையுடைய யானைமுக விராயகரானவர் பெரு மைபொருந்திய ஒரு பிராமணரூபங்கொண்டு எதிராகவந்தார். ஏ-று.

துவாரத்தையுடைய துதிக்கை என்பதுதோன்ற “புழைக்கை” என்றனர்.

மல்லணிதோளவன்மாமறையோயில்
வேல்லையினைப்பெய்தியான்வருகாரும்
அல்லமர்கண்டனைபுங்கைதரித்தே
நில்லெனவந்தநெடுந்தகையோனும்.

(இ-புரை.) பலம்பொருந்திய தோளையுடைய இராவணன் (எதிரில் வந்தவரைக்கண்டு) பெருமையுள்ள பிராமணரே! நீர் தொட்டுக்கொண்டு இவ்விடத்தில் நான்வருமளவும், கருமைநிறந்தங்கிய கண்டத்தையுடைய சிவசொருபமாகிய சிவலிங்கப்பெருமானை உம்முடைய அழகிய கையில் வைத்துக்கொண்டிருமென்று சொல்ல மிகுந்த பெருமையுள்ள அந்தப்பிராமணர் சொல்லுகிறார். எ-று.

இங்கு அல் என்றது. இருண்ட ஆலகாலவிஷத்தை (௫௦)

இச்சிவலிங்கமெடுத்திவணிற் பா
னச்சிலேவிலவநான்வலியில்லேன்
முச்சொல்லிளித்திடுமுன்னனுக்காயேற்
கைச்சிவனைப்புகாட்டுவனென்றான்.

(இ-புரை.) விஷம்போலக் கொடுமையுள்ள தகட்டு வடிவமான வேலேந்தும் இராவணனே! நான் இந்தச்சிவலிங்கத்தை யெந்திக்கொண்டிருக்கும்படி சக்தியில்லாதவன்; (ஆதலால்) மூன்றுசொல் அழைப்பதற்குமுன் நீவராவிட்டால், என் கையிலிருக்குஞ் சிவலிங்கப்பெருமானைப் பூமியில் வைத்து விடுவேனென்றார். எ-று (௫௧)

செங்கணரக்கனிசைந்தயல்சென்றான்
வெங்கதேவமுனிராயகன்முக்கால்
இங்கணைவாயெனவெய்திஸுரை
அங்கையிழிங்கமகன்புனிவைத்தான்.

(இ-புரை.) கோபக்கிரியாகிய செம்மைநிறமுள்ள கண்களையுடைய இராவணன் அதற்குச்சம்மதித்து, அப்புறம்போனான். வெவ்வியகோபங்கொள்ளும் யானைமுகத்தையுடைய விராயகமூர்த்தியானவர். இராவண! இங்கேவா, இராவண! இங்கேவா. இராவண! இங்கேவாவென்று மூன்றுதரம் அழைத்து அவன் வராமையினாலே தம்முடைய அழகிய கையினிடத்தில் வைத்துக்கொண்டிருந்த சிவலிங்கத்தை விசாலமாகிய பூமியினிடத்தில் வைத்துவிட்டார். எ-று.

அவ்வழியோடியுடையதே நதவரக்கன்
நிவ்வியமுண்மிசைச்சீரந்ததுகாணு
எவ்வமிலா தவிழிங்கமெடுத்தான்
வவ்வனுமையின்மரபலமென்றான்.

(இ-புரை.) அந்தவிடத்தில் அதிக விரைவாக ஓடி நீர் தொட்டுக்கொண்டு வந்த இராவணன் சிவலிங்கம் பூமியினிடத் திருப்பதைக்கண்டு குற்றமில்லாத அந்தச்சிவலிங்கத்தை யெடுத்தான் அது தன்னாலெடுக்கக்கூடாததாயிருந்ததினாலே இதுமகாபல லிங்கமென்றான். எ-று. (௫௩)

சிவதானமகிமை

௩௯

12 காசிலாக்கணுரைத்ததுகண்டே
பேசினர்மாலவிசனென்னும்பேர்
வீசியகைகொடுமிட்டுமெடுத்தா
னேசவிலிங்கநிமிர்ந்ததுரைந்தே.

X

(இ-புரை) சிவநேசத்தில் பழுதில்லாத இராவணனுனைவன் சொன்னதை அறிந்து அந்தச்சிவலிங்கத்துக்கு மாலலிங்கமென்று பெயரிட்டாகள். இராவணனுனைவன், மறுபடியும் நீண்டகையினால் தன்பலங்கொண்ட மட்டும் எடுத்தான். (அப்படியெடுத்தபோது) அன்பைத்தருகின்ற அந்தச் சிவலிங்கமானது குழைந்து நீண்டது. எ-று. (௩௪)

வேறு.

ஆவினதுசெளிபோலுவவ்விலிங்கநிமிர்வுறலான்
நேவினதுகோகன்னமெனும்பெயர்வியன்பதிக்குக்
காவனையுதைத்திரளார்க்குன்னறக்கன்மறைமதலைத்
தேவனதுகுமிழிமுடிப்புடைக்கனன்றன்சினமிகவால்.

X

(இ-புரை) அந்தச்சிவலிங்கமானது பசுவின்காதபோல நீண்டபடியினால் பெருமையுள்ள அந்தத்தலத்துக்குக் கோகன்னமெனும்பெயர் பொருந்தியது. இராவணனுனைவன், மனங்கொதித்துச் சோலையையொத்த இருபது கைகளாலும் பிராணப்பிள்ளை வடிவங்கொண்டிருக்கும் விநாயகமூர்த்தியின் சிகையுள்ள சிரசில் தன்கோபமிகுதியினால் குட்டினான் எ-று. (௩௫)

14 புடைத்தவுடனுருத்தெழுந்தபொழிமதவாரணமுகத்தோன்
அடித்தலமுமணிமுடியமகலிடம்மிசும்புமுறப்
படைத்தவுருவெனநிமிர்ந்துபணைக்காததாலிராவணனைப்
பிடித்துமணிக்கமுங்கென்னவெறிந்தெறிந்துபிடித்திடலும்.

(இ-புரை) குட்டினவுடன் மதநீரைப்பொழிகின்றயானை முகத்தைபுடைய விநாயகமூர்த்தியானவர், கோபித்தொழுந்து திருவடியும் அழகிய திருமடியும், விசாலமுள்ள பூமியிடத்தும் ஆகாசத்தினிடத்துமாகப் பொருந்தப் படைத்த சொரூபம்போல ஒங்கி (விசுவரூபங்கொண்டு) பனைபோன்ற துதிக்கையினால் இராவணனைப்பிடித்து அழகியகழற்சிக்காய்போல் (பூமியில்விழுவொட்டாமல்) பலதரமேவெறித்து பிடித்திடவும். எ-று. (௩௬)

15 மறையோனென்றுறநினைந்துமடமையினுநீநிழைத்தேன்
பிறையோங்குமுணிகுடப்பெருங்களிதேழிழைசெய்தேன்
இறையோனேபொறுப்பதுனக்கிபல்பென்றென்றிரந்தேத்த
பொறையோடுமுமைபுதல்வன்புயிலரக்கனைவிடுத்தான்.

X

பவர்கள் ஒருபுறத்திலிருப்பார்கள்; கோகன்னக்கடவுளாகிய பாமசிவனைக் கும்பிட்டுத்துதிசெய்து மோக்ஷமடையத்தக்கவர்கள் ஒருபுறத்திலிருப்பார்கள்; ஆதலால் வினைகளையொழிப்பவர்களுக்கு அந்தத்தலத்தைப்போல வேறொருதலமுண்டாமோ இல்லை. எ-று, ஓகாரம் எதிர்மறை. (சுஉ)

ஆரீடையிறிதிலையனைத்துஞ்சிவலிங்கம்புனல்யாவுமரியுதிர்ந்தம்
மேயநரர்யாவோரும்புத்தேளிர்,மகளிரெல்லாம்விண்ணின்மாதர்
தூயபகிநிரையெல்லாம்வான்சுரபிபொழிலெல்லாஞ்சுரர் பூந்தாரு
மாயி நுஞ்ஞலப்பரப்பிற்கோ கன்னஞ்சிவலோகமன்னரேறே.

(இ-புரை) பகைகொள்ளு மன்னவர்களாகிய யானைகளுக்குச் சிங்கம்போலிருக்கும் வேந்தனை! அந்தத் தலத்திலிருக்கும் கற்களெல்லாம் சிவலிங்கம்; நீரெல்லாம் சிவதீர்த்தம்; அவ்விடத்தில் வாசஞ்செய்கின்ற மனிதர்களெல்லாரும்தேவர்கள்: மாதர்களெல்லாம் தேவமாதர்கள்; பரிசுத்தமுள்ள பசுக்களெல்லாம்காமதேனு; சோளையெல்லாம் கற்பகச்சோலை; இத்தகுதியால் பெருமைபொருந்திய பெரிய இவ்வுலகத்தினிடத்தில் கோகன்னமானது சிவலோகமாம் எ-று.

கூறுபவுடையுந்தீர்த்தம்யாவுக்குமேலாகுங்கோடிதிர்ந்தம்
பேறுதருவிலிங்கங்களனைத்தினுக்குமதிகமாபலவிலிங்கம்
யீறுதலமுனைத்தினுக்குமேலாகுங்கோகன்னம்வேந்தர்வேந்தே
தேறுவரோவெறுமொன்றைவிளக்கிருக்கத்தீர்த்தேடுநெருளிரார்போஸ்.

(இ-புரை.) அரசர்க்கரசனாகிய மித்திரசகாசனே? அந்தத்தலத்திலிருக்குங்கோடிதிர்த்தமானது பலவாகச்சொல்லுகின்ற எல்லாத் தீர்த்தங்களுக்கு மேலானதாகும்; மாபலஇலிங்கமானது மோக்ஷந்தரத்தக்க எல்லா இலிங்கங்களுக்கு மேலானதாகும்; கோகன்னமானது விளங்குகின்ற எல்லாத்தலங்களுக்குமேலானதாகும். ஆகையால்,விளக்கிருக்க நெருப்புத்தேடும் அறிவில்லாதவர்கள்போல விவேக முள்ளவர்கள் வேறொரு தலத்தைத் தேவொர்கனோ? தேடார்கள் எ-று. (சுரு)

இத்தகையநகர்மேவிமாகசு தூர்த்தசியினரணிர வினுவகி
யுத்தனைமாபலவிலிங்கநாயகனைவிதுமுறையடிமருச்சித்தநீர்நாள்
வித்தகனுஞ்சனகன்முயல்வேள்விக்குமிதிலைநகர்,மீளுங்காலை
சித்தமுறுபிறம்பூதுதண்டனமித்திரசகசனேசெப்பக்கேண்மோ.

(இ-புரை.) மித்திரசகனே? இப்படிக்கொத்த மகத்துவமுள்ளகேடகன்னத்திற்போய் மாசிமாசச் சதுர்த்தசியாகிய சிவராத்திரியி லிருந்து, கம்முடைய அத்தனாகிய மாபலவிலிங்கநாயகனை வேதமுறைப்படி யாம்அருச்சினை செய்து, இன்றையதினம் ஞானவானாகிய சனகாசன்செய்கின்ற யாகத்தைக் குறித்து மிதிலைகருக்குவரும்போது, ஞாபகத்தில்கைக்கத்தக்க ஒரு அநிசயங்கண்டோம்; அதனைச் சொல்லக்கேட்பாம், எ-று-மோ-முன்னியைகை. (சுரு)

இரண்டாவது சிவதானமகிழையுரைத்த அத்தியாயம்முற்றிற்று.

ஆகதிருவிருத்தம் ௨௨௨.

மு ன் று வ து

சிவராத்திரியில் கன்மாடபாதராசன்

முத்திபெற்ற அத்தியாயம்.

என்று முனிகூறிட லுமிகல்வேந்தன கமகிழ்வாடிறைஞ்சியேத்தி
நன்றுபுதிதப்புதுமையுரைத்தியெனவுரைத்திட லுநவைதீர்வேதத்
தொன்றியநாவினனாபுபெருந்தவனுங்கண்டபரிசுரைப்பேனென்னத்
தின்றுநுந்தொடைபுபத்துமன்னவளைமுகநோக்கிச்சொல்லினோனே.

(இ-புரை.) கவுதம ருஷ்யானவர் இப்படியாகச் சொல்லவே வலியுள்ள அர
சனுவன் மகிழ்ச்சியுடன்பணிந்து, துதிசெய்து மிகவும்புகியதாகிய அவ்வாச்ச
ரியத்தைச் சொல்லுமென்றுகேட்கவும்; குற்றமில்லாத வேதங்களிற்பழகிய நா
வியையுடையவராகிய மேன்மைபொருந்திய அந்தமுனிவர்தாங்கண்டமுறைமை
யைச் சொல்லுகிறேனென்று, நல்லமணந்தங்கிய பூமாலையணிந்தபுசங்கையுடை
யஅந்தவேந்தன் முகத்தை நோக்கிச்சொல்லுகின்றார். ஏ-று (க)

அருங்கானில்வருந்துயரான்மலர்த்தடர்த்துணரருந்தியதன்மீரத்தோம்
மருங்காலநிழலடைந்துகுழந்தவருந்தவரோடும்வதிர்த்தகாலைக்
கருங்காகம்போனிறமுங்காயமெலாம்புழுநெளியக்கவிந்தபுண்ணுஞ்
சுருங்காதகுட்டமுதற்பலநோயுமுடையான்மெய்குளங்குரீரான்.

(இ-புரை. சொல்லுதற்கரிய வனத்தில்டந்துவந்த இளைப்பினால் ஒருமலர்
த்தடாகத்தினிடத்திலநீருண்டு, அதன்கையி லொருபக்கத்திலிருக்கும் ஆலமர
த்தினிழவிற்கேர்ந்து, கம்மைச்சூழ்ந்த அரிய முனிவர்களுடன் நாம்இருந்தபோ
து, கரியகாகம்போலநிறம் சரீரமெங்கும் புழுவானது நெளியும்படி, வியாபித்திரா
நின்றபுண்ணும் குறையாத குவீடமுதலாகிய வியாதிபாயும் உடையவனாயும்
அவைகளால்உடல் நெங்குந் தன்மையையுடையவனாயும். ஏ-று. (உ.)

புண்டாரைமுடைநாறவணங்குறுவாள்வெப்பநோய்புகையச்சூலை
கொண்டாவிலருந்துவாள் கண்ணில்லாளொருபுலைச்சிகொடியமுப்பாள்

கண்டோர்தங்கண்புதைப்பவழிவருவாளுநீந்தெழுந்தகயநோய்சீற
விண்டோயுமா தவத்தா லெரிகொளுந்துநிலத்தினிடை வீழ்தான்மன்னோ

(இ-புரை.) புண்கவிளிருந்தொழுகாகின்ற இரத்தத் தாரையானது தூர்க் கந்தமாகநாற வருத்த மடைகின்றவனாயும், சுரநோய் மேலெழுந்து அனல்வீச அதனுடன் குலேநோய்கொண்டு உயிர் வருந்துகின்றவனாயும், பார்வையில்லாத வனாயுந், கொடியகிழத்தன்மை புள்ளவனாயும், பார்த்தபேரெல்லாம் (அருவரு ப்பினால்) தங்கர்கண்களை மூடிக்கொள் றும்படியாக வழிநடந்துவருகின்ற ஒரு நீசஸ்திரியானவன் வருந்தி அதிகரித்த கூயநோயானது துன்பப்படுத்தி ஆகாய த்தில்பொருந்திய குரியவெப்பத்தினால் அக்கினியமாய்ச் சூடுகின்ற பாலைநிலத் தினிடத்தில் விழுந்தான். எ-று.

(10)

வீழ்ந்தவுடன்புலமுதிபாளா ளியுடல்விடுமவத்தைவித வகளுல்லாஞ்
சூழ்ந்தவருந்தவமோடுங்கண்டபனின்றனமாங்கொர் சோதிவானம்
போழ்ச்சொ ளிர் பொ னவிமான் முடனிழிந் துபலகணநாதர்பு வியிற்போதத்
தாழ்ந்தவரையடிவணங்குவரென்கொலென்னவவர்காற்றலுற்றார்.

(இ-புரை.) விழுந்தவுடன் அந்தப்புலச்சியாகிய கிழவியின்உயிரானது உ டலைவிட்டு நீங்கும்போது உண்டான அலஸ்தையின் வகைகளையெல்லாமுந்
மைச்சுழந்திராகின்ற முனிவர்களும் நாமும் பார்த்துக்கொண்டு அயலிலிருந்
தோம்; அப்படியிருந்துமபோது அவ்விடத்தில் இருநீரர்க்கிப் பிரகாசியாரின்ற
சோதியுள்ள ஒருபொன்விமானமுடன் பலகணநாதர்கள் ஆகாயத்தி னின்றும்
இழிந்த பூமியினிடத்தில்வர; அவர்களைநாங்கண்டு பரதத்திற்குழந்து பணிந்து
நீவிர் இவ்விடத்திற்கு வந்தகாணமென்னவென்றுவினாவு, அவர்கள் சொல்லத்
தொடங்கினார்கள், எ-று.

(11)

மலைமகனையொருபா கம்வைத சூரோ னேவாமணிமானமீதில்
புலைமகனைக்கொடுப்போ வானனைந்தனமென்றாரென்றபோழ்தின்வானின்
நிலகுசுடர் விமானத்தையிவள டைதன்மறைவேள்வியிபற்றுசாலை
புலகனிழிபுடைக்குரைவா ப்ருமலிபு குந்தேதுமாதையொ க்குமாதோ.

(இ-புரை.) மலையரையன்புத்திரியாகிய பார்வதியை இடப்பாகத்தில்வை
த்தருளிய பரமசிவன் கட்டளையிட்டனுப்பியதினால், இரத்தினங்கன்பதித்தவி
மானத்தின்மேல் இந்தநீச ஸ்திரிடைக் கொண்டுபோக வந்தோ மென்றார்கள்;
அவர்களைப்படிச் சொன்னபோது விண்ணுலகத்தி லிருந்துவந்து பிரகாசியாந்
தொழியுள்ள இந்தவிமானத்தில் இவளேறுவது எத்தன்மைத்தெனில், உலகத்
திலிருக்கும் (செத்துகளுள்) இழிவையுடையருகைக்காகின்ற வாயுள்ளநாயானது
வேதவிதிப்படிச்சென்ற யாகசாலையிற்சென்று (சுவர்க்கலோகத்துக்குப்) போக
விமானத்திலேறுவதை யொப்பாகும். எ-று.

(12)

எனப்புக்கன்றேம்பின்னரும்பார்த்திழிபிறப்பினுள்கண்க விரண்மெல்லாள், தினைத்துணையுஞ்சிவனிலைபுஞ்சிவனடியார்நிலையுமுளஞ்சிந்தித்தில்லாள், வினைத்திரனான்மிருமிணிபாளெழுபிறப்பினல்வினையின் விழைவொன்றில்லாள், தினைச்சிவலோகத்தினியை கொடுபோவான்சமைந்ததுநீர்சாற்றுகென்ன.

(இ-புரை) என்றசொல்லிப் பின்னும் அவர்களைப்பார்த்து இழிவாகியபிறப்பினையுடையவளும், இரண்டொற்றைகளில்லாதவளும், பாமசிவனுடைய நிலையினையும் சிவனடியார்கள்நிலையினையும் திளையளவுபொழுதாவது தியானியாதவளும், வினைவலியால்மிதந்த பிண்பையுடையவளும், எழுவகைப்பிறவியினிடத்தும் புண்ணியத்தில் எவ்வளவேனும் வருப்பில்லாதவளாகிய இவளை நீங்கள் சிவலோகத்துக்குக் கொண்டிபோகச் சம்மதித்துவந்த காரணமென்ன சொல்லுங்களென்றுகேட்க. எ-று.

எழுவகைப்பிறப்பாவன—தேவர், மனிதர், மிருகம், பகழி, ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாபரம் என்பவைகளாம். (தாபரம் - மலைமாமுதலான அசையாப் பொருள்கள். (சு)

இருந்தவத்தின்மாமுனி போயிப்புலேசசித்தற்க்கேட்கினி.றும்பூதெய்துதிருந்துபுகழ்க்கைநபநாட்டொந மறைப்பானளித் தவருஞ்செம்பொற்பார்வை, சரிந்தமலர்க்கருங் குழாய்ச்சவுமினியென்னும் பெயராள்சம்பராரி, வருந்துவனப்பிரதியனுமணங்கிணையுமழுகழிக்கும்வனப்பின்மிக்கார்.

(இ-புரை) பெருமை பொருந்திய தவத்தினால் மகத்துவாகிய முனியே! இந்தப்புலேசியினுடைய செத்திளைக்கேட்கில் ஆச்சரிய முண்டாகும்; என்னவென்றால், நல்லபுகழையுடைய கேசயநாட்டிலிருக்கும் ஒருபிராமணன்பெற்றகிடைத்தற்கரிய செம்பொன்னினுற் செய்யப்பட்ட பிரதிமை யொத்தவளும், பூமாவையணியப்பட்டுக் கருமைநிறமுள்ளதாய் நெரிந்து படிப்படியாய்த்தாழ்ந்த அளகபாரத்தையுடையவளும், சவுமினியென்னும் பெயரையுடையவளும் மன்மதன்கண்டு (மோகமடைந்து) வருந்துத்தற்கேதுவாக அழகுள்ள தெய்வப் பெண்ணாகிய இரதியினுடைய சவுந்தரியத்தின் பெருமையுங் கெடச்செய்யத்தக்க சுந்தரத்தில் மிக்கவளுமாயிருந்தனன். எ-று. இறும்பூது-ஆச்சரியம். (எ)

கொங்கையடி கொண்டிளகிப்பணத்திருகிரி ம மாந்துகுறும்பையேய்ப்ப, மங்கையெழிற் பருவமீவளெய்துதலுமிவடாதையனத்தினைர்ந்து, பங்கயமாழுகத்தானையொருமறையொன்சிடியின் விழாப்பண்ணல்கி, வெங்கயமும்பிடியுமெனக்கனி துகர்ந்திருவோரும் விழையுநாளில்.

(இ-புரை.) இத்தன்மையான அழகுள்ளசவுமினியென்பவன் இரண்டுதனங்களும் அடிபார்த்த இளகலாய்ப் பருத்து இறுகிப்பூரித்துத் தென்னங் குரும்பையை யொப்பாரும்படியான மங்கைப் பருவத்தை யடைந்த மாத்திரத்தில், இவன் தகப்பன் இனிவிவாகஞ் செய்விக்கவேண்டுமென்று மனதில் உணர்ந்து, செந்தாமரை மலர்போன்ற முகத்தையுடையவளை ஒருபிராமணன் வேதவிதிப் படி விவாகஞ்செய்துகொள்ளக் கன்னிகாதானமாகக்கொடுக்க; வெவ்விய ஆண்யானையும் பெண்யானையும் இணைபிரியாமல் கூடிக்கொண்டிருப்பதுபோல இவ்விருவருங் கல்வியின்பம் அனுபவித்துக்கொண்டு விருப்பமுற்றிருக்குநாளில் எ-று.

பெண்களுக்குப்பருவம் ஏழு:—அவைபேதைபெதும்பைமங்கைமடந்தை அரிவை தெரிவைபேரிளம்பெண் என்பவைகளாம். பேதைப்பருவமானது ஐந்துவயதுமுதல் ஏழுவயதுவரைக்குமுள்ளது. பெதும்பைப்பருவமானது எட்டுவயதுமுதல் பதினொருவயதளவுமுள்ளது மங்கைப்பருவமானது பன்னிரண்டுவயதுமுதல் பதின்மூன்று வயதளவுமுள்ளது, மடந்தைப்பருவமானது பதினொன்றுவயதுமுதல் பத்தொன்பது வயதளவுமுள்ளது, அரிவைப் பருவமானது இருபதுவயதுமுதல் இருபத்தைந்து வயதளவுமுள்ளது, தெரிவைப் பருவமானது இருபத்தாறு வயதுமுதல் முப்பத்தொரு வயதளவு முள்ளது, பேரிளம்பெண் பருவமானது முப்பத்திரண்டு வயதுமுதல் நாற்பதுவயதளவுமுள்ளது:

தன்னுயிர்போலிங்காதகொழுநனுக்குவினை தூரப்பச்சாரந்திரோயால், இன்னுயிர்ப்பட்டவனிறப்பத்துணையிழந்தவன்றிலென விரங்கி மாழ்கிக் கன்னன்மொழிக்குயிலனையாள் கைம்மையுற்ற பின்னரும் வெங்காமநோயான், மன்னபெரு நிறையொருவிக் கரவின்கண்யாவரையுமருவுநாளின்.

(இ-புரை.) தன்னுயிர்போல விட்டுப்பிரியாத கணவனுக்கு ஊழ்வினையானதுகூட்ட நேரிட்ட வியாதியினால் இளைய உயிரைவிட்டி அவனிறந்து போகவே, துணையாகிய ஆண் அன்றிற்பறவையைப்பிரிந்த பெட்டை அன்றில் இரங்குவதுபோலக் கரும்பையொத்த மதாரமுள்ள சொல்லினால் ருயில்போன்றவன் அழுதுசோர்ந்து, கைம்பெண்ணைபின்பும் வெவ்விதமான காமநோயினால் நிலைபெற்றபெரிய கற்பினின்றும் நீங்கிச் சோரத்தனமாக எல்லாரையும் புணர்ந்து கொண்டிருக்குநாளில். எ-று.

(கூ)

வேறு.

உற்றரையலாருரைக்குமுறைகொள்ளாள்
கற்றார்முதியார்கழறுவதுங்கைக்கொள்ளாண்
முற்றமுநிழமுலைப்பான்முற்றிமுகங்கறுப்பப்
பற்றறுகப்பாள் கருப்பம்படைத்தனளே.

(இ-புரை.) (இவன் விபசிப்பதையறிந்து சுற்றத்தாரும் அன்னியரும் (நீ நடக்கும் நடத்தையோக்கியமான தல்லவென்று சொல்லும் வார்த்தையைக்கே னாதவளாயும், கல்விசுற்றவர்களும் முதிர்ந்தவயதுள்ளவர்களும் சொல்லும்வார்த்தையை யேற்றுக்கொள்ளாதவளாயும், (தன்னிஷ்டப்படி நடந்து) உண்டென்று சிச்சயித்துக்குறிக்கக்கூடாத, துட்பமாகிய இடையையுடையவன்முதிர்ந்து சாயாமல் குவிர்திருக்குந் தனங்கள் பால்நிறைந்து காம்புதன் கருமைநிறங்கொள்ளும்படிக்கருப்பம் அடைந்தான். எ-று. (௧௦)

அங்கதகண்டுற்றாயலாரிவர்குழுமி
யெங்குலத்துக்கெல்லா மிருந்துபழியீட்டுவாள
தங்குதலிவ்வுரக்குத்தகாதென்றுநீக்குகலுஞ்
செங்கண்புனல்கொழிப்பச்சேயிழையாள் காண்சென்றாள்.

(இ-புரை.) இந்தமாதானவன் கருப்பம் அடந்ததையறிந்து சுற்றத்தாரும் அயலாருமா யிருப்பவர்களுக்கடி, இவளின்விடத்தி லிருந்து நம்முடைய குலத்துக்கெல்லாம் பழிசம்பாதிப்பவளா யிருக்கிறாள்; (ஆதலால்) இவன் இவ்வூரிலிப்பது தகாதென்றுநீக்கிவிடவுங், கண்கள்நீர்சொரியும்படி (அழுதுக்கொண்டு) காட்டிற்றோய்விட்டான். எ-று. (௧௧)

அத்தலையோர்வேளான்மாடுகொடுகோ
சித்தமயல்கொண்டவடோ ள்சேர்ந்துமணியிற்செறிப்பப்
புத்தமுதமென்னத்தணியனிணப்புழுக்கல்
துய்த்தங்கவன்மார்பிற்பிறைநுநலனுண்டிருந்தாள்.

(இ-புரை.) அவ்விடத்தில் வேளாலகுலத்தானாகிய தூர்நடத்தையுள்ள ஒரு விடபுருஷன் கண்டு மனதில் காமமயக்கங் கொண்டு, அவன்தோளைச் சேர்ந்து தன்வீட்டிற் கொண்டுபோய்வைத்துக்கொள்ள. புதிய அமுதம்போல், கள்ளும் இறைச்சியுடன் சோறும்உண்டு, அவன்மார்பிற்சேர்ந்து கலவியின்பம் அனுபவித்துக்கொண்டிருந்தாள். எ-று. தணியல்-கள்; புழுக்கல்-அன்னம். (௧௨)

பண்டைக்குலநொருவிவேளாளன்பன்னியாய்க்
கண்டின்பவைக்கலவிக் காமபாநாதியெல்லாம்
உண்டின்புறுமகப்பேறுற்றுநெடுநாட்கழப்பத்
திண்டிற்றலான்வேற்றுர்க்ககறலுமில்சேயிழையாள்.

(இ-புரை.) தான்பிறந்த பிராமண குலாசாரத்தை நீங்கி (குத்தியகுலத்தானாகிய) வேளாளன்மணியாய்க்கற்கண்டுபோல இனியமதாதத்தைத் தருகின்ற கலவிக்குரிய அதர்பானமுதலாகியவைகளை அனுபவித்து, இன்புறத்தக்கமுறத்தைகளையும் பெற்று, கொடுக்காலைஞ்செல்லும்படி இருக்கும்போது (ஒருநாள்)

மிசுந்த பலமுள்ள அந்தவேளாள னானவன் அயலுருக்குச் செல்லவும் இந்தப் பெண்பிள்ளையானவன். எ-று. கண்டு-கற்கண்டு. (காஉ)

மற்றொருவரில்லாமனையிற்றயினாய்
அற்றையிருட்கங்குல்வரவாற்றாதுகாமத்தி
புற்றமதுவருந்தியுன்றடிதன்பன்னிரும்பிப்
பொற்றொடியாளநிலையோதோழத்திடைபுகுந்தாள்.

(இ-புரை.) வேறொருவரு மில்லாதவீட்டில் தான்மாதிரம் தனியளாயிருந்து அன்று இருங்குழந்த இராப்பொழுதுவாச் சகித்துக் கொள்ளமாட்டாமல் ஷாமாக்கினியைப் பொருந்தி. மதுபானஞ்செய்து மாமிசந் தின்னவும் இச்சைகொண்டு, அந்தவீட்டின் ஒருபுறத்திலிருக்கும் ஒருதோழத்திற்சென்றாள். எ-று. ளன் தடி-இருபெயரொட்டு. (காஉ)

வெள்ளாடுஞ்சேதாவெடிவாற்குழக்கன்றும்
உள்ளாதருந்துமதுவா லுணர்வழிந்து
தள்ளாடியான்கன்றைப்பற்றித்தலையரியாப்
புள்ளாடுவேக்கண்ணுளில்லிற்றொடுபுகுந்தாள்.

(இ-புரை.) பருந்து காச்சைமுதலாகிய பகடிகள்கண்டு மேலேவட்டமிட்டுக்கொண்டு பறக்கத்தக்கதாய்ச் (சுத்தவீரன்கையிலிருக்கும்) வேலாயுதமேடால நீட்சியுங் கூர்மையுமுள்ள கண்களையுடையவன் கள்ளுண்ட வெறியால் அறிவழிந்து, தள்ளாடிக்கொண்டுபோய் வெள்ளாடுகூறுவென்றும் அச்சந்தரும் வாலையுடைய பசுவின் இளங்கன்றிதுவென்றும் பருத்துப்பாராமல் ஒரு பசுவின் கன்றைப்பற்றி அதன்தலையைஅரிந்து வீட்டிற்கொண்டுவந்தாள். எ-று. (காரு)

வெந்தடிதுகர்வானெண்ணிலிளக்கொளியின்
முந்துகசையரியவேண்டிமுபல்போதின்
அந்திப்பிறைறுதலாளான்கன்றெனவறிந்து
சிந்தித்தயார்ந்துசிவசிவவென்றோடுகினான்.

(இ-புரை.) அந்திப்பொழுதில் தோன்றுகின்ற பிறையையொத்த நெற்றியையுடையவன் வெந்தாமாமிசத்தைத் தின்னவண்ணை, ஒளிலிளங்குந் தீபவெளிச்சத்தில் அந்தப்பசுவின்கன்றை ஓரியவிரும்பி எத்தனிக்கும்போது, பசுவின்கன்றென அறிந்து; (சகாதகாரியஞ் செய்தோமேயென்று) நினைத்துச்சொல்லையடைந்து சிவசிவவென்று சொன்னான். எ-று. (காசு)

கைதவமேசெய்யுமதுவின்களிடென்று
வெய்துயிர்த்துமுப்புரமும்வேவக்குறுமுரால்
செய்தபெருமானடியையுள்ளந்தியானிப்ப
எய்துபடாலங்கிருகடிகைப்போகிருந்தாள்.

சிவராத்திரிமகிமை

சுக

(இ-புரை.) மதுவின்மயக்கமானது துன்பத்தையே செய்யுமென் றெண் ணிநேரிட்டவருத்தத்தினால் பெருமூச்சுவிட்டு, திரிபுரங்கள் வேகும்படிபுண் னைசெய்த பாரசிவனுடைய திருவடிகளை மனமானது தியானஞ்செய்யக் கன் றையரிய வுட்கார்த்த விடத்தில் இரண்டு நாழிகைவரைக்கும் அசைவற்றிருந் தான். எ-று. படர்-துன்பம். (க௭)

ஊனருந்தும்தேவகைதனை யூழின்வலி தூர்ப்பக்
காநிருந்தகோதைபந்தக்கன்றின் றசைமீட்டுந்
தானரிந் துநல்லருளைசமைத்தருந்தி
யேனையெலும்புந்தசையும்தியினிட்டி துசைப்பாள்.

(இ-புரை.) மாமிசத்தின்னும் இச்சையை விதிவலியானது எழுப்ப, வாச னைதங்கிய பூமாவையணிந்த அவன் பின்னும் அந்தப்பாசலின் மாமிசத்தை நீக்கி விடாமல், அரிந்து நல்லபொறிக்கறியாகச் 'சமைத்துண்டு, உண்பதற்கு உதவா தமற்றை எலும்பையும் மாமிசத்தையும் தெருவிற் கொண்டுவிந்துபோட்டு இந்த வார்த்தையைச் சொல்லுகின்றான். எ-று. கருளை-பொறிக்கறி. (க௮)

அந்தோகொடுவனையேனாவினிளங்கன்றுதனை
வந்தோருமுறைவதைத்துண்டொழிந்ததிது
நந்தோரணமயுகினம்மினத்தீர் காண்மினென
நொந்தோலமிட்டுநுணுகிடையோல்வாடினான்.

(இ-புரை.) ஐயோ? கொடியபாவியாகிய என்பசுவின் இளங்கன்றை ஒரு புலியானதுவந்து கொன்று உண்டுபோய்விட்டது; இந்தக்கொடுமையைதோ ரணங்கள் கட்டியிருக்கும் நம்முடையவீதியிலிருக்கும் நம்மினத்தவர்களே பாரு ங்களென்று வருந்தி யோலமிட்டித் தனது துண்ணிய இடைபொலவே தானும் வாடினான். எ-று. உழுவை-புலி. (க௯)

அவ்வளவிற்கங்குல்கழியவவள்கேள்வன்
செவ்விளங்கன் றிறந்ததீ வினையைக்கேட்டோங்கி
நவ்விவிழிச்சேயிழைமாடெய்திநடுநடுங்கி
வெவ்வினையாளோடுமனையகத்தின்மேவினான்.

(இ-புரை.) அபபடி அவன் வாடுங்காலத்தில் இராப்பொழுது நீங்கியது; (அது நீங்கினவுடன்) அவன் கணவன்வந்து. அழகிய இளங்கன்றிறந்துபோன பாவத்தைக்கேட்டோங்கி, மாண்பார்வைபோன்ற பார்வையை யுடையவனிடத்திற் சென்று, (அப்பாபத்திற்காக) நடுநடுங்கி, அந்தக் கொடியவனோடு வீட்டினிடத் திருத்தான். எ-று. நவவி-மான். (௨௦)

ஆங்கணிருவோருமதனுமணங்குமெனத்
தாங்கரியவிண்பந்தணவாதருந்துநாள்

பூங்குழலாணாழிழப்பப்போமாருயிர்பிணித்து
வீங்குபுயத்து துவர்போய்வெங்குற்றின்முன்விடுத்தார்.

(இ-புரை.) அவ்விடத்தில் அவ்விருவரும் மன்மதனும் இரதியும்போல (ஒருவரை யொருவர் விட்டுப் பிரியாமல்) பிறரொருவருக்குக் கிடைப்பதற்கரிய கலவி யின்பத்தை நீங்கமிலாது அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் நாளில், பூவணித்த குழலை யுடையாளுக்கு வாழ்நாள் முடிவாகிவிட, அவன் உடலைவிட்டுப் பிரிகின்ற உயிரைப் பருத்த தோள்களையுடைய யமதூதர்கள் (பாசத்தினால்) கட்டிக்கொண்டுபோய்க் கொடுமையானதே தாற்றமுள்ள நமனெனினில் விடுத்தார்கள். எ-று. வெற்றிகொள்ளு மாற்றல்தோன்ற “வீங்குபுயம்?” என்றார். தணத்தல் நீங்கள்.

கண்டநமன்பேதைமுகநோக்கியிருக்கயத்தி
பண்டிழைத்தவல்லினைதரணுன்முகத்தாற்பார்த்தெண்ணிச்
சண்டநிரயம்புகுத்தத்தக்காய்நீயல்லெனெறி
விண்டபுலைமகளாய்மேதினியின்மேவுகென்றான்.

(இ-புரை.) தூதுவர் கொண்டு வரக்கண்டநமன் அவன் முகத்தைப்பார்த்து, இச்சங்கீழ்மையுள்ள புலைச்சி முன்செய்த வலியவினைகளைச் சாஸ்திரத்தின் முன்னிலையில் விசாரித்தெண்ணி, நீ கொடுமையுள்ள நரகத்தில் விழுத்தத்தக்க கவளல்லீ; ஆகிலும் முறைமைநீங்கிய புலையர்மகளாய்ப் பூலோகத்திற் பிறக்கக்கடவை யென்று சொன்னான். எ-று. பசுவின்கன்றை யரிந்தபோது சிவசிவ வென்று சொன்னதினால், நரகத்தில் விழுத்தத்தக்கவளல்லென்றது. (உஉ)

அவ்வண்ணந்தண்டத்தான் கூறவதுகூட்டவரு
மைவண்ணமேனியளாய்வாட்கண்ணிலளாகி
இவ்வண்ணம்பாரினொழிவிழந்தாரில்லையெனச்
செவ்வண்ணமின்றிப்புலைமகளாய்ச்சென்றுகித்தாள்.

(இ-புரை.) யமதருயாசன் அவ்வாறுசொல்ல அதைக்கேட்ட அவன்கருமைரிமுன்னவளாயும் ஒளிபொருந்திய பார்வையில்லாதவளாகியும், இப்படி அழகிழந்தவர்கள் உலகத்திலில்லையென்று (கண்டவர்க ளெல்லாம்) சொல்லும்படி, கல்லாழகில்லாமல் நீசஸ்திரியாகவந்து பிறந்தான். எ-று. (உங்)

அன்னவளையீன்றோர் ஓமலையின்றுமிச்சில்
கன்னியிளஞ்சேதாவினாடுமெங்கள்ஓட்டி
மன்னிவலர்க்கவளர்வதெலாம்வன்பிணியாய்த்
தூன்னிவளர மயத்தீன்றோருந் துஞ்சினார்.

(இ-புரை.) அத்தன்மையுடையவளைப் பெற்றதூதாய்தந்தையர்கள் காய்நின்றமிருதியான எச்சிலுளையும், மிகுந்த இளமையாகிய பசுவின் கன்றிறச்சி

சிவராத்திரிமகிமை.

இக.

பையும் கள்ளையும் ஊட்டி, ஆசைபொருந்தி வளர்க்க; வளர்வதெல்லாம் தீரப்பிணியாய்ப்பொருந்தி வளருங்காலத்தில், பெற்றவர்களும் இறந்தார்கள். ஏ-று. இறந்தாரைத் “துஞ்சினா” என்பது மங்களவழக்கு. (உச)

அக்காலேநோயாலயர்ந்துமணஞ்செய்யத்
தக்காரிலராகவெம்பசினோய்தாங்கலளா
யெக்காலமும்புலையர்சேரிதொறுமேற்றண்ணப்
புக்கானிதேய்வானாமூப்பும்பொருந்திற்றே.

(இ-புரை.) தாயுர் தந்தையு மிறந்தபின்பு (முன்னமே தனக்குச் சம்பவத் திருக்கிற) வியாதியினால் சோர்வடைந்து, தன்னை விவாகஞ் செய்துகொள்ளத் தக்கவர்களு மில்லாமையாகநேரிட, கொடிய பசியாகிய நோயைத் தாங்கமாட் டாதவளாய், எப்போதும் புலையர் சேரிதோறும் இரந்துண்ணச்சென்று. உயிர் மெலிகின்றவனைக் கிழத்தன்மையும் பொருந்திற்று. ஏ-று. தன்னை விவாகஞ்செ ய்விக்கத் தக்கவரும் இல்லையாக என்பதும் ஒரு பொருள். (உரு)

அத்தகையநோயாலுழுப்பாலுமல்லலுற்றுச்
சித்தம்பசிகவற்றத்தேயந்தநடையினளாய்
முத்தன்சிவநிசியிற்கோகன்னமுந்துறுவார்
தத்தங்குமுலோமும்நகரிற்சார்ந்தனளே.

(இ-புரை.) அப்படிக்கொத்த நோயினாலுங்கிழத்தன்மையினாலுந் துன்பம் பொருந்திப் பசியானதுமணதைவருத்தப்படுத்தச் சோர்ந்த நடையையுடையவ ளாகிப் பரமசிவனுக்குரிய சிவராத்திரியில் கோகன்னத்துக்குச்சொல்லுகின்றகூ ட்டத்தாருடன் தானும் அநீதகூத்திரத்துக்குப் போனாள் ஏ-று. (உசு)

தீயபசியாலொருமறுகைச்சேர்ந்திருந்து
தூயவிழியில்லேற்களித்திடுபின்சோறென்னக்
கூயகுரல்கேட்டொருவன்கொழுங்களியன்
ஏயுமவள்கைத்தலத்தின்னில்வமுணவென்றளித்தான்.

(இ-புரை.) (கோகன்னத்திற் போனவள்) ஒரு வீதியிற்போயிருந்து கொ ண்டு, பரிசுத்தமான கண்களிலலாத எனக்குச் சோறுகொடுக்க டென்று கொடிய பசியினால் அரற்றிய குரல்கேட்டி, மிகுந்த இறுமாப்புள்ளவனாகிய ஒருவன் தன்கையிலிருந்த வில்வத்தை அவன் கையினிடத்தில் சோறென்று கொடுத் தான். ஏ-று. (உஎ)

உண்ணவதையுணவென்றோர்தாளுணவன்மை
எண்ணியயலேயெறித்தழைகாரியிட
நண்ணுபழையசிவலிங்கநாயகன்றன்
வண்ணமுடிபின்மரகதம்போல்வாய்த்ததுவே.

(இ-புரை.) அவன்கொடுத்த வில்வத்தை (அவன்) சோறென்று உண்ண நினைத்துப் பின்பு சோறல்லவென்று தெரிந்துகொண்டு, பக்கத்திலெறிந்து விட; அவ்வில்வத் தழையானது பார்வதியாரை இடப்பாகத்தினுடையராய் அங்கெழுந்தருளியிருந்த பழமையாகிய சிவலிங்கப்பெருமானுடைய அழகிய திருமுடியில் மாகதமணிபோலப் பொருந்திற்று. எ-று. (உஅ)

அற்றைமுழுநாளுநாணவிலளாயவ்விவிறம்
பற்றுதுயினீ த்துப்பனித்தண்புனேறாய்ந்த
பெற்றியளெண்ணுதெறிந்தவில்வமேபிஞ்ஞகன்மன்
டொற்புகிசிப்பூசணையேபோன்றதிருணீங்கிற்றால்

(இ-புரை.) (அவனெறிந்த வில்வஞ் சிவலிங்கப்பெருமான் முடியில் தங்கி னதுமல்லாமல்,) அன்று முழுதும் ஆகார மில்லாதவளாய். அந்தச் சிவராத்திரி யில் ஒருபோதும் நீங்காத நித்திரையை நீங்கிக் குளிர்ச்சி பொருந்திய பனியா கியநீரில்படிந்த முறைமையையுடைய அவன் இன்னதென எண்ணாமலெறிந்த வில்வமே பரமசிவனுடைய அழகுள்ள சிவராத்திரிப்பூசை அருச்சுனை போலாகி யது; இராப்பொழுதும் நீங்கிற்று. எ-று. (உஆ)

வெய்யபசிமூப்புநோயிவக்ருன்மெய்வருந்த
உய்யுமுணவிலளாயோர்புலைச்சிகேதான்பற்றிக்
கைசீற்றடிபூன்றிக்காறாநீள்போழ்தி
னைபுங்கருத்தாண்டுக்குற்றிவண்விழ்ந்தாள்.

(இ-புரை.) (இராப்பொழுது நீங்கினவுடன்) கொடிய பசியாலும் கிழத்த ன்மையாலும் உடலானது வருத்தத்தைப்பொருந்த, பிழைத்திருப்பதற் கேது வான ஆகாரமில்லாதவளாய், ஒரு நீசஸ்திரீயின் தோளை ஆதரவாகப்பற்றி ஒரு கையில் தழிய-த் தூன்றிக்கொண்டு, கால்தளரும்படி நடந்து வரும்போது வருந்துகின்ற மனதையுடைய அவன் உடல்நடுங்கி இவ்விடத்தில் விழ்ந்தாள். எ-று. (உஆ)

வேதமுனியோயிவளிறக்கும்வேலையினிற்
பாதிமதிவேணிப்பரமனெமைநோக்கிக்
கோதில்குணத்தானோக்கொணர்வான்விமானமொடும்
போதிரொனப்பணிப்பயாமிங்குப்புக்கேமொல்.

(இ-புரை.) ஓ பிரம்மருஷியே! (இவ்விடத்தில்விழ்ந்த இவன் இறக்குங்கால த்தில், அருத்த சந்தியனை யணிந்த சடாமகுடத்தையுடைய பரமபதியானவர் ளங்களை நோக்கி, குற்றமில்லாத குணத்தையுடைய இவனைக் கொண்டுவரும்ப டித்தேவவிமானம் கொண்டு போங்கனென்று கட்டளை யிட்டருள நாய்களிற்கே வந்தோம். எ-று. ஆல் அசை, (உக)

சிவராத்திரிமகிமை

நங்கெம்பரமணிட்டுழந்தோர்யாவரையுந்
தாங்குங்கருணைத்தலைவனெனுந்தகைமை
பாங்கொன்றறியாதிழைத்தவருச்சுணையாற்
றீங்கின்புலேச்சிக்கருளத்தெளிந்தோமே.

(இ-புரை.) இன்று சிவராத்திரியென்றும், இது சிவலிங்கமென்றும், இந்நாளில் ஆகாரம் நித்திரைநீங்கிச் சிவார்ச்சுணையெய்தால், இன்னபலன் வருமென்றும், தெரியாமற்செய்த அருச்சுணையால், பாவத்தினையுடைய இரத்தப்புலச்சிக்குக் கிருபைசெய்ததினால், எம்முடைய கடவுளானவர் இவ்வாறு துன்பம் அனுபவிக்கின்றவர்களை யெல்லாம் இரகசிக்காரின்ற கிருபையையுடைய தலைவரென்னுந் தன்மையை நாங்கள் ஐயமற நண்டு தெரிந்துகொண்டோம் என்று.

வேறு.

இனையளித்துயருறலென்றையென்றியேன்
முனிவரகேளிவன்முற்பிறப்பினில்
நினைவினுமடிசிலிட்டுண்டிநீநர்நிடா
வினையிறுப்பசிதருதுன்பமேயினான்.

*, (இ-புரை.) சிவலோகத்துக்கு அழைப்பித்துக் கொள்ளும்படி பரமசிவம் கிருபைசெய்தருளத் தக்கதாகிய இவ்வகைத்தன்மையையுடைய இவன் இப்படிக்கொத்த துன்பத்தைப் பொருந்துதற்குக் காரணமென்ன வென்று கேட்பீரேயானால் சிரேஷ்டமுள்ள முனிவரேகேட்பீராக; இவன் முன் சென்மத்தில் நினைப்பினாலும் அன்னபிகையிட்டுப் பின்புதான் உணவுகொள்ள எண்ணாத பாபத்தினால் பசியிருந்து, * (ஆகாரங்கிடையாமல்) அப்பசியினாலேயே துன்பத்தை அடைந்தான். என்று. (கூ)

தீயகள்ளாண்டறனல்லசெய்தலால்
தூயகண்ணிழந்தனள்சுரபிக்கன்றென
ஆயிடையறிந்தும்வள்ளாமைநாந்தலால்
நாயினுமிழிபவப்புலமைநண்ணினான்.

(இ-புரை) கொடியகள்ளாண்டு பாபமான காரியங்களைச் செய்தமையால், பரிசுத்தமுள்ள பார்வையை யிழந்தான்; (தீபவெளிச்சத்தின்முன் கொண்டுவந்து) பசுவின் கன்றென்று அறிந்தும். அந்தப் பசுவிறைச்சியை உண்டதினாலே நாயைப்பாக்கினும் இழிவுள்ள சண்டான்பிறவியை அடைந்தான். என்று.

கள்ளாண்டதலால் ஒழுக்கம் அறிவு காண்புகழ் செல்வம் முதலாகிய நன்மைகள் பெறும், இகழ்ச்சி தன்னைமறத்தல் நல்லவர்களை யவமதித்தல் முதலாகிய தீமைகள் நேரிடும், என்பதுபற்றித் “தீயகன்” என்றார். வள்ளாரும்-பசுவிறைச்சி.

கைம்மையிற்பலரொடுங்கலந்ததிமையால்
இம்மையிற்குட்டநோய்முதலயாவையும்
வெம்மையினலிதரவேட்டல்வேண்டுவார்
தம்மினத்தொருவருமின் நிச்சாம்பினாள்.

(இ-புரை.) கைம்பெண்ணுன பின்பும் பலபேரோடுசேர்ந்த பாபத்தினால், இப்பிறப்பில் குஷ்டநோய் முதலான பலநோய்களும் வெப்பத்துடன் வருத்த; தங்களினத்தில் தன்னை விவாகஞ் செய்துகொள்ள விரும்புகின்றவர்கள் ஒருவருமில்லாமல் சோர்ந்தாள். எ-று. (108)

உரைத்தவிக்ருறிபலவுற்றுத்தோன்றினோர்
தினாப்புளியிடத்துச்செய்திமையாளரென்
றிரைத்திடுமறையெனவெண்ணுந்தூயவர்
வினாத்துணரிதழியாற்கடிமைவேண்டுவார்.

(இ-புரை.) சொல்லிய பலவாகிய இவ்விதக் குறிகளைப்பொருந்திப் பிறந்தவர்கள் அலைகளையுடைய சமுத்திரங்கூழ்ந்த இப்பூலோகத்தினிடத்துப் பாவத்தைச்செய்தவர்களென்று வேதமுறையிடுமென அறிந்த பரிசுத்தர்கள் வாசனை பொருந்திக் கொத்துக்களாக மலர்ந்திருக்கும் கொன்றைப்பூ மாலையணிந்த பரமசிவனுக்கு அடிமைத் திறஞ்செய்ய விரும்புவார்கள். எ-று. (109)

அன்றியுமறலிதன்னுலயத்திவள்
சென்றநாளுநம்மையிற்சிவனையுண்ணிய
நன்றியாலெரியழனரகம்புக்கவிந்
தொன்றிடுந்திவினைக்குரியளல்லளால்.

(இ-புரை.) பரமசிவனுக்கு அடிமைத் திறஞ்செய்ய வேண்டுமென்றிற் விருப்பங் கொண்டவ ளல்லாமலிருந்தும் யமதருமாசன் சபையில் இவள் போன நாளில் முற்சென்மத்தில் பரமசிவனை நினைத்த புண்ணியத்தினால், எரிகின்றதிநாகத்தில் விழுந்து அவிந்துகிடக்குப்படியான பாவத்துக்குரியவளல்லள்; (என்றுசொல்லி) எ-று. (110)

ஆயினுமவனியினிழிபிறப்படைந்
தோயும்வல்வினைப்பயனுண்டொழிந்தபின்
வயுநல்லிணையினுலீசனபூசனை
மேயமுத்தியுமதான்மேவுவாளென்றான்.

(இ-புரை.) அப்படி நாகத்துக்குப் போகத்தக்கவ ளல்லாதவளா யிருந்தா லும் பூலோகத்தில் நீசப்பிறப்படைந்து, ஒயும்படியான பாவத்தின்பயனை அனுபவித்தொழிந்தபின்பு, பொருந்திய நல்வீனையால் சிவபூசையும் அந்தப்பூசையினால் அழியாத மோகஹத்தையும், அதனால் அடைவாளென்று சொன்னான். எ-று அதால் என்பது அன்சாரியை பெறுது வந்தது. (111)

இன்ன தன்மையளிவளென்றிப்பாவையைப்
பன்னகமவுலியான்பதத்தினேற்றுதும்
அன்னதுங்காண்டியென்றவடனுவியை
யுன்னருந்திவ்வியவுருவஞ்சேர்த்தியே.

(இ-புரை.) இவளித்தன்மை யுள்வளென்று சொல்லி. (முனிவனே!) இந்தமாதிரிச் சர்ப்பங்க ளணிந்திருக்கும் சடாமகுடத்தை யுடைய பரமசிவன் பதமாகிய சிவலோகத்துக்குக் கொண்டிபோகிறோம்; அதையும் பார்ப்பீரென்று அவளுயிரை நினைத்தற்கரிய திவ்வியதேகத்திற் சேர்த்து, எ-று. (௩௯)

விண்ணகம்போழொளிவிமானமீக்கொடு
பண்ணிசைவிஞ்சையர்பாடநாடகம்
எண்ணருமரம்பையரியற்றவேறினார்
அண்ணறன் றாதுவரவளைக்கொண்டோ.

(இ-புரை.) ஆகாயத்தினிடத்துள்ள இருளை நீக்குகின்ற ஒளியையுடைய விமானத்தின்மேல் அவளை ஏற்றிக்கொண்டு, வித்தியாதரர்கள் பண்ணுடன்கூடிய இசையைப்பாடிவரவும், இத்தன்மையானதென்று மனதினாலும் நினைத்தற்கரிய அழகு முதலிய குணங்களையுடைய அரம்பை முதலிய மாதர்கள் நடநஞ்செய்துவரவும், (ஆகாசமார்க்கமாகப்) போனார்கள். எ-று. (௪௦)

இனி நாக-வது பாடல் முதல் ௪௫-வது பாடல் வரையில்
சிவலோகத்தின் பெருமையைச் சொல்லுகின்றது.

முக்குணவழிசெல்லுமுயற்சித்தீமையின்
எக்குணமுங்கடந்தின்பம்வேட்டவர்
தொக்குடனிருப்பதஞ்ஞானத்துன்னிருள்
புகுவரயாவரும்பொருந்தொணாதே.

(இ-புரை.) முக்குணங்களின்வழியே செல்லுகின்ற முயற்சியாகிய பொல்லாங்கினையுடைய ஏவ்விதகுணங்களையுங் கடந்து பேரின்பத்தை விரும்பினவர்கள் கூட்டமாகச் சேர்ந்திருக்கத்தக்கது; நிலபெற்றதாகிய அஞ்ஞான இருளிற்சேர்ந்தவர்க ளெல்லாரும் பொருந்தக்கூடாதது. எ-று.

முக்குணம்-சத்துவம் இராசதம் தாமதம். (௪௧)

பாணுமின்மியொளிகெடுக்கும்பான்மைபோல்
வானமுச்சுடர்களுமழுங்கவெங்கணுந்
நானியிரொளியதுசதுர்மறைத்தரு
மேனியிர்சாகைக்கோர்வித்துமாயதே.

(இ-புரை.) சூரியன் மின்மினிப்பூச்சியின் ஒளியைக் கெடுக்கும் தன்மை போல மேன்மைபொருத்திய முச்சுடர்களும் ஒளிமழுங்கும்படி எவ்விடத்தும்

இரு

பிரமோத்தரகாண்டம்.

பிரகாசிக்கும் ஒளியையுடையது: மேலுயர்ந்த சாக்கைனையுடைய நான்குவேத
மாகிய விருகூத்துக்கு ஒருவிதையாயிருப்பது. ஏ-று சாக்கை என்பது. வேதத்தி
னுட்பிரிவுக்கும் மரக்கொம்புக்கும் இலேடை. (சுஉ)

திருமறுமார்பனுங்கமலச்செல்வனுர்
அருமையிற்பெறவின்பவாழ்வளிப்பதாங்
கிருபையுரிஞந்ததுமாயையாலெழுந்
கருமழங்கடந்துகின்றருள்களிப்பதே.

(இ-புரை.) திருமாலும் பிரமதேவனும் அருமையாகப் பெற்றுக்கொள்ளப்
பேரின்ப வாழ்வையளிப்பது; இவ்வுலகவாழ்வினால் வருஞ் சுகதுக்கங்களையும்
சுவர்க்க போகத்தினால்வருஞ் சுகதுக்கங்களையும்; தன்னிடத்திலில்லாமல் இய
ல்பாகவே நீங்கியிருப்பது; மாயையினால் உண்டாகிற கருமங்களையும் இயல்பாக
நீங்கி எங்காலத்தும் அழிவின்றித் திருவருட் களிப்படைத்திருக்கின்றது. ஏ-று.
ஆங்கு-அசை புனைவதன்மையினும் மறு உண்மையின் திருமார்பு நென்றார் (சுஉ)

வேறு.

விஞ்சையரியக்கர்சித்தர்விண்ணவர்முனிவர்முத்தர்
வஞ்சிதுண்ணுசுப்பிற்றெய்வமடந்தையரமுதகானர்
பஞ்சமத்தியற்றும்விண்ணாரதர்முதலோர்பாங்கின்
அஞ்சலித்துவக்கும்வேதத்தந்தமுமலிதையாமால்.

(இ-புரை) வித்தியாதாரர்களும் யக்ஷர்களும் சித்தர்களும் தேவர்களும்
முனிவர்களும் முத்திபெற்றவர்களும் பூங்கொடிபோல துண்மையாகிய இடை
யினையுடைய அரம்பாஸ்திரீகளும் அமுதம்போல மதுரத்தைத்தருகின்ற இசை
ப்பாடலைப் பஞ்சமம் என்னும் சுருதியில்வாசிக்கும் வீணையையுடைய நாரதர்
முதலாகியவர்களும் உரிமையுடன் நமஸ்கரித்துச் சந்தோஷிக்கும்படியானதுவே
தத்தின் முடிவும் அதுவேயாம். ஏ-று. (சுசு)

எம்மையாளுடையமாதாமிளம்பிறைபமுதங்காலச்
செம்மையார்பவளவேணிச்செம்மனுமெடுத்ததாளச்
சும்மையானந்தஞானநடனத்தின்சுவகனிந்த
திம்மையினம்மனோரற்புகல்வதேதாவிசிலோகம்.

(இ-புரை.) எங்களை அடிமையாகவுடைய பார்வதி தேவியார் திருக்காங்
களில் எடுத்துத்தாக்கும் தாளத்திலுண்டாகின்ற நாதத்தின் மதாரம், இளந்தி
ங்களானது அமுதகொணமாகிய வெண்ணிலவைப் பொழிந்து கொண்டிருக்
கச் செம்மைநிறம் பொருத்திய பவளம்போன்ற சடைமுடிவையுடைய பாம
சிவம் தாண்டவஞ் செய்கின்ற ஆனந்த நடன மதாரமும், முதிர்ந் திருக்கின்ற
து. (ஆதலால்) இந்தப்பிறப்பினையுடைய எம்போல்பவர்களால் புகழ்க்குதலால்

சிவராத்திரிமகிமை

லத்தக்கதோ? சிவலோகமானது, எ-று பார்வதிவார் தானந்தட்டப் பாமசிவம்
தாண்டவஞ்செய்தது சங்கராகாலத்தில் சும்மை-நாதம். (சுரு)

அன்னதன்மைத்தாயென்றுமடைந்தவர்மீள்கலாத
நன்னெறியுடைத்தாயார்க்குந னுநருஞ்சிவலோகத்திற்
பன்னகமவுலியா னும்பாவைத் துவந்துகாணப்
பொன்னொளியினானத்தோடும்பூவைபைச்சேர்த்தினாரே.

(இ-புரை.) அப்படிக்கொத்த தன்மை யுடையதாகியும், தன்னிடத்தில்
அடைந்தவர்கள் எக்காலத்தும் நீங்காத நல்ல முறைமையை யுடையதாகியும்
யாவார்க்கும் பொருந்துதற் கரியதுமாகிய சிவலோகத்தில், பாம்பணிந்த சடாமரு
டத்தையுடைய கயிலாயபதியும் (அவரிடப்பாகத்திலிருக்கும்) உமாதேவியாரும்
திருவுளத்தில் மகிழ்கூர்ந்து நோக்கும்படிப் பொன்னொளியையுடைய விமானத்
தோடும் அப்புலமாதிரினைச் சேர்த்தார்கள் 'எ-று. (சுரு)

அருந்தவமன்னகோளாயவணிலையிலேநீயும்
வருந்தல்கோ கன்னமென்னும்வளநகர்மருவியீசன்
திருந்துபூசனைபுரிந் துசிவநிசித் துயிலேநீக்கி
யிருந்துபைத்தளிர் வில்வத்தாலருச்சிநின்னின்னனீங்கும்.

(இ-புரை.) அருமையாகிய தவஞ்செய்த மன்னவனே கேட்பாயாக; அந்தப்
பூசைச்சிவனிலைமை யித்தன்மையது, நீயும்வருந்த வேண்டவதில்லை; கோகன்ன
மென்கிற வளப்பட்டுபொருந்திய தலத்திற்கேர்ந்து, நம்மிறைவனாகிய மாபல
விலங்கேசன் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க பூசையினைச் சிவராத்திரியிற்செய்து, நித்
திரை நீங்கியிருந்து, பசுமை நிறமுள்ள வில்வத்தளிர்நிலை அருச்சினை செய்வா
யாக; அங்ஙனம் செய்யில் உன்னுடைய துன்பம் நீங்கும். எ-று. பில்வத்தின்
திரிபு வில்வம். (சுரு)

என்றுவிறுயர்கோகன்னமான்மியமியம்பிக்
கொன்றைவேணியன்சிவநிசிவிரதமுங்கூறி
வென்றிவேன்மனுவேந்துக்குவிடைகொடுத்தருளிச்
சென்றுகோதமன்மிதிலையங்கடிநகர்சேர்த்தான்.

(இ-புரை.) இவ்வாறு இன்பமிருந்த கோகன்னமான்மியத்தைச் சொல்லி
பின்னுங் கொன்றைமாலையணிந்த பாமசிவனுடைய சிவராத்திரி வீரதமான்மிய
முஞ்சொல்லி, வெற்றிபொருந்திய வேலாயுதத்தையுடைய மனுவையொத்த
அரசனுக்கு உத்தரவு கொடுத்தனுப்பிவிட்டுக் கோதமரானவர் அங்கிடம் விட்
டுச்சென்ற ஸ்ராவிக் கொண்ட அழகிய மிதினைப் பட்டணத்தக்குப்போனார்: (1)

ஓகைசரி திபடிந்தமகிழ்ந்துவே னுரலோன்
பூகலார்பொழிந்தோகன்னமாககற்பொருத்தி

மாகமாமதிச்சிவநிசிவரன்முறைநோற்றுச்
சோகமேதருபமுவினைமுழுவதுந்தொலைத்தான்.

(இ-புரா.) கவுதமர்போன பின்பு வேலாயுதத்தையுடைய திண்மைவாய்ந்த அவ்வரசனானவன் ஆந்தராகரத்தில் மூழ்கி அகமகிழ்ந்து, கமுகமர முதலாகிய விருகங்கள் நெருங்கி நீண்ட சோலைகள் சூழ்ந்த வளப்பம்பொருந்திய கோ கன்னமென்னுந் தலத்திற்போய்ச் சேர்ந்து, பெருமைதங்கிய மாசிமாதச் சிவ ராத்திரியில் முறைமைப்படி விரதமனுஷ்டித்து, ருஷி புத்திரனைக்கொன்ற பாதகத்தை நீக்கியதுமல்லாமல், முன் சென்னங்கவிற்பெய்த சோகத்தையே தருகின்ற வினைகளையெல்லாமும் நீக்கினான். ஏ-று. பூகம் கமுகம்-பாக்குமாம்.

மு ன் ற வ து.

சிவராத்திரியிற்கன்மாடபாதராசன் முத்திபெற்ற அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம். ஈளக.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நான்காவது

சிவாத்திரியில் விமரிசன்முத்திபெற்ற

அத்தியாயம்.

கருமணியணையகண்டன்கதைபிணையிவ்வாறென்று
தெருளுறச்சூதன்சொன்னான்றெளிந்தனர்கேட்டுப்பின்னும்
இருவினைதொலையவின்னுமீசனதருளிற்கேய்ந்து
வருகதைபுகறியென்னமுனிவரர்வழங்கலோடும்.

(இ-புரா.) நீலரத்தினம்போன்ற கண்டத்தையுடைய மகா பலவிலிங்கராதன் சரித்திரமாகிய சிவராத்திரி மான்மியம் இம்முறைமையை யுடையதென்று தெளிவுறும்படிச் சூதமுனிவர் சொன்னார். அதை கைமிசாரணிய முனிவர்கள் கேட்டுத் தெளிந்தவர்களாய்ப் பின்னும், முனிவரே! எங்களிருவினைகளும் நீங்கும்படிப் பரமசிவனுடைய கிருபையைப் பெறத்தக்கதாக நடத்திக்குஞ் சரித்திரங்களைச் சொல்லவேண்டுமென்று விண்ணப்பித்துக் கொள்ளவும் சூதமுனிவர் சொல்லத் தொடங்கினார். ஏ-று.

(க)

சிவராத்திரிமகிமை.

சிவநிசியளவையுமன்பர்செய்கையு
நுவலருந்தகையவாமெனுநுவன்தனம்
புவனியிலரன்றிருப்புகைகொண்டொரு
தவமிலான்பெற்றமைசாற்றுவாமரோ.

(இ-புரை.) சிவராத்திரி மான்மியமும் அந்தவிரதம் அனுஷ்டித்த அடியார்கள் செய்கையுஞ் சொல்லுதற்கரிய பெருமையை யுடையனவாயிருந்தாலும், தெரிந்தமட்டில் சொன்னோம்; இனி இந்தவுலகத்தில் பரமசிவனது சிவராத்திரி பூசையைக்கண்டு தவயில்லாதவனாகிய ஒருவன் அடைந்த நற்கதித் தன்மையைச் சொல்லுகிறோம். எ-று. அரோ-அசை. (உ)

பாரிடைக்கிராதர் தம்பதிக்குநாயகன்
பேரிகல்விமரிசனென்னும்பெற்றியோன்
சோரிவேற்றானையான் றாகத்தேரினான்
மாரியினிருதிதிவழங்கும்வண்கையான்.

(இ-புரை.) இவ்வுலகத்தி லீருக்கும வேடருக்கு நாயகனாயிருப்பவன்; மிகுந்த வலியையுடைய விமரிசனென்னும் பெயரையுடையவன்; குதிரைகட்டிய தேரையுடையவன்; இரப்பவர்க்கு மேகம்போல மிகுந்த திரவியங்களைச் சொரியும் வளப்பம் பொருந்திய கையையுடையவன். எ-று. (இன்னும் எத்தன்மையுள்ளவனென்றால்,) சோரி-உதிரம். (ங)

திதுறுதசைவரைவின் ரித்தின்பதாற்
கோதறுவேட்டையிற்புரிந்தகொள்கையான்
வேதியர்மகளிரேமுதலவெம்புலை
மாதீறனுதினமருவும்வேட்கையான்.

(இ-புரை.) குற்றம்பொருந்திய மாமிசங்களை அளவில்லாமல் தின்பதினால் பழுதுபடாத லேட்டையில் விருப்பங்கொண்ட செய்கையை யுடையவன்; (இதுவும்ல்லாமல்) பிராமண ஸ்திரீகள்முதல் கொடிய நீசஸ்திரீகளிறுதியாகச் சொல்லப்பட்ட (எல்லாச்சாதி ஸ்திரீகளையும்) நான்தோறும் புணறுகின்ற ஆசையையுடையவன்- எ-று. வரைவு-அளவு. (ச)

ஏழிரண்டாந்திதியெதிர்த்தஞானமெலாஞ்
சூழியங்கடகரியுரித்ததோன்றலை
வாழியவெனவிசேடிததுமாட்சியாற்
பாழியம்புபத்தவன்பூசைபண்ணுவான்.

(இ-புரை.) பலம்பொருந்திய அவ்வேடவாசன் மேற்கூறிய கொடிய செய்கையை யுடையனாயிருந்தாலும், சதார்த்தசிவருகின்ற காளிலெல்லாம் முகப்படாங்கட்டத் தக்கதாகிய கபோலமத்தையுடைய யானையையுரித்த பரமசிவனை (சங்கரவாழ்க சம்புவாழ்க சதாசிவவாழ்க என்று சிவநாமங்களை யெடுத்துத்) தோத்திரஞ்செய்து மாட்சிமையுடன் பூசைசெய்வான். எ-று.

சூழி-யானைமுகப்படாம்; கடம்-மதம்; பாழியம் என்பதில் அம்சாரியை, மாட்சியாற் பூசைசெய்தலாவது பூசாத்திரவிய முதலாகிய உபகரணங்களிற் குறைவில்லாமற் செய்தல். (௫)

பூசனையிறுதியிற்புள கமீக்கொள
ஈசனையேத்துநின்றுமேழிசை
மாசறப்பாடும்பின்வணங்குமற்றவ
னேசமித்துணையெனநிகழ்த்தறபாலதோ.

(இ-புரை.) இவ்வாறுசெய்யும் பூசையின் முடிவில் உடலிலுள்ள முண்டாம்படி பரமசிவனைத் தோத்திரஞ் செய்வான்; நின்றகொண்டு (பரமசாஸ்திரத்தின் கிரமப்படி) நிரந்தரஞ்செய்வான்; சத்தசாகடகளும் வழுவாமல் கீதங்கள் பாடுவான்; பின்பு (அஷ்டாங்க பஞ்சாகத்துடன்) பணிசெய்வான்; அவனுடைய சிவகேச மிஷ்டை என்று அனலிட்டுச் சொல்லும் பான்மையையுடைய தன்மை. (1)

வழிசையாவன:-- சக்ஷமம் ரிஷபம் காந்தாரம் மத்திமம் பஞ்சமம் தைவதம் நிஷாதம் என் டனவசன; இவற்றின் முதலெழுத்துக்களால் சரிமபதநி என்றும் கூறுவர் (௬)

இன்னணம்புரிந்தவனிறைமைபூண்டுதன்
செந்நெறிச்செய்யகோறிசைகண்மீச்செல
நன்னெறியாவருநடப்பநன்கிலாப்
புன்னெறிதூரந்தறம்புரக்குநாளினே.

(இ-புரை.) இம்முறைமையாகப் பூசைசெய்கின்றவன் அரசாட்சிசெய்யுந் தன்மையினையு முடையவனாய்ச் செவ்வையான முறைமைடை நடத்துகின்ற தன் செங்கோலானது திக்குகளெல்லாஞ் செல்லவும், எல்லாரும் தனது நல்மார்க்கத்தில் நடக்கவும், நன்மையில்லாத தீயநெறிகளை யெல்லாம் நீங்கித் தருமத்தைப் பாதுகாக்கும் நாளில். எ-று. செங்கோல்-அரசநீதி; புரத்தல்-காதல். (1)

வேறு.

ஆண்டகைகுமுதவதியெனுமணியவனடிதொழுதிகல்வேலோய்
காண்டகுவனப்பினீதியிற்றவத்திற்கல்வியினிறினீனரில்லாய்
சேண்டருபிறையான் பூசனைவழாதுசெய்யுநீதினைக்கிடமாய்ப்
பூண்டலுனருந்திரெறியிலாமடவாற்போகமேறுகர்வதுபுகலே.

(இ-புரை.) யாதொன்றினுக்கும் அஞ்சாத வீரத்தன்மையையுடைய அவ் வரசன் மனைவியாகிய குமுத்ததி பென்பவன் (ஒருநாள்) தன்கணவன் பாதத் தைத்தொழுது, பகைவரைப் பகைக்கும் வேற்படையும் யாவரும் (வியப்புட ன்) பார்க்கத்தக்க கட்டழகும் நீதியும் தவமும் கல்வியும் அறிவும் மிக்குடைத்தா ய் ஒப்பில்லாத என் நாயகரே! (தேய்வதும் வளர்வது மில்லாமல்) எக்காலமும் ஒரேதன்மையாயிரானின்ற இளந்திங்களை யணிந்திருக்கும் சந்திரசேகராகிய பரமசிவனுடைய பூசையை ஆகமவிதிப்படி செய்கின்றீர் பாவத்துக்கிடமாய் ப்பொருந்திய மாமிசங்களைத்தின்று, முறைமை யில்லாமல் ஸ்திரீகள் போகக் களையே அனுபவிக்கின்றது (என்னகாரணம்) அடியாளுக்குச் சொல்லவே ண்டுமென்றனன். எ-று.

என்றவளுரைத்தவாசகங்கேளா விறைமகன்சூதுநகைகோட்டிக் குன்றெனவுயர்ந்தகுனிமுலைமடவாய்கூறுவவ்கேட்டிரியென்ன முன்வப்பயனலிறந்ததுநிகழ்வுமுன்வருங்காலமுமுணர்ந்தேன் அன்றுமுற்பவத்தோர்ஞமலியாய்ப்பம்பையணிநகர தனின்வந்துதித்தேன்.

(இ-புரை.) (இப்படிக்கொத்த பாவ கிருத்தியங்களைச் செய்வதற்குக் கா ண்மென்னை) சொல்லுமென்று தன்மனைவி சொன்ன வார்த்தையைக் கேட்டு அவ்வரசன் புன்னகைசெய்து, பொன்மலைபோல் உயர்ந்து குவிந்த ஸ்தனங்க ளை யுடையபெண்ணே! நான்சொல்வது கேட்பாயாகல்; பூர்வஞ்செய்த தவப்ப யனல் இறந்தகாலமும் நிகழ்காலமும் எதிர்காலமும் அறிந்தேன்; முற்பிறப்பி ல்நான் ஒருநாயாய்ப்பிறந்து அழகுள்ளதாகிய பம்பைநகரத்தில் வாசமாயிருந் தேன்

கேனா செய்யா என்னும் வாய்பாட்டுவினையெச்சம் ஞமலி-நாய். (கூ)

மாலயன்காணுவடிமுடிக்குரிசின்மதியணிபம்பைநாயகன்றன் ஆலாயங்குறுகிப்பலிக்கடுமடிசிலருந்துவாய்ப்புகுந்திடுமளகிற் காலவன்றுதரிவ்வொனக்கண்டோர்கல்லிநாற்கதையிநாற்றாடிப் ப் ஒலொடுவெருகியாலயம்வலங்கொண்டோடினேனுயிர்பிழைத்துய்வான்

(இ-புரை.) (பம்பைநகரத்தில் வாசமா யிருக்கும்போது) லீலிஷ்ணு பன்றி யுருவங்கொண்டு பாதானத்தைப் பிளந்து கொண்டுபோய்த் தேடியுங் காணப்படாத) திருவடிகளையும், பிரமன் (அன்னமாக உருவங்கொண்டு பறந்துமேலுண் கம்போய்த் தேடியுங்காணாத திருமுடியையு முடைய இறைவனும் சந்திரசே கரமான பம்பையென்னுந்தலத்தில் வீற்றிராகின்ற பரமசிவனது ஆலயத்திற் சேர்ந்து, பலிக்காகவைக்கும் அன்னத்தை உண்ணச்சென்றகாலத்தில், யமனு டைய துதர்வர்களைன்று சொல்லும்படி என்னைக்கண்டவர்கள் கல்லினதும் தடியினதும் அடித்துத்தரத்த நான்யந்து குரைத்துக்கொண்டு உயிழ்தப் பிப் பிழைக்க அந்த ஆலயத்தை வலமாகச்சுற்றிக் கொண்டோடினேன் எ-று. ஒஸ்-ஒஸ்.

சினகாமொருவிப்பொருவான்வழிகளே டினென்கண்டிலென்றிகைத்தேன்
மனவலியினைத் தும்பலிசொரிபிடவருங்குநின்றீசனைநோக்க
அனகனுக்கன் றுசிவநிசிபாகவருஞ்சுடர் த்தீபமோடுடுத்தல்
வினையறக்கண்டென்கண்டழியொருவன் வெஞ்சரந்தாரத்தலுமவிளித்தேன்.

(இ-புரை.) (ஒடியநான்) அந்த ஆலயத்தை நீங்கிப்போவதற்கு வழிகள்
தேடிகாணாமல் திகைத்து, மனவலியும் இளைத்துப் பலிபோடுகின்ற பீடத்தின்
அருகில்நின்று சிவலிங்கப்பெருமானைப் பார்த்தேன்; அன்று சிவராத்திரி யாதலி
னால் நிரம்லனாகிய அந்தச்சிவலிங்கப் பெருமானுக்கு (யாவருந் தரிசனஞ் செய்
யக்) கிடைப்பதற்கரிய சுடரினையுடைய தீபாராதனை முதல் சில ஆராதனை
செய்வதை என்பாவங்கனெல்லாம் நீங்கும்படிக்கண்டேன் அப்படிக்கண்டவல
வில் (ஒருவன் வில்லைவளைத்து) கொடிய பாணத்தை பிரயோகஞ் செய்ய (அது
என்மேல் தைத்தவுடன்) இறந்தேன். எ-று அனகன்-பாவமற்றவன்; அகம்-பா
வம்-மலம். (கக)

அருஞ்சுடர் த்தீபமெடுத்தபூசனையினமலனைமாலையம்போது
விரிஞ்சனுங்காணாமணிமுடிதமியேன்விளிந்திடும்விலைகடைதனாற்
புரஞ்சுடர்நீளியில்வலங்கொளப்புருந் தபண்பினுற்பாரினிற்பகைஞ்
ருஞ்சுடர்நீளியில்வலங்கொளப்புருந் தபண்பினுற்பாரினிற்பகைஞ்

(இ-புரை.) நீங்கிப்பொழுது (செய்யுஞ் சோடசோபசாரங்களில் ஒன்றா
கிய) அரியசுடர்நீளியில்வலங்கொளப்புருந் தபண்பினுற்பாரினிற்பகைஞ்
பரமபதியினுடைய திருமுடிபைத் தமியேனாகிய நான் இறக்குஞ் சமயத்தில்
தரிசித்ததினாலும், அந்தப்பாஞ்சுடர் வீற்றிருக்கும் ஆலத்தைப் பிரதக்ஷணம்
வந்த தன்மையினாலும், இந்த வலகத்தில் பகைவருடைய, மாற்பைச் சுடந்தக்க
நெடிய வேலாயுதத்தையுடைய அரசனாகப் பிறந்தேன். (அவ்வாறு பிறந்ததினா
லும்) திரிகாலங்களையும் அறிந்தவனேன். எ-று. (கஉ)

ஆதலானிந்தநல்வினைப்பலத்தையளித்ததுசிவநிசியென்னு
மாதராயின்றும்வருமகிதோறும்வளர்பிறைதேய்பிறைபிரண்டிற்
பேர்துமப்பக்கமேழிரண்டெய்திற்பொருந்துமச்சிவநிசிரீபால
மேதருபூசையனுதினந்தன்னின்விசேடமாய்வழிபடுகின்றேன்.

(இ-புரை.) ஆதலால் பெண்ணே! சிவராத்திரியானது (உலகத்தில் இழிவு
ள்ள செந்துவாகிய நாயாகப் பிறந்திருந்த எனக்கும் இப்படிக்கொத்த அரச
போகத்தை அனுபவிக்கத்தக்க, நல்வினைப் பயனைக் கொடுத்ததென் றுட்கொ
ண்டு இந்தப்பிறப்பிலும் மாதமாத வருகின்ற பூர்வபக்டும் அமரபக்டும் என்னு
மிவண்டு பக்டங்களிலும் பதினான்காற் திதியாகிய சதுர்த்தசியில் மாசிமாதத்தி
ல் பொருந்துகின்ற அம்மகா சிவராத்திரியில் பூசைசெய்வது போலவே மேன்
மைபொருந்திய சிவபூசனை நியத்திலும் விசேஷமாகச் செய்துவருகின்றேன்.)

இன்னணம்புரியும்பூசையிற்றீமையகற்றுமாவெனவினவுதியேன்
மன்னனைக்கயிலைவாதனைவழுத்தின்மலையெனக்குவித்தவிந்தனத்தைச்
செந்நிறப்பொறித்திறுழைந்துநீருக்குஞ்செய்கைபோற்பவமெலாந்தீர்க்
அன்னதானீயிமரனடிக்கமலத்தருச்சனைபுரிதியாரணங்கே. [கும்]

(இ-புரை.) தெய்வப்பெண்ணை மொத்தவளே ! இவ்விதமாகச்செய்யும் பூ
சையினால் பாபந்தன் நீங்குமோ? என்று கேட்பையாகில், சொல்லுகிறேன் கே
ட்பாய்; தேவர்களுக்கெல்லாம் இறைவனும், ஸ்ரீகயிலாசத்தில் வீற்றிருந்து வே
ண்டவார்க்கு வேண்டிய வரங்களை ஈவோனுமாகிய சாம்பசிவமூர்த்தியை ஒருத
ரம் தோத்திரஞ்செய்தால், மலைபோலப் போரிட்ட விறகுகளைச் செம்மைநிற
முடைய தீப்பொறியானது நுழைந்துசாம்பராக்கிவிடுந் தன்மைபோலப் பாப
ங்களையெல்லாம் நீக்கிவிடும், ஆகையால், நீயும் பரமசிவனுடைய திருவடித்தா
மரைகளை அருச்சனைசெய்யக்கடவாய். ஏ-று. இ-சனம்-விறகு (கசு)

என்றதுகேட்டதுடியிடைமடவாளிளநிலாமுறுவன்முன்றோன்ற
மன்பதையுள்ளங்காலமுன்றுணர்வல்லையெலெனக்குமுற்பிறப்பின்
வன்புறுதோற்றமுமுதுரையென்னமல்லிகார்ச்சனவரன்மன்னி
யின்புறுகோயிற்புறவதாயுதித்தாங்கிருந்தநீயிரைகவர்ந்துண்பான்.

(இ-புரை.) இவ்வாறு தன்சனவன் சொன்ன வார்த்தையைக்கேட்ட தம
ருகம்போன்ற இடையினையுடைய அம்மாதானவன் சந்திரனாகத் துள்ளுகிற
போற்புன்சிரிப்புவிளங்க, நீர் மனிதர்கள் நினைக்கும் திரிகாந்தங்களுக்கும் அறிய
மாட்டுவீரானால், எனக்கு முன்பிறப்பில் என்ன சென்மம் நேரிட்டிருந்ததோ
அந்தச் சென்மத்தையும் அதில் நடந்த செய்திகள் யாவையும் சொல்லுமென்று
வினாவு, மல்லிகார்ச்சனேஸ்வரா அன்புடன் வீற்றிராநின்ற கோயிற்புறவாகப்
பிறந்து, அவ்விடத்திலிருந்த நீ ஒருநாள் இரைதேடி யுண்ணுவதற்காக. ஏ-று.
துடியிடை-உடுக்கைபோன்ற இடை. மன்பதை-மனிதர். (கரு)

செந்நிறத்தசையொன்றெடுத்து நீவர லுஞ்சினவிழியெருவைவந்தணுகி
யன்னதுவலிதிற்கவர்வனென்றுன்னையமுன்றுபின்றோடர்தலும்வெருவி
ப், பொன்னெடுங்கோயில்வலங்கொடுபீரந்துபொருவிடைக்கொடிநெடு
ங்கம்பர், துன்னுபுகரத்தங்கொதுங்கியிருப்பத் தொடர்ந்தவக்கங்க
முங்கண்டே.

(இ-புரை.) செம்மை நிறத்தையுடைய ஒருமாயிசத்துண்டினை நீ யெடுத்
துக்கொண்டு வரும்போது, கோபத்தால் சிவந்தகண்களையுடைய, ஒரு பருந்து
வந்துசேர்ந்து, அந்த மாயிசத்தைக் கிரகித்துக் கொள்ளுவனென்று கோபித்த
உண்ணப்பின் தொடரவே நீ பயந்து, பொண்ணாசெய்யப்பட்ட அந்தப் பெரிய
யுகோயிசுப் பிரதக்ஷிணமாகப் பறந்துபோய்ப் போர் செய்யத்தக்க ருஷிக்
கொழுகட்டும் பெரியகம்பத்தில் தங்கி; மறைந்தொருபக்கத்திலிருக்க; அப்படி

மறைந்திருக்கும் உன்னைத் தொடர்ந்துவந்த பருந்தம் உன்னைக்கண்டு. எ-று
(கக)

சூழிமால்சுரியின்றோட்டியிற்கூர்த்ததுண்ட வெம்படையினாகொத்தி
வாழியவுண்ணையுயிரசெருத்தந்தவன்றசைகழுகொண்டேக
வீறுகீய்சன்சன்னிதிப்பட்டுவினிலலான்முன்வலஞ்செயலால்
ஆழிநீருடுத்ததராபகிமகளாயவதரித்தெமமையுமடைந்தாப்.

(இ-புரை.) அப்படிக்கண்ட பருந்தானது முகபடாங்கட்டிய யானையைக்
கொத்துகிற அங்குசத்தைப்போலக் கூர்மையுள்ள தன் அலகாகிய வெவ்விய ஆ
யுதத்தினால் உன்னைக்கொத்தி உயிரைக்கொன்று, (நீகொண்டுவந்த கொழுத்த)
வவிய மாமிசத்தைக் கவந்துக்கொண்டு போய்விட; துசஸ்தம்பத்தி விரு
ந்து விழுகின்ற நீ சிவசந்திதிக்கெதிரில் விழுந்து இறந்ததினாலும், முன்னை
பிரதக்ஷிணஞ் செய்தவினாலும், சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமிக்கிறைவலாகிய அரசன்
புத்திரியாகப் பிறந்து என்னையும் விவாகஞ்செய்து கொண்டாய். எ-று வாழிய
என்பது முன்னிலையசை. (க௭)

வேறு.

இவ்வாறுகொற்றமுடிமன்னனிறுத்தலோடுஞ்
செவ்வாய்மழலைக்களியன்னவள்செப்பலுற்றாள்
ஒவ்வாதவும்மையுடனிம்மையுமுற்றுணர்ந்தேன
எவ்வாறினிமேலிருவோருதிப்பதென்றாள்.

(இ-புரை.) வெற்றியுள்ள மகுடவர்த்தனனாகிய அரசன் இப்படிச் சொன்
னவுடன் சிவந்தவரையையும் மழலைச் சொல்லையுமுடைய கிளியொத்தவன் சொ
ல்லுகின்றான்; ஒவ்வாதவாகிய முற்பிறப்பும் இப்பிறப்பும் நன்றாக அறிந்துகொ
ண்டேன், இனிமேல் நாமிருவரும் எவ்விதப்பிறப்பாகச் செனிப்போ மென்றா
ன். எ-று. முன்பிறப்பின் நன்மை மிருகமாகவும் பகழியாகவும் நேரிட்டமையின்
ஒவ்வாத வய்மையெனப்பட்டது. இறுத்தல்-சொல்லல்; உம்மை-முற்பிறப்பு,

கௌயிரண்டாம்பவத்தன்மைகிளத்துவன்பான்
வாளார்விழியாய்புகழ்ச்சிந்துன்னாட்டுவந்து
தாளார்கழன்மாமுடிமன்னவர்தாழ்ந்திறைஞ்சுந்
தோளாடல்வேந்தாயரசாள்வனித்தொலைஞாலம்.

(இ-புரை.) வானொத்த கண்களையுடைய பெண்ணே! இனிவரும் இரண்
டாம்பிறப்பின் தன்மையை நான் சொல்லுகிறேன் கேட்பாய்; புகழ்தன்கியாகல்
ல சிந்துதேசத்தில் பிறந்து வீரகண்டைகட்டியகாலையும் பெரியகிரீடம் அணி
ந்தமுடியையுமுடைய அரசர்கன் தாழ்த்து வணங்கும்படியான வெற்றிபொருட்
தியதோன் வலியையுடைய மன்னவனாகிப் பழையதாகிய இத்தப்பூமியை என்
னாகினைக்குப்படுத்தி அரசாட்செய்யவேன். எ-று. (க௯)

செல்லார்நதும்பூங்குழற்காமருசெல்லீயு
மல்லார்புயன்றஞ்சயன்றந்தமடந்தையாகித்
தொல்லாரணத்தின்முறையெதொடைசூட்டியெற்றே
யில்லாகிமுல்லைவடமீனினியைந்து வாழ்வை.

(இ-புரை.) நீருண்டமேகம்போற் கழத்து வாசனைதங்கிய பூமாலையணிந்த
அளகபாரத்தையுடைய அழகிய பெண்ணே! நீயோவென்றால், பலம்பொருள்
திய தோளையுடைய தஞ்சமென்னும் அரசன் புத்திரியாகிப் பழைய வேத
விதிப்படி யெனக்கே மணமாலையுட்டி மனைவியாகி, கற்பிற்சிறந்த அருந்ததி
போல வாழ்குவை எ-று. முல்லை-கற்பு. வடமீன்-அருந்ததி. (௨௧)

வேறு.

யாசினழப்பரவையல்குற்பனிமொழியணங்குகேளா
யாசின்முன்றும்பவகதிலணிசவுராட்டி நாட்டில்
வாசவன் நிருவின்மிக்க மன்னனுப்தீகான்றியந்தக்
காசினிமுழுதுமாயினபொதுவறக்காவல்புண்பேன்.

(இ-புரை.) பைம்பொன்னுற் செய்யப்பட்ட மேகலாபரணம் அணியும்
பரந்த அல்குலையும், குளிர்ச்சிதங்கிய வசனத்தையுமுடைய பெண்ணே! கேட்
பூயாக; குற்றமில்லாத மூன்றும்பிறப்பில் அழகிய சவுராட்டிநாட்டில் இந்திர
செல்வத்தினுமிக்க செல்வமுள்ள மன்னவனுப்பிறந்து, அந்தத் தேசமுழுவ
தும் பொதுவன்றி நாளை அரசு செய்வேன் எ-று. (௨௧)

கொங்குடைந்தொழுதும்பைந்தார்க்குவிழுநிலையணங்கேநீயு
மங்குல்கண்படுக்குந்தண்காதளந்திகழ்கலிங்கநாட்டிற்
செங்கைவேற்கலிங்கர்கோமான் நிருமகளாகத்தோன்றி
யங்கெனக்குரிமையாகிவைகுவைவயளப்பில்காலம்.

(இ-புரை.) முருக்குடைந்த தேனெழுகாநின்ற பசிய பூமாலையணிந்த
தனங்கையுடைய பெண்ணே! நீயும் மேகம் கண்வளரும்படி (உயர்வாகிக்)
குளிர்ச்சிபொருந்திய சோலைகள் சூழ்ந்த வளப்பயிருந்த கலிங்கதேசத்தில் வே
லேந்திய செங்கையையுடைய கலிங்கராசன் திருமகளாய்ப்பிறந்து, அந்தச் சென்
மத்திலும் எனக்குரிமையுள்ள மனைவியாகி, அளவில்லாதகாலம் வாழ்ந்துகொண்
டிருப்படை. எ-று. மேகம் கண்வளர்தலாவது-நீங்காமல் சூழ்ந்துகொண்டிருத்தல்.

குழலினற்பாகிறதேறநிற்குபினிலமிழ்திற்புறப்பந்த
மழலைபஞ்சொல்லாபுநாலாம்பவத்தினின்மணிசெய்மாட

நிழலிருள்சீக்குஞ்செவ்விறைந்தகாந்தாரநாட்டிற்
கழல்புனை துணைத்தாள்வைவேலிறைவனாயுலகங்காப்பேன்.

(இ-புரை.) (அந்த மூன்றும்பிறப்பு நீங்கினபின்பு) வேய்க்குழலினிசை யிடத்தும் வென்னப்பாகினிடத்தும் தேனினிடத்தும் ருயிலோசையினிடத்தும் தேவாமிர்த்தத்தினிடத்தும் தோய்ந்ததுபோல மிகுந்த மதாரம்பொருந்திய மழலைச் சொல்லையுடையவனே! நாலாவது பிறப்பில் யான் அரதனங்கள் பதித்திருக்கும் மாளிகைகளின் ஒளியானது இருளைக் கெடுக்கும்படியான அழகுநிறைந்த காந்தாரதேசத்தில் வீரகண்டையணியுங் கால்களையுடைய கூர்மைபொருந்திய வேலாயுதமேந்தும் அரசனாகிப் பூலோகத்தை ரகசிப்பேன். ஏ-று. வை-கூர்மை.

நஞ்சினிலமிழ்திறேய்ந்துநலந்திகழ்நெடியவாட்கண்
வஞ்சி துண்ணிடையாய்நீயும்சுதர்கோன்மகளாய்த்தோன்றி
யஞ்சனக்கடல்சூழ்வையமளிக்குமென்மனைவியாகிப்
பஞ்சின்மேல்லடியார்போற்றப்பரிவுடன் வாழ்வைமாதோ.

(இ-புரை) விஷத்திலும் அமிர்த்தத்திலும் தோய்ந்த அழகுடன் விளங்கு கின்ற நெடியவான்போன்ற கண்களையும், பூங்கொடி போன்ற இடையினையு முடையவனே! நீயும் மகததேசாதிபதி மகளாய்பிறந்து, கருமைநிறமுள்ள கடல்குழந்த இவ்வுலகத்தை இரகசிக்கும் என்மனைவியாகி, பஞ்சினப்போல மிகுதுவாகிய பாதங்களையுடைய மாதர்கள்போற்றப் பரிவுடன் வாழ்குவை.

ஆடவருக்குப் பொதுப்பார்வையால் வருத்தத்தையும், சிறப்புப் பார்வை யால் இன்பத்தையும் தருதலின், நஞ்சிலும் அமிழ்திலும் தோய்ந்த கண்க ணென்றார். (உசு)

வேறு.

பண்ணியன்மகாவீணையுக்குழலும்பழுத்தமுதளவிபகுதலைப்
பெண்ணணங்கைந்தாம்பிரப்பினிலவந்திப்பெயருடைப்பெரியகாடளிக்கும்
அண்ணலஞ்செங்கோலரசன்யானாகவருவனீதசாருகன்மகளாய்
மண்ணியவீழவில்மாஸ்யென்புயத்தில்வளைகுவைமணந்தினிதிருப்போம்.

(இ-புரை.) (அந்த நாலாம்பிறப்பு நீங்கினபின்பு) முழங்கு இசைபாடியில் பிணையுடைய மகாவீணையைப் போலவும் வேய்க்குழலைப்போலவும் மதாரமுதிர்ந் து, தேவாமிர்த்தத்தைக் கலந்ததுபோல விராகின்ற குதாசச் சொற்களை யுடைய பெண்ணணங்கே! இந்தாம்பிறப்பில் அவந்தியென்னும் பெயருள்ள

பெரியதேசத்தையளிக்கும் பெருமைபொருந்திய அழகிய செங்கோற்செலுத்தும் அரசனாக நான் பிறப்பேன்; நீ தசாருகனென்னும் அரசன்மகளாய் பிறந்து, அலங்காரஞ்செய்த கல்யாணமண்டபத்தில் என்புசங்களில் மாலைகுட்டுவை; அதற்குமேல் நாயிருவருங்கூடி வாழ்குவோம். ௭ - று.

வீணகன் பெரும்பான்மை நால்வகைப்படும். அவை பேரியாழ் மகரயாழ் சகோடயாழ் செங்கோட்டியாழ். பேரியாழிற்கு நரம்பு (உக.) மகரயாழிற்கு (கௌ.) சகோடயாழிற்கு (ககூ.) செங்கோட்டியாழிற்கு (எ.) (உரு)

வெண்பா.

பேரியாழ்பின்னுமகராஞ்சகோடமுடன்
சீர்பொலியுஞ்செங்கோடுசெப்பினார்—தார்பொலிந்து
மன்னுந்திருமார்பாவண்கூடற்கேகாமானே
பின்னுமுளவோபிற.

ஒன்றோடிருபதுமாரேழ்மேற்பத்துடனே
நின்றபதினாறேழுநெடுங்காற்—குன்றாத
நால்வகைலாழிற்குநன்னாட்டிசொன்முறையே
மேல்வகைநூலோர்விதி.

குழலானது மூங்கில் சந்தனம் வெண்கலம் செங்காலி கருங்காலி
என்னுமிவைகளில் ஒன்றாகச் செய்யப்படுவது.

வாங்கியமூங்கிலுமாசந்துப்பெண்கலமும்
பாங்குடைச்செங்காலிகருங்காலி—பூங்குழலாய்
கண்ணனுவந்தகழைக்கிவைகளாடுமென்பார்
பண்ணமைத்தநூல்வல்லோர்பார்த்து.

மூங்கிலினுற் செய்வதே உத்தமம்; இவை சிலப்பதிகாரத்திற்கான்க.

வாளெனத்துளங்கிக்குருதிதேதாய்வேலின்வரிபரந்தமுதொடுவிடத்தின்
கோளுறப்பிறமுநெடுங்கணையாருங்குலப்பிறப்பதனின்யானத்தின்
நீள்பெயர்நாட்டிற்கரசனாய்வருவனீயும்பேயயா திகன்னிகையாய்
நாளணிவிழவினல்லணியணிந்தென்னன்மனைபா கிவாழ்குலையல்.

(இ-புரை.) வாளாயுதம்போல ஒளிபொருந்தியும், பகைவருதிராந் தோயத் தக்க வேலாயுதம்போல வரிபொருந்தியும், அமுதம்போல நன்மையைத் தருவதும், விஷம்போலத் தீமையைத்தருவதுமாகப் பிரகாசிக்கும் நெடியகண் கையுடைய நாயகியே! சிரேஷ்டமான ஆரம்பிப்பில் நான் அங்கினுபுரி

சு.அ.

பிரமோத்தரகாண்டம்.

யினுக்கு மன்னவனாய் வருவேன்; நீயும் யயாதிராசன்மகளாய்ப்பிறந்து அலங்
காரஞ்செய்யும் கலியாணத்தில் நல்லமுகுடர்த்தத்தில் மாங்கலியருந்திரர் தரித்
துக்கொண்டு எனக்கு நல்லமனைவியாய் வாழ்குவை. ஏ-று.

அந்த ஆறும்பிறப்பு நீங்கின பின்பு.

(உசு)

உவறு.

வம்பைமுனிர் துமுகங்குத்துமணிவாரறுத்துமதேவமுக்
கொம்பைவெருண்டதுணைமுலையாயேழாம்பிறப்பிற்குடற்கோ
னிம்பமணியுந்தமிழ்ப்பாண்டிநிருபன்நனக்குமகனாகி
யம்பைந்தொழிந்தகாமனிவனென்னவுலகினவதரித்தே

(இ-புரை.) கச்சினைமீறியும் முகங்குத்தும் அந்தக் கச்சினைச்சேர்த்து
முடியப்பட்ட வாரிணையறத்தும் மதமுள்ள யானைக்கொம்பையுங் கோபித்துப்
பூரித்த உபய தனங்கனையுடைய நாயகியே! ஏழாம்பிறப்பில் மதுரைக் கிறைவ
னாகி வேப்பம்பூமாலையணியும் தமிழ்விளங்கும் பாண்டியதேய வரசன் புத்திர
னாகிப் பஞ்சபாணங்களையும் (கருப்புவில்லையும்) ஒழித்துவந்திருக்கு மன்மதனி
வனெனென்று யாவருஞ் சொல்லத்தக்க அழகுடன் வுலகத்திற் பிறந்து. ஏ-று.
நிம்பம் - வேம்பு. (உ௭)

பதுமவருணனென்னும்பெயரும்படைத்துப்படைக்குங்கொடைதனக்கு
முதியவெண்கண்ணகலைக்குகிகர்மொழியினிணையிலிவற்கென்ன
மதியம்வளரும்படியெனயான்வளருநாளின்மாடியினி
நதியம்வளங்கூர்விதேகவளநாட்டிற்கரசன்மகளாக.

(இ-புரை.) பதுமவர்ணன் என்கிற பெயரும்பெற்று, ஆயுதப்பயிற்சியி
லும் தியாகத்திலும் பழமையாகிய அறுபத்துநாலு கலைகளிலும் இவனுக்கொப்
புச் சொல்லத்துணியில் வெவ்வேறுவருமில்லை யென்னும்படி, பிறைவளருந் தன்
மைபோல நான்வளரும் நாளில், பெருமைபொருந்திய மயில்போன்றுவனே? நீ
ஆற்றின் வளப்பத்தைத்தரத்தக்க விதேகநாட்டரசன் புத்திரியாக.

நதியம் - நதி; அம் சாரியை.

முனரிப்பொருட்டுவட்டவணைமுருகுநாறுமலர்க்கோயின்
விளக்குதலைச்சுந்திருவும்விழைபுமழகிவூடன்பிறந்து
வளருநீயும்வசுமதியென்றொருபேர்புனைந்துவா முநான்
தளருமிடைநின்றிருத்தாதையமைச்சருடனேசாற்றுவான்.

(இ-புரை.) வட்ட வடிவமுள்ள பூங்கொட்டை ஆசனத்தில், வாசனை கம
ழ்கின்ற செந்தாமரைப் பூங்கோயிலில் வீற்றிராநின்ற இராகத்தைப்போத்த குத

லைச் சொல்லையுடைய மகாலட்சுமியும் (ஆண்மைத்தன்மை கொள்ளும்படி) விரு
ம்பத்தக்க அழகுடன்பிறந்து, வளருகின்ற நீவசுமதியென்கிற ஒப்பற்ற பெயர்
பெற்ற வாழும்நாளில், மெவிசென்ற (நுண்ணியதாகிய இடையினையுடைய என்
னைப்பெற்ற சிறப்புள்ள பிதாவானவன் மந்திரிகளுடன் சொல்லுவான். ஏ-று-
ஆடவர்கள் சவுத்தரியமுள்ள மற்றே ராடவனைக்கண்டால் தாங்கள் ஸ்திரிகளாக
ப்பிறந்து அந்த ஆடவர்களைச் சேரவேண்டுமென்று ஆசைகொள்வதும், 'மாதர்
கள் அழகுள்ள மற்றொரு மாதிரினைக்கண்டால் அவ்வாறு எண்ணுவதும்' இய
ல்பு. "ஆடவர் பெண்மையாவந் தோளினாய்" என்று கம்பர் கூறினதும் இது
பற்றியே என்க- மேற்செய்யுளீற்றிலுள்ள மகனாக என்ற எச்சம் இச்செய்யு
ளில் பிறந்து என்பதைக்கொண்டு முடிந்தது (௨௧)

பாலையனையமொழிக்குமங்கைப்பருவப் வந்ததிதுபோழ்தின்
மாலையனியுஞ்சயம்வாஞ்செய்மணிமண்டபமுங்கடி தினைமைத்
தோலையெழுதித்திசைமன்னர்க்குயம்மினென்னவாங்கவருங்
காலமணிமண்டபமியற்றித்தூ தினோலையு துய்த்தார்.

(இ-புரை.) (மந்திரிகளை) பாலின் மதூர்த்தையொத்த சொல்லையுடைய
நம்முடைய புத்திரிக்கு இப்போது மங்கைப்பருவம் வந்தது, (ஆதலால்) பூமா
லைகுட்டும் சயம்வாஞ் செய்யும்படியான அழகியமண்டபமும் விரைவாக ஏற்படு
த்தி, கல்யாணவோலையெழுதி ஐம்பத்தாறு தேசத்தரசர்களுக்கும் அனுப்புந்
தென்றுசொல்ல; (அந்த வார்த்தையைக்கேட்ட) மந்திரிகள் (அவ்வரசன்சொ
ன்ன மறுநாள்) வைகறைப்போதில் இரத்தினங்கள் பதித்த கல்யாண மண்ட
பம் அவங்காஞ்செய்து, விரைவாகத் துதர்களிடத்தில் மணவோலையும் அனு
ப்பினார்கள். ஏ-று. (௩௦)

முடங்கற்பொருளையுற்றுணர்ந்துமுரித்தேரின்முடங்குதளைய
மடங்கல்வருவதெனத்தமதுநிகமங்கடல்போன்மருங்குவரக்
கடன்கள்கடந்துநதிகடந்துகாடுநடுங்கழியப்போய்த்
தடங்கொள்னதேகநாடையுந்தார் வேன்மன்னர் திறம்புகல்வாம்.

(இ-புரை.) அந்தக்கல்யாண வோலைவந்து சேர்ந்தவுடன் அதிலெழுதியி
ருக்குஞ் செய்தியை நன்றாகக் கேட்டுணர்ந்து, (தங்கள் தங்கள்) பலம்பொருந்தி
ய தேர்களிலேறிக்கொண்டு, வளைந்தபிடரி மயிரினையுடைய சிங்கங்கள் வருதல்
போலத் தங்கள் நகரத்திலிருப்பவர்களுடன் சைநியங்களும் கூடிக் கடல்போல
வர, அருகெறிகள் கடந்தும் காணுகள் கடந்தும் காடுகளும் பின்னிடப்போய்
விசாலமுள்ள விதேகநாட்டினை யடைகின்ற வேலாயுதமேந்தும் அரசர்கள் திறத்
தினை இனிச் சொல்வாம். ஏ-று. (௩௧)

எ0

பிரமோத்தரகாண்டம்.

கள்ளக்கருங்கட்கடைசியர்வாண்முகம்போற்கமலங்கவின்காட்டி
யள்ளற்பழனந்தொறுமலருமயோத்திரகரமரசானும்
வெள்ளைக்கவிகைத்தனிச்செங்கோல்வேந்தன்வேந்தர்முடியுமுதான்
வள்ளற்றகையங்குருகுலத்தோர்மருமானரசர்பெருமானே.

(இ-புரை.) கள்ளத்தன்மையையுடைய கருமையாகிய கண்களுள்ள பள்ள
ஸ்திரிகளின் ஒளிபொருந்திய முகங்களைப்போலச் செந்தாமரைமலர்கள் அழகு
காட்டிக் குழைசேற்றினையுடைய வயல்கள்தோறும் மலரும் அயோத்திரகரத்
தில் அரசாட்சிசெய்கின்ற வெள்ளைக்குடையினையும் தனிமையான செங்கோலை
யுமுடைய அரசனும், மறுதேசத்தாசர்களணிந்த மகுடங்கள் படும்படியான
பாதத்தையும், இரப்போர்க்கு இல்லையென்று சொல்லாமற் கொடுக்காநின்ற
பெருமைப்பாட்டினையுடையவனும், கௌரவருலத்தாருக்கு மருகனுமாகிய மன்
னர் மன்னவனும், ஏ-று அயோத்திரகரமரசானும் அரசர் பெருமான் எனக்
கூட்டிமுடிக்க. மருமான்-மருகன். (கஉ)

வேறு.

வருகுலமகரிந்தங்கண்மனமெனத்திருந்துகோலான்
பெருகுலம்பொருத்திண்டோட்பிறங்கலானிறங்கொள்வேலான்
முருகுலவாதசெங்கேழ்முண்டகமடந்தைகேள்வன்
குருகுலந்தழைக்கவந்தகுனிசிலையப்போர்வேந்தன்.

(இ-புரை.) தாய்மரபு தந்தைமரபு என்னும் இரண்டுமொயிலும் சந்ததிபரம்
பரையாய்க் கற்புநிலை தவறாமல் வருகின்ற குலஸ்திரிகள் மனம்போல நீதியிற்
றவறுத செங்கோலையுடையவனும், பெரிய திரண்ட கல்லுகளின் வலிகெடச்
செய்யத்தக்க மலையொத்த பலம்பொருந்திய தோளையுடையவனும், ஒளிபொரு
ந்திய வேலையுடையவனும், வாசனகெடாத செம்மைநிறமுள்ள தாமரைமலரில்
வீற்றிருக்கும் இலக்குமியின் கணவனாகிய மகாவீஷ்ணுவைப்போல ரட்சிக்குஞ்
செய்கையுடையவனும், வளைந்த வில்லைக்கொண்டு போர்செய்து ஐயம்பெறு
கின்றவனுமாகிக் குருகுலம் பெருமைபெற்றோர்க்கு உதத்த அரசனும், ஏ-று.

உலம்-திரண்டகல், - உலத்தல்-கெடுத்தல்.

(கக)

மன்னவர்மகுடகோடி மணித்தொகையுமுததாளான்
கன்னவில்வயிரத்தொளான்கருணைபங்கமலக்கண்ணான்
பொன்னவிரங்குணங்குபூத்தபொங்கிளமுலையினர்தம்
மின்னகுவார்விற்கெக்கைமீளிகாரந்தாரவேந்தன்.

(இ-புரை.) அரசர்களுடைய மகுடங்களில் பதித்திருக்கும் ரத்தினங்கள்
உரையப்பெற்ற தாங்களை யுடையவனும், மலைக்கொப்பாகச் சொல்லுகின்ற

பலம்பொருந்திய தோளையுடையவனும், கிருபைதங்கிய அழகிய செந்தாமரை மலர்போன்றநேத்திரங்களையுடையவனும், பொன்போலப் பிரகாசியாகின்ற தே மல்பரந்த விளங்குகின்ற இளமைதங்கிய தனங்களையுடைய ஸ்திரீகள் கண்டுத மக்குள் சந்தோஷிக்கத்தக்க (அழகுள்ளவனாகி) நீண்டவிலையேந்திய செங் கையினையுடைய வீரனுமாகிய கார்தார தேசத்தரசனும். எ-று. (௧௬)

வேறு

உதையகிரிகளோ ரிரண்டி னுதிக்குமுபயதபனரெனச்
சினதவினமகரகுண்டலங்கடினோக்கக்கவினுந் திணிதோளான்
புதைகொள்பகழியூழிமுறைபொழியுமுனிற்சொரியுமிகற்
குதைகொடுண்டியவரிசிலைக்கைக்குந் திபோசன்குணமிக்கான்.

(இ-புரை.) இரண்டு உதையகிரிகளிலிருந்து இரண்டு குரியர்கள் உதயமானா ன்போலக் கெடுத்தவில்லாத ரத்தினமகரகுண்டலங்கள் பொருந்தலால், அழகுசெ ய்யுந் தோள்களையுடையவனும், கட்டுகள் கட்டப்பட்ட பாணங்களை ஊழிக்கால த்தில் முறையாக மறைபொழிகின்ற மேகம்போலப் பிரயோகஞ் செய்யும்படி யான வயிரம்பற்றிய குதையினையுடைய நீண்டபெரிய விற்பிடிக்கு ங்கையினையு டையவனும், நல்லகுணத்தினால் உயர்ந்தவனுமாகிய குந்திபோசனென்னும் அரசனும், எ-று. குதை - வின்னுனி. (௧௭)

விலைவரம்பறியலா கா வெவின் மணியரிமைக்குமார்பன்
கலைவரம்பறிந்தவுண்மைக்கருத்தினுறத்தின்மிக்கான்
கலைவரம்பாயஞாலவையத்தில்வரிகொள்வேழச்
சிலைவரங்கொண்டேவளுங்கா முறுஞ்சிந்துவேந்தன்.

(இ-ரை.) விலையினாவை அறியக் கூடாதவைகளாய் ஒளியினையுடைய இரத்தினபாணங்கள் பிரகாசிக்கும் மார்பினையுடையவனும்; சாஸ்திரங்களின ளாவை அறிந்தமெய்ம்மையான சித்தத்தையுடையவனும், தருமத்தில் மிகுந்தவ னும், சக்கரவாளகிரியை எல்லையாகவுடைய இவ்வுலகவட்டத்தில் வண்டிகளா கும் காணிபொருந்திய கரும்புவில்லினால் மேன்மைகொண்டிருக்கும் மன்மத னும் (பெண்ணுருவங்கொண்டு புணரவேண்டுமென்று) விருப்பங்கொள்ளத்த க்க சவுந்தரியமுள்ளனனுமான சிந்துதேசத்தரசனும். எ-று.

மலையை எல்லையாகவுடைய உலகம் என்றமையால்சக்கிரவாக மலையென் றும்; வரி - வண்டு; வேழம் - கரும்பு. (௧௮)

கொளுறுமதியநாண்மீன்குழாத்திடைவருவதேய்ப்ப
வாளுறுந்தடக்கைமன்னர்புடைவாவருதின்தோள்

வேளுறுவனப்பின்மிக்கான்கிரிதிராவேலேனாலர்
தோளுறப்பரிக்குமாணைத்துருபதன்சுடர்செய்ப்புணன்.

(இ-புரை.) நவக்கிரகங்களிலொன்றாகப்பொருந்திய சந்திரன் நகரத்திரக் கூட்டங்களினவெல் வறுவதைப்போல, வான்பொருந்திய கையையுடைய அரசர்கள் சூழ்ந்துவரும்படிவருகின்ற திண்ணிய தேரையுடையவனும், மன்மதன் பெற்றிருக்கும் அழகிலும் மிகுந்த அழகுள்ளவனும், பரவிய அலைகையுடைய சமுத்திரங்கூழ்ந்த பூமிபாரத்தைத் தனது தோளிற்பொருந்தத் தாங்கும்படியான ஆக்கினசக்கரத்தைபுடைய துருபசன் என்னும் பேருள்ளவனுமாகிய பிரகாசியாகின்ற ஆபரணங்களணிந்திருக்கும் அரசனும், ஏ-று. (௩௭)

குடைநிழலிருளைக்காட்டக்குரைகழன்மன்னர்செங்கைப்
படைநிழல்வெயிலைக்காட்டச்செல்லுவாம்பரித்திண்டேரான்
படைபாளர்சங்கமீன்மணியினைக்கருவென்றன்னம்
அடைகிடந்துலவுநன்னாட்டவந்தியரைசர்கோமான்.

(இ-புரை.) குடைகளினிழ விருளைக்காட்டவும் ஒலிக்காநின்ற வீரகண் டையணிந்த காவியையுடைய அரசர்கள் செங்கையிலிருக்கும் வானாயுத முதலிய ஆயுதங்களின் ஒளி (அவ்விருள்கீங்கும்படி) வெய்யிலைக்காட்டவும் (நால்வகைச் சேனையுடன்) செல்லும்படியான தாவுகின்ற குதிரைகள் பூட்டிய வலுத்த தேரையுடையவனும், வயன்மடைகளில் தவழ்கின்றசங்கங்களின்றமுத்தகளை அன்னங்கள் தங்கள் முட்டைகளென்றெண்ணி அடைகிடந்து சஞ்சரிக்கும்படியான நல்ல அவந்திதேசத்தை யானாகின்றவனும், மன்னர் மன்னனுமானரசனும், ஏ-று. (௩௮)

கண்ணகன் ஞாலமெல்லாங்கலிகழந்தருளிற் காத்தோன்
வண்ணாளீலத்தினுன்றன்பின்வந்தமழையாம்வண்ணத்
தண்ணாறுனுதித்தெதால்செருதுகுலமகனிற்றோன்றும்
புண்ணுறுபுலவுவாட்கைப்புரவலனறிவின்மிக்கான்.

(இ-புரை.) பாபத்தைநீக்கி (உயிர்களிடத்திற்) கிருபைவைத்து இடமக ன்ற பூமியெல்லாம் காத்தவனும், அழகிய நீண்ட கலப்பை ஆயுதத்தையுடைய பலபத்திரங்கூப் பின்வந்த நீருண்டமேகம்போலும் கருமைநிறம்வாய்ந்த கிருஷ்ணமூர்த்தி திருவவதாரஞ்செய்த சீர்த்திபெற்ற பழைமையாகிய ஏதருலத் திற்பிறந்து மாயிசப்பற்றால் புலவுகாற்றம்வீசும் வான்பிடிக்குவ் கையையுடைய வனும் அறிவின்மிகுந்தவனுமாகிய அரசனும், ஏ-று.

புல்லடுவெருளிவேகப்புழைக்கைமேற்புலரிக்காலை
யெல்லொளியுதயத்தும்பரியைவதேபோலத்தோன்றங்
கல்லடுதிரிடோளாற்றற்காவலன்குடும்பின்வேலிப்
புல்லவீதசமாளும்பார்த்துபன்பகைவர்ச்செற்றேன்.

(இ-புரை.) விடியற்காலத்தில் சூரியன் ஒளியையுடைய உதயகிரியில்
பொருத்துவதுபோல, புலியையுங் கொல்லுகின்ற கோபமும் வேகமுள்ள
யானையின்மேல் தோன்றுகின்ற மலைகளையும் பிளக்கத்தக்க திரண்ட புஜவலி
யையுடைய காவலனும், பாசகவர்களை (புத்தத்தில்) கொன்றவனுமாகிய கருப்
பஞ்சோலைகளே வேலியாகச் சூழ்ந்திருக்கத்தக்க புல்லவதேசத்தையானும்
அரசனும். எ-று.

புல்-புலி, யானையின்மேற் றேன்றுகின்ற காவலனும் அரசனும் என
முடிக்க. (சுப)

காரணங்கடந்தஞானக்கண் ணுதல்சடையின்வாமும்
கோணங்கூழிகாறுநீத்தாறுவளங்கூர்நாடன்
ஆரணம்புகலுநரவினைநகனி க்கனரிக்குங்கையான்
வாரணம்பொருந்துதலைவாரணவாசிமன்னன்.

(இ-புரை.) தனக்குமேலொரு முதலில்லாமல் (யாவர்க்கும் யாவைக்குந்
தானே முதலாயிராநின்ற) நெற்றிக்கண்ணையுடைய பரமசிவன் சடைமுடியில்
வாழ்கின்ற நீருருவமாகிய கங்காதேவியானவன் ஊழிகாலம் வரைக்கும் நீகா
மல் பெருகிக்கொண்டாநின்ற வளப்பயிருந்த நாட்டினையுடையவனும், வேத
மோதும் நாவிலையுடைய பிராமணர்க்குத் தானங்கொடுக்குங் கையையுடைய
வனுமாகிய யானைப்படைகளுடைய வாரணசிப் பட்டணத்திலிருக்கும் அரச
னும். எ-று.

பிராமணர்கள் அழகிய சாந்தகுண முள்ளவர்களாதலால் அந்தணமெனக்
கூறினர். இதை “அந்தண மென்போரறவோர், என்னும் திருக்குறளினால்”
அறிக. வீரர்கள் போர்க்களத்தில் சண்டை செய்திறந்தாலும் வீரசுவர்க்கம்
அடையலாமென்கிற அபேகைக் கொண்டு போர் செய்கின்றவர்கள்; யானை
அப்படிக்கொத்த அபேகையுடையல்லாமல் கோபமிகுதியால் சண்டை செய்யத்
தக்கதாகையால், அரசருக்குள்ள நால்வகைப்படையுள் யானைப்படையை விசே
ஷமாகச் சொல்வது. (சுச)

கொல்லுலையைத்திற்காய்ந்துகுருகிதோய்கொடியவேற்கண்
அல்லுருவமைந்தகோதையணங்கினார்க்கமுதமன்னான்
எல்லுயர்கனகக்குன்றத்தெழுதியபழுதிலாற்றல்
வல்லுயர்துவசத்திண்டேர்வில்லவன்கொல்லிவேந்தன்.

(இ-புரை.) கொல்லன் உலைக்களத்திற் காய்ந்து பகைவருதிரத்திற் படி
கின்ற கொடியதாகிய வேலையுடம்போலக் (கூர்மையாகிய) கண்களையும் இரு

௪௪

பிரமோத்தரகாண்டம்.

என உருவுகொண் டிருப்பதுபோலக் கருணை நிறத்தங்கிய அனகத்தையுமுடைய தெய்வப்பெண்ணையொத்த மாதர்களுக்கு (அழகினால்) அமுதம்போ வீருப்பவ னும், ஒளியுட னுயர்ந்திராநின்ற பொன்மலையாகிய மகமேருவினிடத்திற் நீட்டிய ருத்றமில்லாத பலமுள்ள உயர்ந்த விற்கொடிகட்டிய தேரையுடைய கொ ல்விமலைக் காசனுமாகிய சேரராசனும், எ-று.

மகமேருவில் கொடிதீட்டினவ னென்பதினால் அரசர்களுையெல்லாம் வென் றவனென்பதாயிற்று. விற்கொடி சேரனுக்குரியது கொல்விமலை சேரராஜ்ஜி யத்திற் கிரேட்டமானமலை. (சுஉ)

பண்டையமனுநூல்காட்டிப்படையெடுத்ததிடேபோர்வென்று
சண்டனைத்தனதுதேயத்தடைவதுதவிர்த்தவீரன்
கொண்டலையிபங்கொன்றுகோளரிமுழங்கிச்சீறி
மண்டமர்புரியுநேரிமலையினுன்வளவர்கோமான்.

(இ-புரை.) பழமையாகிய மனுநூலின் முறையைக்காட்டிப் படையெடுத் துப்போய், கொல்லுந்தொழிலையுடைய போர்செய்துவென்று, யமதருமராசனைத் தன்னுடைய தேசத்தில் வரவொட்டாமல் தடுத்தவனும் மேகங்களை யானைக ளென்றெண்ணி ஆரவாரித்துச்சீறி யெதிரேற்றுப் போர்புரியும்படியான சிங்சங் கன் வாசஞ்செய்கின்ற நேரிமலையை யுடையவனுமாகிய சோழராசனும், எ-று. நேரிமலை சோழராஜ்ஜியத்திற் கிரேட்டமலை. (சுங.)

என்றிவர்முதலவேந்தர்யாவருஞ்சுயம்வரத்தின்
பொன்றிகழ்மண்டபத்தீத்புகுதயான்புகுகடிலோடு
மன்றலந்தண்டார்நீயென்மணிப்புயத்தணிதல்கண்டு
கன்றியமனத்தராகிக்காவலர்வெகுளிமிக்கார்.

(இ-புரை.) ஆகிய இந்த அரசர்கள் முதலாகிய அரசர்களெல்லாரும் பொ ன்னாற் செய்யப்பட்டுப் விரகாசியானின்ற சுயம்வரமண்டபத்தில் வந்து சேர; னானும் வந்து சேர்ந்தவளவில், நீ வாசனையும் குளிர்ச்சியுமுள்ள பூமாலையை என்னுடைய அழகிய புஜத்தில் சூட்டினதை அங்கு வந்திருந்த அரசர்களெல் லாரும் பார்த்து, மனம் வெம்பினவர்களாய் மிகுந்த கோபங்கொண்டார்கள்.

மன்றலத்தன் என்பதியின் இடையிலிருக்கும் அம்சாரியை, அழகென வுங் கூறப்படும். (சுசு)

வேறு.

'பாம்பலரொருவனீண்டிவன்மணஞ்செய்து
போம்பழிக்கியாமுளம்பொருந்திலோமென
வாம்பரித்தேர்கடாய்வந்துமற்றவர்
பாம்பினக்கருடனைப்பகைக்கும்பண்பினே.

(இ-புரை.) (இப்படிச் கோபங்கொண்ட அந்த அரசர்கள்) யாம் பல போர யிருக்கிறோம்; இப்போது மாலைகுட்டிக்கொண்ட இவ்வரசன் ஒரு வன்; (அப்படியிருக்க நமக்கெல்லாம் இகச்சி நேரும்படி) இவன் விராகஞ் செய்துகொண்டுபோம் பழிக்கு நம்முடைய மனம் ஒருமையடையாதென்று (தங்களில் ஆலோசனைபண்ணித் தாவுகின்ற குதிரைகள் பூட்டிய தேர்களைச் செலுத்திப் பாம்புக்கூட்டங்கள் கருடனுடன் சண்டைசெய்ய விரும்பிப்பதைத் து எதிர்க்குந் தன்மைபோல எதிரில்வந்து, எ-று.

பாம்பினம் கருடனை வளையும் பண்பினே என்றும் பாடம்.

(௪௫)

வேறு.

அவரமரெதிர்தலுமழலெழவிழியா
இவருயிர்பருகுவனெளிகினினைனவே
யுவர்படுகடனிலமுவளுவடுதேர்
பவனனில்வசையுறுபரிகொடுகடவா.

(இ-புரை.) அந்த அரசர்கள் சண்டைசெய்யும்படி எதிர்க்க நான் என் கண்களில் அக்கினிப்பொறி பரவும்படி அவர்களை உறுக்கி விழித்து, இவர் களையிரை யெளிதாக இப்போது வாங்கி விடுகிறேனென்று, உவர்க்கடல் சூழ்ந்த பூமியும் வாடும்படிப் பிளந்துகொண்டு செல்லுகின்ற என்னுடைய தேரை வாயுவைப்பார்க்கிலும் விசையுடன் செல்லுகின்ற குதிரைகளைக்கொண்டு அவர்களெதிரிற் செலுத்தி. எ-று.

பவனன் - வாயுதேவன்.

(௪௬)

தோணிபரியணிசிறுதுகளுறவுந்
தாரணிபடையணிதரைமிசைகெடவங்
காரணியெனமதகளிறுகள்விழிவும்
போரணிதருவிகள்பொடிபொடிபடவும்.

(இ-புரை.) தேர்ப்படை வகுப்பும் குதிரைப்படை வகுப்பும் சிறியதுகள் போலாகவும், தம்பைப்பூ மாலையணிந்த காலாட்படை வகுப்பு (கால்வேறு கைவேறு தலைவேறுக அறுபட்டுப்) பூமியில் விழவும், மேகவொழுங்குபோல யானைப்படை வகுப்புகள் அறுபட்டு விழவும், போர் செய்வதற்காகச் சானை பிடித்திராநின்ற ஆயுதவர்க்கங்கள் பொடிப்பொடியா யுதிர்ந்து விழவும், எ-று.

தார் என்றது படை விகற்பங்களுள் ஒருவகை பேதமென்றும் பின்படை என்றது பெரும்படையென்றும் கூறுவர்.

(௪௭)

மன்னவர்தேர்மிசைமந்திரமொழிவார்
சென்னிகள் விழுவவர்தேர்மிசையிறையோர்
பொன்னவிர்புழுவிழுபூசலின்வெருவா
அன்னவரொடுமவடவிகள்புகுவார்.

(இ-புரை.) (இவ்வாறு நடக்கின்ற போர்க்களத்தில்) ஒருபுறத்தில் அரசர்களிருக்குந் தேர்களிடத்தில் மந்திரிகளுடைய தலைகன்விழ, மற்றொரு புறத்தில் மந்திரிகளிருக்குந் தேர்களினிடத்தில் அரசர்களின் போர்பிரகாசமுடைய கிரீடம் அணிந்திருக்குந் தலைகன்விழும்; இத்தகைய அச்சண்டையிற் படந்த, (இறந்தவர்கன்போகப் பிழைத்திருக்கும்) அரசர்களும் மந்திரிகளும் காட்டிற்போ யெளித்துக் கொள்ளுவார்கள். ஏ-று. (சுஅ)

வேறு

சுயமரத்தெதிர்த்தோர்தம்மைத்துருபதன்றீனையைக்காக
வயமலிசிலையால்வென்றவாகைவேல்விசயனேபோற்
கயமலர்க்கண்ணிநிற்காக்காவலர்தம்மைவென்று
புயறொடுபுரிசைச்சுடனின்னொடும்புகுந்தபின்னர்.

(இ-புரை.) (இத்தன்மையாகப் போரில் தோற்ற ஒடிப்போகும்படி) சுயம்வரத்தில் எதிர்த்த அரசர்களைத் துருபதராசன் புத்திரியாகிய துரோபதைக்காக, வெற்றிமாலையணியும் வேலாயுதத்தையுடைய அருச்சுனனானவன் வென்றிருந்த காண்டபத்தினால் செயங்கொண்டதுபோல், தடாகத்தில் மலருந் தாமரைமலரையொத்த கண்களையுடைய நாயகியே! உன்பொருட்டு எதிர்த்த அரசர்களையெல்லாம் வென்று, உன்னை (என தேரில்வைத்துக்கொண்டு) மேகமண்டலத்தை யளாவுகின்ற மதில்குழந்த மதுரையில் நான்சேர்ந்தபின்பு.

துருபதராசன் - பாஞ்சாலராசன்.

(சுக)

ஆயிழைநீயும்யா நுமளப்பருங்காலமின்ப
மோய்வறத்துய்த்துநேமியொருகுடைநிழல்கொண்டோச்சி
காயெரிக்கடவுண்முன்னர்க்கணக்கிலமகங்கள்செய்து
சேயுயர்விகம்பின்வாழுந்தேவர்தங்கடன்கடர்த்தும்.

(இ-புரை.) நல்ல ஆபரணங்களை அணிந்திருக்குந் தலைவியே! நானும் நீயும் அனேகங்காலம் ஒழிவில்லாமல் இன்ப மனுபவித்து, இந்தப்பூயியை என் ஒற்றைக்குடை நிழலில் வைத்து ஆஞ்ஞாசக்கா முருட்டியும், சுவாலை வீட்டெழுதின்ற அக்கினிசேவன் முன்னாக அளவில்லாத மகங்கள்செய்தும், மிகவும் உயர்ந்ததாகிய சுவர்க்கலோகத்தில் வாழுந் தேவர்கள் கடன்களைத்தீர்த்தும். ஏ-று.

யாகம்-ரு. அவை பிரமயாகம் சேவயாகம் பூதயாகம் பிதிர்யாகம் மானுஷயாகம் என்பவைகளாம். இவைகளில் பிரமயாகம் வேதமோதுதல் தேவயாகம் வேள்விசெய்தல், பூதயாகம் பலியிடுதல், பிதிர்யாகம் தர்ப்பணஞ் செய்தல்; மானுஷயாகம் இடப்போர்க்கு ஆகாரமுதலியவை கொடுத்தல். (இர)

அந்தணர்தங்கனெஞ்சத்தவாக்கெடத்தான்மீந்துஞ்
செந்தழல்புரையுமேனிச்சிவனடிபூசைசெய்தும்

பைந்தொடிரீயும்பா னும்பண்டுசெய்கவத்தினுலோர்
மைந்தனையினவந்தமைந்தனுமறையோர் தமபால்.

(இ-புரை.) பிராமணர்கள் மனதிலுண்டாகும் ஆசை நீங்கும்படித் தானங் கொடுத்தும், சிவந்த அக்கினியையொத்த திருமேனியையுடைய பரமசிவத்தின் திருவடிபயப் பூசித்தும், மாற்றயர்ந்த பொன்னாற்செய்த வலையலணிந்த கையை யுடையவளாகிய மனைவியே! நீயும் நானும் பூர்வஞ்செய்த தபோபலத்தினாலே ஒருபுத்திரனைப்பெற; அந்தபுத்திரன் (வேதமுதலாகிய சாஸ்திரங்கள் கற்பிக்கும்) பிராமணர்களிடத்தில். எ-று. (௫௧)

கலைபலபயின்று முக்கட்கடவுளுக்கடிமைபூண்டு
நிலையிலா வுலகுதன்னிலைபெறபுகழ்நிமியுஞ்
சிலைவலித்திரடோளாற்றற்செருநாளமைச்சர்தம்மோ
டலைகடற்பாரமெல்லாமவன்வயினளித்துவாணும்.

(இ-புரை.) அறுபத்துநாலு கலைகளுங் கற்றுணர்ந்து, திரிநேத்திரங்களை யுடைய பரமசிவனுக்கு அடிமையாகி, நிலையில்லாததாகிய இவ்வுலகத்தில் தன் புகழ் நிலைநிற்கும்படி நிறுத்தியும், விற்போர்செய்யும் பலமுள்ள திரண்ட புதுப ராக்கிரமஞ்சேர்ந்தநாளில், மகத்திரிகளோடு அலைவீசம் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமி பார மெல்லாவற்றையும அந்தப் புத்திரனிடத்திற் கொடுத்து அதன்பின்பு யானும். எ-று. (௫௨)

பொய்யுடலெடுத்தாமாய்புணரிகணீந்திரீந்திக்
கையிணைகடுத்துமீண்டக்கடலிலாழ்ந்திருநதுபோக
மைபுறுபிறளிமாய்த் துமறைகளின்சிரத்தினிற்ரு
மெய்யுறுநிலைமைதேர்வான்வேட்கைகூருளத்தனாகி.

(இ-புரை.) பொய்யாகிய இவ்வுடலெடுத்து மாயையாகிய சமுத்திரங்களை நீந்தி நீந்தி, கைகளுங்கித்து (கரைசேரக் கடாமையால்) பின்னும் அந்தச் சமுத்திரங்களில் ஆழ்ந்திறந்து போகும்; டியான குற்றம் பொருந்திய பிறவியை யொழித்து, வேதங்களின்முடிவி விராநின்ற உண்மையாகிய நிலையை அறிய வேண்டுமென்கிற விருப்பயிருந்த மனமுள்ளவனாகி எ-று. காமத்தினால் மாயை களை நீங்கவேண்டினால் மேன் மேலும் அம்மாயைகள் விருத்தியாகும், ஆகவே மனம் வருந்தும் என்பார், புணரிகணீந்தி நீந்திக் கையிணை கடுத்தும் என்றார் ஞானத்தினால் கடக்கலாம் என்பது துணியு. (௫௩)

பொன்னெடுங்குன்றமன்னபுணர்முலைப்பொலன்கொம்பொப்பா
யென்னெடுஞ்செல்வமெல்லாமெனதலவென்றுநீத்து

நின்னொடும்போகிலேலெனெங்கடலங்கைகொண்ட
மன்னெடுந்தவத்தின்மிக்கமா தவனிருந்துவாழும்.

(இ-புரை.) உண்மைநிலையை அறியவேண்டுமென்ற விருப்பம் என்மன
தில் உண்டானதினால் நெடிய பொன்மலையையொத்த நெருங்கிய தனங்களை
யுடைய பொற்கொம்பினை நிகர்த்த நாயகியே! அஞ்ஞானத்தினால் என்னுடைய
தென்று நினைத்துக்கொண்டிருந்த பெரிய செல்வங்களுையெல்லாம் என்னுடை
யதல்லவென்று நீக்கிவிட்டு, உன்னுடன்போய்த் திரைகளையுடைய அளவிடக்
கூடாத சமுத்திரநீரை உள்ளங்கையிலேற்றுக் கொண்டெண்ட நிலைபெற்ற பெ
ரிய தவத்தின்மிருந்த அகஸ்திய முனிவரிருந்து வாசஞ்செய்யும். எ-று. வேலை
புனற்றிரை. (ருச)

சந்தனப்பொதும்பார்குழப்பொருநையந்தாமநாற்றிச்
செந்தமிழமுதுமன்றற்றென்றலங்கன் றுநல்குஞ்
சந்தரப்பொதுயககுன்றைத்தொழுதனம்வலங்கொண்டேறிக்
கொந்தழிலைந்தினுப்பண்கோ, அதுவஞ்செய்காலை.

(இ-புரை.) சந்தனச்சோலை சூழ்ந்திருக்கத் தாம்பிரபருணி நதியென்னும்
பூமாலையை நாலவிட்டு, இயல் இசை நாடகம் என்கிற தமிழென்னும் அமுதத்
தையும் வாசனை வீசுகின்ற இளந்தென்றற் காற்றினையும் தருகின்ற அழகுள்ள
பொதுயமலையை நாம் பிரதக்ஷிணஞ் செய்து தொழு, தோத்திரஞ்செய்து, அத
ன்மீதேறிச் சிகைவிட்டெடுகின்ற பஞ்சாக்கினி மத்தியிலிருந்துகொண்டு குற்
றமில்லாத தவஞ்செய்யும் காலத்தில். எ-று. (ருரு)

குறுமுனிவந்துதோன்றிக்கொடும்பவக்கடலைமாய்த்து
மறுவுறுபிறனிமாயமம்மர்நோயகற்றிப்பின்னர்
அறுசமயங்களுக்குமுதீதமாஞ்சிவயோகத்தை
புறுதியாயுபதேசிப்பயாமந்தவுபதேசத்தால.

(இ-புரை.) அகஸ்திய முனிவர்வந்து கொடியதாகிய பாவக்கடலை யொழி
த்துக் குற்றந்தங்கிய பிறவி நீங்கும்படி மயக்கமாகிய பிணியைத் தொலைத்துப்
பின்பு, அறுசமயங்களுக்கும் அதீதமாகிய சிவயோகத்தை உறுதியாக உபதே
சிக்க, நாம் அந்த உபதேசத்தினால். எ-று சிவயோகமாவது ஞ்ஞானரீயர் கிரு
பையினால் தன்னையுஞ் சிவத்தையுங்கண்டு தற்போதஞ் சீவியாமலிருப்பது.

எள்ளுறுமெண்ணெய்போலவெங்கணும்பாந்துகின்ற
வள்ளறன்வடிவுகண்டுமனத்தினுனந்தமுறி
விள்ளுதலில்லா விற்பம்மீனாசிவவனுபூதிக் கே
களன்றாமலர்வீழ்வண்டின்முத்தியிற்கலிப்பேங்கண்டாய்.

சிவராத்திரிமகிமை.

என

(இ-புரை.) என்னினிடத்திற்பொருந்திய எண்ணெய்போல எவ்விடத் தும் நிறைந்திருக்கும் பரமசிவனுடைய சொருபத்தைக்கண்டு, மனதில் ஆனந்தமூறப்பெற்று, ஒருக்காலும் ஒழியாத பேரின்பம் விளையாநின்ற சிவானுபூதியையனுபவிக்கும்பொருட்டுத் தேன்விடாது பெருகாநின்ற மங்களிற்றங்கிஅத்தேனையுண்ணும் வண்டுகளைப்போல மோகத்தில் ஆனந்தமூற்றிருப்போம். எ-று. வின்றநவிலாத இன்பம்என்றதற்கு அனுபவிக்கும் இத்தகையதுஎன்று வாய்விண்டு சொல்லப்படாதது என்பதும் பொருள். (௫௭)

வேறு.

என்றுமன்னவனிறுத்தனன்பின்னருமிசைந்தான்
அன்றுநாயுருவெடுத்தியானிறந்திடுமளவிற
கொன்றையஞ்சடைக்குரிசிலைக்கண்ணுறுங்கொள்கை
தொன்றுபட்டதாற்பிறப்பெலாந்துரிசறவுணர்ந்தேன்.

(இ-புரை.) இவ்வாறுபோனந்தம் அடைவோமென்று சொல்லிவருவது அங்வாசன் பின்னுஞ்சொல்வான், நான் முன்னாளில் நாயுருவெடுத்திருந்து இறக்குங்காலத்தில், கொன்றைப்பூமாலையணிந்த அழகிய சடாய்குடத்தையுடைய பரமசிவனைத் தரிசுக்குந்தன்மை முன்னமே கிடைத்ததினால், பிறப்புக்களையெல்லாம் களங்கமற ஆறிந்தேன். எ-று. துரிசு - களங்கம். (௫௮)

வேறு.

பரவையுலகிற்பதினாலம்பக்கத்
திரவுந்தொன்றுஞ்சிவனையேத்தியடி பேணி
யரிவைபியவிறகற்றுவாயென்று
குரிசின்மொழிந்தான்குலக்கொடியுங்கேட்டே.

(இ-புரை.) மனைவியே! சிவராத்திரியில் பரமசிவனைத் தரிசித்ததினாலே இப்படிக்கொத்த மேலான்பதங்கிடைத்தது ஆதலால் நீயும் சமுத்திரஞ் சூழ்ந்தபூலோகத்தில் சிவராத்திரிதோறும் பரமசிவனுடைய திருவடிகளைப் பூசித்துத் தோத்திரஞ்செய்து, பிறவியை நீக்கிக்கொள்ளென்று அரசன்சொன்னான், அந்தவார்த்தையை அம்மாதுகேட்டு. எ-று. (௫௯)

நன்றுசினிசியினன்மையெனநவிலா
அன்றுமுதலானையாயிழையும்பூசித்தாள்
மன்றல்கமழ்செழுந்தார்மன்னவனுமாதருமாய்ச்
சென்றுபிறப்பேழ்கழிபச்சின்மயவீடுய்தினாள்.

(இ-புரை.) (இப்படியாகத் தங்களாவன் சொல்லிய வார்த்தையைக் கேட்டாடாணத்திரியானவன்) சிவராத்திரியின்பலன்மியையும் நன்மையானதாயிருக்கி

றதென்றசொல்லி, அந்நான்முதல் அனனும் சிவராத்திரியில் பரமசிவனைப்பூசித்
துவந்தான். (அப்படிப்பூசித்துக்கொண்டிருந்து ஏழாம்நிதப்புக்கினைவுடன்வா
சனைபரிமளிக்காநின்ற பூமால யணரிதிருக்கும் அந்த அரசனும் அவன் மனை
வியும் ஒரேதினத்தில் (இவ்வுலகத்தை விட்டுக்கிங்) மோக்ஷத்திற்போய்ச் சேர்
ந்தார்கள். எ-று. ஏழ்பிறப்புக்கழிய என்றது இவர்கட்குநேர்ந்த ஏழ்பிறப்பேய
ன்றி, எழுவுகைத்தோற்றத்தையும் கடந்தார்கள் என்பதும் ஒன்று. (௬௦)

வேற

இத்தகையவாமென்றேயேழாம்பக்கதின்
மெய்த்திறனுமீசன்வினையாட்டின் சித்தகமும்
பததிவழியடி பார்பான்மையுற்றாங்கவாதா
முததிபெருமவழியுமென்றானமுனிவரணை.

(இ-புரை.) பாசரமுனியானவர் விமரிசரானபார்த்து, அரசனே! சிவ
ராத்திரியின் உண்மைபான மகத்துவமும், பரமசிவனுடைய திருவினையாட்டின்
மகத்துவமும், பத்திமார்கத்திற்கெல்லாம் அடியார்கள் தன்மையும் அந்த அடி
யார்கள் மோக்ஷமபெறுகிற முறைமையும் இத்தன்மையனவாமென்று சொன்
னார் எ-று மற்ற-ஆவகு-அசைநிலைகா (௬௧)

பேரறிவின்மா முனினைப்பின்ன குநன்றேயுதினான
வாரிபுடைசூழலுகின்மன்னுயிர்கள்யாவருக்கும்
நீரணியுடையேணிநிமலனெதெய்வதமும.
சாமுறுக்கெழுமிருடர்குரவனுமே.

(இ-புரை.) ஞானவறிவினையுடைய கவுதமருஷியானவர் இதுவரையிற்
சொன்னதுமல்லாமல் மேலும் வினக்கமுறச் சொல்லுகிறார் நார்புறமுஞ்சமு
த்திரஞ்சூழ்ந்த இவ்வுலகத்திலிராநின்ற நிலையாகிய உயிர்களுக்கெல்லாம் கங்
கையை அணிந்த சடையையுடைய பரமசிவனே தெய்வமும், அன்புன்னகற்ற
த்தாரும், அஞ்ஞானத்தை நீக்குகின்ற ஞானாகாரியருமாவர், எ-று உடல் அநி
த்தியம், உயிர் நித்தியம் என்னு முறைமைபற்றி மன்னுயிரொன்றார். நிமலனே
என்பதில் ஏகாரம் தேற்றத்துடன் பிரிநிலை. (௬௨)

என்னுமுரைமனக்கொண்டசுன்றனைநாக்கி
மன்னுமகமுடிப்பார்மந்திரங்கள்இந்நிப்பார்
அண்ணையுதரத்தடையார்மறந்துமென
முன்னையருமறைகள்யாவுமொழியுமால்.

சிவராத்திரிமகிமை.

அடி

(இ - புரை.) என்கிற வார்த்தை மனதில் நம்பிக்கையாகக் கொண்டு (அத்தன்மையுள்ள) பரமசிவனைக் குறித்து, அழியாத யாகங்களைச் செய்கின்றவர்களும், மந்திரங்களை யுச்சரிப்பவர்களும், இவ்வுடலிலிட்டு நீந்தின பின்பு மறந்தாகிலும் தாய்வுயிற்றிற் கருவாகத் தங்கார்களென்று பழமை யாகிய வேதங்களெல்லாம் மொழியாகின்றன. எ - று. மறந்துமென்றது பிறவார்களென்கிற துணிவுபற்றியெனக்கொள்க. (சுஉ)

வேதமுறைசெய்தவிதியே னுங்கைவிட்டுச்
சீதமதிவேணிச்சிவனடியைப்பூசிக்கும்
போதமுடையபுராதனரேபோய்ப்பிறவி
வாதனையைநீக்கிமறைவிட்டிண்வைகுவார்.

(இ - புரை.) வேதங்களாற் சொல்லப்பட்ட விதிகளே யானாலும், அவைகளைச் செய்யாமல் விட்டொழிந்து, குளிர்ச்சிபொருந்திய இளந்தி ங்களையணிந்த சடாமகுடத்தையுடைய பரமசிவத்தின் பாதங்களைப் பூசித் தும் ஞானத்தையுடைய பெரியோர்களே நிலையில்லாத பிறவிக் துன்பத் தை நீக்கி, வேதங்களிற் சொல்லப்பட்ட (நித்தியமாகிய) மோட்சத்தில் எக்காலமும் பொருந்தியிருப்பார்கள் என்று, வேதவிதியை ஒருபோதும் கைவிடலாகாது. அவர்ஐவ் விடினும் சிவபூசையை விடலாகாதென்பார், (சிவனடியைப் பூசிக்கும்) போதமுடையார், என்றார். அங்கனம் பூசை யொன்றினையேனும் நி யமாய்ச் செய்வார் அவ்வேதம்கூறும் கீட்டைப் பெறுவாரென்பார் 'மறைவிட்டிண் வைகுவார்' என்றார். (சுச)

வாமுடணைமேன்தலையர்மேல் வான்பொருண்மேல்
வீழுமனமவற்றின்விழாதுதானேழும்பித்
தாமுமவிர்சடையோன்றாள்விழையப்பெற்றவரே
யேழுபவக்கடலுமேறும்புண்பெற்றார்.

(இ-புரை.) வாழ்கின்ற மனைவியரிடத்திலும் புத்திரர்களிடத்திலும் சிறப்புள்ளதாகிய பொருள்களிடத்திலும் விருப்புறுகின்ற மனத்தை, அவைகளில் விரும்பாமற்காத்து, பிரகாசியாகின்ற நீண்ட சடையையுடைய பரமசிவன் திருவடினை விரும்பப்பெற்றவரே எழுபிறப்பாகிய சமுத்திர ங்களையுங் கடந்து மோக்ஷமாகிய கரையிலேறுகின்ற தெப்பத்தை யடைந் தவ ராகார்கள். எ-று. (சுஊ)

கங்கையணிவேணியான் காமன்றனைவென்றோன்
மங்கையொருபாகன் நனக்குவழியடிபார்

தங்கள் பெருஞ்செல்வமெலாந்தாழாதளிப்பான் தி
யங்கமரிவாளாயரிந்துகொடுப்பாரே.

(இ - புரை) கண்கையையணிந்த சடையையுடையவரும், மன்மதனை
வென்றவரும், பார்வதியை யொருபாகத்தில் வைத்தருளியவருமாகிய பர
மசிவனுக்குப் பரம்பரையாகிய அடியவர்கள் தங்களுடைய பெரிய செல்வ
ங்களையெல்லாம் மறுக்காது சுவார்கள்; அதுவுமல்லாமல், தங்கள் சரீரத்
தையும் வாளால் அரிந்துக் கொடுப்பார்கள், ஏ-று, (சுசு)

அங்கமரிந்துக் கொடுப்பார் என்றது ததீசிமுனிவர் சிபிச்சக்கரவர்த்
தியார் முதலியோரைக் குறித்தபடி.

உ வ று.

கண்ணுதலாலயநோக்குங்கண் களே கண்கள்
கறைக்கண் டன்கோயில்புகுங்கால்களே கால்கள்
பெண்ணொருபாகனைப்பணியுந்தலைகளே தலைகள்
பிஞ்ஞகனைப்பூசிக்குங்கைகளே கைகள்
பண்ண வன்றன்சீர்பாடுநன்னுவென்ன
பரன்சரிதையேசேட்கப்படுஞ்செவியேசெவிகள்
அண்ணல்பொலங்கமுனினைக்குநெஞ்சமேநெஞ்சம்
அவனடிக்கீழுடிமைபுகுமடிமையேயடிமை.

(இ - புரை.) நெற்றிக் கண்களையுடைய பரமசிவன் வீற்றிருக்கும் ஆ
லயங்களைத் தரிசிக்குங், கண்களே நலலகண்கள், காளகண்டத்தையுடைய
அந்தப் பரமசிவன் வீற்றிருக்கும் ஆலயங்களுக்குச் செல்லுகின்ற கால்க
ளே நல்ல கால்கள், பார்வதியை யிடப்பாகத்தில் வைத்தருளிய அந்தக்க
டவுளை வணங்குகின்ற தலைகளே நல்ல தலைகள், பிஞ்ஞகனைன்னுமொரு
திருப்பெயரையுடைய அந்தக் கடவுளை அருச்சிக்குங் கைகளே நல்ல கை
கள், தேவநாயகர் புகழைப் பாடுகின்ற காவே நல்லகா, பரமசிவனுடைய
சரிதங்களைப் பெரியோர்களால் சேட்கப்படுங் காதுகளே நல்ல காதுகள்,
பெருமையிற் சிறந்த அந்தக் கடவுளுடைய பொன்மயமாகிய வீரகண்டை
யணிந்த திருவடிகளைத் தியானிக்கும் மனமே நல்லமனம், அவருடைய தி
ருவடிகளுக்கு அடிமையாகிற அடிமைத்திறமே நல்ல அடிமைத்திறம்-ஏ-று

உ வ று.

குணமிலாராயினுங்குலீனராயினு
மணமலிகருக்குழன்மகளிராயினும்

Kannayannan சிவராத்திரிமகிமை. அக

பனமணியாவரைப்பரமனன்பரே
கணமலியுலகெலாம்பரவுக்காட்சியார்

(இ-புரை.) நற்குணமில்லாதவர்களே யானாலும் கல்ல குலமத்தவர்களே யானாலும்; வாசனைபொருந்திய கருமையாகிய அளகபாரத்தை யுடைய மாதர்களே யானாலும், மாணிக்கம் பொருந்திய படத்தைப் பெற்ற பாம்பினைக் கச்சாகத்தரித்திருக்கும் அரையினையுடைய பரமசிவ னடியார்களே கூட்டமாகவுள்ள திரிலோகத்தாரும் துதிசெய்யும்படியான பெருமையை யுடைய சாவார்கள் எ-று. பரமன் அன்பரேபரவுக காட்சியாரெனப்பொருடருதலின், ஏகாரம் தேற்றத்தோடு பிரிநிலை. (சுஅ)

வேறு.

இன்மைதன்மையதென்விசனன்பர்சீர்
அன்னவாகனனுக்குமறிவதென்றென
மன்னுமாதவத்தினீர்மனகொள்வீரெனப்
பின்னுமோபெருங்கதைபேசினுனரோ.

(இ - புரை.) பரமசிவனுடைய அடியார்கள் புகழ் இத்தன்மையான தெனப் பிரமதேவனுக்கும் அறிதத்தக்க தல்லவென்று, அழியாத பெரிய தவத்தையுடைய னைமிசாரணியமுனிவர்களே! அறிந்து கொள்ளுங்களைன்று பின்னும் ஒரு பெரிய சரித்திரத்தைப் பேசுவாராயினார். எ-று (சுக)

நான்காவது - சிவராத்திரியில் விமரிசன்
நான்காவது சிவராத்திரியில் விமரிசன்
முத்திபெற்ற அத்தியாயம்
முத்திபெற்றது.

ஆக விருத்தம் - ௨௩௬.

DBA000006990TAM

கூ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஐந்தாவது.

சனிப்பிரதோஷத்தில் சந்திரசேனன் பூசைசெய்த அத்தியாயம்.

—o—o—o—

அகமுனிநாஞ்சில்குழாய்பொன்மூதெயில்
திகமுழுச்சீனியாஞ்செல்வமாகர்க்க
கிகழருங்குணத்தினாலிறைமைபூண்டுள்ள
புகழணிதகைமையான் புலவுவேலினான்.

(இ - புரை) அகழியும் அழகிய உறுப்புக்களையுடையதாய்ச் சூழ்ந்திருக்கும் சல்ல பொன்னாலாய பழையமதிலும் விளங்கும், செல்வமுள்ள உச்சினியென்னும் நகரத்துக்கு இகழ்ச்சியற்ற நற்குணங்களோடு அரசுத்தன்மைகொண்டிருப்பவனும், புகழையே ஆபரணமாகத் தரிக்கும் தருதியையுடையவனும் பகைவருதிரந் தோய்ந்த வேலாயுதத்தை யுடையவனும். (1)

மாகர்க்கு இறைமை பூண்டுள்ளான் எனமுடிக்க. மூதெயில் என்றமையின் இவ்வரசனுடைய மூதாதையராலியற்றியதெனத் தெளியப்படும் என்க.

இந்திரன் நிருவெனவிசைக்குஞ்செல்வத்தான்
மந்தரமலையெனவளருந்தோளினை
செந்திருவனமுலைதிளைக்குமார்பினான்
சந்திரசேனனாந்தரணிமன்னனே

(இ - புரை) தேவேந்திர செல்வத்துக்கு ஒப்பான தென்று சொல்லத்தக்க செல்வத்தை யுடையவனும், மந்தரகிரியைப்போல வளரும் தோள்களை யுடையவனும், வீரலக்ஷியின் அழகுபொருந்திய தனங்களைப் புணருமாற்பையுடைய மகாலக்ஷணவைப் போல்பவனும், சந்திரசேனனென்ற பெயருடையவனுமாகிய இவ்வுலகத்தையாரும் அரசன் ஒருவனுள்ளன்.

இவ்வரசனைத் திருமாலுக்கு ஒப்பிட்டுக்கூறியது “திருவுடை மன்னரைக்காணிற் திருமலைக் கண்டெனென்னும்” என்னும் திருவாக்கைப்போல,

(2)

மன்னவநந்கர்மாகாளே சுரன்

என்னவாழ்ச்சினைமயம்பூத்தருள்

சுனிப்பிரதோஷமகிமை.

அரு

கன்னியோர்பாகனைக்கருத்துளேத்தியே
பொன்னடியருச்சனைபுரியுங்காலையே.

(இ-புரை) இத்தன்மையுள்ள அந்த அரசனவன் அந்நகரத்தில் மா
கானேசுரரென்று திருநாமத்தையுடையவரும், மலையரையன்பெற்ற பார்
வதியை யிடப்பாகத்தி லுடையவருமாகிய பெருமான மனதிலே நினைத்
துத்தியானஞ்செய்து அவருடைய அழகுடைய திருவடிகளில் பூசைசெய்
யுங்காலத்தில். ஏ - று. (உ.)

தாணுவினேவலிற்றாகைக்கெலா
நாணிலாவெனக்கணநாதர்நாயகன்
வேணமாவுளத்தினன்விலங்கற்றோளினான்
மாணிபத்திரமெனவழங்குபேரினான்.

(இ-புரை) சிவநேசமிருந்த மனமுடையவனும், மலைபோலத்திண்ணி
யதோளையுடையவனும்; மானப்பத் தன், எனவழங்கும் பெயரையுடைய
வனும், நகரத்திரங்களுக்கெல்லாம் பூரணசந்திரன் தலைமைப்பெற்றிருப்ப
துபோல சிவகணநாதர்களுக்கெல்லாம் தலைவனுமாயிருக்குமொருவன் பர
மசிவனுடைய கட்டளையினாலே. ஏ-று. (சு)

வேறு.

வந்துசந்திர சேனைநோக்கிமன்னவனே
பெயர்வைப்பூசனைக்கிணையிலாய்நின்னுடைநட்பு
முந்தவேண்டுவெனென்றுதான்வந்தமையொழிய
அந்தவேந்தனுமகமகிழ்ந்தவனெனொருட்டான்.

(இ-புரை.) அவ்விடத்தில்வந்து சந்திரசேனைப்பார்த்து, அரசனே!
எம்மையனாகிய பரமசிவபூசையில் ஒப்பில்லாத பக்தியை யுடையவனாகிய
உன்னுடன் நட்புகொள்ள விரும்பினேனென்று. தான்வந்ததைச்சொல்ல
(அதுகேட்டு) அந்தவரசனும் அந்தக்கணநாதனுடன்சினேகித்தான். ஏ-று.

இன்னவாறிவரிருவருமொழுமுந்நாளின்
மன்னன்பினன் மாணிபத்திரனுளமகிழ்ந்து
அன்னுசேரதிச்சிந்தாமணிச்சுடர்கொழுமணியை
நின்னதாகெனக்கொடுத்தனன்கொண்டனிருபன்.

(இ-புரை.) இம்முறையாக இவ்விருவரும் நட்புற்று வாழுநாளில் சந்
திரசேன மகாராச னுடைய அன்பினுக்கு மாணிபத்திரன் மன மகிழ்ந்து;

சுருதி

பிரமோத்தமகாண்டம்.

சூரியனுக்கொப்பாடிய ஒளிபொருந்திய சிந்தாமணி யென்கிற ஓர் பெரிய
அரதனத்தை (இது) உன்னுடையதாயிருக்கக்கடவது என்றுகொடுத்தான்
அப்படிக்கொடுத்தமணியை அந்த அரசன் வாங்கிக்கொண்டான், எ - று.
அன்பினுள்-வேற்றுமைமயக்கம். (சு)

அந்தமாமணிப்பெருமையாமளப்பதற்கெளிதோ
சிந்தையாலதைகினைப்பினுஞ்செல்வமெகொடுக்கும்
கந்தநாண்மலருந்தியான்கவுத்துவமணியு
நந்தவாளொளியிடுவதுரூபியெழுத்ததுவோ.

(இ-புரை) அந்தச்சிந்தாமணியின் பெருமையைநாம் அளவிட்டுச்சொல்
வமுடியாது. அதைமனதினற்றியானித்தாலும் செல்வத்தைக்கொடுக்கும்
(அன்றியும்) வாசனைபொருந்திய செந்தாமரைபோலும் நாபியினையுடைய
திருமாலணிந்திருக்கும் கவுத்துவமணியும் ஒளி கெடும்படியிக்க ஒளியை
விட்டு (அந்தத்தக்கோடி) சூரியர்போல் கிரணங்களைப்பரப்பாநிற்கும். எ-று.

அரிதினுத்தமனனித்தசெம்மணியினையணியாப்
புரைபடுத்தினனணிதலும்புரவலன்டார்பில்
மரகதக்குலமலையினின்முகதிர்க்கடவுள்
இரதம்விட்டிழந்திருந்தெனவொனியங்கியத்த

(இ-புரை) உத்தமனாகிய மாணிபத்திரன் அரிதின்கொடுத்த செந்நிற
முள்ள சிந்தாமணியைத் துரைபடுத்திச் சந்திரசேன மகாராசன் தன் மாந்
பில் ஆபரணம்போற்றரித்துக் கொள்ளவும் - உதய சூரியன் தானிருக்குந்
தேரைவிட்டிழந்து கல்ல மரகதமலையினிடத் திருப்பதுபோல ஒளிவிட்டு
ப்பிரகாசித்தது. எ-று. (அ)

இணையநன்மணியணிபுனைந்திறைவகணிநுப்ப
வணியுமாமணித்திறனெலாமயலறக்கேட்டு
விணையமெண்ணியதிசைதொறுமேவியவேந்தர்
புணையும்வெட்கையால்யாவருந்துதரிம்புகன்றார்.

(இ-புரை) இத்தன்மையுள்ள சிந்தாமணியைச் சந்திரசேன மகாராச
ன்தரித்துவாழுகாளில், அப்படித்தரித்துக் கொண்ட மணியின் பெருமை
யையெல்லாம் தேசக்கடோறும் பொருந்திய அரசர்களெல்லாரும் சந்தே
கமில்லாமற் கேள்விப்பட்டி, அதைத்தாங்கள் தரித்துக் கொள்ள வேண்டு
மென்கிற விரும்பத்தினால் தாதர் முன்னிலையிற் சொல்லியனுப்பினார்கள்
எ - று. மயல் - சந்தேகம். (சு)

அன்பில்வேட்டனர் சிலர் சிலர் வினையிடையடுபேர்
வன்பில்வேட்டனர் அன்ன துமனங்கொண்டமறவோ
னென்புயங்களுமென் னுடைவாங்களுமிறந்த
பின்புநல்குவேன் மணிபெனவஞ்சினம்பிடித்தான்.

(இ-புரை.) சிலபேர் சினேகத்தினால் விரும்பினவர்களாய்க் கேட்ட
னுப்பினார்கள். சிலபேர் கொல்லுகின்ற போர்வினையில் வன்பினால் வாங்
கிக்கொள்வதாக விரும்பிச் சொல்லியனுப்பினார்கள். அப்படி யவர்களாற்
சொல்லியனுப்பப்பட்ட துதர்கள்வந்து சொல்லியதை யறிந்த சந்திரசே
னமகாராசன் என்புஜபலமுட யான்பெற்றவரங்களு மொழிந்தபின்பு என்
னிடத்திலிருக்குஞ் சிந்தாமணியைத்தருகிறே னென்று (துதர்களுக்குச்
சொல்லியனுப்பி) இதனை விரும்பிய மன்னர்மேல் தன்மனதில் வைரங்
கொண்டவனாயினான். எ-று. (30)

“ஒல்லும் வாயெல்லாம் வினைநன்றே யொல்லாக்காத் சொல்லும்வா
ய்நோக்கிச்செயல்” என்னும்நிருக்குறளின்படி அன்பினாலும் வன்பினாலு
ம்வினைமுடிக்கத் துணிந்தாரென்பார் “அன்பில்வேட்டனர்சிலர் வன்பில்
வேட்டனர் சிலர்” என்றார். வைரங்கொள்ளுதல் அரசர்துறைய ஆற்றல்க
ளினொன்றும்.

அன்னவாசங்கேட்ட லுமவனிகாவலரின்
மன்னுமாகதாராயர்மத்திரர்மராடர்
துன்னுகையர்சாளுவரவந்தியர்துருக்கர்
மின்னுகோகூலர்சஞ்சையர்கவுரவர்விராடர்.

(இ-புரை.) சந்திரசேனமகாராசன் சொல்லியனுப்பியவார்த்தையை
க்கேட்டமாதிரத்தில் இவ்வுலகத்தை யாளுகின்ற அரசர்களில்பொருத்தி
ய மகததேசத்தாரும் ஆரியதேசத்தாரும் மாதிரதேசத்தாரும் மராடதே
சத்தாரும் நிலையாகிய கேகயதேசத்தாரும் சாளுவதேசத்தாரும் அவந்தி
தேசத்தாரும் துருக்கதேசத்தாரும் பிரகாசியாரின்ற கோசலதேசத்தாரும்
சஞ்சயதேசத்தாரும் கவுரவதேசத்தாரும் விராடதேசத்தாரும் எ-று. (31)

என்றுபேர்பெறுமன்னவர்பாவருமிகலிக்
கன்றுநெஞ்சினர்கடற்படைதன்னெடுக்கடுகி
வென்றுகோடுமுச்சினியையென்பது விளம்பிச்
சென்றுசூழ்ந்தனர்கூழ்தலுஞ்சந்திரசேனன்.

(இ-புரை.) என்று சொல்லப்பட்ட கீர்த்திபெற்ற அரசர்களெல்லாரும்
பகைகொண்டு கோபமுள்ள மனத்தராய் சமுத்திரம்போலும் படைகளை
யுடையவர்களாய் முகிழ் உச்சினி புட்டனத்தைவென்று நமது கைகளைப்

அ.அ

பிரமோத்தரகாண்டம்.

படுத்திக் கொள்ளுவோமென்று சொல்லிக்கொண்டு, அந்தப் பட்டணத்
தைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள்; அப்படிச் சூழ்ந்தமாதிரத்தில் சந்திரசேன
மகாராசன்.

கோமம் கொள்வோம். கோறும் வேறும் என்றாற்போல். (கஉ)

பகைஞர்வந்து தன்பதிவளைத் தனரெனக்கேட்டு
மிகையுநெஞ்சினன்வெருவலன்வினையமொன்றெண்ணுன்
முறைகொள்கண்ணியுஞ்சந்தமுமொய்யொளிக்கலனும்
புகையுந்தீபமுமயினியும்புனலொடுமேந்தி.

(இ-புணா) பகைவர்வந்து தன்னகரத்தைச் சூழ்ந்து கொண்டார்க
ளென்று கேள்வியுற்றுத் தளராத மனதையுடையவனாய் அஞ்சாமலும்,வே
றொரு காரியஞ்செய்ய எண்ணாமலும், மலரும் பக்குவமுள்ள அரும்புகளால்
தொடுத்த பூமாலையும் சந்தனமும் மீசுந்த ஒளியுள்ள ஆபரணங்களும் துப
மும் தீபமும் அன்னமும் திருமஞ்சனமும் எந்திக்கொண்டு ஏ-று, (கங)

வேறு:

மாகரளமென்றுபெயர்மன்னுமரன்மன்னும்
பூகாடவிச்சிநகரத்தினிடைபோகி
யேகாணுபூதியொடிருந்திதயமேவு
மோகாதிகத்தையுமுனிந்துபுறமாக்கி

(இ-புணா) மாகாளம் என்று பெயருள்ளதாய்ப் பரமசிவன் வீற்றிரா
கின்ற கமுகஞ் சோலைசூழ்ந்த ஆலயத்திற்போய்ப் (பரமசிவத்தின் திருவ
டியில் மனம் அயிக்கமாகும்படியான) நிஷ்டையிலிருந்து, இருதயத்திற்
பொருந்திய மோசாதிசயங்களை யெல்லாங்கடிந்து புறமாக நீக்கி ஏறு,

சினகரம்-கோயில், (கச)

மறையாகமங்களிடைமந்திரமனை ததுங்
குறையாமலோதியருளின்ருரவர்கூறு
முறையாலருச்சனைசெய்தன்பிடுநெடுமுந்நீர்க்
கறையார்களாத்தனடி'யைக்கருதினான்.

(இ-புணா) வேதங்களிலும் ஆகமங்களிலும் சொல்லப்பட்ட மந்திரங்
களை யெல்லாம் குறைவுபடாமற்கூறி தோத்திரஞ்செய்து, அருளினால் ஆ
சாரியா அனுக்கிரகஞ்செய்த முறைமையின்படி யருச்சித்து, சமுத்திரத்
தில்உண்டாகிய விஷந்தங்கியகண்டத்தையுடைய மாகாளேசுவர டைய
திருவடிகளைத் தியானித்தான் ஏ-று, (கடு)

இவ்வாறுபூசையிறைவன்புரியுமேல்வை
பவ்வாலயத்தனுக்கியாயர்குலமன்னுஞ்

பிரதோஷமகிமை.

செவ்வாய்மடக்கினியனாள் சிறியவனோடே
மைல்வாரணத்துரிவைவரணடிவணங்கா.

(இ - புரை.) சந்திரசேன மகாராஜன் இத்தன்மையாகப் பூசை செய்துகொண்டிருக்குஞ் சமயத்தில், ஆயர் குலத்திற் பிறந்த சிவந்த வாயையும் அறியாமையையும் கிள்ளையின் (மொழியொத்த இனிய மொழியையுமுடைய) ஒரு மாதானவன் கன்புத்திரனுடன் அந்த ஆலயத்திற்போய்க் கரிய யானைக்கோலப் போர்வையாகப்போர்த்த மாகாளேசுவரன் திருவடிகளைவணங்கி, எ-று.

(கக)

மனையிற்றிரும்பிவரலும்மவடன்மைக்க
னினைவுற்றென்னலிடைநீண்முடிமகிபன்
முனைவற்றெழும்பரிசுகண்டதனைமுன்ன
நனைமுற்றுபோதுகொடிநாடிவழிபடுவான்.

(இ-புரை) தன் வீட்டிற்குத் திரும்பிவரவும், (மறுநாள்) அவன் புத்திரன் நெடிய மகுடத்தையுடைய சந்திரசேனமகாராசன் மாகாளேசுவரனை மனதில் தியானித்து, முந்தியநாள் தொழுத தன்மையைத் தன் மனதில் நினைத்து, அரும்புகள் முகிர்ந்த நல்ல மலர்களைக்கொண்டு முறைமையினோடு பூசை செய்பவனாய், எ-று.

(கஎ)

விரையுற்றமாலிகைகளிளக்குவடிதண்ணீர்
புரையுற்றதெள்ளமுதுபொன்னணிகளாடை
தரையுற்றபாசடைமணற்கொடுசமைத்தாங்
குரைபற்றபூசனைசமாதிலையுற்றான்.

(இ-புரை) (பூசாத் திரவியங்களெல்லாம் தனக்கு நேரிடாமையால்) பச்சிலைகளையும் மணலையும் கொண்டு இவைகள் வாசனைபொருந்திய பூமா லையென் றும், இவைகள் தீபங்களென்றும், இவைகள் வடித்த தெள்ளிய திருமஞ்சனமென்றும், இவைகள் குற்றமற்ற நல்ல அமுதமென்றும், இவைகள் பொன்னுபரணங்களென்றும், இவைகள் வஸ்திரங்களென்றும், ஏற்படுத்திக்கொண்டு சொல்லுக்கடங்காத் (தன்மையுள்ள) பூசை செய்த லாகிய சிவசிவ்டையிலிருந்தான். எ-று. ஆங்கு-அசை.

(கஅ)

ஐம்புலவழிச்செலுமனத்தையுமடக்கி
நம்புசிவனிட்டையினிருக்குமிடநண்ணிக்
கும்பமுலையன்னைமகனின் பசுருறித்தே
பெழும்பிமனைவாபெளனியம்படிமெழாதே.

(இ - புரா) ஐம்புலன்வழியில் செல்லுகின்ற மனதைப்பற்றித்து, கம் புலவோடு சிவநிஷ்டையி லிருக்குமிடத்திற்குக் கும்பம்போன்றதனங்களை யுடைய தாயானவன் தன்புத்திரனுடையபிசையக்குறித்திப்போய், தம்பி (போஜனஞ்செய்ய) வீட்டுக்கு வருவாயென்று அழைக்கவும் அவன் எழுந் திராமல் எ-று. மகனை எம்பி என்றது அன்பில்வந்த வருவமைதி. (௧௯)

நகனதடிக்கமலமீதிதயவண்டைப்
பாசமுறவைத்தவனிருந்தபடியெல்லா
நேசமுறுமன்னையறியாதிஃதுநேர
மாசிலுணவுண்பதுமறந்ததெதுபோலாம்.

(இ - புரா) பரமசிவனுடைய திருவடித் தாமரையி னிடத்தில் தன் இருதயமாகிய வண்டினை அன்பு பெருருந்தவைத்துத் தன் மகனிருக்குந் தன்மைனை (புத்திரனிடத்தில்) ஆசைமிருந்த தாயானவன் அறியாமல், இந்த வினையாட்டொன்று உண்டாக, நல்ல போசனஞ்செய்வதை மறந்தி ருப்பது என்ன காரணமோ? என்று, எ-று. போல் ஆம்-அசைகள். (௨௦)

என்றுவெகுளாமகவையெற்றினளடர்த்தாள்
வன்றிறலிணனுமமணுளன்னவைத்த
மின்றிகள் கருஞ்சிலையெடுத்தகலவீசிக்
கன்றியமனத்தன்மனையிற்கடிதுபோனாள்.

(இ - புரா) இவ்வாறு சொல்லிக்கோபித்து, மகனைக் கையால் மோ தியடித்தான்; (அதுவுமல்லாமல் செஞ் ஈசியில்) விசூந்த உறுதிப்பாட்டை யுடைய அந்தப் புத்திரன் சிவலிங்கப் பெருமானாகப் பாவனை செய்துவை த்த ஓளியினங்குகின்ற கருங்கல்லையெடுத்துத் தூரத்தில் எறிந்துவிட்டு, வெம்பிய மனதையுடையவளாய்த் தனவீட்டில் வினாவாகச் சென்றாள். (1)

எந்தைபையெடுத்திவணகற்றினனெனத்தன்
சின்னையகொன்றுமுறையிட்டமுதுசேயோன்
வெந்துயர்பொருமலிருகன்னல்விழியானாய்
முந்தியவுயிர்ப்புமறமூர்ச்சையடைந்தான்.

(இ - புரா) (அவன் எறித்துவிட்டுப் போனதைப் பார்த்த பரிசுத்த னான அந்தப்புத்திரன்) என் ஐயனாகிய பரமசிவனை இவ்விடத்திலிருந்தெ டுத் தெறித்துவிட்டாளென்று தன்மன மிகவுயர்வருந்தி முறையிட்டமுது, தன்க்கு நேரிட்ட துயரத்தைச் சிக்கமாட்டாமல் இரண்டு நாழிகை வரையி ல் கண்ணிப்புத் திறவாமல் சுவாசமுமில்லாமல் மூர்ச்சையடைந்தான். கன்னல்-நாழிகை; (௨௨)

வேறு.

விழித்தனன் விழித்து நோக்கலும்பழைய மணியெலா நவ மணிவிளக்கம், பழித்துநின்றிமைக்கும் புரந்தாலயம்போற்பழு தறவிளங்குதல்கண்டா, நெழித்தனன் கடிந்த விலிங்குந்திப்பி யமா யொளிமணிபொண்குடர்ச்சோதி, கொழித்து நின்றிருந்த தன்மைகண்டுள்ளங்குளிர்த்தன னதிசயங்கொண்டான்

(இ - புரை) பின்பு மூர்ச்சை தெளிந்து கண்கள் விழிக்கவே, பழையதான தனது இல்லம் முழுவுதும் நவரத்தினங்கள் ஒளி மிகுந்து மாறாமல் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கின்ற தேவேந்திரன் சோவில்போல விளங்குவதைக் கண்டான்; பின்னும் தன் தாயானவள் எடுத்தெறிந்துவிட்ட சிவலிங்கமானது திவ்வியமானதாய் ஒளியுள்ள ரத்தினம்போலக் கிரணமுள்ள சோதியைக் கொழித்துக்கொண்டு அழியாத தன்மையுடன் இருப்பதையுங்கண்டு, மனங்குளிர்தது அதிசயங்கொண்டான், எ - று. புரந்தரன்-இந்திரன். திவ்வியம் என்பது திப்பியம் என்றாயிற்று. (௨௩)

தொல்லையம் பிறவித கடற்கரைபேறத் தொண்டெனு மம் பிழைக்காட்டும், அல்லனிகண்டன் பூசனைப்பயனே வல்லதுதிருவிளையாட்டோ, முல்லைபங்கண்ணி பெருகுலமுதல்வா முறை செய்த நல்வினைப்பயனே, அல்லையிறுத்தோர்தமக்குமெய்தாத தெளியனுக்கெய்தியதென்னே

(இ-புரை) பழமையாகிய பிறப்பென்னுஞ் சமுத்திரத்தைக் கடந்து மோகமுமென்னுங் கரையிலேறும்படி அடிமைத் திறமென்னும் தெப்பத்தைக் காட்டிய இருள்நீறந்தவகிய கண்டததையுடைய பரமசிவனைப் பூசித்தலால், உண்டாகும் பிரயோசனமோ? அல்லது, அவருடைய திருவிளையாட்டோ? முல்லைப்பூவால் தொடுக்கப்பட்ட அழகிய மாலையணிந்த என் குலமுதலோர் பூர்வம் முறைதவறாமல் செய்த புண்ணியத்தினால் உண்டாகும் பயனோ? அளவில்லாத தவத்தையுடையவர்களுக்கும் கிடைப்பதற்கரிய இப் பெரும்பேறு எளியனுக்குக் கிடைத்தது என்ன காரணமோ?

அம்பி - தெப்பம்.

(௨௪)

சிறியருக்கியல்பு தீவினையிழைத்தல்சிறியவர் சிறியவரிதென், நறிஞருக்கியல்புபொறுப்பதென் றுரைப்பாராதலா லடியனேனன்னை, நெறியிலாதழைத்தசிறியல்பொறுத்தி நிமலனைசுருணையங்கடலே, மறியுறைகரத்துவாரதனே யென்னவாழ்த்தினன்மாசிலாத்வத்தோன்.

(இ - புரை) பிழைசெய்தல் சிறியோர்களுக்கியல்பு, சிறியோர்கள் பிழைசெய்த வில்வாறுதானென்று பொறுத்துக்கொள்ளுதல் பெரியோர்

கள் கடன் என்று சொல்லுவார்கள். ஆதலால், அடியேன் தாயானவன் முறைமையில்லாமல்செய்த குற்றத்தை சேவரீர் பொறுத்துக்கொண்டருளவேண்டும்; நிருமலனே! அழகிய கிருபைக்கடலே! மான் பொருந்திய திருக்காமுடைய வரதனே! என்று வாழ்த்தினான் அக்குற்றமற்ற சிறுவன். எ - று. வரதன்-மாறாதவரன் தருபவன், (௨௫)

தன்மனைபுகுந்துதுயின்றநற்றாயும் விழித்தலுந்தன்மனையெல்லாம், பொன்மயமாகக்கண்டுமெய்ப்புளகம்பொங்கிடமகவினே நோக்கி, நன்மகவின்னேனென்றுளங்களித்துநரபதிக் குரைப்பனென்றொல்லை, மன்மனைகுறுகிப்புகுந்தவாறெல்லா மன்னனுக்குரைத்தலுமன்னன்

(இ - புறா.) (இவ்விடத்தில் இவனிப்படியிருக்கத் தன்மகன் சிவலிங்கமாகப் பாவினெய்துவைத்துப் பூசித்த கருங்கல்லையெறிந்துவிட்டு) தன்விட்டிற்போய் நித்திரைசெய்த தாயானவனும் நித்திரை தெளிந்துபார்த்தமாத்நிதத்தில், தன்விடெல்லாம் பொன்மயமாயிருக்கக்கண்டு, சரீரத்தில் புளகமுண்டாகப் புத்திரனைப்பார்த்தது, நல்ல புத்திரனைப் பெற்றேனென்று மனங்களித்து, (இச்செய்தியை) அரசனுக்குச் சொல்லுவேனென்று விரைவாக அரண்மனைக்குப்போய் அரசனைக்கண்டு, நடந்த செய்தி களெல்லாம் சொன்னான்; அதைக்கேட்ட அரசன் எ-று. (௨௬)

மந்திரிவிதியினைமைச்சருமாதிமறைவலாளரும்புடைகுறும், தந்திரந்தழுவச்சேரிசென்றனுகித்தமனிமனைவளனைக்கியந்தரத்தகடுகிழியீள்பசம்பொனாலயம்வலங்கொடுபுகுந்து சந்திரசேனன்சந்திரமவுலிதாளினை விதிமுறைதொழுதான்.

(இ - புறா.) மந்திராலோசனையின் முறைமையுணர்ந்த மந்திரிகளும், முதன்மையாகிய பிராமணர்களும் புடைகுழந்துவரவும், நால்வகைச் சேனைகளுஞ் சூழ்ந்துவரவும் ஆயர் சேரியிற்போய்ச் சேர்ந்து, பொன்மயமாயிராநின்ற விட்டின் வளப்பத்தைப்பார்த்து, அண்ட முகடு கிழியும்படி உயர்ந்திராநின்ற ஆலயத்தைப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்து, சந்திரியிற்போய்ச் சந்திரசேனனென்னும் அந்த அரசன் சந்திரசேகரனாகிய பாமசிவனுடைய திருவடிகளை முறைப்படித் தொழுதான். எ-று. (௨௭)

வேதமும்வேதவிரிஞ்சனுமாதிவிண்டுவுமண்டருங்காண ஆதியம்பரமனடியவர்க்குருகியருளிணுடைந்தனனென்னுங்காதலிற்பொதுவர்மலைதலையைதழுவிக்காவலன்களிமகிழ்வெய்த ஓதநீருவாவினெலித்தெனமுதுருவகையாலொலியெழுந்ததுவே

(இ-புறா) அப்படித் தொழுத அரசன் நான்கு வேதங்களும் வேதங்களையுணர்ந்த பிரமதேவனும் அப்பிரமனுக்கு ஆதியாகிய விஷ்ணுவும்மற்ற

ஹமுள்ள தேவர்களுங் கண்டறியாத யாவர்க்கு மாதியாகிய பரமசிவன் அடியார்க்காகத் திருவுளமிரங்கிக் கிருபையினால் திருக்கோயில் கொண் டமர்ந்தாரென்கிற அன்பினால், அந்த இடைப்பின்னையைத் தழுவிக்கொ ண்டி, அரசன் மிருந்தமகிழ்ச்சியை அடைய, (அதைக்கண்ட) அந்தப்பழய நகரத்தாருக்குண்டாகிய சந்தோஷத்தினால் கோபித்த ஆரவாரமானது பருவகாலத்தில் சமுத்தி ன் கோஷிப்பதபோல் இருந்தது, எ-று. பொ துவர்-இடையர்-உவா-பெளர்ணமை, (௨-அ)

வரதவமதலை பூசனைபுரிந்த வண்மையுந்தண்மதிக்குழனிப், புரிசடையண்ணலருளினாகடைந்தபுதுமையும் புரவலன்கண்டு, சுரையிலாவுவகையுற்றதுநகரங்களிப்பதுங்காண வந்தனன்போ ற், குகரகடனடுவுட்கதிர்க்குலம்பரப்பியெழுந்தனன்குணதிசை வெய்யோன்

(இ * புரை.) சிரேஷ்டமுள்ள தவத்தையுடைய அந்தப் புத்திரனை வன் பூசைசெய்த வளப்பமும், குளிர்ச்சி பொருந்திய இளம்பிறையைய ணிந்த முருங்கிய சடாமகுடத்தையுடைய பரமசிவன் திருவருளினால் அவ லிடத்துத் திருக்கோயில்கொண் டமர்ந்த அற்புதமும் சந்திரசேன மகா ராசன்கண்டு, அளவில்லாத சந்தோஷம் அடைந்ததையும் நகரத்தாரெல் லாங் களிப்படைந்ததையும் காணவந்தவன்போல, ஒலிக்கா ரின்ற சமுத் திரத்தினுடையில் ஆயிரங்கிரணங்களையும் பரப்பிக்கொண்டு கீழ்த்திசையில் சூரியன் உதயமானான். எ-று. வரம்-மேன்மை. (உக)

முதெயில்வளைந்தகாவல ரொற்றர்முழுதுமற்புத மெனவே கித், தாதவிழிதழிச்சுவடிவானவனைச்சனிப்பிரதோடத்தினொரு நாள், காதுவேன்மன்னன்வழிபடக்கண்டகாரை செய்பூசனைமு தலா, ஆதியெம்பரமன்றோன்றி யவளவுமவரவ ரரசருக்குரைத் தார்.

(இ-புரை.) பழமையாகிய மதிலைச்சூழ்ந்து காவலராயுள்ள ஒற்றர்க ளெல்லாம் இது அதிகமென்று பேசிக்கொண்டு சென்று, மகரந்தத்து டன் மலர்ந்த கொன்றைப்பூமாலையணிந்த சடாமகுடத்தையுடைய பரம சிவனைச் சனிப்பிரதோஷத்தில், ஒருநாள் பகைவரைக்காயும் வேலாயுதத் தையுடைய சந்திரசேனமகாராசன் பூசைசெய்யக்கண்ட ஒரு இடைப்பி ன்ளையும் அவவாறாக செய்யத்தொடங்கிய பூசைமுதலாக ஆதியாகிய நம் பிறைவன் தரிசனன்கொடுத்தவளவும் (வழுமாமல்) ஒவ்வொருநரும் அரச ர்களுக்குச் சொன்னார்கள். எ-று. (௩௦)

தம்முழுதுளக்கிக்கேட்டவேல்வேந்தர் தனித்தனிதுண்ணெ னவெருவித், கொம்மையங்கொங்கைக்கொடியுரைநாசப்பிறீகோ கலமிரங்குதீங்குதலை, யம்னம்பங்காளனடியவனிந்தவரசனையவ

மதித்தந்தோ, வெம்மைவினடைந்தேமெனத்தமைமுனிந்து மே
ற்செயும்வினையிதென்னு.

(இ - புறா.) (போருக்கெனவந்து மதிலை வளைந்துகொண்டின்ன) வேலேந்து மரசர்கள் தனித்தனி முடியசைத்து (இது ஆச்சரியமான கா
ரியமா யிருக்கிறதென்று) தனித்தனியாக ஈடுக்கமுற்பயந்து. இந்தச்சந்
திரசேனமகாராசன் குவிந்த அழகுள்ள தனபாரத்தையும் பூங்கொடியை
யொத்த இடையினையும் குயிலோசைபோல வசனிக்கும் மதுரமுள்ள மழ
லைச் சொற்களையுமுடைய பார்வதிதேவியாருக்கு இடப்பாக மளித்தரு
ளிய பரமசிவனுடைய மெய்யன்பை யிருக்கின்றான்; இதை யறியாமல்
இவனை அவமதித்துப் பகைகொண்டு வந்தோம்; என்று தங்களைத் தாங்க
ளே வெறுத்துக்கொண்டு இனி நாம் செய்யவேண்டிய காரிய மிதுவென்
திறதாக நினைத்து எ - று. (நக)

கடற்படையனை த்துந்தத்தழர்க்கேகககதுமெனப்பணித்த
மரெதிர்தா, ரடற்கருஞ்சேனைச்சந்திர சேனனன்பதேயமையு
மென்றெண்ணிப், படைக்கலந்தாரந்தையினராகிப் பதிபுருத
ரசனைப்பணிந்து, விடற்கருட்புவேண்டினரிவனும் விள்ளலாநட்
பெதிர்கிழைந்தான்.

(இ - புறா) சமுத்திரம்போல மிருந்த தங்கள் தங்கள் செனைகளையெ
ல்லாம் தங்களுளுக்குப் பேர்கும்படி விரைவாக உத்தரவுசெய்தனுப்பிவிட்
டு, யாவராலும் போர்செய்வதற்கரிய செனைகளையுடைய சந்திரசேனமகா
ராசனுடைய சிநேகமும் நமக்குப் போதுமானதென்று கருதிக்கொண்டு,
தங்கள் கைகளிலிருந்த ஆயுதங்களையெல்லாம் நீங்கினவர்களாய், உச்சினி
பட்டணத்திற்குப்போய் அந்த அரசனைக் கண்டு வணங்கி, அரசனை உம்
முடைய சிநேகம் எப்போதும் நீங்காமலிருக்கும்படி வேண்டினோமென்று
பிரார்த்தித்தார்கள். அதைக்கேட்ட அவ்வரசனும் (அவர்களைப்பார்த்து)
அரசர்களே? உங்களுடைய சிநேகமும் என்னிடத்தி் லெப்போதும் நீங்
காம லீருக்கும்படி நானும் விரும்பியிருக்கிறேனென்றான். எ - று. கதும்
என்பது விரைவுப்பொருளைத் தருமோரிடைச்சொல். (நஉ)

மன்னனுட்பின்மன்னருமேகிமாகாள நாதனைவணங்கிப், பி
ன்னரோதொறுவன் பூசனைக்கெதிர்த்தபிஞ்ஞகன் றுளின்தொழு
து, முன்னர்நின்றிறைஞ்சுமதலையைத்தழுவிமுகமனன் ககமகிழ்
ந்துரையா, இந்நிலத்தாபர்குலங்கட்குரீயே யிறைமகனாகெனவி
சைத்தார.

(இ - புறா.) இவ்வாறு சிநேகக்கொண்டபன்பு சந்திரசேன மகாரா
சனும் நடப்பினராகிய மறுதேசத்தரசர்களும்போய்மகாளேசுவரனை வண
ங்கி, உடனே இடைப்பிள்ளைசெய்த பூசைக்காக எழுந்தருளி வீற்றிரா

பிரதோஷமகிமை

௧௩

நின் நெயிலிங்கமூர்த்தியையும்பணிந்து, தங்கனெதிரில் நின்ற வணங்கிய அர்த்தப்பிள்ளையைத் தழுவிக்கொண்டு, மகிழ்ச்சியுடன் எல்ல உபசார வார்த்தைகள்சொல்லி, இந்த உலகத்திலிருக்கும் ஆயர்குவத்துக் கெல்லாம் சீயேயிறைவனுயிருக்கக்கடவையென்று சொன்னார்கள். ஏ - று. தொழுவன்-இடையன், (௩௩)

வேலு.

அக்காலையின்வந்தானடலடையார்புறநாற்புக்காரகலியிலங்கைப்பதிபுகையத்தழன்மெத்துக் கைக்கராமுகநெடியோன்றனைக்கலுமுன்றனிற்பொறுத்த மிக்கான்கவி குலநாயகனனுமானெனுமேலான்.

(இ-புரை.) இவ்வாறு அரசர்கள் சொன்னபோது பலம்பொருந்திய பகைவராகிய அரசர்களுடையபதியை அழிக்கும்படிபோய்ச் சமுத்திரத்தினடுவிலிருக்கும் இலவகையானது புகைந்தெரியத்தக்கதாகத்தீயூட்டி, புகையினிடத்துக் கோதண்டத்தையுடைய இராமமூர்த்தியைப் போர்க்களத்திற்குருடினப் போற்றுகிய மிகுந்த பராக்ரமசாலியும் வானரர்களுக்குப் படைத்தலைவனுமாகிய அனுமானென்னும் பெயரையுடைய மேலானவன். ஏ-று. புக்கு-புகுந்து, ஆர்கலி சமுத்திரம். கலி - குறுகு. கார்முதம்-கோதண்டம். கலுமுன்-கருடன். (௩௪)

அம்மாருதிவரக்காண்டலுமடிவிழ்ந்தடல்வேந்தன் செம்மார்தலர்மழைதூய்ப்பலவழிபாடுகளைச் செய்தே யெம்மானிவனெனப்புகுத்தவென்செய்தனமெனவே வுபமாவுளங்களித்தார்வமோடிருப்பக்கவிவீரன்.

(இ-புரை.) அத்தன்மையுள்ள அனுமான் வந்ததைக் கண்ட மாத்திரத்தில் பலமுள்ள சந்திரசேனமகாராசன் அவர் பாதத்தில் சேவித்துக் கொண்டு, மிகுந்தகளிப்படைந்து, மேகம் பொழிவதைப்போல மலர்களைச் சொரிந்து, பலவகையாகிய ஆராதனைகள்செய்து, எம்மிறைவன் இந்த நாட்டில் வரும்படி நாங்கள் என்னதவஞ்செய்தோமோவென்று துதிசெய்து, மணக்களிப்படைந்து ஆசையுடனிருந்தான்; அப்படியிருக்கும்போது அனுமான். ஏ-று. (௩௫)

கோபாலர்தங்குலச்சேயினைக்குளிர்மாற்புறவனைத்தே பூபாலர்கள் கேண்மின்னுறுபொருளொன்றையுமுணரா மாபாலனிக் கிவன்செய்திடுவழிபாட்டினுண்மகிழ்ந்தே காபாலிவந்தருள் செய்தமைகண்டிரிவைபெல்லாம்.

(இ-புரை.) ஆயர்குலப்புத்திரனைக் குளிர்ச்சிபொருந்திய தன்மையில் அனைத்துக்கொண்டு, அரசர்களேகேளுங்கள், உலகித்பொருந்தியயாதனை,

ருபொருளையும் அறியாத பெருமைபொருந்திய இந்தப் புத்திரன் செய்த
ஆராதனைக்குத் திருவுளமகிழ்ந்து, பரமசிவன் தனது தரிசனம் பாலித்த
தைக்கண்ணீர்களா; இவைகளைப் பாரம் எ-று, (௩௬)

இறைசந்திரசேனன் புவிபேழும்புகழுவோன்
அறையஞ்சனிவாரப்பிரதோடந்தனிநரனை
மறையின்படிவழிபட்டமைகண்டிங்ஙனமதலை
பொறையொன்றியமனத்தாற்புரிபூசாபலம்போ லும்

(இ-புரை.) ஏழலகமும் புகழ்த்தக்க வல்லமையுடையவனாகிய சந்திர
சேனமகாராசன் (வேதாதமங்களால்) விசேஷமாகச்சொல்லப்படுகிறசனி
ப்பிரதோஷத்தில் முறைமைப்படிப் பரமசிவனைப் பூசித்ததைக் கண்டு,
இந்தப்புத்திரன் சார்த்தந்தங்கிய மனத்துடன்செய்த பூசையின் பலமாகும்
எ-று. மனத்தாற்புரி பூசை-மானதபூசை.

அப்பூசனைகண்டார்பெறும்பேறித்துணையளவோ
இப்போதிவன்வழியாய்வருமெட்டாந்தலை முறையிற்
கைப்போதகமழைக்கும்மழைக்கார்வண்ணனை வளர்ப்பான்
மெய்ப்போதத்துந்தனெனுங்கோன்றோன் றுவன்விளங்க.

(இ-புரை.) அத்தன்மையுள்ள சனிப்பிரதோஷபூசையைக் கண்டவர்
பெறும்பேறு இவ்வளவிலடங்குவதோ இப்போது பூசைசெய்த இந்தப்பு
த்திரனுடைய சந்ததியாய் வருகிற எட்டாந்தலைமுறையில் முத்தலைவாயிற்
சிக்குண்ட) துதிக்கையுடைய ஒருகாட்டானையானது அழைக்க அதை
கூழ்த்த மேகவண்ணங்கொண்ட மகாலிஷ்ணு கிருஷ்ணாவதாரஞ்செய்தார்
அவரை வளர்க்க உண்மையறிவையுடைய நந்தனென்றிற ஆயர்கோ.னொ
ருவன் அந்தக்குலம் விளங்கும்படி தோன்றுவன் எ-று (௩௭)

இன்றேமுதல்வேல்வேந்தர்களெல்லீருமற்றிவனை
நன்றேதருபுகழ்ச்சிதரனெனவேபெயர்நவிலவீர்
என்றேயடலனுமான்சிவபூசாபலத்தியல்பை
யன்றேதவமதலைக்கினிதருள்செய்தனன்போனான்.

(இ-புரை) வேலாயுதத்தையுடைய அரசர்களே! நீங்களெல்லாரும்
இன்றுமுதல் இந்தப்புத்திரனை நன்மையைத் தருகின்ற புகழ்நையுடைய
சிதரனென்று பெயரிட்டழையுங்கனென்றுசொல்லி, மேலும்பராக் கிரமமு
ள்ள அனுமான் அப்போதே சிவபூசையின் கிரமத்தை தவத்தையுடைய
அந்தப்புத்திரனுக்கு இனிதாக உபதேசித்தருளிப்போனார். எ-று, (௩௮)

சனிப்பிரதோஷமகிமை

௯௭

காற்றின்புதல்வன்போயபின்கருதாதமர்சொல்லி
மாற்றஞ்சியபடைமன்னரைவழிக்கொள்ளுதம்பதிக்கென்
மாற்றந்தருகரிதேர்பரியொண்பூண்டுகிழைத்திப்
போற்றுந்தவக்கோபாலனோடிருந்தான்புனைதாரான்.

(இ-புரை.) வாயுபுத்திரனாகிய அனுமான் போய்விட்டபின்பு எண்ணு
மற் போர்செய்வோமென்று சொல்லிக்கொண்டு வந்து, பின்புசண்டை செய்ய
ப்பயந்த சேனையுள்ள அரசர்களைப், பார்த்து, நீங்கள் உங்களுருக்குப் போங்க
என்றுசொல்லி, வலிபொருந்திய யானைகளுந் தேர்களும் குதிரைகளும்
ஒளியுள்ள ஆபாணங்களும் வஸ்திரங்களும் பரிசாகக்கொடுத்து அனுப்பி
விட்டுப் பூமாயினிந்திருக்கும் அவ்வரசன் போற்றுகின்ற தவத்தையடைய
அந்தப்புத்திரனுடன் தன்னகத்திலிருந்தான். ஏ - மூ. (௬௦)

நெடுநாளிருவோருந்திருநிலமர்மகள்போகங்
கடவாதினிதருந்திச்சிவன்கழல்பூசனைபுரிந்தே
முடியாவிறுதியினேறினர் முத்திக்கரையென்னுப்
படுபாதகவினைவென்றவர்க்குரைத்தான்பழந்தவத்தோன்.

(இ - புரை.) அரசனும் ஆயர்குலப் புத்திரனும் நெடுங்கால வரைக்கும்
ஒருநாளாவது முட்டுப்படாமல் இவ்வுலக விற்பத்தை அனுபவித்துக்கொண்
டிருந்த, பரமசிவனுடைய திருவடிகளையும் பூசித்து முடிவில்லாத அந்தியத்
தில் மோகமாகிய கரையிலேறினார்களென்று பிறவிதோறும் பொருந்திய
திவீனையெவ்வை நைமிசாணிய முனிவர்களுக்குச் சூதமுனிவர் சொல்லி
யருளினார். ஏ - மூ. (௬௧)

ஐந்தாவது சனிப்பிரதோஷத்தில் சந்திரசேனன்

பூசைசெய்த அந்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் ௨௮௦.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆறுவது

சத்தியாதனன்பூசைசெய்த அத்தியாயம்.

பின்னுநான்மறைமுனிவர்பெருந்தவத்தோனே
முன்னரோதுபிரதோடமும்பூசையின்முறையு
மன்னிராடொறும்வழிபடுமவர்பெறுவானும்
இன்னுமெங்களுக்கிருளறவியம்புதியென்றார்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு சூதமுனிவர் சொல்லக்கேட்டுப் பின்னரும் நான்
குவேதங்களுமுணர்ந்த நாமசாரணிய முனிவர்கள் (சூதமசாரிஷியைப் பார்
த்த) மிகுந்த தவத்தையுடைய சுவாமிகளே! முன்னஞ்சொல்லிய பிரதோஷ
காலமும், அந்தப்பிரதோஷ பூசையின் கிரமமும், இடைவிடாமல் நாடோறும்
பூசிப்பவர்கள் பெறும்வரமும், இன்னமும் எங்களுக்குமயக்கந்தீரும்படிச் சொ
ல்லி யருளவேண்டு மென்றார்கள். ஏ - து. (ச)

முந்தைநூன்முனியன்னதைமொழிவென்றுரைத்தான்
சிந்தைசெய்குதிர்பதின்முன்றும்பக்கமாந்திவரவின்
அந்தமாகியமாலையேபிரதோடமாகும்
இந்தசேகரன்விரும்பியகாலமுமிஃதே

(இ - புரை.) அவைகளைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்; பதின்முன்று
நாளாகிய திரயோதசி தினத்தில் பகற்பொழுதின் முடிவாகிய மாலையென்பொழு
தே பிரதோஷமாய்; சந்திரசேகரனாகிய பரமசிவன் விரும்பியகாலமும் அது
வே யாமென்று வேதமுணர்ந்த சூதர் கூறியருளினார் ஏ - து. (உ)

ஆயகாலையினடையலர்திரிபுரமழைநீர்
நீயவாணகைமுழித்தருள்செம்மலையல்லான்
மாயனுன்முகன்முதலியதேவரைவனங்கி
மேயபூசனைபுரிபவர்க்கிடைவிழ்வார்.

(இ - புரை.) அந்தப்பிரதோஷ காலத்தில் தேவவிரோதிகள் அனைவரும்
அக்கினியாற்றீயும்படி ஒளிபொருந்திய புன்னகைசெய்தருளின பகல

சனிப்பிரதோஷமகிமை

௯௯

சிவனையேயன்றி, விஷ்ணு பிரமன் முதலாகிய தேவர்களை வணங்கி வீரும்பிப் பூசைசெய்கின்றவர்கள் நாகத்தில் விழுவார்கள். ஏ - று. (௧)

சொன்னகாலையிசனைவழிபிந்துயோர்
மன்னுமாக்கடலுமித்தபார்முழுவதும்வணங்கா
முன்னுபோகங்கள்யாவையுமுறையினிற்றுய்த்துப்
பின்னர்வீற்றினிதிருப்பாற்பேரின்பவிட்டின.

(இ - புரை.) மேற்சொல்லிய பிரதோஷகாலத்தில் பரமசிவனைப் பூசை செய்கின்ற பரிசுத்தர்கள் நிலபெற்ற பெரிய கடல்குழந்த உலகத்தவர்க ளெல்லோரும் வணங்கும்படி (அரசர்களாய்ப்பிறந்து,) வீரும்பிய போகங்களை யெல்லாம் கிரமமாக அனுபவித்துப் பின்பு மோகவிட்டில் இனிதாக வீற்றி ருப்பார்கள். ஏ - று. (௨)

அனையகாலையினருச்சனைபுரிந்துவிட்டைந்தார்
எனையரென்றுநீர்வினவதிரேலலிதிசைக்கேன்
வினையவென்றியான்விதற்பதேசாதிபனழிலாற்
றனையொவ்வாதவேள்காழுமுஞ்சத்தியாதனே.

(இ - புரை.) அத்தன்மையுள்ள பிரதோஷகாலத்தில் பரமசிவனை அருச் சித்த மோகமுடைந்தவர்கள் யாவரென்று நீங்கள் வினவுவீராகில், அதைச் சொல்லுகிறேன் கேட்பீராக; போர்த்தொழிலில் வெற்றியை யுடையவனும் விதற்ப தேசாதிபதியும் மன்மதனும் ஒவ்வாத (சவுந்தரியமுள்ளவனுமான) சத் தியாதனனென்னும் பெயருள்ள ஒரு அரசன். ஏ - று. காமமுறு மென்பது விகாரவகையான் காமுறுமென நின்றது- காமம் உறும் எனப் பிரித்துக் கொள்க. (௩)

அறிவினீதியின்வாய்மையினமைச்சினினைழகிற்
பிறிதில்கல்வியிற்பெருமையிலிருநிதிப்பெருக்கிற்
செறியுமுதாணுடைமையின்விதத்திற்றிறல்வேல்
எரியஆற்றஞ்சாக்கடற்படையுடமையினிசையின்.

(இ - புரை.) அறிவினனும் நீதியினனும் சத்தியத்தினனும் ஆலோசனை யினனும் அழகினனும் ஒப்பு வேறில்லாத கல்வியினனும் பெருமையினனும் பெருங் மிகுதியினனும் அழியாமல் பழமையாகிய நால்கதை யாண்டுகள யுடைமையினனும் வீரத்தினனும், வெற்றிபெருந்திய வேலாயுதத்தைப் பகை வர்கள் தங்கள்மேலெறிய அதனால் காயத்துக்குப் பயப்படாத சமுத்திரம் போன்ற தேசனை யுடைமையினனும் புகழினனும். ஏ - று நால்கதை அண்ணாள்வன - மதில்கள் ஆகழான் மலையான் காடான். (௪)

மற்றுமின்னதருமிறைகாட்டியின்மலிவிற்
கொற்றவேந்தரினவனியினிகரிலாக்ருரில்
பற்றலார்களவந்தடிதொழநானிலம்பரித்தாங்
குற்றநாளினிலவன்பகையாபியவுரவோர்.

(இ - புரை.) முன்சொன்னவைகளும்மல்லாமல் இவைகள்போல இன்
னமும் விசேஷ ருணங்களைமந்த அரசுக்குரிய பெருமையின் மிகுதியி
னால் செயம்பெற்றிருக்கும் வேந்தர்களுக்குள் இந்த வலகத்தில் ஒப்பில்வாத
வனும் விளங்கும் இவ்வரசன், பகைமன்னர் வந்து தன்பாதத்தை வணங்கும்
படித் தன்சேசத்தை யாண்டுகொண்டிருக்குநாளில், அவனுடைய பகைவர்க
ளாகிய பலமுன்ன வேந்தர்கள். ஏ - மு. (எ)

விண்டலம்புகழ்சா துவதேசத்தினவேந்தர்
கொண்டலன்ன துன்மருடணன்முதலியோர்குழாங்கொண்
டெண்டிசாமுகந்தூளியின்மறைந்நிடவெழுந்து
மண்டுதானையாற்சத்தியாதனன்பதிவளைத்தார்.

(இ - புரை.) தேவலோகத்தாரும் புகழ்த்தக்க பெருமையுள்ள சாலுவ
தேசத் தரசர்களாகிய மேகத்தையொத்த துன்மருஷணன் முதலானவர்கள்
கூட்டமாகச் சேர்ந்து, அவ்ந்திக்குகளும் தூளியினால் மறையும்படி எதிர்
சென்று நெருங்கிய நால்வகைச் சேனைகளால் சத்தியாதனனுடைய நகரத்தை
வளைந்துகொண்டார்கள். ஏ - மு. (அ)

முகையடைந்துதாரமதுமழைபிழிற்றிடமுல்லை
நகைமடந்தையர்முலைபொருநலந்திகழ்மாற்பன்
பகைஞர்வந்துதன்பதிவளைந்தனொன்பகரு
மிகையடைந்தசொற்கேட்டலுநக்கிவைவிளம்பும்.

(இ - புரை.) அரும்புகள் முருக்கவீழ்ந்துதேன்மழை பொழியும்படியாக,
முல்லையும்புகளை யொத்த தந்தபந்திகளுடைய மாதர்தனங்கள் பொருந்தத்
தக்க பூமலைபணிந்திருக்கும் அழகமைந்த மார்பையுடைய சத்தியாதனமகா
ராஜன், பகைவர்கள்வந்து தன்னகரத்தை வளைந்துகொண்டார்களென்கிறகுற்
றம்பொருந்திய சொல்லிக் கேட்டமாத்நிரத்தில் நகைத்துக்கொண்டு இந்த
வார்த்தைகளைச் சொன்னான். ஏ - மு. மிகையடைந்தசொல் என்றமையால்
இதுவரையும் கேளாதசொல் என்பதும் பொருள். நகுதல் - மிரித்தல், (க)

மன்றறங்கியமாலேவெற்றானைமாற்றரசர்
வென்றியம்புயத்தருக்குமென்றடம்புயன்றிறும்

இன்றுகாண்குவன்கடற்படைபெழுக்கெனவியம்பித்
துன்றுதாரவனேநின்ன்கடர்மணிநெடுந்தேர்.

(இ - புரை.) வாசனைதங்கிய மாஸையணிந்த வேலாயுதத்தை யுடைய பகைமன்னவர் வெற்றிபொருந்திய அழகிய புஜவீரப்பையும் என்னுடைய பெரிய புஜபலத்தையும் இன்றறிகிறேனென்று, சமுத்திரம்போன்ற சேலை களைப் புறப்படச்சொல்லி நெருங்கிய பூமாஸையணிந்த அவ்வரசன் பிரகாசியா நின்ற தனது பெரிய தேரிலேறினான். எ - ம. (80)

இருதர்தம்பெருஞ்சேனையுமேற்றெதிரிகலிப்
பொருகளந்தனின்விளைந்தபோரமலையிற்றழுங்கிக்
கருவழிநதுருமுதிர்ந்தனகார்க்குலமென்றாற்
பரவைமாநிலம்பெருவருந்தன்மைபுர்பகர்வார்.

(இ - புரை.) (சத்தியாதனராசன் போர்க்களத்திற் சென்றவுடன்) இரு வர்சேனையும் எதிர்த்துப் பகைகொண்டு யுத்தஞ்செய்யும் போர்க்களத்தில் உண்டாகிய பெரிய ஒசையினால், மேகங்களும் பயந்து கருவழிந்து இடிசுளக் கக்கினவென்றால், சமுத்திரம்வளைந்த ஆவ்வுலகத்தார் பயமுற்றதன்மையினைத் தெரிந்து சொல்லுகின்றவர்கள் யாவர். (ஒருவருமில்லை.) எ - ம. அமலை- சத்தம். (81)

நினைமெடும்படைதாக்கலினெடுங்குடர்சரிந்து
மணறலிந்ததார்சிரம்புயமனிகரந்துணிந்து
பிணம்விழுந்தவக்களவயிற்றுணங்கைப்பேயுடனக்
கணமெழுந்துநின்றாடினவெண்ணிலாக்கவந்தம்.

(இ - புரை.) பகைவர் நிணங்கள் பொருந்திய பெரிய ஆயுதங்கள் படு கிறதினால் நெடியகுடர்கள் சரிந்து, வாசனைதங்கிய மாஸையணிந்திருக்கும் செ லைகளும் புஜங்களும் அழகியகைகளும் அறுபட்டு, பிணங்கள் விழுந்த அந் தப் போர்க்களத்திற் கைகோத்துக்கொண்டாடுகின்ற பேய்களுடன் அப்பொ முதே அளவில்லாத கவந்தங்களும் எழுந்து நின்றாடின. எ - ம. கவந்தம்-சிர மந்தவுடல். (82)

விளையமெண்ணுமமந்திரத்தலைவரும்விரைத்தார்
புனைந்திண்புயச்சேனைக்காவலரும்விண்புகுந்தார்
இனிப்புகுசலிற்றுமருடணன்கொலுவிந்தான்
கூடியும்வார்கழற்சததியாதனனெனுமறவோன்.

(இ - புரை.) இப்படியாக நடக்கும்போர்க்களத்தில்) குழ்ச்சிமிக்க மந்திரிகளும், வாசனைவுள்ள வெற்றிமாயையணியும் புசங்கனையுடைய சேனாதிபதிகளும், இறந்துவிடசொர்க்கஞ் சேர்ந்தார்கள். அத்தன்மையுள்ள யுத்தத்தில் நீண்ட வீரகண்டையணிந்திருக்கும் சத்தியாதனனென்னும் அரசன் தன்மருஷணனும் கொல்லப்பட்டிழந்தான். எ - று. (கக)

கே. று.

வென்றவேந்தர்தம்மணியைவிளித்துமாய்ந்தோன்வியன்பதியை இன்றுகொண்டுகட்டுண்டுமினென்னும்வெஞ்சொற்பொருள்போலக் கன்றுகிந்தைக்கதிரவனுங்காயுங்கதிரையறசுருக்கிக் குன்றினின்றும் தோடுங்குடபாற்கடலிற்குப்புற்றான்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு செயம்பெற்ற அரசர்கள் தம்முடைய சேனைகளை அழைத்து, இறந்துபோன சத்தியாதனனுடைய பெரியநகரத்தைக் கொள்ளை கொள்ளுங்கள் என்றுசொல்லியதுகேட்டுச் சகிக்காதமனத்தன்போலச் சூரியன்காய்கின்ற தன்னுடைய கிரணங்கள் முழுவதஞ் சுருக்கிக்கொண்டு, உதயகிரியினின்று தேருடன் மேற்குச் சமுத்திரத்திற் குதித்துவிட்டான் - எ - று. சூரியதேவன் மேற்குச்சமுத்திரத்தில் குதித்தானென்றதாற் பகற்பொழுது போயிற்றென்பது நாற்பரியம். (கச)

கங்குல்வந்துபுகுமளவிற்கருதார்சேனைபதிபுருத
மங்குபோர்ச்சத்தியாதனன்மனைவிசதியாமடநல்லாள்
அங்கைகொண்டுவயிற்றெற்றியந்தோவினைபெண்ணவாற்றிப்
பொங்குமிருளிற்றியளாய்க்கார்துகுடபாற்போயினான்.

(இ - புரை) இராக்நாலம் வந்தவனவில் நகரத்தைக் கொள்ளையிடும்படி அந்தச்சேனைகள் பிரவேசிக்க, அதையறிந்தபோரில் இறந்துபோனசத்தியாதனன் மனைவியாகிய சதியென்னும் பெயருள்ள மாதானவன், இரண்டுகைகளிலாவுந்தன் வயிற்றிலெற்றிகொண்டு, அந்தோ ! பாவியானெனன்றழுது, அந்த இராப்பொழுதில் துணையின்றி தனியளாய் யாருமறியாதபடி மேற்குத்திசைநோக்கிப் போய்விட்டான்' எ-று. (கரு)

துன்பத்துணையெயன்றிமற்றோர் துணையொன்றயலிற்காணுதான்
அன்பிற்சேவற்றுணையிழந்தவன்றிற்படைபோலமுதிரங்கி
வன்பிற்செல்லுங்கருமுதிரந்தவருத்தமுறலானடைமாய்ப்து
முன்புற்றறியாநடுங்கானவாவிக்கரையைமுடுகினான்.

(இ - புரை.) மேற்குத்திசை நோக்கிப்போனவன் தன்பமாகிய துணையெல்லது வேரேருவனாத துணையாக அயலிற்காணாதவனாய், அன்பினை

சனிப்பிரதோஷமகிமை.

சனி

புடைய ஆணவ்நிலைப்பிரிந்த பெட்டையென்பில் அழுவதென அழுதின்கி,
கடக்கமாட்டாமல் நடந்துபோகவும், கருப்பமுதிர்ந்த கருத்தத்தை யடைகதி
னில் கடைதன்னாடினவளாய் ஒருக்காலஞ் சென்றுகண்டறிடாத பெரியகாட்டி
விரும்பும் ஒருதடாகத்தின் கரையிற்சேர்ந்தாள். எ - மு. (கக)

சேறு.

நல்லினை தனக்குமாறுந்தீவினைநனுகுமாறு
மொல்லையினுறுவதென்னுணர்நுமென்றறிவிப்பாள்போற்
பல்லியந் துவைக்கமுன்றில்விழாக்களிபகலிற்றுய்த்தா
ளல்லினிற்றமியளா கியணக்குறைவனத்தளானான்.

(இ - புரை.) நல்லினைப் பயன் நீக்கு முறைமையும் தீவினைப் பயன் சேரு
முறைமையும் விரைவாகப் பொருந்துவதை யென்னால் அறிந்துகொள்ளுங்க
னென்று தெரிவிக்கின்றவன்போல், பல்வாத்தியங்கள் சத்திக்கும்படித் தன்
அந்தப்புரத்தினிடத்தில் நடக்கும் சிறப்புக்களைக்கண்டு பகற்பொழுதில் சந்தோ
ஷத்தை யனுபவித்தவன் இவ்விராப்பொழுதில் தனிமையானவளாய் வனதேவ
தைகள் வாசஞ்செய்யத்தக்க காட்டிவிரும்பவளானான். எ - மு. அணங்கு தெய்
வும், ஈங்குவன தெய்வம். (கங)

எற்றியவருத்தத்தா லுமெழுச்சியினடையினு
முற்றியகருப்பமேன்மேல்வேதனைமுதிர்ந்துகாட்டப்
பெற்றனளென்பமன்னோபெரும்பகையிழைத்துச்செற்ற
கொற்றவர்க்கிடத்துடிப்பக்குமரனைக்கொலைவேற்கண்ணான்.

(இ - புரை) பகைவரைக் கொலைசெய்யத்தக்க வேல்போன்ற கண்களை
புடைய அந்தராசஸ்திரீயானவன் தனியாகக் காட்டிப்போனவுடன் புருஷ
னிறந்தபோது மோதிவருந்திய வருத்தத்தினாலும், வழிவடந்த வருத்தத்தி
னாலும், முதிர்ந்த கருப்பமானது அந் வேதனையைக்காட்ட, பகைகொண்டு
போர்செய்தவென்ற அரசர்களுக்கு இடத்தோளும் இடக்கண்ணும்துடிக்கும்
படி ஒருபுத்திரனைப்பெற்றான். எ - மு. இடத்தோளும் இடக்கண்ணுத் துடிப்
பது இன்னுணைக்காட்டு மோர்குறியாம். (கச)

அருநெறிநீந்தலா னுமரசனைத்தணத்தலா னுந்
திருமகன்றன்னையின்றவேதனைத்தியக்கத்தா னுந்
ஒருமகனாண் ணுநீர்வேட்டோடையினிறக்கலோடுங்
கருகிறக்கொடியசிறக்கராமுயிர்கமர்ந்ததன்றே.

(இ - புரை.) அருமையான குழியைக்கூடத் தவிர்த்தாலும், தன்னை
குடிய அரசனை யிறக்கதினாலும், சிறந்த புத்திரனை யின்ற உபத்திரவத்திற்

தமிழ்

பிரமோத்தமசூத்திரம்.

மயக்கத்தினாலும், ஒப்பற்ற அந்த ஈசன்நிரியானவன் நீருண்ணியும்பீ ஒரு
நீரோடையி லிறங்கினமாத் திரத்தில் கரியநிறமுள்ள கொடிதாடிய கோபக்
கொண்ட முதலையானது அவளுயிற் ற வங்கிக்கொண்டது. எ - று. ஏகாசம்
அகை. (கக)

உதிரமுநிணமுமுண்டகாற்முனையுழையிற்போக
அதிர்கடலவனியாளவவதரித்தாணைக்காண்பான்
கதிரவன்றாணைபோலக்கதுமெனக்கடலின்வந்தான்
மதலையைப்புரப்பாரின் றிவாய்திறந்தரற்றுங்காலை.

(இ - புரை.) அவளுடைய உதிரத்தையும் மாமிசத்தையுமுண்ட முதலையானது
சேற்றினிடத்திற் போக; ஒலிக்காநின்ற சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இவ்வுல
கத்தையான்வதற்காகப் பிறந்த புத்திரனைக்காண அவன் பிதாவந்ததுபோலச்
சூரியன் கடலினிடத்தி லுதயஞ்செய்தான், அந்தச்சூழ்ந்தையை ஆதரிப்பவர்க
ளில்லாமல் வாய்திறந்தமுன்போது. எ - று. (உ௦)

கடையினுள் கைமையுற்றாள் பார்ப்பனியவறுமைபூண்டா
ளமைவுறுகாதற்றன்சேயாண்டொன்றுபுக்கா ன்றன்னைச்
சுமையென்மருங்குனின் றுதுவண்டிடக்கையிற்றாங்கி
யுமையெனும்பெயரினாள்வீவோடையின் றீரமுற்றாள்.

(இ - புரை) பொறுமையினையுடையவளும், கைம்பெண் தன்மையடைந்த
வளும், தரித்திரமுன்னவளும், உமையெனும் பெயரையுடையவளுமாகிய ஒரு
பிராமணஸ்திரியானவள், ஆகை பொருந்திய ஒருவருஷத்துக் குழந்தையாகிய
தன்புத்திரனை ஒரு பருவைச் சுமப்பதுபோலாக இடையானது துவளும்படிச்
கையிலேத்திக்கொண்டு அந்தத்தடாகத்தின் கரையிற்சேர்ந்தான். எ - று. (உ௧)

தாயிழந்தாருயின் றித்தரையினிற்செடந்துசெய்ய
வாய்திறந்தரற்றுனின் மதலையையுற்றுநோக்கிக்
காய்கதிர்க்கடவுள்விம்பங்கடலினின்று தித்ததேபோ
லேயுமிச்சேயையீன்றாள்பாவளோடுவன்றுதேர்வாள்.

(இ - புரை.) தாயையிழந்த வேடுகுருவரு மில்லாமல் மண்ணிற் செடந்து
செந்த வாயைத்திறந்து அழுதிறகுழந்தையின் சம்பத்திற் போய்ப்பார்த்துச் சூரி
யதேவன் சமுத்திரத்தினின்றும் உதயமானதுபோலவழிதென்பொருந்திய இந்தச்
குழந்தையைப் பெற்றவள் எவனோடுவந்து யோசிய்பாள். எ - று. (உ௨)

அசுரிக் குமாளுவந்தணன்வநையகை
விருநிலத்திலகோபன் றியாவீரோபெறுத்தற்பாள்

நிலாவளைபுனீற்றினான் மந்தியாடைபாய் நின்றான்மைந்தன்
புரிகொடிநாபியின்னு வறுத்திலாள் புகுந்ததென்னோ.

(இ - புரை.) (இத்தப்பிள்ளை) இராசகுமாரனாகவேண்டும், அல்லது பிரா
மணப் பிள்ளையாகவேண்டும், பெரிய இந்தவுலகத்தில் மேற்சொல்லிய வருண
த்தால்லாமல் இப்படிக்கொத்த அழகுள்ள பிள்ளையை மற்ற எவர்கள் பெருந்
தன்மையை யுடையவர்கள்; இதைப்பெற்றவன் எவ்விடத்திலிருக்கின்றானோ?
இந்தக்குழந்தையின் கட்டுப்பட்டிருக்கும் கொப்பூழ்க்கொடியை இன்னமும்
அறுக்காதவளா யிருந்தானே மத்தியில் என்னைசம்பவித்ததோ? ஏ-று. (உஉ)

என்னிளங் குழிவிக்கின்றோ னிளவலாயின்பா லூட்டி
மன்னியகாதல்கூர் வளர்ப்பனோ வென்னவெண்ணு
மன்னியவருணத்தானே லந்தணர்க்காதே யென்னுந்
தன்னிளங்குமரனோடு தராபதி மகவைப்பார்க்கும்.

(இ-புரை) என்னுடைய இளங்குழந்தைக்கு இவன் தம்பியாக இனியபா
லூட்டி நிலையான ஆசையிருதியாகும்படி வளர்ப்பேனாவென்று எண்ணுவா
ன்: மேற்சொல்லிய இரண்டு வருணமூலில்லாமல் அன்னியருலத்துப் பிள்ளை
யானால் இவ்வெண்ணம் நமது குலத்துக்குத் தகாதே யென்றெண்ணுவான்;
தன்னுடைய புத்திரனோடு இராசகுமாரனைப் பார்ப்பான். ஏ-று. (உச)

இத்திரமையமெய்தி யிடைந்திவணிறகும் வேளை
சத்திரங்கரகங்கொண்டோர் தவமுனி யோடைசார்ந்து
புத்திரசோகமுற்றுப் பொன்னனா ணின்றவாறு
முத்தமக்குமரன்வந்த வரவையுமுளத்தினோர்தான்.

(இ - புரை.) இப்படியாகச் சந்தேகத்தைப்பொருத்தி யிவளிடைந்து
கிற்கும்போது, ஒருகையிற் குடையும் மற்றொருகையிற் கமண்டலமுமுடைய
வராய் ஒருருஷியானவர் அந்தமலினிடத்தில்வந்து, புத்திரசோகத்தையடை
ந்த இலக்குமிபோன்ற அழகுள்ள அந்த பிராமணஸ்திரீயானவள் கிற்கும் தன்
மையையும் கன்மையுள்ள இராசகுமாரன் பிறந்தவகையையும் தமதுமனதில்
ஞானதிருஷ்டியினால் அறிந்தார் ஏ-று. (உஊ)

வேறு.

ஐயமெய்திவந்தணமா துகே
மெய்வோரையிற்றோன்றியதோன்றலை
மைபலின்றிமருவிவளர்த்திடி
துன்புமுன்கன்ருகமுமுலகுமே

(இ - புரை.) சந்தேகப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் பிராமணமாதே! கேட்ப
யாக. சுபவோரையிற் பிறந்த இந்தராசபுத்திரனைச் சந்தேகமில்லாமல் விரும்ப
நீவளர்த்தால், உங்கள் குலமும் இந்த வலகமும் உய்தலடையும். எ-று. (௨௩)

என்னமாமுனிகூறலுமேந்திழை
மன்னுமாரிதிபோலுமகவுட
னின்னறீரெவெடுத்துக்கொண்டேகிஞள்
மன்னர்மன்னன்மகனைமற்றென்பவே.

(இ-புரை.) இப்படியாக அந்தமுனிவர்சொல்லலும், அதைக்கேட்ட பிர
மணஸ்திரியானவள், நிலையானபெரிய நிதியொத்த தன்பின்னையுடன் சத்திய
தன்ன புத்திரனைத் துன்பந்தீரும்படி யெடுத்துக்கொண்டு போனாள். எ - று

மற்று என்ப அசைகள்.

(௨௪)

போதலுற்றபுரிசுழற்பார்ப்பனி
மாகமுட்டியமாளிகைவான்றலை
மேகமுற்றுவிழைவுடன் கண்படு
மேகசக்கரமாநகரெய்தினாள்

(இ-புரை.) இராசகுமாரனை யெடுத்துக்கொண்டு செல்கின்ற கடைகுடை
ந்த அளகத்தையுடைய பிராமணஸ்திரியானவள், ஆகாயத்தையளாவிய மர
கைகளின் பெரியசிகரங்களில் மேகங்கள்வந்து சந்தோஷத்துட னித்திரைநெ
ய்யும்படியான ஏகசக்கரமென்னும் பெயரையுடைய நகரத்திற்போனாள். எ-று.

“தாதுவராதகோதை” எனத் திருவிளையாடற்புராணத்துள் அமங்கல
க்ரு ஆண்டிருப்பதுபோல, ஈண்டும் புரிசுழல் என ஆண்டது வாளா பெயர
கக் கொண்டதெனக்கொள்க. (௨௫)

ஈண்டுநல்குரவாற்பலியேற்றுண்டு
மாண்டசெல்வமகவிருவோரையும்
ஆண்டுநன்கிறப்பால்வளர்த்தாக்கினாள்
பூண்டவேதமுந்நாலும்புனைவித்தே.

(இ - புரை.) ஏகசக்கர புரத்துக்குப்போன அந்தப்பிராமணஸ்திரியானவ
ள் பொருத்திய வதுமையினால் அக்ககரத்தில் பிணை யெடுத்துண்டு, மாட்டுமைய
பொருத்திய செல்வம் அடையத்தக்க இரண்டு பிள்ளைகளையும் மிகுத்த நிற
புடன் வளர்த்து, உபநயன கல்யாணஞ்செய்தீது விதிவிலக்குகளைச் சொ
துத்தன்மையுள்ள வேதமுமோதுவித்தா. எ - று. (௨௬)

மக்களோரிருவோருமறையவர்
புக்கிரோறுஞ்சென்றேற்றிடும்போனகர்
தக்கதாயுடனுண்டெதர்மறை
பொக்கவேதியர்தம்மொடுமோதினார்.

(இ - புரை.) அந்தப்பின்னாக னிருவர்களும் பிராமணர்கள் வீடுகள் நோ
ஞ்சென்று, பிணையெடுத்துக்கொண்டு வருகிற அன்னத்தைக் கற்புள்ள தா
ந்தாங்களுமுண்டு, நான்குவேதங்களையும் ஒருங்கேபிராமணப்பின்னாகளுடன்
புத்தியனஞ் செய்துவந்தார்கள். (௩௦)

அரியவேதமுங்கமும்விற்படைக்
குரியகல்விமுதலவுலகினின்
விரியுமெண்ணெண்கலையின்விகற்புந்
கரியமா லும்பின்னேனுமெனக்கற்றார்.

(இ - புரை.) அருமையாகிய வேதங்களும் ஆறங்கங்களும் வில்லாதி
ன ஆயுதப்பயிற்சிக்குரிய கல்வியும், இவைமுதலாக உலகத்திற்பரந்த அறுப
தநான்கு கலைகளின் விகற்பங்களும், இராம லட்சுமணர்கள் போலக் கற்றார்
எ. டி. து.

வேதங்கமாவன;—மந்திரம் வியாகரணம் நிகண்டு சந்தோபிதம் நிருத்
ம் சோதிடம் என்பவைகளாம் அறுபத்துநான்கு கலைகளாவன;—அக்ஷரலக்ஷ
ணம் விதிதம் கணிதம் புராணம் வேதம் வியாகரணம் நீதிசாஸ்திரம் சோதிட
சாஸ்திரம் தருமசாஸ்திரம் யோகசாஸ்திரம் மந்திரசாஸ்திரம் சகுனசாஸ்திரம்
நற்பசாஸ்திரம் கனகபரிணை இரதபரிணை கஜபரிணை அசுவபரிணை வைத்
த்யசாஸ்திரம் உருவசாஸ்திரம் இதியாசம் காவியம் அலங்காரம் மதுரபாட
ணம் நாடகம் நிருத்தம் சத்தப்பிராமம் வீணை புள்ளாங்குழல் மிருதங்கம் தாளம்
ஸ்வரபரிணை இரத்திபரிணை பூமிபரிணை சங்கிராமவிலக்கணம் மல்ல
த்தம் ஆக்ருஷணம் உச்சாடணம் வித்தவேஷணம் மதனகாத்திரம் மோக
ணம் வசிகரணம் இரசவாதம் காந்தருவவாதம் பைபிலவாதம் கவுத்துகவாதம்
நாதுவாதம் காருடம் கஷ்டம் முஷ்டி ஆகாயப்பிரவேசம் ஆகாயகமணம் பரகா
யப்பிரவேசம் அதிரிசியம் இந்திரசாலம் மகேந்திரசாலம் அக்ஷினிஸ்தம் சல
ஸ்தம்பம் வாயுஸ்தம்பம் திடஸ்தம்பம் வாக்குஸ்தம்பம் சுக்கிலஸ்தம்பம் கன்சீ
ஸ்தம்பம் கட்கஸ்தம்பம் அவஸ்தைப்பிரயோகம் என்பவைகளாம். (௩௧)

வே. து.

இவ்வாறுமைந்தர் வளர்கின்றகாலையிலேயேமென்னையுமைபோய்
மைவாரணத்தினுரியாளர்கோ பில்வழிபாடுசெய்துவருநாட்

சைவாகமத்தினெறி நன்முணர்ந்தசாண்டில்லியனென்றுமுனிவன்
செவ்வாய்மலர்ந்துவுமையோடுவந்துதெருளதெருட்டல்புரிவான்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு அந்த இரண்டு புத்திரர்களும் வளர்கின்றகாலத்
தில், இவர்களுடன் நாயாகிய உமையென்பவன் கறுத்தயானத்தோல் போர்
த்த பரமசிவனுடைய ஆலயத்திற்குப்போய் வந்தனை வழிபாடுசெய்து வருகிற
நாளில், ஒருநாள் சைவாகமங்களைப் பழுதறவுணர்ந்த சாண்டில்லிய ரென்
கிற ஒருமுனிவர் மகிழ்ச்சியுடன் உமையென்பவனிடத்தில் வந்து அவளுக்குத்
தெரியும்படித் திருவாய்மலர்ந்த சொல்லுகின்றார். ஏ - மு. (௩௨)

அந்தோசிவன்றன்வினையாடல்யாவுமரியாதிதேவரநியார்
மைந்தோரிலிந்தவினையாணுனக்குமகவாகிவந்தசெயலை
நந்தாதுரைக்கமுடியாததென்றுநவிலாமுனங்கைபணியா
முந்தாவெனக்குண்மகிழத்தெரித்திறுறையாயென்மைந்தன்வாலே

(இ - புரை.) உமையென்பவளே! பரமசிவனுடைய திருவினையாடலை யெல்
ளாம் விஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்களுமறியமாட்டார்கள்; இந்தப்புத்திரர்களில்
இனையவன் உனக்குப்புத்திரனாகி வந்தசெய்கையை விவரித்துச்சொல்ல முடி
யாதென்று சொல்வதற்குமுன் அவன்வணங்கி, பெரியோரே! பிணமகிழ்ச்சி
யுண்டாகும்படி இனையபுத்திரனுற்பத்தியை முறைமையாக எனக்கருளிச்செய்
யவேண்டுமென்றான். ஏ - மு. மைந்தா என்னுஞ்சொல் ஈண்டு மைந்தோ
ரென நின்றது. வந்தோரில் என்றும் பாடம். (௩௩)

வேறு.

என்னுமுமைகுக்மா முனிவனிசைத்தானிந்தமாழதலை
தன்னையின்றதாதைபெயர்சத்தியாதனனாந்தார்வேந்தன்
மன்னர்மன்னன்வைதர்ப்பராடனம்போர்மருவலாரற்
கன்னியமரினுயிரிமுந்தான்மனைவிசதியுங்கானனாடந்தாள்.

(இ - புரை.) இனையபுத்திரன் உற்பத்தியைச் சொல்லவேண்டுமென்று கே
ட்ட உமையென்பவளுக்குப் பெருமைபொருந்திய முனிவர் சொல்லுகின்றார்;
இத்தப்புத்திரனைப்பெற்ற தகப்பன்பெயர் சத்தியாதனனென்பார்கள். (அவன்
என்னவருணத்தா நென்றால் மாணவனாகித்திருக்கும் அரணாகிய கடத்திரிய
வருணத்தான்;) அரசர்களெல்லார்க்கும் அரசனாயிருப்பவன், வைதர்ப்பதேசத்
தையுடையவன், இத்தன்மையானவன் வலிப்போர்செய்கின்ற பகைவரால்
ஆழிவித்தலாத புத்தகததில் உயிர்விட்குறத்தான்; அதையறிந்த அவன்மனைவி
யாகிய சதிபென்பவன் பகைவர்க்கு அஞ்சித் தனக்கப்பிணக் காத்துக்கொள்ளும்
படிக்காட்டித்தேய்விட்டாள். ஏ - மு. (௩௪)

சனிப்பிரதேசாவுமகிமை.

சனி

அடைந்தவனத்தினிம்ம்கனவயரிதீனீன்றவருத்தத்தார்
குடைந்தாரீருன்பதுவேட்டுவாவியிடத்திற்குமருங்கான்
மிடைந்துவன்மீதுயிர்கவரவிந்தாள்பாலன்றனித்தமுதா
னுடைந்தருவ்கேட்டுன்மகவாபெடுந்துவளர்த்தாயெனவுரைத்தான்.

(இ - புரை.) அப்படியாகச் சென்றவனத்திற் சதியென்பவன் இந்தப் புத்திரனைப் யரிதாகப்பெற்றவருத்தத்தினால், சரீரத்தைச் சுத்தி செய்து கொண்டு கீருண்ணவேண்டுமென்கிற விருப்பமுற்று ஒரு தடாகத்தினிடத்தில் போனபோது, அதிலிருந்த ஒரு முதலையானது விழுங்க உயிரிழந்தான்; பிறந்த புத்திரன் யாரும் ஆதரவில்லாமற் றனியாயழுது கொண்டிருந்தான், கீ அவனும் குரலுக்கேடெடுப் போயெடுத்துவந்து உண்புத்திரனாக வளர்த்தா யென்று சொல்லியருளினார் எ - று வன்மீன் - முதலை (உரு)

கேட்டவுமையுறும்பூதுகிளரலிந்தமகவீன்றோன்
வாட்டமிலனுயரசாட்சிவருமபோகத்தைதுகர்போதிற
ரோட்டுமமருளவனவியொன்னார்தொலைந்ததொலைந்ததுவும்
காட்டினடைந்துமிவனன்னைகராவாலிறந்ககாரணமும்.

(இ - புரை.) தன் இளைய புத்திரன் உற்பத்தியைச் சாண்டில்லிய முனிவர் சொல்லக்கேட்ட உமையென்னும் பிராமண ஸ்திரீயானவன் மிகுந்த ஆச்சரியமடைந்து, (அந்த முனிவரைப்பார்த்துப் பின்னுங் கேட்கின்றான்; ஐயோ!) இந்தப்புத்திரனைப்பெற்ற வரசன் மனவாட்ட மில்லாதவனும் அரசாட்சியினால் வருகிற போகங்களை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கும்காலத்தில், கூட்டமாகக் கூடிய போர்க்களத்தில் பகைவர்கள் யுத்தஞ் செய்து கொல்ல அவனுயிரிழந்த காரணமும், இந்தப்புத்திரனுக்குத் தாயானவன் நம்முடைய கணவன் இல்லாத நகரத்திலிருந்தாலு் ஏதாவது அபாயம் நேரிடுமென்று காட்டிற்சென்று முதலையினால் உயிரிழந்த காரணமும், எ - று (உரு)

இந்தமகவுமரசரிமையெய்துங்காலமென்றெனவு
மந்தமறையின்சேய்வறுமையகன்றுவாழ்வதென்றெனவு
முந்தைவைகன்மறைமுனிவன்மொழிபாற்றெளிந்துவளர்த்தேற்குச்
சிந்தைமகிழவருந்தவனைசெப்புக்கென்றுள்செப்புவான்.

(இ - ன்.) இந்தக் குழந்தை எக்காலத்தில் அரசரிமை எய்துவானென்றும், இப்பிராமணச்சிறுவன் வறுமையினின்ற எப்போது விலகுவானென்றும், நான் முன் காட்டிற் சென்றபோது ஒரு முனிவரைக் கேட்டுத்தெளித்தீர், வளர்த்தவந்தான். இவ்வரலாறுடைய எனக்கு, மேற்கூறிய காரணங்களை மெய்யியலேன்மென்ற விண்ணப்பித்துக்கொள்ள; சாண்டில்லியமுனிவர் கருதுவ

கக0

பிரமோத்தரகாண்டம்.

ராயினார். ஏ - று. மேற்செய்யுளிற் கூறிய ஆரணமும் என்பது இங்கு விசம்பு
கென்றும் என்பதைக்கொண்டு முடிந்தது. (உ.எ)

காளைபிவன்றன்றாதுமுனங்கழிந்தபவத்திற்கைதவர்கோன்
பாளைவிநிந் துமணங்கமழுமதராபுரிக்குப்பார்த்திபனய்
வாளைமுனிந் துகடைசிவந்தவரிக்கண்மடவார்மாரனென்
தாளைவணங்கார்முடிவணங்கத்தருமச்செக்கோற்செலுத்தினான்.

(இ - புரை.) உமையே நீகேட்ட இரண்டு காரணமுஞ் சொல்லுகிறேன்
கேட்பாயாக. இந்த இளையபுத்திரனுடைய பிதாவானவன் முற்பிறப்பில் பாண்
டியராசன்; பாளைகன் விரிந்து வாசனை வீசும்படியான வளப்பத்தையுடையது
தராபுரிக்கு அரசனாகியும், வாளாயுதத்தைக் கோபித்துக் கடைசிவந்து செவ்வரி
பரந்த கண்களையுடைய மாதர்களுக்கு மன்மதன்போல அழகுள்ளவனாகியும்,
தன் தாளைவணங்கார்களான பகைவர்களும் தங்கள் முடியினால் தன்பாதத்தை
வணங்கத்தக்கதாகத் தருமநெறியில் வருவாமல் செக்கோற் செலுத்திக் கொண்
டிருந்தான். ஏ - று. கைதவர் - பாண்டியர். (உ.அ)

ஈசனெண்ணெண்ணினையாட்டுமிபற்றினோனங்கயற்கண்ணி
கேசன்குரண்டிபூண்டிசிவநேசநிசியின்முகந்தோறும்
வாசவன்போல்வழிபட்டுவருபன்னாளினொருஞானு
பேசுபதின்முன்றூர் தினம்வந்தெதிர்ந்ததற்றைப்பிரதோடத்தின்.

(இ - புரை.) ஈசவரனும் அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடல் செய்தருளி
னவரும் அங்கயற் கண்ணியார் மணவாளருமாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளுக்கு
நேசனாகி அடிமையுண்டு, பாமசிவன் விருப்பமுறத்தக்க பிரதோஷகாலந்தோ
றும், தேவேந்திரன் பூசைசெய்ததுபோலப் பூசைசெய்துகொண்டு வருகின்ற
பலகாட்களில் ஒருநான் திரியோதனி தினம்வந்தது, அந்தத்தினத்திரிபிரதோஷ
காலத்தில். ஏ - று. (உ.க)

ஆலவாபினரன்றன்னைபரசன்வழிபட்டலர்துயும்
வேலைவணவன்முதலபகைவேந்தரமர்க்குமேன்னெரன்
நேருலையோடுதுதர்வாவுவார்நீர்க்கடலினொலியெழுந்
ஞாலம்புகழூர்தமிழ்மதுரைடுங்கவரசனுருத்தெழுந்தான்.

(இ - புரை.) திருவாலவாயில் வீற்றிராநின்ற சோமசுந்தரக் கடவுளை
இத்தப்பாண்டியராசன் ஆராதனைசெய்து மலராமல் அருச்சிக்கும்போது, சோழ
ராசன் முதலாகிய பலதேசத்த மன்னவர்கள் கைகொண்டு போர்செய்ய வந்
தார்கொண்ட துதர்கள் ஒலிகொண்டுவரவும், பருவகாலத்துச் சமுத்திரவோ
சைபோல் ஒருபேரோரை யுண்டாடதால், பூலோகத்தி லுள்ளவர்கள் புகழும்

படியான தமிழினரும் மதரையிலிருப்பவர்க ளெல்லாரும் பயந்த நதி க்கும் இறையறிந்த பாண்டியராசன் கோபித்தெழுந்தான். ஏ - ம. ஒவியெழுந்த னிணையெச்சத் திரிபு. (சுரு)

வேறு.

கொன்றையங்கண்ணிக்கடவுள் பூசனையுமுடித்திலமென்பதுகுறி யான், கன்றியமனத்தன்சேனைகாவலரைக்கதுமெனவம்மின்கனென்று ன், குன்றுறழ்மணித்தேர்பண் ணுதிவலதகொணர் திரீயென் றென்றுங்கூ, றிச், சென்றனன்கொழுப்பொற்கோயில்வாய்க்கடந்துவி திவாய்ச்சேல் கின்றவேலை.

(இ - புரை.) கொன்றைப் பூமாலையணிந்த பாமசிவனுடைய பூசனையை முடித்திலோ மென்பதையும் கருதாதவனாய், கொதிப்புள்ளமனத்தான் சேனா திபதிகளைப்பார்த்து, நீங்கள் சேனைகளைக் கட்டிக்கொண்டு விவாகாக வாரும் கனென்றும், தேர்ச்சாரதியே நீமலைபோலும் தேரைப்பூட்டி கொண்டு வருவா யென்றும், சொல்லிப்புறப்பட்டுச் செழுமையுள்ள பொன்னாற் செய்யப்பட்ட தன் ஆசாரவாசல் கடந்து வீதியினிடத்திற் செல்லும்போது. ஏ - ம. (சுச)

மந்திரக்கிழவன்மாபெலவேந்தன்வரதனை பூசப்புகிறதல், சிந்தையி னெண்ணினாற்படைசூழச்சேனைகாவலரொடுஞ்சென்று, தந்திரமிரியப் பொருதுசெம்பியனைத் தருக்காப்பிணித்தனன்கொணர்ந்து, செந்தமிழ் மாரன் றிருமுனம்வீட லுஞ்செழியர்கோன்வாளினுற்றடிந்தான்.

(இ - புரை.) (இவ்வாசன் விவசூசையையும் மத்தியில் நிறுத்திவிட்டு யுத் தஞ்செய்யப்புகப்பட்டது தெரியாமல்) அவனுடைய மந்திரியானவன் வலிய அரசன் விவசூசைசெய்துகொண்டிருப்பதை மனதில் நினைந்து, அதற்கு விச் சினம் வராதபடித் தானே நால்வகைச் சேனைகளுஞ் சூழ்ந்துவரப் படைத்தலை வர்களோடும்போய், பகைவருடைய சேனைகளெல்லாம் ஒடும்படிப் போர்செ ய்து, சோழராசனை இறுமாப்புக்கெடக் கட்டிக்கொண்டுவந்து, செவ்வியதமிழை விருத்திசெய்த பாண்டியனெதிரில்வீட வாசனைத் தன்வாளினுற் கொ ன்ருள் ஏ - ம. தந்திரம் - படை. (சுச.)

அடையலர்ச்செகுத்த செருக்கினுற்றென்னலவாயான்றிருப்பூ சை, பிடைபினிற்றணந்தேமுடித்திலமென்பதெண்ணிலெல்லியினையி னி, மடைவளஞ்சாரப்பவருந்தினுணர்தமடமையான் மறுமைபிற்போ கல், கடைசெலவருந்தா திடைபினிலென்னுர்கருவிபா தினைத்தினின் மடித்தாள்.

(இ - புரை.) பகைவரைக்கொன்ற இறமாப்பினால் பாண்டி ஞானவன் திருவானவாயில் வீற்றிருக்கும் சொக்கநாதர் திருவாராதினையை மத்தியில் கீழ்க் கிறைவேற்றவில்லையே யென்பதை நினைவாமல், இராப்பொழுதில் சட்ருசியும் குறையாமல் வாய்க்கு இனிமையைத் தாத்தக்கதாக அன்னம் உண்டான் அந்த அறிவாமையினால் மறப்பிப்பினால் பூர்ணசுடனிருந்த போகல்களை அனுபவிக்காமல் அற்பகாலயுவாய் பகைவருடைய ஆயுசத்தாத் போர்க்களத்தில் இறந்தான். ஏ - ம.

(ச௩)

அன்றுமிக்குமானந்தவேல்வழுதிக்கரும்பெற்றகுமரனா யுதித்த த், தன்றிருத்தாதைசெய்கைபோற்றினுந்தரியலர்ச் செகுத்தனமென்னும், வென்றியிற்களித்துத்தாதையோடயின்று வினையென்னுமையில் கொடுமுழித்தான், மென்றுபட்டுளவாந்திமையாலின்னவறுமையாந்து யர்க்கடல்குளித்தான்.

(இ - புரை.) அந்தநாளிலு மிந்தப்புத்திரன் வேலாயுதத்தையுடைய அந்த பாண்டியனுக்குப் பெறுதற்கரிய புத்திரனாய்ப்பிறந்து, சிறப்புள்ள தந்தகப்பன் செய்கைபோலத் தானும் பகைவரைக் கொன்றோ மென்கிற வென்றியால் மமதையடைந்து, தகப்பனுடன் அன்னமருந்தித் தன் குற்றத்தைஎண்ணுகிறித்திரைசெய்து இராப்பொழுது கழித்தான். இவ்வாறு பழமையாய் வருகின்ற பாவத்தினால் இத்தன்மையுள்ள தரித்திரமாகிய துக்க சமுத்திரத்தில் முழுதினான். ஏ - ம.

(ச௪)

மற்றிவன்றாயும்ந்தவான் வழுதிமனைவியாய்வாழுமுற்பவத்தின் வெற்றிவேன்மன்னன்பன்னியராயவேறுளமடவியர்க்கெல்லாம் குற்றமேபுரிந்துதிவிடமருத்திக்கொலைபுரிபாவமேயிவனைப் பெற்றநாளந்தமுதலைவாய்ப்படுத்திப்பெய்வகையுயிர்த்தவந்ததுவே.

(இ - புரை.) இவ்வாறு துக்ககாதத்தன் அழுந்திய இவன்தாயானவ னாய் வானாயுதமேந்திய அந்தப்பாண்டியராசன் மனைவியாய் வாழ்ந்துகொண்டிருந்த முற்பிறப்பில், வெற்றி பெருந்திய வேலாயுதத்தையுடைய அவ்வாசன் மனைவியர்களாகிய மற்றுமுள்ள மாதர்களுக்கெல்லாம் குற்றங்களையே செய்து, கொடியதாகிய விஷமிட்டுக் கொலைசெய்த பாவமே இவனைப் பெற்றநாளில் அந்த முதலைவாயில் அகப்படச்செய்தித்து அவளுடைய பிராணனைக் கவர்த்து விட்டது. ஏ - ம.

(ச௫)

வேறு.

ஆதியம்பாமனைவருளிஞழியைச்
காதலின்முற்பவம்வழிபடக்கரை

சனிப்பிரதோஷமகிமை.

வேதனைவருங்கையான்மெலிந்துமிப்பவத்
தேதமோடிபெயெடுப்பரின்கொலாய்.

(இ - புரை) இனியசொல்லி யுடையவனே! ஆதியாதிய இருபைக்கடலா
கிய பரமசிவனை முற்பிறப்பில் அன்புடன் பூசைமுற்றச் செய்யாமையால் சம்ப
வித்த வேதனையைத் தருகின்ற தரித்திரத்தினால் வருந்தியும் இப்பிறப்பில் து
ன்பத்துடன் பிணையை யெடுக்கின்றார்கள். ஏ - று. (சக)

மல்கியசெல்வமும்வள னுமைந்தரும்
பல்கியகிளைஞருயபழுக்கவாமுநர்
நல்கியகீர்சனைநாளுநாடியே
யல்கலிற் பவந்தொறுமருச்சித்தேத்தினார்.

(இ - புரை.) நிறைந்தசெல்வமும் வளப்பமும் புத்திரர்களும் மிகுந்த சுதந்
த்தாரும் செழித்திருக்கும்படி வாழ்கின்றவர்கள்; மேற்சொல்லிய வைகையெ
ல்லாம் அருளிச்செய்கின்ற கயிலாசபதியை நாடோறு மனதில்தியானஞ் செய்து
குறைதலில்லாத சென்னங்கடோறும் அருச்சினை செய்து துதிசெய்யப்பெற்ற
வர்களாவார்கள். ஏ - று. (சஎ)

வேறு

மறைமங்கமுமாரிப்புராணமுஞ்
செறியுமாகமமுன்னின் றுசெப்புமாற்
பொறியினல்வினைபொக்கமெய்வீட்டின்ப
மறியநலகுமரனடியென்னவே

(இ - புரை. அந்தச் சிவபூசையின் பலனானது கீம்பொறிகளால் அனுபவி
க்கத்தக்க தீவினைகளை நீக்கி, உண்மையாகிய யோகாபூஷணப்பத்தை அறிந்து, ஆன
ந்தமடையும்படி பரமசிவனுடைய திருவடியைத் தருமென்று வேதங்களும் வே
தாங்கங்களும் குற்றமில்லாத பதினெண் புராணங்களும் பொருந்திய இருபத்
தெட்டாகமங்களும் ஒன்றுக்கொன்று மாறுபடாமல் நின்று சொல்லுகின்றன.
ஏ - று. (சஅ)

சொன்னவிப்பிரதோடத்திற்கித்துனை
மன்னுமான்மியம்பரதெனின்மாதுகள்
கன்னல்வேளையெரித்தநங்கண் ணுத
வின்னதாயாசனிமுகத்தினே

(இ - புரை.) சொல்லிய இந்தப் பிரதோஷத்துக்கு நிற்பெற்ற இவ்வாறு
முகத்துக்கும் உண்டான தென்னென்கும், அந்தணமாதே! சொல்லுகின்றேன்.

கதச்

பிரமோத்தமரண்டம்.

சேன்; கரும்புவில்லையுடைய மன்மதனை யெரித்த ஞெற்றிக் கண்ணையுடைய கம் முடைய பரமசிவன் இத்தன்மையுள்ள தாகிய பிரதோஷகாலத்தின், எ - று. இது சனி இரவு. ஈண்டு பிரதோடகாலத்தை யுணர்த்திற்று. (சுசு)

வேறு.

விண்டமளக்கும்வெள்ளிலே தண்டத்தா இதன்வியனெடுஞ்சிகரத் தெண்டிசாமுகமுமிருள் கெடவிமைக்கவெழுந்தபேராலயமன்றின் அண்டநாயகிகண்டுவந்த சூழிலரிமாணசனத்தினிதுவிற்றிருப்பக் கொண்டவினிதத்தோன்கெண்டவினுருயிற்றுடமுழாக்குடங்கையின்முழக்க.

(இ - புரை.) ஆகாயத்தை யனக்கும்படியான கயிலாசமீரியில் விசால முன் னதாய் உயர்ந்திருக்கும் சிகரத்தில. அங்ஙனத்திருக்கின்ற இருள் யகமும்படிப் பிரகாசிக்க ஒங்கிய பெரிய ஆஷயத்தின்சுடையில், பார்வதிதேவியார் நோக்கிச் சந்தோஷித்த அழகுள்ள கவகாசனத்தில் வீற்றிருக்கவும், விஷ்ணுவானவர் இடிமுழக்கமேபோலக் குடமுழா வென்னும் வாத்தியத்தை தன்னுடைய அகல் கையினால் முழக்கவும். எ-று வேதண்டம்-மலை. கொண்டவினிதத்தோனென் றது வானனுமாம். (சுசு)

தம்புருவோடுநாரதர் பாடப்புரந்தரன்சு கணிற்கூட்ட அப்புயமடநதைதோனியவனிதைபாசியேமகாயாழ்தடவ வம்பணிமுலைநிறகோடுறததமுவிமாடகமலர்க்கையான்முறுக்கி யம்பவளத்தின்வாய்மலர் திறந்துகாமகளமுதப்புட்டயா.

(இ - புரை) தம்புருநாரதர்கள் இசைபாடவும், அதைத் தேவேந்திரன் சு தியிற் கூட்டவும், திருமகளானவ ஒத்தபாடுகின்ற மகளிர்போல மகாவீணை வாசிக்கவும், சாஸ்வதி கசசணீந்த தன்னுடைய தனங்களினிடத்தில் வீணை த்தண்டு பொருத்தும்படி சார்த்திக்கொண்டு செந்தாமரை மலர்போன்ற கையி னால் முறுக்கானியைமுறுக்கி. அழகிய பவளத்தையொத்த வாயைத்திறந்து அமுதம்போல மதுரமுள்ள இசைபாடவும். எ-று. (சுசு)

அவனியையின்றுவிஞ்சுரோர்பதின்மர்க்கா தியாஞ் சதுர்முகவிரிஞ்சன் புவனிவா னுலகஞ்செவியெனியப்பொற்காத்தானத்தைசுதியிற் விவனடனத் துக்கிசையவேதாக்கத்தேவர்களானவருமேத்தத் தவனவெண்ணீற்றேருளளவில்பஸ்கோடிதபணி னுருவெடுத்தாரும்.

(இ - புரை.) இப்பூலோகத்தைச் சிருட்டித்த பத்துப் பிரமாக்களுக்கு ஆதி புள்ள சதுர்முகப் பிரமதேவன் பூலோகத்தவர்க்கும் தேவலோகத்தவர்க்கும், ச, தகன் டுசெவியெனும்படி அழகிய கைத்தாளத்தைத் தாக்கி வீரம்படிச் செவன

உடய உடனத்துக்கு இலையத்தாக்கவும், தேவர்களெல்லாரும் துதிசெய்யவும்
உன்னிய விபூதியணித்திருக்கும் பரமசிவன் அளவில்லாத பலகோடி ரூபிக
ன்போலத் திருவுருவங்கொண்டு தாண்டவஞ்செய்யா கின்றனர். எ - று. (இஉ)

ஹிண்டுமேமுதலார்தேவர்களெவரும்விதுவுறைசடிலவானவன்றன்
றண்டலினிருத்தக்காணியவேருத்தன்மையாலன்னவரெல்லா
மண்டுரூருலகமா திவஞ்சுடரைவழிபடுபூசனைதமதாய்க்
கொண்டுகின்றவப்பொன்றுநான்மறைபுகுஹமாகமங்களுங்குஹம்.

(இ - புரை.) விஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்களெல்லாரும் சந்திரனையணியும்
சடாமருடத்தையுடைய பரமசிவனு நித்யானந்த நிருத்தத்தைத் தரிசிக்கச்செ
ல்லாத் தன்மையால், அவர்களெல்லாரும் சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த இந்த வலகத்திடு
ஆதியாகிய பரமசிவனை ஆராதனை செய்யும் பூசனை தங்களுடையதாகக்கொண்டு
எந்நாளும் மகிழ்ச்சி அடைவார்களென்று, நான்கு வேதங்களும் இருபத்தெட்டு
ஆசுவங்களுக்கு சொல்லுகின்றன எ - று (இஉ)

அன்றியுமடவாய்சின்வயினுதித்தவரும்பெற்றகானேவேதியன்றான்
சென்றிடுமும்மைப்பிறப்பின்வேதியருட்செல்வமிக்குடையனாயிருந்துங்
கன்றியவுலோபஞ்சிந்தையைக்கவற்றக்கைகிரித்தெவாளித்தா லும்
நன்றெனவேற்றவளரிதியோடுநாடொறும்பாவமுமீட்டி.

(இ - புரை.) ஒமடத்தையே! இதுவுமல்லாமல் உன்னிடத்தில்திறந்த இந்த
ப்பிராமணப்பிண்ணியானவன் முற்பிறப்பிற் பிராமணகுலத்தில் யிருந்த செல்வ
முடையவனாயிருந்தும், கொடியதான லோபகுணமானது தன்மனதைப் பீடி
ப்பதினால், (தனக்குள்ளதைத்தானனுபவியாமல்) எவர்கள் கொடுத்தாலும் கை
விரித்துத் தானமாகவாங்கிக்கொள்ளும் பொருளுடனே பாவத்தையும் நாடோ
றும் சேர்த்து, எ - று. எவாளித்தாலும் என்றமையால் நல்லோர் பொருளைய
ன்றித் தீயோர்பொருளை ஏற்றலாகாதன்றும் ஏற்றல் பாவமேவருமென்றும்
போதரும்.

வாமுநாளகத்தனொருபகலேனும்வறியவர்க்கிட்டுனொதொழிந்த
பேழையால்வறுமைப்பினிபிடித்திந்தப்பிறப்பினிலின்னணமுதன்றான்
போழிநமதிமுடித்தசேகரணப்பூசனைபுரிவரென்மைத்தர்க்
கமுறுவறுமைபரிதிவானவன்முன்னொள்ளிருப்பிழம்பெனவொழியும்.

(இ - புரை.) (இவ்வாறு பெருந்தனஞ்சேகரித்து) வாமுளளில் தன்விட்டி
ல்வருகின்ற பாசகருக்கு ஒருநாளாவது பிச்சை யீட்டுன்னாது குந்தத்தினால்
வறுமையேயடைத்து, இந்தப்பிறப்பில் இவ்விதமாக வருத்தமடைத்தான். இம்

ககக

பிரதோஷத்தரகண்டம்.

ஹைக்கலை இளஞ் சந்திரனையணிந்த திருமுடியையுடைய பரிமலிவனை (சனிப் பிரதோஷத்தில்) பூசிக்கெய்வார்களாலால் இந்தப் புத்திரர்களுக்கு ஊழினின் றேசிட்டிருக்கிற வறுமையோடானது சூரியனைக்கண்ட இருட்கூட்டம் நீங்குவதுபோல நீங்கிவிடும். ஏ - று. (ருகி)

இவ்வண்ணமுறைத்தமுனிவரன்மொழியையின்பொடுவிருப்புறக்கேட்டாங் கவ்வண்ணமெல்லாமனக்கொடுமகிழ்வுற்றன்னவழிபின்னருமந்த வெவ்வினையறுத்துமுனியுடன்கேட்டகதையெலாம்விளம்புவனென்னச் செவ்வண்ணவேணிச்சூதமாமுனிவன்நெருஞ்சுலச்செப்பினன்னே மன்னியகற்பினருந்ததியனையமடவர லுமையவள்கேட்டுத்

(இ - புரை.) இப்படியாகச் சொன்ன முனிவனுடைய வார்த்தையைச் சந்தோஷமும் இன்பமும் உண்டாகக்கேட்டு, அம்முறைமையையெல்லாம் மனதிலறிந்துகொண்டு மகிழ்ச்சியடைந்தி, அந்தப்பிராமண ஸ்திரீயானவள் தீவினையையொழித்த அந்த முனிவனிடத்தில், மேலுமேலும் கேட்ட கதையெல்லாம் சொல்லுகிறேனென்று செம்மை நிறமுள்ள சடையையுடைய சூதமுனிவரானவர் நாயகாரணிய முனிவர்களுக்குத் தெளிவுண்டாகுமபடிச் சொல்லியருளினார். ஏ - று. (இக)

ஆருவது-சத்தியாதனன்.

பூசைசெய்த அத்தியாயம் முற்றிற்று,

ஆக விருத்தம் - ௩௩௩.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்மலம்.

ஏழாவது.

பிரதோஷபூசை மகிமை அத்தியாயம்.

மன்னியகற்பினருந்ததியனையமடவர லுமையவள்கேட்டுத் தன்னிருகாமமுச்சிமேற்குயித்தவமுனிமலராடி தாழ்ந்து பன்னகாபாணன்பூசனைபுரியும்படியெலாமடியனென்றிய தின்னருள்புரிந்துணயமலர்நிறந்துகிழ்தெனகெடுத்தணுகைக்காவர்.

(இ-புரை.) நினைபெற்ற கற்பியையுடைய அருந்தியையொத்த உமை யென்னும் பெயருள்ள பிராமணஸ்திரீயானவன் முனிவர்சொல்லிய தெல்லாக் கேட்டு, தன்னுடைய இரண்டுகைகளையும் உச்சியினமேற்குவித்து நமஸ்கரி த்து, அவர்பாதங்களிற்சேவித்து, பரமசிவனைப் பூசனைசெய்யுங் கிரமமெல்லாம் அடியேன் தெரிந்துகொள்ளும்படிச் சிருபைசெய்து திருவாய்மலர்ந்து சொல் லுமென்று கேட்க, அவர் கடவுவாராயினார். எ-று. (௧)

திங்கடோறுங்குறைபாது திகழுமிரண்டுபக்கத்துக்
கங்குன்முநங்கன்பன்முன்றூர்க்கினத் துவர்க்காலமெலாம்
பொங்குந்தூயபுனலாடிப் பகற்போதுண்டிபொருந்தாம
லங்கண்மலைப்போதுவரவலர்கம்பலத்தின்விதானித்தேக.

(இ-புரை.) மாதந்தோறுங் குறையாமல் விளங்குகின்ற இரண்டுபக்கத்து ப்பதிமுன்றந்தேதியில், பிரதோஷம்வருகிற காலமெல்லாம் மிகுந்த பரிசுத்த மாகிய நீரில்நானஞ்செய்து, பகற்பொழுதில் ஆகாரங்கொள்ளாமல் அந்நாளில் மாலைப்பொழுது வருகிற காலத்தில் பிரகாசிக்கின்ற பலவித சித்திரங்களெழு திய கம்பலத்தினால் மேல்விதானங்கட்டி எ - று இரண்டுபக்கமாவது பூர்வப க்கம் அபரபகம் என்பவைகளாம், (௨)

புனிதமணிமண்டபம்பு துந்துபரிநாற்குமாண்டலங்கன்
முனிலிவிதானமுறைபிறழாகியற்றிக் குரவன்மொழிபேணி
நனிசேர்சைவாகமவிதியும்புராணவிதியுநான்மறையி
னினியவிதியுபலேபடாததொன்றும்விதியினியல்போர்த்து

(இ - புரை.) இப்படியாகப்பட்டரிட்டு மேல் விதானங்கட்டின பரிசுத்த மான அழகியமண்டபத்திற் பிரவேசித்துக் கும்பங்களுக்கு நூற்சுற்றி, மண்ட லங்கன் குற்றமில்லாத சாத்திரமுறைக்கு மாறுபடாமல் வற்பெத்திக் குருபதே தமொழியை விரும்பி, சைவாகமவிதியும் புராணவிதியும் இனிதாகிய வேத விதியும் ஒன்றுக்கொன்று மாறுபடாமல் சரியொத்திருக்கு முறைமையையுண ர்த்து

ஐந்துபுலனுமொருவழிபெரிநுவிமனத்தினமுக்ககற்றிச்
சிந்தையாப்பாவித்துவாயாற்றிருமந்திரஞ்செப்பி
முந்திராததாலலர்முகலவழிபாடெண்முறைமுடிததுக்
கக்கமலாககாமம்மப்போலபேதமாயகருத்தினைய

(இ - புரா.) கீம்புலன்களை யொருவழிபடுத்திக் காமவெருளி மயக்கங்களை நீக்கிச் செத்ததிற் பொருந்தப்பவித்து வாயினற் பஞ்சாகூத்தைச் சொல்வித் தைதனினால் மலர்சாத்தலாகிய சோடசோபசாங்கனையும் மசய்து, பூவும் மண மும்போல அபேதமனை கருத்தையுடையவனும். ஏ - று. (ச)

வெற்புக்கரையன் நிருமயிலைமின்னற்பொலியுமேனியனை
யற்பமருங்கிற் றிடர்செய்யுமணிபூத்திருக்குமுலையானைக்
கற்புக்காசிறைச்சந்திரகலையார்மேகக்கருங்குழலைப்
பொற்புக்கழகுதரும்வதனப்பொலும்பூங்கொம்பிற் பொலிவானை.

(இ - புரா.) மலையரையன் புத்திரியாய் மயில்போன்ற சாயலையும் மின்ன லைப்போற் காந்திராப்பும் திருமேனியையும் நெய்யமருங்குலுக்குத் துன்பஞ் செய்வத்தக்கதாய் அழகிய தனங்களையும் கற்பாசியாய் தன்மையையும் சந்திர கலையென்றிற் ஒருவித ஆபாணந்தகவிய மேகம்போலும் கரிய அளகத்தையும் அழகுக்கு அழகினைத்தருவதாகிய திருமுக மண்டலத்தையு முடையவராய் பொற்கொம்புபோலப் பொலிந்து விளங்கும் பார்வதிதேவியாரை. ஏ - று (இ)

வாமபாகத்தருகித் துவழிபட்டேத்திமணித்தவிசிறிற்
காமனாகமடலையெயக்கனிலைவழங்குங்கட்கருப்பைப்
பூமனாந்தஞ்சிரங்கமழுப்புலவையொழிப்பப்பொற்கொன்றைத்
தாமநாற்றந்திசைகமழுமணிமார்புடைய சுணிப்பொருளை.

(இ - புரா.) இரத்தினங்கன்பதித்த ஆசனத்தில் பாமசிவனுடைய இடப் பாகத்தில் எழுந்தருளப்பண்ணி அருச்சுனையுடன் ஆராதனைசெய்து, மனம் தன் சரீரத்தை நீதுசெய்த விருபாகூத்தை யுடையவராய் அடியார்களுக்குக் கும்போலிருக்கும் கடவுளும். பிரமகபாலத்தின் முண்ட நூற்றத்தை நீக்கிப் பொன்னிறமுள்ள கொன்றைப்பூமாலையின் வாசனை அக்டுதிசை வரைக்கும் ப்ரிமளிக்கும்படி அணிந்திருக்கும் அழகிய மார்பையுடையவருமாகிய ஒப்பற்ற வரம் பொருளானவரும். ஏ - று. அடலை - சாம்பர். (ஈ)

வெள்ளிமலையின் மாணிக்கவெற்புவருதல்போல் விளங்கும்
பள்ளியூகமாலண்டையிற்பவனிபோ துட்பாஞ்சுடரைத்
துள்ளிமதியோடி கலியலை துளும்புக்கங்கை உச்சையாரனைப்
புள்ளியிளமான்கன் றுகளும்புண்டரீ கக்கரத்தானை.

(இ - புரா.) வெள்ளிமலையின்மேல் மாணிக்கமலை வருவதுபோல, விளங் குவிந்த சர்ப்பயனத்திற் பள்ளிகொள்ளும் விஷ்ணுவாகியிருஷ்யவாகனத்திற்

திப்பவனிசெல்லுகின்ற பரஞ்சுடரும், சந்திரனுடன் பகைத்துத்தன்னி அலை
கந்ததும்பிக் கொண்டிருக்கும் கண்ணைய அணிந்த சுவடைய யுடையவரும்.
இனமையாகிய புள்ளிமான் கன்றுவினங்கீக் கொண்டிருக்கும் செந்தாமரைமலர்
போன்ற திருக்காங்களை யுடையவரும் ஏ-று. வென்னிமலையில் மாணிக்கவெற்பு
வருதல்போல் விடையிற் பவனிபோதும் எனக்கட்டி முடிக்க. (ஏ)

வாங்குமலைநீர்வாரி தியுமலையுநிலனுமற்றெவையுந்
தாங்குபுயங்க தூபுரத்தினமறைநின்றிரைக்குந்தாளாளை
விங்குபுணரியாலாலவிடமுண்டிருண்டகனத்தாளை
யோங்குசிகைமுத்தியென்னவொளிருங்கமுமுட்படையாளை.

(இ-புரை.) உலகத்தைச் சூழ்ந்திருக்கும் அலைநீரையுடைய சமுத்திர
த்தையும் மலைகளையும் பூமியையும் மற்றுமுன்ன எல்லாவற்றையும் தாங்குகின்ற
ஆதிசேகரனுடன் வேதமாகிய சிலம்புகள் சத்தித்துக்கொண்டிருக்கும்திரு
வடிகளையுடையவரும், நீர்மிருந்த சமுத்திரத்தில் உண்டாகிய ஆலகால விஷத்
தைஉண்டு கமத்த கண்டத்தினையுடையவரும், ஒங்குகின்ற சிகையினையுடைய
முத்திப்போல ஒளிகின்ற குலையுதத்தை யுடையவருமாகிய பாமசினை ஏ-று.

அன்பினிருத்திச்சிவா கமத்தினமைமிற்கருப்பூரத்திப்
மின்பகிறைக்குநறுந்தூபியிவாவுங்குறையாதினிதமைத்து
நன்பொன்மலர்த்தார்முடித்தசடைநா தன்றுணைத்தாளவழிபட்டார்
றுன்பமில்லையார்மாட்டுமென்றுகருதிமுறையிடுமே

(இ-புரை.) அன்புடன் ஆசனத்திலெழுந்தருளப்பண்ணிச் சிவாகமத்திற்
சொல்லியிருக்கு முறைமைப்படி கர்ப்பூரதிபமும் நல்லவாசனையைத் தருகின்ற
தூபமும் மற்ற எல்லாவுபசாரமும் குறைவுபடாமல் இனிதாகச்செய்து, நல்ல
பொன்னிறமுன்ன கொன்றைப்பூமாலையை அணிந்த சடைடையுடைய பாமசி
வத்தின் இரண்டுதிருவடிகளையும் ஆராதித்த யாவரிடத்திலுந் துன்பமணுகமா
ட்டாதென்று வேதங்கள் முறையிடுகின்றன. ஏ-று. நன்பொன்மலர் முடித்தச
டை என்றும் பாடம். (க)

வேறு.

இத்திறமிருவருமியற்றுவாரென்றிற்
றொத்தினரிதழியான்றென்புண்டிடும்
பத்தியின்முன்னவன்வறுமைபாழ்படுகு
சத்திரத்தினவனுந்தாணிகாக்குமே.

(இ-புரை.) இப்படியாக இந்த இரண்டுபேரும்பிரதேசங்களில் பூஷ
செய்வார்களானுக் கொத்தாகிய கொன்றைப் பூமாலையணிந்த அலிசாசயத்தின்

அடிமைத்திறம்பொருந்திய பத்தியினுலே மூத்தவனுடைய தரித்திரமானது
பாழ்பட்டிப்போம்; இனையவன் அடிசூனிக் ஒருகுடையின்மேற்குந்து பூலோகத்
தைக்காப்பான் ஏ-று. (௧௦)

வேறு.

என்னமுன்னமெழுந்திறைஞ்சினர்
முன்னமுன்னியவேகைமுற்றமுற
அன்னநின்னடியேமருந்துய
ருன்னலேவெடவயந்துவாழ்ந்தனம்.

(இ-புரை.) இவ்வாறு முனிவர் சொல்வதற்குமுன் அவர்களெழுந்து வணங்கினவர்களாய், எங்களுக்குப் தாயையொத்த மகானுபாஸரே! உம்மால் நாம்
கள் முன்னையாகிழ்ச்சி பொருந்தவும் அடியேங்களுடைய அருமையாகிய தய
மொழிந்து போகவும், தீவினையினின்றும் பிழைத்து வாழ்வையடைந்தோம்.

என்றான் பின்னாங்கிமா முனி
நன்றுகென்றுநயந்துமைந்தர்பாற்
றன்றொணஞ்சுகணுச்சிசாத்தியே
குன்றாமந்திரமூலங்கூறினான்.

(இ-புரை.) அன்புடனே இவ்வாறு சொன்னார்கள், அதைக்கேட்ட முனி
வரானவர் கிருபையைத் துலங்களுக்கு 'நன்மையுண்டாகக் கடவதென்று ஆஜர்
வதித்து, அந்தப்புத்திரர்களுடைய சிரசிலும் தேத்திரங்களிலும் இருதயத்தி
லும் தம்முடையபாதத்தைவைத்து, அழிவுபடாதமூலமந்திரத்தை உபதேசித்
தார். ஏ-று. (௧௨)

கேட்டார் வல்வினேவேரோடேகெட
ஆட்டார் வல்வினேமேலுமோங்குடச்
சேட்டார்மைந்தர்கடேசிகன்பதஞ்
சூட்டார்சின்னர்பின்னுஞ்சொல்லுவான்.

(இ-புரை.) அவ்வாறு முனிவருபதேசித்த மந்திரத்தை வலிய தீவினையுள்
ஆணவமலத்துடன்கெடவும், ஆகாமியமேறச்செய்யாத வல்வினே மேன் மேலு
ம்வீர்த்தியாகவும் கேட்டுக்கொண்டு இளமைப்பருவத்தையுடைய அந்தப் புத்
திரர்கள் ஆசாரியாகிய முனிவருடையபாதங்களைத் தொழுதார்கள். (அவர்க
ள் தொழுதவுடன்) முனிவர்பின்னுஞ்சொல்லுகின்றனர், ஏ-று (௧௩)

கேறு.

வல்லமறையோன்மதலைகசிவிரதனெனவுமுனிவயிரக்
கல்லிற்றிடோளாசினங்கோக்காளைநகுமருத்தனென்றுஞ்

சொல்லக்கூடிய துலகமெனச் சொல்லி முகமன்பலவியம்பிச்
செல்லறவிர்த் துமகிழ்வோடுங்குமார் தம்மைச்செல்கென்றான்.

(இ - புறா.) வல்லமையையுடைய பிராமணபுத்திரனைச் சரிவிரதனை
வும், அழகிய வயிரக்கற்போலும் திரண்டதோளையும் இளமைப் பருவத்தையு
முடைய சாசுருமாலைத் தருமகுத்தனைனவும், உலகத்தார் சொல்லக்கடவொ
ன்ற பெயரிட்டு, உபசாரவார்த்தைகள் பலவாகச்சொல்லித் துன்பத்தை நீக்கி,
மகிழ்ச்சியுடன் அவ்விரண்டு புத்திரர்களையும் போங்கென்று உத்திரவு கொடு
த்தார் எ-று. தருமகுத்தன் தருமத்தைப் பாதுகாப்பவன். (௧௪)

வேதமுனிவன் விடைகொடுப்பவளங்குருமாரிருவோரும்
போதமுறுதந்தாயருடன்மனையிற்புகுந்துபுரமெரித்த
நாதன்நன்னிசி முகத்தினுளுநாளும்விசேடிதமாய்ப்
பாதகமலந்தொழுதேத்திவழிபாடனைத் தும்பண்ணியே.

(இ - புறா.) வேதங்களுணர்ந்த முனிவர் உத்தரவுகொடுப்ப, விளங்கு
ன்ற இரண்டு புத்திரர்களும் தெளிவுபெற்ற தாயாருடன் வீட்டில் வந்து, திரி
பாதகனாரான பாமகினைப் பிரதோஷகாலத்தில் நாடோறும் விசேஷமாய்ச்
சோடசோபசாரத்துடன் பூசை செய்து திருவடித்தாமரைகளை வணங்கி, எ-று.

திங்கனொருநாள் கிவ்வாறு செல்லச் செல்வரிருவாரிற்
பொங்குபுரி நூற்சுகிரிதன்புனிதநதியிற்புனலாட
அங்கொருசாரோகுதலுந்தெண்ணீர்பொருதவகன்கலை வாய்க்
கொங்ககக்குவமைசான்றதொருகுடத்தினிதியங்கண் ணுற்றான்.

(இ - புறா.) இவ்வாறு நாலுமாதஞ்செல்ல, அந்தப் புத்திரர்களிருவரில்
பூணுல்லினங்கு மாப்பிளையுடைய சரிவிரதன் அங்கு ஒருபுறத்திலுள்ள சுத்த
மான நதியிறீர்த்தமாடச்சென்றான். அப்படிச் செல்லவும், தெளிந்த அலைநீர்
மேதுமின்ற கலையினிடத்தில் மாதர்கள் கொங்கைக்கு ஒப்புநான ஒருகுடத்
தில் திரவியிருக்கக்கண்டான். எ-று (௧௫)

ஒகையொருநாள் மறைவல்லோனாரதபொருள்கண் ணுற்றிடலும்
பாகைகிரவுமொழியுமைபாள்பங்கன்பூசைப்பலன்னென்றே
தோகைபாகன்புகழ்பாடித்தோளிற்சுமக்குங்குடநிறைந்த
சகையொடுமனையகத்தினெய்தித்தாயர்க்கினுசொன்னான்.

(இ - புறா.) நான் கண்டறியாத திரவியத்தைக்கண்டனவின், அப்பி
மணப்பிள்ளை சந்தோஷத்துடன் யாருபோலும் மதரா வசனங்களையுடனும் மா
வதியாரை விடப்புகத்தினுடைய பாமகினைப் பூசித்தலால் கிடைத்த பண்பி

வென்று அவருடைய புகழை யெடுத்துப்பாடித் தோத்திரஞ்செய்து, பொன்னி
றைந்த அந்தக் குடத்தையெடுத்துத் தோளில்வைத்துக்கொண்டு வீட்டிலுள்ள
தாயாருக்கு இந்த வார்த்தையைச்சொன்னான். ஏ - று.

நகை-பொன்.

(௧௭)

அன்பர்க்கெளியன்வெள்ளிமலையமர்ந்தமுதல்வனருள்பேணி
யின்புற்றியற்றும்பூசனையினெய்துபயன் காணிதுவென்னத்
துன்பக்கடலினழுந்துமுமைதூயபுகழ்வல். சொற்களா
என்புற்றுருகியகங்குளிர்ந்தங்கனையான்முகம்பார்த்திதுசொல்வான்.

(இ - புரை.) அம்மையே! அன்பாக்கெளியரும் கையில் வீற்றிருப்பவ
ருமாகிய பரமசிவனுடைய திருவருளை விரும்பி இன்பம் பொருந்தச்செய்யும்
பூசனையினால், அடைந்தபலன் இதுவென்று பரிசுத்தனாகிய தன் புத்திரன்வசா
வ்விய வார்த்தையைக்கேட்டு, 'முன் துக்கசாகரத்தில் அழுந்திய உமையென்
னும் பெயரை யுடைய தாயானவள் எலும்பு நெக்குவிட்டுருகி மன மகிழ்ச்சி
யடைந்து, அந்த இளையபுத்திரன் முகத்தைப்பார்த்து இந்த வசனஞ் சொல்லு
வான். ஏ - று.

(௧௮)

வைந்தாரீங்களிநுலிருமாழைபகிர்ந்துகொண்மினெனக்
கந்துங்கழையும்பொருங்களிற்றுக்கழற்கால்வேந்தன் திருப்புகழ்வன்
அந்திவண்ணனளித்ததீதவற்கேயெமக்குவணனிக்கும்
புந்தியவலமொழிகென்னுத்தாயர்த்தொழுதுபுகன்றானே.

(இ - புரை.) புத்திரர்களே? நீங்களிருவரும் இந்தத்திரவியத்தைப் பங்கி
ட்டுக் கொள்ளுங்களென்று சொல்ல: கட்டுத்தறியையும் குத்துக்கோலையும்
முறிக்கத்தக்க யானைப்படைகளையுடைய வீரகண்டை கட்டிய சாலினனாகிய
ராசபுத்திரன் சொல்லுகின்றான்: தாயே அந்திவண்ணான பெருமான் என்
தமையனுக்கு அருளிச்செய்த தாகையால் அவருக்கே யுரியதாம்: எனக்கும்
அந்தக்கடவுள் கிருபைசெய்வார்; அம்மையே! உன்மனதிலிருக்கும் துயரத்தை
நீங்கென்று நாயை வணங்கிச் சொன்னான். ஏ - று. மாழை - பொன்; கந்த
கட்டுத்தறி.

(௧௯)

வே. து.

மற்றவன்குறிபவண்ணமைந்தருள்
செற்றயிலன்னை யுஞ்செல்வமோங்கவே
யுற்றவர்கூறியபொழிந்துவைகுரலுட்
கொற்றவன்காதவன்கொண்கைதுவாரம்.

(இ - புறம்) அரசுமான் சொல்லிய பிரகாரமே குற்றயில்லாத தாயும் புத்திரர்களும் செவ்வானைப் பொருந்திய தரித்திரத்தை டொழிந்து, செவ்வம் அதிகரிக்க வாழுகளில், அரசு குமாரனுடைய செய்கையை இனிச் சொல்லு வாம். ஏ - மூ. (௨௦)

ஐம்புலஞ்ஞெருவழியடக்கியாறணி
பைம்பொனாரிதழியம்படலைவேணியான்
வம்பராமலாடிவண்ணங்கியேத்தலும்
இம்பரிற்றிங்களாற்றிண்ணென்னைவே.

(இ - புறம்) பஞ்சேந்திரியங்களையும் ஒருவழியில் அடக்கி, கங்காநதியையும் மாற்றியாந்த பொன்னிறமுள்ள கொன்றைப்பூமாலையையும் அணிந்த சடையினையுடைய பரமசிவத்தின் மணமருத் திருவடித்தாமரையை இவ்வுலகில் வணங்கித் துதிசெய்துகொண்டு வருகையில், பன்னிரண்டு மாதங்கள் சென்றன. ஏ - மூ. (௨௧)

அன்னதுநிகழுவாராழிமேயதேர்
மன்னவன்வடதிசைவழிக்கொண்டேகுநாட்
கன்னஞ்சிலைமதன்னிழவுகாணிய
வின்னிளவேனில்வந்திதுத்தென்பவே.

(இ - புறம்) அத்தன்மையாகப் பன்னிரண்டுமாதம் அவன் பூசைசெய்துகொண்டிருக்க; ஒற்றையுருளமைந்த தேரையுடைய சூரியன் வடதிசைநோக்கிச் செல்லுநாளாகிய உத்தராயணத்திலு, கருப்புவில்லையுடைய மன்மதன் தனக்குரியவிழாவைக்கொள்ள இளையநாகிய இளவேனிற்காலம் வந்தது. ஏ - மூ.

என்ப ஏ - அசைகள். இளவேனிற்காலம் சித்திரை வைசாக மாதங்கள்.

நறுமலர்ப்பாடலந்துணர்த்த நாகங்கள்
குறு முகைவெண்மலர்கொழித்தகோங்கினர்
துறுமலர்பொதுளிப்பொன்னணிந்துதோன்றின
வெறிமலர்க்காஞ்சிப்பூப்பசுந்தவீறினே.

(இ - புறம்) இளவேனிற்காலம் வந்தபோது வாசனைபொருந்திய மலர்களையுடைய பாதிரிமாங்கள் பூத்தன; புன்னை மாங்கள் சிறிய வெள்ளிய அரும்புகளையும் மலர்களையும் கொட்டின; கோங்கமாங்கள் நெருங்கிய மலர்களைப் பொருந்திப் பொன்னையணிந்து கொண்டதுபோலத் தோன்றின, வாசனைதங்கிய காஞ்சிமலர்கள் செழுமையுடன் பசுவைத்தழுவின தா விருத்தன. ஏ - மூ.

பாசிலையுதிர்ந்தனபழுலப்பா தவம்
விசியப்பினதொறுந்தவிரின்னெய்தன.

காசுறுசெம்படா மொருவின்காங்கிதிர்
பூசுறுசெம்படாம்போர்த்தபோதுமே.

(இ - புரா.) ஆலமாங்கள் பச்சை இலைகளை உதிர்த்தன; (அப்படி யுத்
ர்த்த பின்பு) நீண்ட இளைகன்தோறும் தளிர்கள்விட்டு அலங்கரிக்கப்பட்டது
போலிருந்தன; (இவ்வாறு பச்சைகளுதிர்த்த செந்தளிர் தளிர்த்தது எப்படி
யிருந்த தென்னுள்,) குற்றமற்ற பச்சைப்போர்வையை நீக்கிச் செந்தளிர் யிரு
ந்த சிவப்புப்போர்வையைப் போர்த்துக் கொண்டதுபோலிருந்தது. ஏ - று

பாதவும் - பாதத்தால் நீரைக்கொள்வது; எனவே மாங்கள் என்றபடி.

கொடியவுமிளந்தளிர்க்குழைத்தகோட்டவுங்
கடிமலர்குடை வனகளாளுண்வண்டினம்
பெடையொடுகுயிலினம்பிறங்குதண்முறி
யிடையிடையே துவகானமெங்குமே

(இ - புரா.) இவையெயன்றி, அந்த வனமெங்குப் மதுவையுண்கின்ற
வண்டினங்கள் கொடிகளிலும், இளந்தளிர்கள் தளிர்த்த கொம்புகளிலும் வா
சனைபொருத்திய மலர்களிலும் குடைவனவாயிருந்தன; ஆண்குயில்களும் பெட்
டைக்குயில்களும் பிரகாசியாநின்ற குளிர்த்த தளிர்களை மூக்குஊர் கோதுவன
வாயிருந்தன. ஏ - று முறி - தளிர் (உரு)

கலைமகளவடிவினைமராங்கவர்த்தன
மலைமகளெழிலினைப்பூவைவாங்கின
கொலைமகள்கவினைநீடிவவந்தொண்டன
அலைமகளழகினையசோகணிந்தவே.

(இபு-ரா) சாஸ்வதியின் சரீரநிறத்தை வெண்கடப்பமலர்களும், பாடி
வதிதேவியாருடைய திருமேனியிறத்தைக் காயாமலர்களும், தூக்கையினு
டைய நிறத்தைப் பெரிய இலவமலர்களும், திருமகள் நிறத்தை அசோகமலர்
களும், கொண்டு விளங்கினபோலப் பூத்து நின்றன. ஏ - று.

வெண்கடம்பமலர் வெள்ளநிறமும், காயாம்பூ சுறுபுநிறமும், இலவம்பூ
சிவப்புநிறமும், அசோகம்பூ, பொன்னிறமும் கொண்டென்ன புட்பங்களைப் பூத்
தன என்பது அருத்த. (உரு)

செளிகளுங்குயில்களுக்கேசகங்குடா
மளிபடுதாதினாடனைந்ததென்றலுந்
துளிபடுகினைதொறுந்துவன்றிமேலலாத்
கனிமதன்பாசுறைபோன்றகடுவெலாம்.

(இ-புரை.) கிளிகளும் குயில்களும் வண்டிகளும், வண்டிகள் மொய்க்கும் பூந்தாதுக்களைப்பூசிய தென்றற்காற்றம், தேன்முளிபொருந்திய கொகன் தோறும் கெருங்கியிருப்பதினால், அவ்வனமெல்லாம் களிப்பினையுடைய மன் மனது பாசறையென்னும் படைவீடுபோலிருந்தது. எ-று தேசரம் வண்டு

மன்மதனுக்குக் கிளி குதிரை, குயில் எக்காளம், வண்டிகள்விவ்விழ்ப்புட்டும் காண், தென்றற்காற்ற தேர், இக்காரணம் பற்றிப் படைவீட்டுன்றார். இதனை "ஆலைக் கரும்புனை வையக்கிணை நான்சரும்பு - மாலைக்கிளிபுரையி மாருதர் தேர் - வேலை, கடிமுரசுக் கங்குல் களிறுகுயில் காணல் - கொடிமகார் திங்கள் குடை" என்னும் இரத்தினசுருக்க வெண்பாவானுணர்ச (உஎ)

அந்தாவகடுபோழ்த்தகன்ற கண்டலைப
பைந்தருந்தொறுங்கொடிபடர்ந் துபற்றின
சுந்தரமிழந்துமூப்படைந்ததொன்மையோர்
மைந் துனரம்புயர்வன்மைபோன்றவை.

(இ-புரை.) ஆகாயத்தி னகட்டைப பிளக்கும்படியான உயரமுன்னதாய்ப் பரந்த சோலையிலிருக்கும் பசிய மாங்கடோறும் கொடிசுப்படர்ந்து பற்றிக் கொண்டிருக்கும் தன்மை, அழகினையிழந்து மூப்படைந்தவர்கள் (அவயவத்தில்) வலிமையுடன் நாமடிகள் மேற்றோன்றி நிற்பனபோலிருந்தன. எ-று ()

தேசுகுளியினமொழுங்கிற்சேண்வழி
வீசியசிறையவாய்ப்பறத்தலவேனில்வே
தாசைசூழலகங்கொண்டதற்குக்கட்டிய
பாசிலைத்தோரணப்பான்மைபோன்றவே

(இ - புரை) பச்சென்ற ஒளியினையுடைய கிளிக்கட்டங்கள் ஆகாய மார்க்கத்தில் சிறைகளைவீசிக்கொண்டு ஒழுங்காகப்பறந்த செவ்வுதல், வசந்த காலத்துக்குரிய மன்மதன் எட்டுத்திக்குளஞ் சூழப்பட்ட இவ்வுலகத்தைத் தன்வசப்படுத்திக் கொண்டதின பொருட்டுப் பச்சுைத்தோரணங்கட்டிய தன் மையோ லிருந்தது. எ-று. (உக)

அரும்பவிழ்நறுமலர்சுலவாயிடைச்
சுரும்பினந்தருமுதனைத் துஞ்சுழந்தன
மாங்கிழம்படுதலின்வழி தமைந்து
இரும்பினுமபூண்டிடித்திட்டதொத்ததே.

(இ - புரை) அரும்புகள் விரிந்த நறியமலர்களினிடத்துச் சுழன்று தே னுண்ணுவதற்கு வண்டிகள் அவ்விடத்திலிருக்கும் வீருகங்கள் முதலானவை களிற் சூழ்ந்துகொண்டிருத்தல், வீருகங்கள் கிழத்தன்மை மடிபுர்படியி

கஉக

பிரமோத்தமகாண்டம்.

ஆம், இனி யொகந்தபோமேனக்கருதி, பொடியர் விரும்பும் வண்ணம் இரு
ம்பினுந் பூண் செய்து அமைத்தது போலிருந்தது. எ-று. (க௮)

அலங்கல்வெண்கவிதைவேலாசரீட்டமு
மீலங்கிழைமகளிரோடினாளுரீட்டமும்
பொலங்கொடிமானிகைநீங்கிப்போந்தளி
துலங்குபூங்காவகந் துன்னிச்சேர்ந்தவே.

(இ - புறா.) வெற்றிமாலையினையும் வெண்ணைக் குடையினையும் வேலா
யுத்தையுமுடைய அரசர்கூட்டமும், பிரகாசியாலின்ற ஆபரணங்கள் அணிந்
திருக்கும் மாதாகூட்டமும், வாலிபர் கூட்டமும், பொன்னுந் செய்யப்பட்ட
கொடிகள்கூட்டிய மாணிகைகளை விட்டுச்சென்று, வண்டுகள் விளங்கிக்கொண்
டிருக்கும் மலர்களையுடைய சோலையினிடத்தில் நெருங்கிச் சூழ்ந்தன. எ - று.

சோலையானது தளிர்ப்பிட்டுத்தழைந்து, அரும்புகள் மலர்ந்து, அதிகுளிர்
ச்சியா மிருத்தலால், நீர் விளையாடியும் போதுசொய்தும் இன்பம் அனுபவித்த
லின்பொருட்டுச் சென்றதெனக் கொள்க. (க௯)

இருநிலமன்னர்மார்பிலகுமாரம்போல்
அருவரைநெற்றிதாமுருவியாடியும்
முமுகயர்புலமெனமகளிர்முண்டக
மருவிரிவாகியவக்கரையின்வைவியும்

(இ - புறா.) பெரிய இவ்வுலகத்தை யாளுகின்ற அரசர்கள் மார்பில்
பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் முத்துமாலையோல பெரியமலையி னுச்சியிலிரு
ந்தவிழுநிற அருவரீரில் விளையாடியும், வாசனைதங்கி விளங்கும் நந்தவன
த்திற் பொருந்துவதுபோல மாதர்களானவர்கள் வாசனையுடன் மலருகின்ற அழ
கிய தடாகக்கரையில் பொருந்தியும். எ-று- அயர்தல்-நண்ணுதற்கல். (௧௦)

சிலம்பெதிர்கூடன்புஞ்சிறுநிலகோலியு
முலம்பொருருவவுததோளுமுதகொங்கைமேற்
கலம்பலதிருத்தியுக்கலவைபாடியு
நலம்பலதுய்த்தனாநதியின்பாக்கரை

(இ - புறா.) மலைகளுக்கெதிரில் கடலியும், கதியின்மேல் சிறுநிலகூட்
டியிலையாடியும், (தந்தங்குளவர்களுடைய) திரண்டகல்வையொத்துப் பருத்த,
பூசங்களின்படிந்த தனங்களின்மேல் பண்பித ஆபரணங்களை அணித்தும், வாச
னைத்திரவியஞ்சேர்ந்த சந்தனக்குழம்பு பூசியும், இவ்வாறு பல இனங்களும்
அனுபவித்தார்கள். எ-று.

பிரதோஷமகிமை.

(கஉ)

மலைகளுக்கெதிரிற் கடலினால், கடவுளின் தவர்கன் ஓசைபோலாவது அவர்கள் அசனம்போலாவது பிரதித் தெனியுண்டாகு மாதலால், அதுவுமோர் வினோதமாகக் கொண்டாரெனக்கொள்ளுத லொருவகை. அவ்வாறன்றித் தங்கள் தங்கள் கணவர்களுடன் ஊழினவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியின்மையால் மற் றொருவினோதத்தில் மனஞ்செல்லாமல் பேச்சுத்துணைக்காக மலையுடன் கூவி னுக்கொனக்கொள்ளுத லொருவகை. கிள்ளு ருயில் இவைகளுடன் பேசலா காதோர்வனின், அவைகளின் ஓசை விரகத்துக்கேதுவானது. இக்கருத்த 'வெயினிறங்குறையச்சோதி மின்னிழல்பாப்ப முன்னர்த், துயிலுணர் செவ் வியாருந் துனியுறு முனிவீனேருந்; 'ருயிலோடு மினிதுபேசிச் சிலம்பொடு மினிதுகூவி' என்னும் கம்பராமாயணம் வராகாட்சிப்படலம் உஅ - வது செய்யுளானுமுணர்க.

(கஉ)

இத்தலையின்னணநிகழுவண்ணில்சீர்ச்
சத்தியாதனன்றருதருமகுத்குனு
மெய்த்தவத்தேதாழினைநீங்கிவெறொரு
பத்திரம்பொதுளியபழுவமெய்தினுன்.

(இ - புரை.) இவ்விடத்தில் இவ்வாறு நிகழ்ந்துகொண்டிருக்க, அளவில் லாத சீரினையுடைய சத்தியாதனனின்ற தருமத்தருமென்பவன் உண்மையா கிய தவத்தினையுடைய தன்னோழினைவிட்டு நீங்க, தழை நிறைந்துள்ள வேறொரு வனத்திற்சென்றான். எ - று. பழுவம் - வனம்.

(கஉ)

வேறு.

'மஞ்சுக்குழுகுமியெள்ளிவேதண்டமழுவலா ன்செவிக்கிசைநிறைக் கும், விஞ்சையாப்பெருமான் திருமகளாய வெள்வனாத்தோரியாங் கொருத்தி, வஞ்சிதுண்ணிடையார் பண்ணையுளாடும் வனப்பினைக்கா ண்டலுமயங்கிக், குஞ்சரதுகந்த வெள்ளில்போன் மாழ்கிக்'குழைந்து தன்னுளந்தறிற்'சுணிததான்.

(இ - புரை.) (அப்படிபோன தருமகுத்தனவன்) மேகங்களால் குழப் பட்ட சிகரங்கையுடைய கயிலாசமீதியில் வீற்றிருக்கும் பரமசிவனுடைய திருச்செவிகளிற்பொருந்த இசைபாடுகின்ற வித்தியாதரமன்னவன் புத்திரியா கிய சங்குவலையலணிந்த கையினையுடைய ஒருமாதானவன், அவ்விடத்தில் பூங் கொடிபோல துண்ணிய இடையினையுடைய தோழிமார் கூட்டத்தில் விளை யாடிக்கொண்டிருக்கும் அழகைக் கண்டமர்த்நிரத்தில், மனடியங்கி வேழமு ண்ட வினாங்களிபோலச் சோர்வுடன்மெலிந்து, தன்மனதில் இவ்வாறு நினைத்தான். எ - று.

வேழமுண்ட வினாக்களி என்றது தேவாழகந்த தெங்கக்காய் என்பது போன்றது; வேழம் தேவை என்பன ஒருவகையேய் இதனைக்கொள்கியியல். சிவசுந்தரமணிப்பில்வரைத்த உலையானுமுணர்க. வேதண்டம் - மலை. (கஉ)

பூவுறதிறுவோகாகர்தக்கொடியோ பொருப்புறைகுமுதவாய்ம
பீனோ, தேவர்தமுலகினின்றிழிந்தருளுஞ்செய்வாய்மடமொழிக்கிரி
யோ, யாமளிக்நுந்த வேந்திழையென்ன விறைமகனெண்ணமுற்றிர
ங்கக், கோவிளக்குமான் வனப்பினேனோக்கிக்கொடியிடைமடந்தையுங்
குறித்தாள்.

(இ - புரை.) இங்கிருக்கின்ற மாதானவன் செந்தாமரையில் வீற்றிருக்குந்
திருமகனோ? காக்கன்னிகையோ? மலையில்வாழும் செவ்வல்லிபோலும் வாயி
னையுடைய வரையாமகனோ! தேவருலகத்திலிருந்துவந்த செவ்வாயையும்
மழைச்சொல்லையுமுடைய கிள்ளையெடுத்த ரம்பாஸ்திரீயோ! இன்னா
ன்ற தெரியவில்லையே யென்று அந்த ராசகுமாரன் எண்ணக்கொண்டு (காம
வீரரத்தினால்) வியாருலமுடையவனாயிருக்க; அவ்வராசகுமாரனைப் பார்த்துக்
கொடிபேரந்த தண்ணிய இடையையுடைய அந்தஸ்திரீயம் இச்சைக்கொண்டு
இவ்வாறு துண்டாள்.

(கஉ)

ஊறுகான விஞ்சையருலகிற் பாகசாதனன் நிருநாட்டின்,
மண்ணகவரைப்பினிளமையினலத்தின் வடிவினிலிவன்றனக்கிணையார்,
கண்மணிகுளிர் ப்பவடிவுகொண்டிறந்தகாமனோவந்தீனென்னோ, வுண்
ணிறையழியவுலையிடுமெழுகாத தொருமொழிதோழியர்க் குறாத
தாள்.

(இ - புரை.) இசைபொருத்திய கானம் பாடுகின்ற வித்தியாதா ருலகத்தி
லும் தேவேந்திரனுடைய உலகத்திலும் பூலோகத்திலும் இளமை சவுந்தரியும்
உருவம் இவைகளில் இவனுக்கு ஒப்பானவர்கள் யாரிருக்கின்றார்கள்; முன்
னிறந்த மன்மதன் (பார்க்கின்றவர்களுடைய) கண்மணி மகிழ்ச்சியடையும்படி
உருவுகொண்டு வந்தானெவன்று, உள்ளத்திலிருக்கும் கற்புருவைய உலக்கள
த்திலிட்டமெழுகைப்போல (மனமுருகி) தோழினைப்பார்த்த ஒருவார்த்தை
சொல்லினான். எ - று.

(கஎ)

மங்கைமீர்நீவிரனைவருமிந்தவனத்தினுக்கப்புறம்போ கிப்
பொக்கரிற்புருந்துநறுமலர்கொய்துபோதுமினென்றவர்ப்பணியா
அங்கவர்பாருந்தணந்தபினிந்தவணங்கொருகயிபுனாவெதிர்த்து
பங்கயமுத்தனுக்குமான்மாட்டனுக்கிபரிவுடனினையணபகர்ந்தாள்.

(இ - புரை.) தோழிகளே நீங்கெல்லாரும் இந்த வனத்துக் கப்புறம்
போய்ச் சோலையிற்சேர்த்து, வாசனைபொருத்திய மலர்கள் பதித்துக்கொண்டு
வாருகின்ற அங்குக்குக் குதிரைசெய்து, அங்கெல்லாம் நீங்கிப்
போயிப்படி இந்த மாதானவன் தான் தனியையாகப்போய்ச் சோலையின்மேல்

பொன்ற முகத்தையுடைய ராசகுமாரன் சமீபத்தில் அடுத்த; விருப்பத் துடன் இந்த வார்த்தையைச் சொன்னான் எ-று. (௩௮)

கன்னலஞ்சிலேவருவதுகொண்டனைய காணையின்டடைத் தகாரணமு, நின்னுடைநாடுநின்றிருமரபு நின்றிருப்பெயரும்பா வென்னப், பொன்னிளமுலையாள் வினவலுங்கேட்டுப்புந்தியினவ ள்குறிப்புணர்ந்து, மின்னணிமவுலி வேந்தர்கோனனித்தவிடையு மனமகிழ்ந்துரைத்தான்.

(இ-புரை.) கருப்புலில்லையுடைய மன்மதனானவன் முன்போல உரு வுகொண்டதுபோன்ற பால்யனே! நீ இவ்விடத்திற்கு வந்த காரணமும், உன்னுடையதேசமும் உன்னுடைய குலமும். அழகிய உன்பெயரும், யா வையென்று பொன்னிறமுள்ள தேமல்பாரந்த இளமைபொருந்திய தன் கையுடையவன் வினாவும், அவற்றைக்கேட்டுத்தன்மன இவ்வளவுக்குறி ப்பை அறிந்துகொண்டு, ஒளிபொருந்திய மகுடம் அணிந்த மன்னவனின் மராசகுமாரன் மனமகிழ்ந்து சொல்லுகின்றான். எ - று. யா - யானை.

விரைமலர்நிறம்மயோசனைசமமும் விதர்ப்பதேசாதிபன் றிரிந்த, தரைவெலாநிழற்றுமுழுமதிக்கவிவர சத்தியாதனன் னக்கமைந்த, மரைமலர்த்திருப்பனை பவள் சதியாமடவரறிருவ யிற்றுதித்தே, விரைவனைக்கரத்தாயெநதைபோர்பகைஞரெடும படைக்களத்திடைமடிந்தான்.

(இ-புரை.) மலர்களின் மணம்மயோசனைவரையும் பரிமளிக்கும் (சோ லைகள் குழந்த) விதர்ப்பதேசத்தக்கு அரசனாகி, பாரந்த உலகத்திலுள்ளஉயி ர்களுக்கெல்லாம் நிழலேச்செய்யும் பூர்ணசந்திரனையொத்த வெண்கொத் தக்குடையினை யுடையவனாய், (ராசசியபாரஞ்செய்த) சத்தியாதன வரச னுக்கு அடைந்தபுட்பவாசியான திருமகனையொத்த (சுவந்தரியமுள்ள)சதி யென்னும் பெயரிய மனைவி வயிற்றிற்பிறந்தேன், வரிசையாக வளையல ணிந்த கையையுடைய மாதே! என்பிதாவானவர் போர்செய்யவந்த பகை வருடைய பெரியயுத்தகளத்தினிடத்தில் (எதிர்த்துப் போர்செய்து) மடிந் தார். எ - று. (௪௦)

சுன்றவெம்மாயுநீருணுங் யத்தினிடங் கவர்வாய்ப்பட்டன ண்மடியத், தோன்றியவுமையாம்பார்ப்பனியெனைத்தன் றோன்ற லுக்கிளவலாய்வளர்த்தாள், சான்றுசான்முனிவ நெனக்குநா மந்தருமகுத்தன்னெனச்சாற்றி, யான்றவெந்துயரினழிவுநுண ணமானடிக்கெண்ணையாட்கொடுத்தான்.

(இ-புரை.) (என்பிதா இறந்துபோகவே, என் தாயானவன் கரத் தைவிட்டத்தனியேவனத்திதேராய் அவ்விடத்தில் என்னைப்பெற்று, அங்

செங்கும்பத்தினால்) நீருண்ணப்போய் அநிலிருக்கும் முதலாவாயில் அகப்பட்டிருந்ததுபோலும்; (அப்படிவந்தாயானவன் இறந்துபோகவேசினவானான் அழுதுகொண்டிருந்தருணத்தில்) அங்கே வந்தவனையென்னும் ஒரு பிராமணஸ்திரீ யென்னையெடுத்துக்கொண்டுபோய்த் தன்புத்திரனுக்கு இளையவனாக வளர்த்தாள், (அப்படி நான்வளரும் காளில்) மேன்மையிருந்த சாண்டில்லியர் என்னும் ஒருமூனிலர்வந்து, எனக்குத்தருமருத்தன் எனப் பெருந்தருள்ளதான பேர்கூறியிருந்த கொடியதானபிறவித்துன்பத்தில் வருந்தாத வகையாகப் பரமசிவனுடைய திருவடிகளுக்கு என்னை அடிமையாகக்கொடுத்தார். ஏ - று. (சக)

உமையுடையவன் றனைவழிபட்ட வுறுதியாலொருவருமொவ்வாக், கமையினையுரினையெதிர்த்தனனல்லோர்காட்சியாலெய்து தல்கிறிதே, எமை. எரித்திறந்தோனிலுந்தவான் நிருவீரிகுநிலக் கிழ்மையுமெதிர்த்தேன; அம்மையிலந்தேளாய் மரபுநின் பதியுமறைகுதிபெயரொடு மென்றான்.

(இ - புரை) ஒருவரும் ஒப்பில்லாத கற்புக்குரிய பொதுமையினையுடையவனே! பார்வதி கணவனாகிய பரமசிவனைப்புகித்த உறுதியினாலே, உன்னையெதிர்ப்பட்டேன், நல்லவர்கள் தரிசனத்தினால் அடையும்பேறுசிறிதே? என்னெப்பெற்று இறந்த பிதாவானவர்புகைவராலிழந்த சிறப்புள்ளசெவ்வழி பெருமைபொருந்திய ராச்சியபாரமும், அடைந்தே னாயினேன்; பசிய மூங்கிலையொத்த தோள்களையுடைய மாதே! உன்குலமும், உன்னாரும், உன்பெயரும் சொல்லுதியென்றான். ஏ - று. கமை-பொறுமை; அமை என்பதின் திரிபு-அமை-மூகில், (சஉ)

அயிலெயிற்றுமுனையதளசைத்தாடு மானிரந்தரமினிதுறையுங், கயிலையிற்றெனபாறச் சடியுள வாமூங்கந்தர்ப்பார்தொழங்கமுற்குறியில், புயறுமுத்தடககைத்திரமிடனென்னப் பொறித்திடுந்திருப்பெயரவற்குக், குயின மொழித்துவரவாய்த்தாரணியயிற்றிறேன்றினைனென்றவள்கூறி

(இ-புரை) கூரியபற்களையுடைய புலித்தோலையுடுத்து நடனஞ்செய்யும்பரமசிவன் மகிழ்ச்சியுடன் நிரந்தரமாக வாசஞ்செய்யும் கயிலாசகிரிக்குத்தென்புறத்திலிராநின்ற சேடியென்னும் நகரத்தில் வாசஞ் செய்கின்ற காந்தருவர்கள் தொழும்படியான மேகத்தையொத்தபெரிய கையையுடைய திவ்விஷ்டனென்ற சொல்லப்பட்ட அழகிய பெயருள்ள அரசனுக்கு அவன் மனைவியாகிய குயிலோசையோன்ற இனியசொல்லையும், பவனம் போன்ற வாயையுமுடைய தாரணி யென்பவன் வயிற்றிற் பிறந்தேனென்று அவன்சொல்லி ஏ-று. கயில் = கூர்மை. (சங)

என்பெயர்ஞ்சுமதியெனவுரைப்பார்யானுமென்றோழியருட்
னே, நன்புறமுமும் பொதும்பரீன்பொழில்வாய் நன்மலர்கொய்
குவான்புகுந்தேன், அன்புடையாயம் போக்கிறிற்காணு மவாவி
னிற்றயியளர்படைந்தேன், நிற்படிவமுமெய்பழகையுங்கண்டே
னின்தொறுநிறையழிந்தயர்ந்தேன்.

(இ-புரை.) என்பெயர் அஞ்சுமதியென்று சொல்லுவார்கள்; நான் என்
தோழியருடன் நல்ல மேகந்தவழும் இவ்வனத்திலுள்ள இனியசோலையில்
வாசனைபொருந்திய மலர்களைக்கொய்வவந்தேன்; அப்படிவந்த நான் உன்
னைப்பார்க்கவேண்டுமென்கிற ஆசையினால் என்னிடத்தில் அன்பினைபுடை
யதோழிகளை அப்புறம் அனுப்பிவிட்டுத் தனியனாய்வந்தேன்; வந்து உன்
வடிவத்தையும் அழகையுங்கண்டு நினைக்குந்தோறும் கறப்புரிமொழிச்சோ
ர்வினையடைந்தேன். எ - று.

(சுசு)

வானவரீயிப்பமகரயாழ்நீவி வரிநரம்பணிமிட றென்னக்,
கானநன்னுரைந்தோ ராயினுமுணராக் கானவிஞ்சைகண் முழு
துணர்ந்தேன், ஞானநன்னிலையால்யாவாதங் கருத்துநசையைபு
ங்குறிப்பினிலறிவேன், வேனில்வேளையா யென்னுழைநினைக்கு
வேட்கையுண்டென்பதுங்குறித்தேன்

(இ - புரை.) தேவர்களும் வியப்படையும்படி மகாவீணை வாசித்துக்
கட்டுப்பட்டிருக்கிற தந்திரிகளின் ஞ்சையும் கண்டத்திஞ்சையும் ஒன்
றெனும்படிக் கானம் பாடுதலை நன்றாக வணர்ந்தவர்களேயானாலும், அவ
ர்களாலும் அறிந்துகொள்ளக்கூடாத கானவித்தைகள் முழுவதும் தெரிந்
திருக்கின்றேன். இதுவுமன்றி, நல்ல ஞானநிலையினாலே எல்லாருடைய
கருத்தையும் அவர்களிச்சையையும் குறிப்பாக அறிந்துகொள்வேன்; வச
ந்தகாலத்துக்குரிய மன்மதனை யொத்தவனே ! (இப்போது) என்னிடத்
தில் உனக்கு ஆசையுண்டென்பதையும் அறிந்துகொண்டேன். எ - று.

இன்னபன்னி யெமக்கியல்பாயதியாழிநோ ரருமணமது
தான், கன்னவிரோளாயெண் வகைமணத்திற்குந்தர்ப்பமணமெனு
மறைநூல், அன்னதாலெனது கைக்கிளையாகா தண்ணுமணிபி
னையாதன், முன்னையூழ்வினையின்முடிந்ததென்றந்த மொய்குழ
லுரைத்திது செய்தாள்.

(இ - புரை.) இவ்விதமான வார்த்தைகளைச் சொல்லிப் (பின்னுரு
சொல்லுகிறான்) 'மலைக்கொப்பாய தேசங்களைபுடைய ராஜகுமாரனே!
அருமையாகிய காத்தர்வலிவாகம் எங்களுக்கு இயல்பாயிருப்பது; அந்த
விவாகம் எட்டிவகை மணத்தில் ஒன்றென்று வேதவழந்திரங்கள் சொல்'

தலைக் காமத்தினையேயாகாமல், நீயும் என்னிடத்தில் மோகன்கொண்ட வனானது பழைய ஊழ்வினையினால் நேரிட்டதென்று நெருங்கிய அளகத் தையுடைய அந்த மாதுசொல்லி அதற்குமேல் இக்காரியத்தைச் செய்தாள், எ - று.

எண்வகை மணம் - பிரமம், தெய்வம், ஆரிஷம், பிரசாபத்தியம், ஆசரம், காந்தர்வம், இராக்கதம், பைசாசம். (சக)

கொங்கையங்குவட்டிற் றரளமாலிகையைக் கொழுஞ்சுடர் க்குருமணிபாழி, யங்கையினேந்தி மணிச்சிலம்பரற்ற வன்னங்க ளலமரநடந்து, சிங்கவேறணையானுலம்பொருதடந்தோட் சேர்த் தினாள்சேர்த்தலுமரசு, புங்கவன்சிறுவனுவகை பூத்தந்தப்பொல ன்கொழிக் கிணையனபுகன்றான்.

(இ - புரை) பொன்மலையையொத்த தனங்களில் அணிந்திருக்கு முத்துமாலையைச் செழுமையுள்ள ஒளியினையும் நிறத்தினையுமுடைய ரத் தினங்கள் பதித்த மோதிரம் அணிந்த கையினால் கழற்றி யேந்திக்கொண்டு மணிகளபதித்த சிலம்பு சத்திக்கவும், அன்னப்பகழிகள் மயங்கவும்கூட்டு, ஆண்சிங்க போன்ற ராஜகுமாரனுடைய திரண்ட கல்லையொத்த புசங்க ளில் அணிந்தாள்; அப்படி அணிந்தமாதிரத்தில் ராஜசிரேஷ்டனாகிய சத் தியாதன மகாராஜாவின் புத்திரன் சந்தோஷமடைந்து பொற்கொடியை யொத்த அந்த மாதைப்பார்த்து இந்தவார்த்தை சொன்னான். எ - று. அன்னம் அலமரல் தமக்கு இத்தகைய நன்னடை வாய்க்கவில்லையே என் றவருத்தத்தாலென்க. (சஎ)

அரசிழந்தந்தோ வறுமைபூண்டிழல்வண்ணியின் னாரமாலி கையைத், திரமிடவெனுமுன்றாதநேராதுசேர்த்தினையிலிடுள ந்தேநிற்பவருங்கற்பிற்பைப்டொடிமுறையின் பகுதியன்றேயெ னப்பகர, மருமலர்க்குமுலாள் குறுகைக்கோட்டி வணங்கிவாய்பு தைத்துநின் றுரைத்தாள்.

(இ - புரை.) அரசாட்சியை யிழந்து தரித்திரமுள்ளவனான யுழன்று கொண்டிருக்கிற யான் அணிந்துகொள்ளும்படி, உன் முத்துமலையைத் திரமிஷ்டென்னகிற உன் பிதாவின் சம்மதியில்லாமல் என் புஜத்திற் தரித் தாள்; இந்தச் செங்கையை மனதில் ஆலோசிக்குமிடத்தில்; புகழ்தற்கரிய பதிவிராஜா தருமத்தையுடையவனே! இது நீதியின் பாற்பட்டதல்லவே என்று அஞ்சொல்ல; வாசனைதங்கிய பூமாலையணிந்த அளகத்தையுடை ய அந்தக் கந்தருவ ம தானவன் புனணைக செய்து வணங்கி, வாய் பொத் திக்கொண்டு நின்று சொல்லுகிறான். எ - று, ஆரம்மத்து. (சஅ)

மன்னவன்சிறுவகேட்டிநீயுரைத்தவாசகமழுவேதயடிச்சி, சின் னுடைக்கருத்தினெண்ணிய முறையேநிரப்புவனாயுமீன், இந் நெடுவனத்தினெய்துதியென்றேவந்திழையாயமோடேகத், தன் னிகரில்லான் றுணைவனுக்கினைச்சாற்றினன் நன்னகரடைந்து.

(இ - புரை.) அரசகுமாரனே! நான் சொல்லுகிற வார்த்தையைக் கேட்பாயாக; நீ சொன்ன வார்த்தை அழகுள்ளதா யிருக்கின்றது; அடிச் சியாகிய நான் உன்னுடைய மனதில் நினைத்தவைகளை முறைமைப்படி நிறைவேற்றுகிறேன்; நானாய தினமும் நெடியதாகிய இவ்வனத்தில் வரு வாயென்று சொல்லி, அந்தக் காந்தாவ ஸ்கிரீயானவன் தன் தோழிகளுட் னே போக; தனக்கு ஒப்பில்லாதவனாகிய ராஜகுமாரன் இந்தச்சேதியைத் தந்தமையுற யிருப்பவனுடன் சொல்லித் தன்பதியைச் சேர்ந்து. எ-று.

உமையெனுமன்னைக் கெதிர்த்தனவரய வுவுகையைப்படியு ரைத்துச், சமையுடைத்திற்குட்சடிவலானவனைத்தொழுதுவந்த னைத்தொழிலியற்றி, பெமையளித்தருணீ யென்றுகொண்டந்த வேந்தியையுரைத்திடும்வழிநாள், அமைநிறந்தோங்கும் வனந்த னிற்பு துந்தியா பூரசனோடரிவையைக்கண்டான்.

(இ - புரை.) தன்பதியிற்போன அரசகுமாரன் உமையென்னும் பெ யரையுடைய தன் காயைக்கண்டு, தனக்கு நேரிட்ட சந்தோஷ சமாசாரத் தை நடந்தபடிசொல்லி, இளந்திங்களை யணிந்திருக்குஞ் சடாபாரத்தையு டைய பரமசிவனைத்தொழுது ஆராகித்து. அடியேங்களை ரகித்தருளு றென்று வேண்டிக்கொண்டு, காந்தர்வஸ்திரீ வாச்சொன்னபடி மறுநாள் மூங்கில்கள் வரிசை வரியையாயோங்கி வளர்த்திராரின்ற அந்த வனத்தி ற்போயக் கந்தாவராசீனயும் அந்த மாதிரினைபுங் கண்டான். எ-று. (இ-0)

கண்டவர்க்குந் தாக்கண்டியாழ்நிஞ் தசக்கிரமுடி யரசவப் போடு, வண்டிமிடெநியலரசிளங் களி ற்வருகெனவாங்குபுதழு வி, யண்டரினொருவனைவே ரியனைபடுத்கனன் புல்லியாங்கிருத் தித், துண்டவெண்பிறையாண்டுகரியமாற்றஞ் சடர்முடியரசுகே னென்றான்.

(இ - புரை.) ஒளிபொருந்திய கிரீடம் அணிந்திருக்கும் வித்தியாதர மன்னவன் தன்னைக் கண்டவர்களைத் தானும் பார்க்கதுச் சந்தோஷத்துடன் வண்டிகள் இசை பாடிக்கொண்டிருக்கும் பூமாலையணிந்த யானையை யொத்த ராஜகுமாரனே! வருவாயென்று சமீபத்தில் வரவனுத்தித் தழுவி, தேவர்களில் ஒருவனான பிராமணசிறுவனையும் அடுத்துத்தழுவி அவ்விடத்தில் தன்னுடன் இருக்குபடி வைத்துக்கொண்டு, வெண்ணை யாகிய இளந்திங்களை யணிந்த பரமசிவன் அருளிச்செய்த திருவாக்கிளைப்

பிரகாசத்தங்கிய மகுடத்தையுடைய அரசுமாரணே! தேனென்று சொன்னான், ஏ - று. (இக)

விண்ணகடனவும் வெள்ளியங்கிரியின் விளங்குமாமணிசெய்மண்டபத்திற், பண்ணுள்பெருமானினையடிக்கமலம் பணியயா நென்னலிடைந்தேன், கண்ணுதலடியர்க் கெனியவனமலன் கருணைவாரிதி யெனைநேர்க்கி, யுண்ணிறையுவகை புறம்பொழிந் தோங்கவகமகிழ்ந்தின்னவாறுரைத்தான்.

(இ - புரை.) அண்டமுக்கட்டைப் பொருந்திய அழகிய கைலாயகிரியில் பிரகாசிக்கும் மாணிக்கமுதலாகிய ரத்தினங்களினுற் செய்யப்பட்ட மண்டபத்தில் தேவாகடேவனுன பரமசிவனுடைய இரண்டு திருவடித் தாமரைகளையும் வணங்க நான் நேற்றுப்போயினேன்; போன வீடத்தில் நெற்றிக்கண்ணே யுடையவரும் அடியார்க் கெனியவரும்நிர்மலமானவரும் கிருபைக்கடலானவருமாகிய கைலாசபதியானவர் அடியேனைப் பார்த்து, உள்ளே நிறைந்த சந்தோஷமானது புறத்தில்பெருகி யோங்கத்தக்கதாகத் திருவுளமகிழ்ந்துஇவ்வாறு சொல்லியருளினார் ஏ-று நென்னல்-நேற்று.

ஆகிலேர்க்குமர நினதுநற்றயுமத்தனு மிறந்ததுமதன்பின், மாசிலாளொருத்தி பார்ப்பனிவளர்க்க வறுமையங் கடருனாழ்ந்ததுவுந், தேசிகமுனியுன்பிறப்பெலாந்செருட்டிச் சிவனையேபூசி யென்றதுவும், ஈசனதடியினன்பினுன்மலர்பெய்தே, ததிரீ பூசைபண்ணியதும்.

(இ - புரை.) குற்றமில்லாத புகழினையுடைய ராசகுமாரனே! உன்னுடைய நல்லதாயும் தகப்பனும் இறந்துபோனதும், அதன்பின் உத்தமியாகிய ஒரு பிராமணஸ்திரீயானவள் உன்னைவளர்க்க வளருநாளில் நீங்கள் தரித்திரமாகிய சுழுத்திரத்தில் மூழ்கியிருந்ததும், ஒரு முனிவனாகிய ஆசிரியன்வந்து உன்பிறப்பின் விவரத்தைத் தெரிவித்து, நீ சிவனையே பூசித்துக்கொண் டிருவென்று சொல்லியதும், அவர் சொல்லியபடி நீ பரமசிவனுடைய திருவடியில் அன்புடன் மலர்களால் அருக்சித்துத் துதிசெய்து பூசைசெய்ததும். ஏ-று.

வறுமையங்கடல் என்பதினிடையிலிருக்கும் அம் சாரியை. (இக)

அன்னதாலுன்மாட் டன்புமிக்குடையேமென்பது மறிகெனவுரைத்துப், பின்னருநினதுதாயை மாய்த்துப்பெரும்பதி வுளனெலாங்கவந்ந்த, மன்னரைவிட்டிக்கடற்படைதுணித்தவா கைகொண்டாசினங்குமரன், நன்னருட்களிகை யுலகெலாநிழற் றத்தருக்கொடுதுணை செய்வா பென்னான்.

(இ - புரை.) அந்த முனிவர் செத்தபடி பூசைசெய்த தன்மையினால், உன்னிடத்தில் யிருந்த கிருபை கைத்திருக்கிறே மென்பதும், அறிபுக்

கடவை யென்றசொல்லி, பின்னும் உன் தகப்பனைக்கொன்று பெரிய கை
ரமுதலாகிய வனப்பங்கனையெல்லாம் அபகரித்துக்கொண்ட அரசர்களை
யும் கடல்போன்ற அளவுற்ற சேனைகளையுக்கொன்று, வெற்றியடைந்து,
அந்த ஶாசபுத்திரன் 'இராச்சியபுட்டாபிஷேகஞ்' செய்துகொண்டு உயிர்க
ளுக்கெல்லாம் கிருபை செய்யத்தக்க வெண்ணிறக்குடை கீழல் செய்யும்
படித் தருக்கொடு துணைசெய்யென்று எனக்குக் கட்டளையிட்டனர்-எ-து.

அரசருமாரன் முனிவன்சொற்படி நம்மைப் பூசித்ததினால், தன்ப
கைவனாவென்று அரசாட்சியெய்வான்; அந்தக் காலத்தில் அவனுக்குச்
சகாயஞ் செய்யென்று பரமசிவன் தனக்குக் கட்டளையிட்டதாக வீத்தி
யாதான் சொன்னான் என்பது தாற்பரியம். (௮௪)

முத்தலைக்குள்ளு சுவன்மிசையிருத்து முழுமுதலுரைதலை
மேற்கொண், டத்தலைின் நுகரின் வந்தணவேற் கணங்கிவனா
னுரைப்படியே; கைத்தலநெல்லிக்கனியினின்மரபுங் கவினும்வந்
துரைத்திடக்கேளா, இத்தலைவந்தேன்சிவனருள் பெற்றார்க்கெய்
திடாப்பொருளுமொன் றுளதோ

(இ - புறா.) மூன்றுபிரியாகிய குலாயுதத்தைத் தமது திருத்தோனி
ற்றாங்கும் பரமசிவன் அருளிச்செய்த திருவாக்கினைச ரிரமேலேற்றுக்
கொண்டு, அவ்விடத்திருந்து என் னகரத்தைச்சேர்ந்த எனக்கு என் புத்
திரியாகிய இந்தக் கன்னிகையானவன் பரமசிவன் அருளிச்செய்த திரு
வாகுகின்படி கரதலாமலகம்போல உன்னுடைய மரபினையும் அழகினையும்
சொல்லக்கேட்டு, (உன்னைக் காணும்பொருட்டு) இவ்விடத்தில் வந்தேன்
பரமசிவனுடைய கிருமையைப் பெற்றவர்க்குக் கிடையாத ஒரு பொருளு
யிருக்கின்றதோ? எ-து

இவ்வுலகமெல்லாம் சிருஷ்டியாவதற்கு முன்னும் அவை யெல்லாம்
இறுதியடைந்த பின்னும் எவற்றிற்குங் காரணராயிருப்பவராதலால், பரம
சிவனை முழுமுதலென்றா. இதனை, "ஆதிய மந்தமு மாயினார்க்கு"
என்னுந் திருவாசகத்தானுணர்க. சுவல்-தோன். (௮௫)

ஆதலாலஞ்சுமதியிவணினககேயடிப்பணிசெய்கென வனித்
தேன், காதலாயெனப்பொற்கரகரீரவன்றன் கரத்தினின்விடுத்த
பினகமல, மாதுநேர்மகளிர்நவமணி கனகமாஸ்கரிதேர்பிரபதாதி,
மோதுபோர்க்கணியங்கவசம்விற்றாணி மூரிவேல்வாரிவை கொ
டுத்தான்.

(இ - புறா.) இந்த முறைமையினால் ஓகாதலனே! அஞ்சுமதியென்
னும் பெயரையுடைய (என்புத்திரியாகிய) இந்தக் கன்னிகையை உண
ரூப் பணிவிடை செய்யக் கடவனெனதுவிருப்பத்துடன் கொடுத்தேனெ
ன்று, பொற்கரகரத்திலிருக்கும் கோ அவன் கையில் விட்டபின்பு, திரு

கூடகம்

பிரமோத்தரகாண்டம்.

கலையொத்த (அழகுள்ள) தோழிகள் கவமணிகள் சுவர்ணம் பெரியயானை, கள் தேர்கள் குதிரைகள் பதாதிகள் தாக்கும்படியான மழுவாயுதம் கவ சம்பந்தனுச அம்புருத்தாணி பலம்பொருந்திய வேலாயுதம் வாளாயுதம் என்னும் இவைகளையுட கொடுத்தான். எ-று. கணியம் - மழுப்படை. (௫௯)

வேறு.

முனிவரன்புதல்வனாயமுழுமழுவி ராமன் போல
அனிகமோடெய்தித்தெவ்வரநுங்கினையறுத்துச்செங்கோ
லினிதினோச்சியபின்மைத்தற்குறைமையிந்தெமபாலெய்தித்
தனிமுதலபதத்திறச்சுந்திதைபலை டாசவென்னு.

(இ - புரை.) இவைகளைக்கொடுத்த வித்தியாதரன் பின்னுஞ் சொல் லுகிறான்; அரசருமானே! கீசமத்கினி முனிவரருடைய புத்திரராகிய மழுமகாத பரசாயுதத்தையுடைய பரசராமரைப்போல, இசைச்சியங்க ளோடு சென்று, வெல்லுதற்கரிய படைவரைச சுற்றத்தாருடன்கொண்டு உயிர்களுக்கெல்லாம் இன்பமுண்டாக்கும்படி செங்கோல் செலுத்திப் (புத் திரசம்பத்து முதலாகிய அஷ்டசம்பத்துகளுடன் வாழ்ந்து), அதன்பின்பு உன் புத்திரனுக்கு அரசாட்சிகொடுத்து, உன்மனைவியுடன் எம்மிடத்திலீ வந்து ஒப்பற்ற பரமசிவனுடைய திருவடியிற் சேரக்கடவைவென்று சொ ல்லி. எ-று.

பரசு - கோடரி.

(௫௭)

எடுத்துமுயங்குநிலை வேந்திழைக்கினிது கூற
யடுத்தாற்புச்சனை முற்றுமயவனறுணையாகத்தூண்டி
மடுதொல்முரசுமாரபவா முத்தினையருபவா நன்னை
விடுத்தயவனிமாநமுந்நுவெளவிவேதண்டஞ்சேர்ந்தான்.

(இ - புரை.) தன்புத்திரியை யெடுத்து முகத்தோடு முகமுறத்தழுவி அந்த மாதுக்கு இனிய உபசாரவார்த்தைகள் சொல்லிப் பொருந்திய சே னைகளையெல்லாம் ராசருமானுக்குத் துணையாகச்செல்லும்படி அனுப்பி, ஒளி பொருந்திய பேரிகைவாத்திய முழங்கததக்கதாக வாழ்த்துதல் செ ய்து, மருமகனுக்கு விடை கொடுத்து, (அதற்கு மேல் அந்த வித்தியா தரன்) பிரமலோகத்து விமானத்தி லேறிச் சென்று, கைலையைச் சேர்ந் தான். எ-று.

மருமான் - மருகன், வேதண்டம் - மலை.

(௫௮)

குங்குமக்குவடுபோலக்குவிரதெழுவயிரத்தோளான்
மங்கையர்க்காசியஞ்சுமத்யெனுநதிருவிடனும்
பங்கயத்தண்டார்முன்னோன்புடைவரப்பதாதி குழத்
தங்குலக்குரிமையானவிதாபபத்தசுததைச்சார்த்தான்

(இ-ரை) (வித்தியாதரன்போனபின்பு) குங்கும மலைபோலத் திரண்டே யுந்த திண்ணிய தோள்களையுடைய ராசருமான் (அழகு முதலியவைகள்

ம்) மாந்தர்களுக்கு அரசியாகிய அஞ்சமதியென்னும் தன்மனைவிழுடன் குளிர்த்தெய்விய நாமனாமாயணனிந்த பிராமணனாகிய தமையன் தன் அருகிவ்வாறும் சேனைகள் சூழவுஞ் சென்று, தன்குலத்தாருக்கு உரியதாயிவ் விதர்ப்பதேசத்தைச் சேர்ந்தான். எ - று. தன்குலக்கு இதில் அத்துச் சாரியை குறைத்தின்று.

(கூக)

நெறம்படைப்பகைவரெல்லாரேகர்த்துபோர்தருகவன்றேல்
சுடும்படைத்தொழில்லைகவிட்டெம்மடிப்பணிசெய்கதத்த
மிடும்பினைத்தடியவந்தேம்பாமெனவிறைமைசாற்றி
முடங்கலிற்பொறித்துத்தூதிற்போக்கினுன்முழவுத்தோளான்.

(இ - புறா.) இப்படியாக விதர்ப்பதேசத்தைச்சேர்ந்த மத்தளம்போலுந் திரண்ட தோள்களையுடைய தருமகுத்தனென்னும் ராசகுமாரன், மிகுந்தசேனைகளையுடைய பகைவர்களாகிய மன்னவர்களே! நீங்க னெல்லோரும் வந்து சண்டையெய்துங்கள்; இல்லாவிட்டால் போர்த்தொழிலிவிட்டு நம்முடைய பரிசுத் தைவணங்கிக் குற்றேவல் செய்யக்கடவீர்கள்; உங்களுடைய அகங்காங்களை அடக்க நாம்வந்தோ மென்று அரசவீரத்தை ஒலையிலெழுதித் தூதர்கள் கையிற் கொடுத்தனுப்பினான். எ - று.

(கூஉ)

கேட்டமன்னவர்களெல்லாங்கிரித்திண்டோள்குலுங்கநக்காங்
கூட்டரக்களையசெங்கண்சிவந்திவனொருவனோவெம்
வாட்டிறற்கெதிர்வனென்னாவந்துவெங்களத்தராணா
கோட்டமில்லுணத்தூத்தன்மகுத்தனும்போரினெற்றான்.

(இ - புறா.) இவ்வாறு அனுப்பப்பட்ட ஒலையைவாசித்தறிந்த அரசர்க ளெல்லாரும் மலைபோன்ற புசர்கள் குலுங்கும்படி கைகத்துச் செந்தாமரை மல ர்போன்றகண்கள் செம்மைநிறமேற்றிய அரசுப்போலச்சிவக்கக் (கோபங்கொ ண்டு;) இச்செய்வனொருவனோ? எங்கள் வான்வலிக்கு அஞ்சாமல் எதிர்த்தத்தக் கவனென்று (அவமதித்துத் தங்கள் தங்கள் சேனைகளுடன்) வெவ்விதாயிவ் யுத் தகளத்தில் வந்து சேர்ந்தார்கள்; மாறுபடாத நற்குணத்தையுடைய தருமகுத் தனும் போர்க்களத்தில் எதிர்த்தான். எ - று. நக்காங்கு - இதில் ஆங்கு அசை நிலை.

(கூக)

ஏற்றெதிர்மலையவேந்தரெதுபடைவடிவேலேந்திக்
கூற்றெனவுடன் றசாபங்குழைத்தபெருநீனர்த்தார்
வேற்றடந்தாணவிரர்வெருவந்துறஞ்சியாங்கே
பாற்றலாணான்னதாசினங்குமரன்கண்டான்.

(இ - புறா.) இவ்வாறு எதிரிட்டி யுத்தஞ்செய்ய, பகைமன்னவர்கள் வந் து கொல்லத்தக்க ஆயுதங்களையும் வடித்த வேலையையும் எக்தி, கூற்றென வு லக் கோபுரமன்னவர்களாய், விவ்விதவிதப் பாணங்களைப் பிரயோகித்து;

தார்கன்; (அந்தப்பாணங்கன்பட்டுத் தேர்ப்பாகர் முதலியவர்களுடைய தலைமு
தலையிடி அலுவலர்கள் அறுபட்டு விழுவதைக்கண்டு பயந்து, தன் படைவீரர்
கள் எதிரின்று போர்செய்யமாட்டாதவர்களாய்ப் பின்னிட்டுவிட்டார்கள்.
அதைத்தருமகுத்தனென்னும் ராசகுமாரன் கண்டான். எ - று. சாபம் - வில்.
பகழி அம்பு. உளறு-துன்பம். (கஉ)

வரிசிலைகுழையவாங்கிவடிக்கணைநாடித்துயாற்றார்
விரிபிணைக்குவையின்சூப்பைவெற்பெனமலியவீட்டிப்
புரையறுவடிவேலைநீத்ததா தையைமுன்னம்போரிற்
றரையினிற்செற்றான்செம்பொற்றலையறத்தடிந்திட்டானே.

(இ - புரை.) வரிந்துகட்டியவில்லை நன்றாகவளைத்துக் கூர்மையுள்ள பா
ணங்களைப் பிரயோகஞ்செய்து: பகைவருடைய பிணைக் குப்பைகள் எங்கும்
பார்த்து விலைகன்போலக் குவியப்படிச்செய்து, முன்புவெலாயுதத்தை யுடைய
வளைய வந்து போர்க்களத்தில் தன்பிதாவின் தலையைப்பூமியில் வீழ்த்தினவனு
டைய பொன்மருடமணிந்த தலையையறுத்துத் தள்ளினான். எ - று. (கஉ)

வரிசிலைவரிந்துகட்டிய வில்லெனப்பொருள் படலால், வினைப்பகுதி வினை
யெச்சப்பொருளில்வந்தது; “வரிப்புனைபந்து” என்பதுபொருள்.

படைமலைவாழிகுவென்னுப்டனை முரசுறையிற் கம்பொற்
குடைபுளிநிழற்றமன்னர்குரைகழற்றாரின் விழ
இடையிடையமைச்சர்பா தத்தேத்துபுலணங்கிநிற்பத்
தொடையணிமாற்பன்றங்கடொன்னகரடைந்துபின்னான்.

(இ - புரை.) (தருமகுத்தனென்ற ராசகுமாரன் தன்பகைவனுடையதலை
யை அறுத்துத்தள்ளினவுடன்) இனிப்போர்செய்வதை யொழியுங்க் கொன்று
பெரிய செய்பேரிகையாற்சாற்றுவித்து, அழகியபொன்மயமான வெற்றிற்கு
டை பூமிக்கெல்லாம் நிழல்செய்யவும் போர்செய்யவந்த மற்ற அரசர்கள். சத்தி
க்கும் வீரகண்டையணிந்த தன்னுடையபாதத்தில் விழுந்து பணியவும், செல்
துமிடந்தோறும் வரிசைவரிசையாக மந்திரிகள் தன்பாதத்தைத் துதிசெய்து
வணங்கி நிற்கவும், வெற்றிமாலையணிந்த மார்பையுடையவளையப் பழமையா
கிய தங்கள் நகரத்திற்போய்ச்சேர்ந்து. மறுநான். எ - று. (கச)

மந்திரக்கிழவர்குழவணங்கலர்வணங்கிவாழ்த்தத்
தந்திரத்தலைவர்போற்றத்தமனியமருடஞ்சூடி
யைந்தருக்கொடைகண்டேத்தவவனியைமுழுதுங்காத்தான்
கந்திரைத்தமன்னுபாயுக்கடாமுகக்களிறினானே.

(இ - புரை.) ஆரவாரத்தோடு கோபங்கொண்டு கட்டுத்தரியை முறித்
தும்மதமொழுகும் யானைப்படைகளுடைய தருமகுத்தவரின் மந்திரிகள் சூழ்

பிரதோஷமகிமை

கருணை

நீருக்கவும், பகைமன்னரை யிருந்தவர்களைல்லோரும் வணங்கிவாழ்த்தவும்
சேனாதிபதிகள் போற்றிசெய்யவும், கற்பகத்தருக்களும் தான் கொடுக்குந் தியா
கத்தைக்கண்டு புகழவும் பொன்மகுடஞ்சூழி பூமிமுழுவதையுங்காத்தான். ஏ.று.

பஞ்சதருக்கள் அரிச்சந்தனம் கற்பகம் சந்தானம் பாரிசாதம் மந்தாரம்,
மகுடஞ்சூழி காத்தான் என இயைக்க. (கரு)

வேறு.

மையணிகண்டன்றையருச்சித்துவரும் பிரதோடத்தின் வலத்தாற்
செய்யிகோறிசைகண்மீச்செலமாலே தனிகள் வெண்குடைபுவிக்கிப்ப
யியநின்னடிமையா மெனத் தெவ்வரடி தொழப்புகி முழுதாண்டு
துய்யமீபாகங்கணுகார்ந்துபின்னிறந்து துணைவியாடான்பதமடைந்தான்

(இ-புரை.) கருநிறந்தங்கிய கண்டத்தையுடைய பரமசிவப்பெருமானைச்
சனிப்பிரதோஷத்தில் அருச்சினை செய்துவந்த, பலத்தால் செங்கோலானது
அவ்விடதிக்குகளிலும் செல்லவும், பருவகால அந்திப்போதில் உதயமாகும் பூர
ணசந்திரனையொத்த வெள்ளைக்குடை பூமிமுழுவதையுங் கவித்துக்கொள்ள
வும் பகைவராகிய அரசர்கள் இறைவனை நாங்கள் உன்னுடைய அடிமையெ
ன்று பாத்தவணங்கவும், பூமிமுழுவதையுமாண்டு நல்லபோகங்களை அனு
பவித்துப் பின்பு இவ்வுடலத்தைவிட்டுத் தன்மனைவியுடன் சிவபதஞ்சேர்ந்
தான். ஏ.று.

பூரணசந்திரனை குடைக்கு உபமானமாதலால், மாலை என்பதற்கு பருவ
கால மாலைப்போதைக் கூறினும். (கரு)

இன்னதேயருளியப்பிரதோட மென்னயாம்வழுத்துதற் கெளிதோ
அன்னவாகனனுங்குழுவாகனனுமறிவதன்றதனுடைப்பெருமை
பன்னகாபரணன்பூசையினதுபோற்சலந்தருமபூசையின்றென்னு
முன்ன தான்முழுதுணர்ந்தவன்மொழிந்தான் முனிவரனைவரும்கிழந்தார்.

(இ - புரை.) சனிப்பிரதோஷ பூசையின்பலானது இத்தன்மையான
இகபாசவுக்கியங்களைத் தருமென்று நாம்விவரித்துச் சொல்வதற் கெளிதல்ல;
அதனுடைய பெருமை பிரமதேவரும் விஷ்ணுமூர்த்தியும் அறியத்தக்கதமல்ல,
சர்ப்பாபரணான பரமசிவனுக்குரிய பூசைகளில் இந்தப்பூசையைப்போலப்
பலனைத்தரும் பூசைவேறென்று மில்லையென்று வேதாகமசாஸ்திரங்களை யெ
ல்லாமுணர்ந்த குதமுனிவர் சொல்லியருளினார். அதன்கேட்டு நாயிசாரணிய
முனிவர்களும் மனமகிழ்ந்தார்கள். (கரு)

ஏழாவது-பிரதோஷபூசைமகிமை அத்தியாயம் முற்றிற்று

ஆட விருத்தம் சாந்.

சுவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

எட்டாவது.

சோமவாரவிரதமான்மிய அத்தியாயம்.

சிதமதிப்பிள்ளை வெள்ளையமுதங்காலுஞ் செஞ்சடைமைக்கருமி
டற்றுப்பெயசாயன், மா துவளரொருபுறத்தூற்றுபூத்தமாணிக்கமலைய
ணையவருணமேனி, நாதனதுசரித்திரத்தின் மேன்மையின்னா நவில்வ
னெனத்தவமுனிவரெவருங்கேட்பச், சூதனெனும்புராணமுனிமறை
கணுன்குஞ்சொன்னமுனியடிதொழுதுபின்னுஞ்சொன்னான்.

(இ - புரா.) குளிர்ச்சிபொருத்திய இளந்திங்கள் வெண்ணிறமுள்ள
அமிர்தநீரணத்தைப் பொழிந்துகொண்டிருக்கும் சிவந்தலைய முடியினையும்,
மேகம்போன்ற கான்கண்டத்தினையும், பச்சைநிறமுள்ள பார்வதிதேவியார்
அமர்ந்த இடப்பாகத்தினையும், நீறுபூத்த மாணிக்கமலையை யொத்த செம்மை
நிறமுள்ள திருமேனியையுமுடைய பரமசிவனது சரித்திரத்தின் மேன்மையை
பின்னுஞ் சொல்லுகிறேனென்று நைமிசாரணியத்தில் தவஞ்செய்ய முனிவர்க
ளெல்லாரும் கேட்கும்படிச் சூதரென்கிற புராணமுனிவரானவர் நான்கு வேத
ங்களையுஞ் சொன்ன வியாசமுனிவர் பாதங்களை மன்தில் சிந்தித்து வணங்கிப்
பின்னுஞ் சொல்லுகின்றார். ஏ - ம.

(ச)

சித்தியமாயானந்த வுருவமாகி நிறைவுபடும் பொருளாகிக் குறை
படாது, சத்தியமாயனைத்துயிர்க்குமுள்ளீடாகிச் சங்கற்பவிகற்பங்க
ட்கயலதாகி, வைத்தசிவதத்துவத்தினியல்புதன்னைவருகுரவனருளினி
னிதுணர்ந்துவாரும், அத்தகையர்புறப்பாழியிடைநின்றேறியழியாதசி
வகதிபினைடைவரன்றே.

(இ - புரா.) முனிவர்களே! சித்தியப்பொருளாயும் ஆனந்தமே திருமே
னியாகக்கொண்டவராயும் குறைவுபடாமல் எங்கும் நிறைந்தபொருளாகியும்
சத்தியப்பொருளாயும் எல்லாவிற்குள்ளும் உயிராகியும் சங்கற்பவிகற்பங்க
க்கு அன்னியமாகியும் பொருத்திய சிவதத்துவத்தின் இயற்கையைக் கிரூபை
யுடல் எழுந்தருளிய ஆசாரியர் அனுக்கிரகித்த முறையையினும் உணர்ந்துவாரும்
கிண்டி தன்மையையுடையவர்கள் பிறவிச் சமுத்திரத்தின்கரையேறி அழியாத
சிவகதியை அடைவார்கள் ஏ - ம. சங்கற்பம் மனவியாபாரம்.

(உ)

வாங்குதிரைக்கடலுமித்தஞாலமீதின் மண்ணாசைபொன்னாசை மகளிராசை, தீங்குதருமெனக்கருதித் துறந்துதங்கள் சிந்தனைபைப் புலனெறியிற் செலுத்தாராகிப், பூங்கனகவகாச்சிலைகொண்டவுணர் மாயப் புரமெரித்தகயிலைமலைப்புனிதன்றாள், ஜேங்குமறைநெறியின் வழிபாடுசெய்வோருதரவழிவருங்கலை யொழிப்பர்மாதோ.

(இ - புரா.) அலைகளையுடைய சமுத்திரங்கும்பந்த பூவுலகத்தில் மண்ணாசை பொன்னாசை பெண்ணாசை என்ற மூவகையாசைகள் தீங்குதருமென்று கருதி அவற்றைத் துறந்து, தங்கள் மனதை யைம்புலன்வழியிற் செலுத்தாத வர்களாய்ப் பொலிவுள்ள மகமேருவாகிய வில்லைக்கொண்டு அவுணர்வெல்லோரும் மாயும்படித் திரிபுரங்களையெரித்த கைலாசவாசராகிய சிவபெருமானின் திருவடிகளில் ஒங்கிய வேதவிதிப்படி பூசை செய்கின்றவர்கள் தாய்வயிற்றில் தங்கிப்பிறக்கும் துன்பத்தை நீங்குவார்கள். எ-று. (ங)

எண்ணரிய விடயங்களுடனேகூடி இடைவிடா தொழுகிடினும் பாவவேனுங், கண்ணுதல்வானவனடியை மறவாராசிக்கருத்தினின்னவ த்துறுங்காலங்கழிக்குமார்தர், மண்ணகநீள்வரைப்பெனவரு போகமெல்லாம் வைகறொறுதுகர்ந்துடலமாயமேலை, விண்ணகநாடதனிடைச் சென்றடையுங்கலைவிடயத்தான்வருகுதுயரமீள்வரன்றே.

(இ-புரா.) எண்ணரிய விடயங்களுடனேகூடி இடைவிடாமற். போகாதுபவஞ்செய்யினும் நெற்றிக்கண்ணையுடைய பரமசிவத்தின் திருவடிகளை மறவாதவர்களாய்த் தங்களிந்துயத்தில் அத்திருவடியைத் தியானித்துக்கொண்டு காலங்கழிக்குமார்தர்கள் எவர்களேயாயினும், இப்பெரியவுலகத்தில் வரும் போகங்களையெல்லாம் நாடோறும் அனுபவித்த இவ்வுடலம் நீங்க, தேவலோகத்தில் செல்லுங்காலத்தில முன் அனுபவித்த விடயங்களால் ஜேரிடத்தக்க துயரங்களை அனுபவிக்கமாட்டார்கள். எ-று. (ஈ)

நீடுபெரும்போகதுகர்வேட்கையெல்லாநீத்தறிபா வொருவனிருவினையினீங்கி, விடுபெறக்கருதியருந்தவங்கள்செய்துமவேறுசமயத்தடைநதுவாவதுண்டோ, கோடுபருநெடுங்கயிலைமலையின்மன்னுங் கொழுப்பவளமணிவரையி னருணபாதத், தேட விழுமலரின்வழி பசிவாணயினிரும்போகதுபர்துபர்விடெய்துவானே.

(இ - புரா.) மிகுதியான போகங்களை அனுபவிக்க வேண்டுமென்ற ஆசைகளை நீக்கவழியாத ஒருவன், எல்லினை நிவிளையென்னும் இருவினையில் சிந்தும் நீங்கி, மோகத்ததை அடையவேண்டுமென்ற எண்ணக்கொண்டிருமையாகிய தவங்கள் செய்தும், மற்றொரு சமயத்திற் சென்றும், திஷ்டித்

கும்பவன் வேறுமுண்டோ? சிகரங்களுயர்ந்த கயிலாயகிரியில் வீற்றிருக்கும் செழுமையான பவனமலைபோன்ற பரமசிவத்தின் சிவந்திருவடிகளில் இத்தழகன் விரிந்த மலர்களால் வழிபடுவானாகில், இம்மை மறுமை யின்பங்களை அனுபவித்த அத்தற்குமேற் பதவிகளுக்கெல்லா மேலாகிய மோகத்தை அடைவான் ஏ-று, அருணம்செந்நிறம் (௫)

பிறையினொடுநறையிதழித் தொடையும்வானிற் பெருகிவருஞ்சாநதியு முடித்தவேணிக், கறையணியுமணிமிடற்று முக்கட்செய்யகளிற் றுரிவை யந்தணன்னுள்பணியுமாந்தர், மறைகளொருநான்ருமவற்றங்க மாயமன்னு புராணங்கள்பதினெட்டுநாடி, யறையவரிதாயடியரொளி திற்றெரு மழிகில்பெருஞ்சிவகதியை யடைவர்தாமே.

(இ - புரை.) இளஞ்சந்திரனுடன் வாசனைதங்கிய கொன்றைப்பூமாலை யையும் ஆகாயத்திற் பெருகிவருகின்ற கீங்காநதியையு முடித்து விளக்கும் சடாமருடமும் விஷந்தங்கிய காளகண்டமும் திரிநேத்திரமும் யானைத்தோர் போர்வையுமுடைய பரமசிவனது திருவடியைப் பணியுமாந்தர்கள், நான்குவேதங்களும் அனைவர்களுக்கும் ஆறங்கங்களும் நிலைபெற்ற பதினெண்புராணங்களும் ஆராய்ந்தறிந்து, சொல்வதற்கரியதாய் அடியவர்கள் எளிதில் உணரும்படியான அழிவில்லாத பெரிய சிவகதையை அடைவார்கள் ஏ-று. *

செய்யகளிறு என்றது யானைகளுக்குக்கூறு யிலக்கணங்களமைந்ததென் பது கருத்து. பரமசிவத்தை அந்தணரென்றது தேவோத்திருஷ்டத்தை நோக்கி யென்க. (௬)

சொன்னவிலையெவற்றினுக்கு மேலாகிச் சுருதிசிவாகமம்புகலுஞ்சோமவார, மன்னிவரும்பிரதோடந்தோறுஞ் செம்பொன் மலேசகிலை வானவளையுலகங்களீன்ற, கன்னியுடனாகமத்தின் வழிதப்பாது கடிமலரின்வழிபாடுபுரியுமேலோ, ரின்னலெனுய பெருங்கடலின் கரைநின் றேறிபிகபரத்தும்பொருகுகர்ந்துவெரன் றே.

(இ - புரை) பரமசிவத்தைப் பூசிக்கும்படி இதுவரையிற்சொல்லிய அந்த பூசைகளைல்லாவற்றிலு முயர்ந்ததாய், வேதங்களிலும சைவாகமங்களிலுஞ் சொல்லப்படுகிற சோடவாரத்திற் பொருந்திவருகிற பிரதோஷத்தோறும், மேருவை வில்லாகவுடைய பரமசிவத்தையும் கன்னியாகிய அம்பிகையாரையும் ஆகமவிதி தவறாமல் யணமலர்களால் ஆராதனைசெய்யும் பெரியோர்கள், துன்பமென் னின்ற பெரிய சமுத்திரத்தின் கரையிலுந்து இம்மைப்பயனையும் மறுமைப்பய னையும் அனுபவிப்பார்கள். ஏ-று. (௭)

இல்லறத்தின் கிழமைகளைப் பூணுமாந்த ரியல்புடனில்லறக்கிழைப்பூண்டமாந்தர், தொல்லறத்தின்கொழுநருடன் வாழுமா தர்துனை

வர்தமையிழந்து துயருழக்குமாதர், புல்லறத்தையொருவியான்சோம
வாரபூசையேபுரிவரெனிற்புலனமீதி, னல்லலறுத்தன்னவருண் ணி
னைந்தவெல்லாபவர்கினைவின்படியேவந்தடையுமன்றே.

(இ - புரா.) இவ்வாழ்க்கையி னுரிமையைப் பூணதவர்களும், கிரமமாக
இவ்வாழ்க்கையைப் பூண்டவர்களும், பழமையாகிய அந்த இவ்வாழ்க்கையில்
தத்தங்கணவருடன் வாழுமாதர்களும், கணவர்களையிழந்து துயருறும் மாதர்க
ளும், பொருத்திய அந்த இவ்வாழ்க்கையை நீங்கிப் பரமசிவனது சோமவார
பூசையே செய்வார்களானால், இவ்வுலகத்தினிடத்தில் துன்பங்களைக்கி அவர்
கள் மனதில் கருதிய பொருள்களெல்லாம் நினைவின்படி அடையப்பெறுவர்.

“புல்லறத்தையொருவியான்சோமவாரபூசையே புரிவரெனின்” என்ப
தற்கு செய்தற்குரிய வினையதருமங்களைவிட்டேனும், இச்சோமவார வழிபாட்
டினை அவசியம் செய்யவேண்டுமென வற்புறுத்திக் கூறுதலுமொன்று. (அ)

என்றுபலதருமபெடுத் திசைசதேமீட்டி மிமபாணியரையன்மட
ப்பாவைகேள்வன், நென்றுபடுமாகங்கடோறுமுன்னைச் சுருகிதொ
றும்புகன்றருளுஞ்சோமவாரத், தொன்றுபெருங்கதையனந்தமவற்று
ண்மின்னொரொளியிழை சீமந்தனியென்றுலகம்போற்றுக, குன்றணைய
பெருந்தவத் துக்கோதினீதித் கொடபனையானோற்றுகதைகூறுவாரமே.

(இ - புரா.) இத்தகைய பலவாகிய சிவதரும சரித்திரத்தைச் சொல்லி,
மீட்டும் பார்வதிதேவியார் கணவராகிய பரமசிவம் பழமையும் உண்மையுமா
கிய ஆகமங்களிலும் வேதங்களிலும் சொல்லியருளிய சோமவார பூசையைக்
குறித்த சரித்திரங்க ளைந்தீமாரும். அவைகளுக்குள் மின்போலும் ஒன்றிய
ஆபாணங்களானிந்த சீமந்தனியென்று உலகம் விதந்துகூறும் மலைபோலும்
தவத்தினையு குற்றமற்ற நீதியினையுமுடைய ஒருமாத சோமவார விரதம்
அனுஷ்டித்த கதையினைச் சொல்லுவோமென்று கூறுவாராயினார். எ - ந.

மீட்டும் - கூறுவாம் என முடிக்க

(க)

வேறு.

இளங்கதிர் துழைகலாவிருள்கொன்பூம்பொழில்
வளங்கொழுமாரியவர்த்தநாட்டினான்
விளங்கொளிமணிமுடிமலைத்தேவந்தர்கோ
ளைந்தறிவருங்கலைக்காழியேயனான்.

(இ - புரா.) குரியனது இளங்கதிரும் துழைக்கடாத இருள்குழந்த
பூஞ்சோழிதனின் வளப்பங்கன் பொருத்திய ஆரியாவர்த்த நாட்டையுடைய
விளங்குகின்ற இரத்தின மருடமணிர்த அரசர்களுக்கு அரசனாயிருப்பவனுடி,
அனந்தநிவிதேந்தரிய கல்வியுணர்ச்சியில் சமுத்திரத்தை யொத்தவனும், எ-து.

கழக

பிரமோத்தரகாண்டம்

எண்டிசைமுழுவதுமெழுதுவண்புகழ்
மண்டலிகர்க்கெலாமருடம்போல்பவன்
புண்டருகொழுநிணப்புலவுநாறுவேற்
றிண்டிறற்சித்திரவருமென்பவே.

(இ-புரை.) அஷ்டதிக்குகளிலும் எழுதிய வளவிய புகழுன்னவனும் அரசர்களுக்கெல்லாம் மருடம்போலிருப்பவனும் போர்முகத்தெதிர்த்தும் பகைவருடைய மாமிசத்தின் கொழுவின நிணப்புலால் நாற்றம் நாறும் வேற்படையையுடையவனும், தின்னிய வெற்றியை யுடையவனுமான சித்திரவருமென்னும் பெயருள்ள ஒரு அரசனிருந்தான். எ - று. என்ப ஏ அசைகன். புண் மாமிசம். (கக)

ஆயனெண்ணிலாமகங்கள்ரற்றியுந்
தாயெனவுயிரெலாந்தழையப்போற்றியு
மீயுறுமுகிலெனவெறுக்கைமாமழை
தூயநன்மறையவர்குமப்பல்கியும்.

(இ - புரை.) அந்த அரசன் அளவில்லாத யாகங்கஞ்செய்தும், தாயைப் போல உயிர்களுள்ளார் தழையும்படி ஆதரித்தும், ஆகாயத்திற்சஞ்சரிக்கும் மேகம்போலப் பொன்மழையைப் பரிசுத்தர்களான பிராமணர்கள் சுமந்துகொண்டு போம்படி கொடுத்தும். எ - று. (கஉ)

மரகதவரையெனவயங்குமாதவன்
குரைகழல்வணங்கியுங்குன்றவில்லிநாற்
புரமெரிகொளுவிடப்பொருதவன்கழ
லிரவினும்மகவினுமலர்பெய்தேத்தியும்

(இ - புரை.) மரகதமலைபோலும் விளங்கும் விஷ்ணுமூர்த்தியின் ஒலிக்கும் வீரகண்டையணிந்த திருவடிகளை வணங்கியும், மேருவில்லிநாற்றிரிபுரத்திற்சீர்த்திப் போரியற்றிய பரமசிவனுடைய திருவடிகளை இரவும் பகலும் பூவிட்டிடைஞ்சித் துதிசெய்தும். எ - று. (கக)

முழுவொலிபெகடென்முத்தவெண்குடை
நிழலிடையுலகெலாநெறியிற்காக்குகாட்
குழன்மொழிமனைவியர்வயிற்றிறகொல்லின
மழவிடையெனச்சிலமகட்பெற்றானோ.

சோமனாரவிரதமாண்மியம்.

கசு

(இ - புரை.) முழுவம்போல ஓசை பொருந்திய கடலினிடத் துண்டான் முத்துக்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட வெள்ளைக் குடை நிழலில் முறையாக உலகத்தைக் காக்கு நாளில், வேய்ங்குழல்போலும் இனியவசனத்தையுடையமனை வியர்களிடத்துக் கொல்லத்தக்க கோபத்தையுடைய இளமையான இடபம் என்று சொல்லத் தக்க சில புத்திரர்களைப் பெற்றான். ஏ - மு. (கசு)

பெற்றபிணிறைமகன்பெண்மகாரெமக்
குற்றிலரெனநினைநதொன்றலாதன
நற்றவயிழைப்பேவார்மனைவிநரண்மலர்ப்
பொற்றொடியெனவொருநிறுவைப்பூத்தனள்.

(இ - புரை.) புத்திரர்களைப் பெற்றபின் அவ்வரசன் பெண் குழந்தைகள் நமக்குண்டாக வில்லையே மென்று கறுதிப் பலபல நல்ல தவங்களைச் செய்ய; ஒரு மனைவியானவன் தாமரைப்பூவில் வீற்றிருக்கும் மகா லட்சுமியைப் போன்ற ஒரு புத்திரியைப் பெற்றான். ஏ - மு. (கரு)

வேறு.

தாமந்திகழ்ச்சுருமொய்ம்பொடுதழைசித்திரவருமன்
சீமந்தனியெனவேயருள்செல்விக்கமகிழ்வா
னாமந்தனைமறைநீதியினன்னாளிடைநவிலா
வாமந்திக முமையைத்தருயிபவானின்மகிழ்ந்தான்.

(இ - புரை.) வெற்றிமாலை பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும் புசங்கனோடு தழைந்துள்ள சித்திர வருவினென்னு மரசன் தான் பெற்ற புத்திரிக்கு மனமகிழ்ச்சியுடன் வேத விதிப்படி நல்ல தினத்தில் சீமந்தனி யெனப்பேர்கூறி சவுந்தரியமுள்ள உமையவளைத் தனக்குப் புத்திரியாகப்பெற்ற மலையரையன்போல மகிழ்ச்சி யடைந்தான். ஏ - மு. (கக)

மதவெங்களிறல்யானையமன்னன்றருமேவற்
குதவுந்தன துழையோர்களையுயர்சோதிடநூலின்
விதமொன்றியமறைவாணரையழியின்னெனவிடுப்பக்
கதமொன்றியகாலிற்கடிதெகிக்கொடுவரவே.

(இ - புரை.) மதமயக்கம் கொண்டிருக்கும் வெற்றிபொருந்திய யானைப் பட்டையுடைய அவ்வரசன் தான் உத்தரவு செய்யும் ஏவலுக்குத் தடை யில்லாமல் உதவுகின்றவர்களாகிய ஏவலாளிகளை நோக்கி, உயர்ந்த சேரதிகை சகஸ் திர வகைகளை யுணர்ந்த சாஸ்திரிகளை யழைத்துக் கொண்டு வாகுக்கொன்று அறுப்ப; அவர்கள் சண்டமாருதம் போல அதி விசைவாகச் சென்று அழைத் துக் கொண்டு வர. ஏ - மு. (கக)

கண் ணுற்றனனவரைப்பலகணி தத்துறைவல்லீர்
பெண்ணிற்கணியெனயா னருள்பெண்ணின் றிறனெல்லா
மண்ணிற்கருதொண்ணுநிலைவருசோ திடவிதியா
லெண்ணித்துணிவுறுசா தகமிடுகென்றிறைசொன்னுன்.

(இ - புரை) வந்த சோதிஷ சாஸ்திரிகளைப் பார்த்தும் பலவாகிய சோதி
ஷ சாஸ்திர முணர்ந்தவர்களே! பெண்களுக்கு ஆபரணம் போல நான் பெற்ற
இப் பெண்ணிற்குச் சாதகபலன்களை யெல்லாம் இவ்வுலகத்தில் அறிதற்குரிய
நிலைமையினை யுடைய சோதிஷ சாஸ்திர விதியால் ஆராய்ந்து, நிச்சயமான
சாதக மெழுதுங்க ளென்று அவ்வரசன் சொன்னான். ஏ - று. (க௪)

என்னுமுனமொருவே தியனவடன்னிருவினையு
முன்னிலைபெறுசாதகமுற்றும்படியெழுதிப்
பொன்றார்களைக் கழன்முன்னவபுனிமாமகள்புனரு
மன்னுவிவைகேண்மோவெனவழுவா துரைசெய்தான்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு சொல்வதற்குமுன் ஒரு பிராமணன் அந்தப் பெ
ண்ணினுடைய இரு வினையையும் ஆராய்ந்து, சில பெற்ற சாதகமும் குறை
வீடாம லெழுதிப் பொன்றச் செய்யப்பட்ட வீரகண்டை யணிந்தவனும் பூ
தேவியை மணந்தவனுமான மன்னவனே! இவை கேளென்று தவருமற் சொ
ன்னான். ஏ - று. (க௬)

வேறு

மணத்தினி னுமையாண்மகப்பெற்றகதிதிவடிவீனிலுயர்தமயந்தி
ருணத்தினிற்கமலைகற்பினிற்சனகொழுங்கலைக்கியன்மகளென்னுப்
பணத்துறையுலகமுழுவ துப்புதழும்படிபதினாபிரம்பருவர்
தணப்பிலளா கக்கொழுநனெறையுந்தராபதிநின்மகளென்றான்

(இ - புரை.) அரசனே! உம்முடைய புத்திரி கலியாணத்தில் உமையவ
ளென்று சொல்லத் தக்கவன், புத்திரர்களைப் பெருவதில் அதிதியென்று சொ
ல்லத் தக்கவன், சவுந்தரியத்தில் உயர்ந்த தமயந்தியென்று சொல்லத்தக்கவன்,
நற்குணத்தில் திருமக ளென்னத் தக்கவன், பதிவிராடா தருமத்திற் சீறையென்
னத் தக்கவன், செழுமையுள்ள கலைகளுக்குச் சரஸ்வதியென்று சொல்லத்தக்க
வளென்று சொல்லி, ஆகிசேஷன் முடியில் பொருந்திய இவ்வுலக முழுவதும்
புகழும்படி பதினாபிரவருட்கள் ளனைவனை விட்டுப் பிரியாமல் வாழ்த்துகொண்
டிருப்பான் என்று கூறினான். ஏ - று. (உ௦)

என்றவனுரைத்த சாதகப்பொருளிரியல்பெலாக் கேட்டுளமகிழ்
ந்து, பொன்றழைத்தினிதோட் பாவலனவற்குப் பொருணனி கொடுத்த

சோமவாரவிரதமான்மியம்.

111

னனிநூப்பப் பின்றையுமொருவனே ழிரண்டாண்டிற் பிறைதுதன்மக் கலமிழக்கும், வென்றிவேலிறைவ வென்றலுநிருபன் வெய்துயிர்த்த ணைமிசைவிழுந்தான்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு அந்தப் பிராமணன் சொல்லின சாதகப் பொரு ளி னியல்பை யெல்லாம் கேட்டு மன மகிழ்ந்து. அழகு நிறைந்த திண்ணிய தோளையுடைய அரசன் அவ் விப்பிரானுக்கு மிக்க பொருள் கொடுத்து, (சந் தோஷத்தான்) இருக்க; மற்றொரு பிராமணன் (சாதகம் பார்த்து) வெற்றி பொருந்திய வேலாயுதத்தை யுடைய அரசனே! இந்தப் பெண்ணைவன் பதி னுன்காம் வருஷத்தில் மாகவலிய மிழப்பா என்று சொன்னான். அப்படிச் சொல்லவே, அவ்வரசன் பெரு மூச்சு விட்டுக்கொண்டு சோகத்தினால் ஆசை தின்மேல் விழுந்தான். ஏ - று.

(உக)

பைவிரியரவமிடிவழிவெருவும்பான்மைபோலோ ரிருகன்னல் வெய்துயிர்த்திருந லுக்கணிதரைப்போக்கிவிதிவலியறிசுவமென்ன நெய்தவழுவடிவெற்புரவல னுளநுதினிரைவுடனொழுதமந்நாளின் மைவிழச்செவ்வாய் றிவண்ணைகயவட் குமங்கையபருவம்வருததுவே.

(இ - புரை.) பகையவர் நிணந்தோய்ந்த வேலேந்திய அவ்வரசனான பதத்தை விரித்த சர்பம் இடி விழப் பயந்து சுருண்டு விழுந் தண்ணைபோல, இரண்டு நாழிகை வரைக்கும் பெரு மூச்சு விட்டுக்கொண் டிருந்து, பின்பு ஒரு வாறு தெளிந்து, சோசியர்களை அனுப்பிவிட்டு, ஊழ் வினையின் வன்மையை அறிவோமென்று சிந்தித்திருக்கும் நாளில் மையணிந்த கண்களையும் சிவந்தவா யினையும் வெண்மைநிறம்பொருந்திய தந்தவகளையு முடைய அத்தக்கன்னிகை க்கு அழகிய மங்கைப் பர்வம் வந்தது. ஏ - று.

(உஉ)

மங்கையம்பருவம்வருத லுமவளைவழிபடுசேடியர் குறிநித் திங்கள்வா ணுதனீயேழிரண்டா ண்டிற்றிருவிழந்திருக் குவைபென்ன வங்கவள்வெருவியா க்கியவர்க்கியாகியமுனிவான்மனை தங்கியசாலைசென்றவட்டொழு துதன்னுறுதுயர் சிலைசொன்னான்.

(இ - புரை.) மங்கைப் பருவம் நேர்த்த மாத்திரத்தில் அவளைப் போற்றி வரும் தோழிகள் வந்து, திங்கள்போலும் ஒளி தங்கிய நெற்றியினை யுடையவ ளை, கீ பதினான்காம் வருடத்தில் மாகவலியம் இழந்துவிடுகை யென்று சொ ல்ல; (அதைக் கேட்டு) அவன் பயந்து, யாக்கியவர்க்க முனிவர் பத்தினியாகிய மயித்தினை யென்பவளிருக்கும், பர்ன்ன சாலைக்கு பாய அல்லம்கூடையத் தொழுது, தனக்கு கேரிட்டிருக்கிற துபர் கிணையைச் சொல்லுவா ளாயினான். ஏ - று. திரு சுண்பது ஈண்டு மாகவலியத் திருவை.

(உஉ)

அருந்ததியனை கற்புடையன்னு படியினுரைப்ப தொன்முனை
தாற், பெருந்திருவிழப்பன் யானெனக்கனிதர் பிரதாவுடனுரைத்தனை
தனாற், நிருந்தியசின்னை வந்தடைந்தனனித்தீவினைப் பிணியகற்றுதற்
கோர், மருந்தருள்கென்றென்றடிதொழு திரப்பவரமபித்திரையுப்பின்
னுரைத்தாள்.

(இ - புரை.) அருந்ததியை யொத்த கற்பினையுடைய அம்மையே! அடியை
யென் விண்ணப்பித்துக்கொள்வதோர் வார்த்தையுண்டு; (அ.த என்னவெனில்)
நான் பதினான்காம் வருஷத்தில் மாங்கலியம் இழப்பேனென்று சொதிவர்கள்
என் பிரதாவுடன் சொன்னார்கள்; அதனால் கற்பினால் மேன்மைபெற்ற உன்னைச்
சாணென்றடைந்தேன்; இந்தத் தீவினையாகிய நோயை நீக்குவதற்கு ஒரு அடி
ஷதம் கிருபை செய்ய வேண்டுமென்று பாதத்தை வணங்கி யிரப்பச் சிரோஷ
டமுள்ள மயித்திரை யென்பவன் பின்பு சொல்லுகிறான். எ - மு. (உச)

புரிசுமுலணங்கேசோமவாரத்திற்புனிதநீரினிதுடனாடிப்
பரிவுடனுரைவுமுதலிய துறந்துமோனமாய்ப்பவித்திரையாகிக்
தெரிமலர்கொணர்ந்துபரமனோடுபையையசசிவாகமவிகிமுறைவமுலா
துரியபூசனைசெய்தருமறையவர்க்குமுவப்புடனன்னமுமளித்தே

(இ - புரை) கட்டுப்பட்ட அளகத்தையுடைய பெண்ணே! சோமவாரத்
தில் பரிசுத்தமாகிய தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து, வெறுப்பின்றி ஆகார முத
லானவைகளை நீங்கி, மவுனமாய்ப் புரிதையாய் மலர்களை ஆய்ந்துகொண்டெவந்து
பரமசிவனுடன் பார்வதிதேவியாரையும் சைவாக்ஷிதி தவறாமற்பூசை செ
ய்து, அரிய பிராமணர்களுக்குச் சந்தோஷத்துடன் அன்னமும் கொடுத்து
எ - மு. பவித்திரம் - சுத்தம். (உடு)

இன்னணமாயேத்திரீவழிபட்டசனையென்னுறுதுணையே
யுன்னுடையருளேவேண்டுவென்னென்னவுரைத்துநல்லிரதமுமுடித்தால்
மன்னியவிரதந்தரும்பெருநலத்தான்மா துளின்கணவனுக்குரிய
தன்னுடைஞாலமல்லதுவேண்டுந்தராதலமளவிலவுளவாம்.

(இ - புரை.) இந்தப்பிரகாரம் பரமசிவனை ஆராதித்துத் துதிசெய்து, ஈச
னே! எனக்குற்ற துணையே! தேவரீருடைய கிருவருளையே விரும்புகிறேனெ
ன்று பிரார்த்தித்த, நல்லவிரதத்தையும் நிறைவேற்றினால், நிலைபெற்ற அவ்வி
ரத விசேடத்தால் மாதே! உன்னுடைய கணவனுக்குரிய தேசமேயல்லாமலும்
மற்றும் விரும்புகிறதென்களும் அளவிறந்தன கிடைக்கும். எ - மு.

விதமுடித்தாவது - உத்தியாபனஞ் செய்தல்.

(உச)

சோமவாரவிரதமான்மியம்.

௨௭

சந்த்ரமலருமரிசனத்துடனேசாத்தினால்வளம்பலதழைக்குந்
நந்தலிற்மூபமளித்திடினுடலநறுங்கடிசுமழுமதல்லா
னந்தமிதீபமளிக்கீனருளவாமலியளித்திடினுணவுளதாம்
பைந்தொடிபாருவள்ளிலையளிக்கிற்பதுமாளிகைமயில்சேரும்.

(இ-புரை.) சீமந்தனியே! மஞ்சளுடன் சந்தனமும் மலர்களும் சாத்தி
னால் பலவளங்கள் உண்டாகும்; கெடுதலற்ற தூபங்கொடுத்தால் சரீரம் நல்ல
வாசனை கமழ்ந்துகொண்டிருக்கும்; இதுவுமன்றி குறைவுபடாத தீபங் கொடு
த்தால் அழகுண்டாகும்; அன்னம் நிவேதித்தால் ஆகாரம் உண்டாகும்; பசிய
வளையணிந்த பெண்ணே! பார்க்கும்வெற்றிலையும் நிவேதித்தால் பதுமாசனியா
ன திருமகள் நிவாசங்கிடைக்கும். எ - று.

அரிசனம் - மஞ்சள் ஏர் - அழகு.

(௨௭)

அஞ்செழுத்தேகாதினட்டமாயோகமடைந்திடுமா கதிபண்ணி
னெஞ்சினினினைத்தகருமங் களபாவுநினைத்தவாறெளிதிரிந்நிடும்
வஞ்சிதுண்ணிடையாமந்தணர்க்கடிசின்மகிழ்வுடன்வழங்கின்மற்றதன
மெஞ்சலிற்றகுதிக்கடவுளரெவருமிருங்களிபெய்துவரறிநீ

(இ-புரை.) பஞ்சாக்ஷரஞ் செபித்தால் அஷ்டமாயோகஞ் சித்தியாம்;
சிவயாகஞ்செய்து பூர்ணகுதியமைத்தால் இஷ்டசித்திகண் எளிதற் கைகூடும்;
பூங்கொடிபோல நுண்ணிய இடையை உடையாவனே! மகிழ்ச்சியுடன் அந்த
ணர்களுக்கு அன்னங்கொடுத்தால் அதனால் குறைவற்ற மேம்பாட்டினையுடைய
தேவர்களெல்லாரும் மிகுந்தகளிப்பையடைவார்களென்று நீயறிவாயாக எ - று.

உன்னுரைவழாமல்யான்மொழிந்தருளுமிந்தவாறிளமதிக்கொழு
ந்து, மன்னுசெஞ்சடிவவானவன்றனை மாதுடன்பழிபடத் துணிந்
தா, லுன்னுடையுளத்திற்கவலையுந்துபருமொழிந்திடு முண்மையிதெ
ன்னாப், பன்னருஞ்சிறப்பிற்பார்ப்பனிபுரைத்துப்பைந்தொடியேகென
ப்பணித்தாள்.

(இ-புரை.) என்மொழி தவறாமல் நான் சொல்லிய பிரகாரம் இளந் திங்
கட்கொழுந்துபொருந்திய செஞ்சடையையுடைய பாமசிவனைப் பார்க்கதியா
ருடன் ஆராதனை செய்யத் துணிந்தால், உன்னுடைய மனவியாசியும் தவறும்
நீங்கிவிடும், இது நிச்சயமென்று சொல்லுதற்கரிய சிறப்பினையுடைய பிரம்ம
ணஸ்திரியாகிய மலித்திரை யென்பவன் சொல்லிப் பசியபொன்னுற்செய்த
வலையுலர்ந்த மாசுத! நீ உன்னகத்திற்குச் செல்லென்று உத்தரவு செய்து
தான், எ - று.

(௨௮)

தொழுகுலத்தனங்குபுகன்றவைகேட்டுச்சோமவாரத்திதாதிஞ்சி
வனை, வழுவறவுமையோடாகமலிதியின்மட்வரால்வழிபடுகாணி, நெ
முவுறழ்திணின்தோணன்னருகுமரணிர்திரசேனன்மாமதலை, முழுவளி
பெறுசந்திராங்கதனென்போன்முருகனிற்கட்டழகுடையோன்.

(இ - புரை) பிராமணகுல மயித்திரையென்னும் மாது சொன்னவை
களைக்கேட்டுச் சீமந்தனியென்பவன் சோமவாரத்தோறும் யாதொரு வழுவந்
கலவாமல் ஆகமலிதிப்படிப்பார்வதிதேவியாருடன் பரமசிவனை ஆராதனை செய்
யுநாளில், எழுத்துணம்போலும் பலம் பொருந்திய தோள்களையுடைய நளசத்
திரவர்த்தியின் பெணத்திரனும் இந்திரசேனனுடைய புத்திரனுமான மிருத்த
பராக்கிரமம் பொருந்திய சுப்பிரமணியரைப்போல மிருத்த சவுந்தரிய முள்ள
சந்திராங்கத நென்பவன். எ - று. (௩௦)

அன்னவன்றனக்குச்சித்திரவருமன்றியமாதவத்தினினீன்ற
தன்னுறுதநயைவனியைதயர்க்கணங்காய்த்தயங்குசீமந்தனியென்னுங்
கன்னியைமகிழ்ந்துகொடுத்தலும்விதியிற்கடிமண முடித்துநன்னலங்க
ளின்னமுதாகச்சிறிதுநாணுகார்த்தங்கிருந்தனனிருந்திருநாளின்.

(இ-புரை.) அத் தன்மையுள்ள சந்திராங்கத நென்பவனுக்குச் சித்திர
வருமென்னும் அரசன் அரிய தவத்தினுற் பெற்ற தண்ணுடைய புத்திரியும்
மாதர்களுக்குட் டெய்வம்போல்பவளுயான சீமந்தனி யென்னுங் கன்னிகை
யை மகிழ்ச்சியுடன் பாணிக்கொஹணம் செய்விக்க; அவனும் விதியோடு மணந்
து கலநான் நல்ல இன்பங்களை இனிய அமுதம்போல அனுபவித்துக்கொண்
டிருந்தான்; அப்படி யிருக்கும் நாளில். எ - று (௩௧)

வேறு.

தருவெனவழங்குவண்கைச்சந்திராங்கதலுநன்பின்
மருவியதொழர் தாமுமணிநிறயாணர்நன்னீர்
பெருகியபமுனைபரற்றிற்பெயர்தருதோணியீது
வெருவிவாகியன்ருரேறினரீதியின்கொட்பால்.

(இ-புரை.) கற்பக வீருகும்போல வழங்கும் வனமையினை யுடைய சந்
திராங்கதனும், அவன்தொழர்கள் லெரும் நீலநிறம்பொருந்திய அழகிய நீர்பெ
ருகின்ற யமுனையாற்றினிடத்தில் செல்லுகின்ற தோணியின்மேல் விதி வச
த்தால் அச்சமுருதவர்களாய் ஏறினார்கள். எ-று. யாணர் - அமுரு. (௩௨)

திரையெடுத்தெறிதலா னுஞ்செலவிகழப்பினுதும்
நிரைநிரைமார்த்தொக்குநெருங்குதலா னுமீருந்

விரைவோடு துவன்றிப்பாயும் வேகமிக்கிடுதலானும்
கரைகடப்பரிதாபோடங்கவிழ்ந்தது கவிழ்தலோடும்.

(இ - புரை.) அலைகள் அதிகமாக வீசுவதினாலும் சொல்லும்படி விடுகிற
விரைவினாலும் விரிசை வரிசையாக மனிதர் சேர்ந்து நெருங்கி யிருப்பதினா
லும் நீரி னிடத்து விரைவுடன் பாயானது வேக மிருந்து தன்னுதலினாலும்
கரை கடப்ப தரிதாய் அவ்வோடம் கவிழ்ந்தது: அப்படி கவிழ்ந்த மாதிரித்
தில். எ - று. கடுப்பு - விசை. (௩௬)

சந்திராங்கதனுந்தோழர் தாங்களும் புனலினுழ
வெந்திறலிடங்கரத்தத்தோழரை ழிழுங்கவேந்தன்
முந்தைநல்லினையின்பான்மைமுனைத்தெழுவரகர்வாழு
மந்தபிழ்மிலத்துப்புக்கோரநுநதிக்கரையைச்சார்ந்தான்

(இ - புரை.) (அந்தத் தோணியி லிருந்த) சந்திராங்கதனுந் தோழர்களும்
நீரில் மூழ்கிவிட, வெவ்விய வலியுள்ள முதலைகள் அந்தத் தோழரை விழுங்கி
விட்டன. சந்திராங்கதன்மாதிரம் முற் சென்னங்களிற்செய்த தரும் மூன்
வந்துதவ நாகர்கள் வாழும் முடிவற்ற பிலத்துக்குட்போய் அவிடத்திருக்கும்
அரியநதிச் கரையைச் சார்ந்தான். எ - று. (௩௭)

நதியின்னாடுகின்றநாகர்தமகளிர்நோக்கி
யதிகையமெய் நியின்னோனாகொலென்றிருசேர்ந்து
புதியவன்றன்னைத்தங்கடக்ககன்புரவுபூண்டு
வதிதழிக்கோயிலாங்கண்வருகெனக்கொண்டுபுக்கார்.

(இ - புரை.) அந்த நதியில் விளையாடுகின்ற நாக கன்னியர்கள் வந்த அரசு
குமானைப் பார்த்து ஆச்சரியமுற்று, இவன் யாவென்று அவனருகில் வந்து
உண்மை தெளிந்து, விருந்தினனாய் வந்தவனைத் தங்களரசனாகிய தக்கைன் கா
வல் கொண்டு வாசமா யிருக்கிற அரண்மனையி னிடத்துக்கு வருவா யென்று
அழைத்துக்கொண்டு போனார்கள். எ - று (௩௮)

புக்கவரவனைவாயிற்புறத்தினினிறுபிப்போகித்
தக்கைன்றிருமுன்காணையடைந்தமைசாற்றலோடு
மக்கணத்தவனைநீரிறழையின்களென்னமாதர்
மக்கற்றியாகவிண்டுவருகெனவேந்தர்வேந்தன்.

(இ - புரை.) போன மாதர்கள் அவனை வாயிலினிடத்து நிறுத்தித் தாங்
கள் மாத்திரம் உன்னையோய்த் தக்கைன் சமுகத்தில் சந்திராங்கதன் வந்திருப்ப
தைச் சொன்னதும், அந்தக்கைன் அப்பொழுதே அழைப்புக்கென்று கூற,

கதிஉ

பிரமோத்தரகாண்டம்.

அந்தமாதர்கள் சென்று மனிதர்களுக்கும் திலகம்போன்றவனே! வருவாயென்ற
கூட்டிக்கொண்டுபோகச் சென்ற அவ்வரசன். ஏ - மு. இவ்வரசன் என்னும்
எழுவாயை அடித்தசெய்யுளில் கண்டான் என்பதனோடு முடிக்க. (கௌ)

ஆயிரந்தபனர்தொக்காங்கவிர்கதிர்சொரிவதெய்ப்பப்
பாயொளிமவுலிதோரும்பருமணியிமைக்கவைகு
நாயகன்றனைநாகமடந்தயர்நடுவட்டோன்றிச்
சேயுயர்விசம்பிறேறிற்பொலிதருதவைக்கண்டான்.

(இ - புரை.) ஆயிரஞ் சூரியர்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து விளங்குகின்ற கதிர்
களைச் சொரிவதையொப்பாகப் பரவுகின்ற ஒளியையுடைய பருமருடந் தோ
றும் பருத்தமாணிக்கம் பிரகாசிக்கும்படி வீற்றிராநின்ற தகைகனென்னும் நா
கராசனாகிய தேவை அரமடந்தயர் கூட்டத்தினடுவில் தோன்றி மிகவும் உய
ர்ந்ததாகிய விண்ணுலகிலிருக்கும் இத்திரன்போலக் கண்டான். ஏ - மு. (கௌ)

கண்டடிதொழுதுநின்றகாலையக்காளைதன்னைத்
திண்டிறவேலினாயினின்றேயமுங்குலனுமற்று
மொண்டிறற்றுகைபேருமுரைத்தியென்றுரைத்தலோடு
முண்டகமுக்கைபோற்செங்கைகூப்புமொழியலுற்றான்.

(இ - புரை.) அப்படிக்கண்டு தன்பாதத்தை வணங்குகின்றபோது (தக்க
ராசன்) அந்த ராசகுமாரனைப்பார்த்துப் பலமும் வெற்றியுமுள்ள வேலாயுதத்
தையுடையவனே! உன்னுடைய தேசமும் குலமும் வெற்றியையுடைய உன்
பிதாவின்பெயரும் சொல்லென்று சொன்னவுடன் அரசன் தாமரை யரும்பு
போலக் கைகளைக் குவித்துக்கொண்டு சொல்லத்தொடங்கினான். ஏ - மு. (கௌ)

நெடுங்கடல்வளாகவைப்பினிடநாடுனதுநாடு
கடுங்கலிக்கிகலாய்வந்தமன்னவன்கருதலார்க
ளடங்கிடப்பொருதவைவேலாற்றலானறத்தின்பிக்கா
னடுங்கலின்மனத்துச்செங்கோளளனெனவுளனோர்வேந்தன்.

(இ - புரை.) நெடிய சமுத்திரஞ் சூழ்த்த பூலோகத்தினிடத்தில் கிடத்தே
சென்று சொல்லப்படுவது என்னுடைய தேசம், கொடியதாகிய பாபத்துக்கு
ம்பகையாய் வந்த அரசனும், பகைவரா யிருப்பவர்கள் அடங்கத் தக்கதாக யுத்
தஞ்செய்துவென்ற கூர்மைமக்கிய வேலாயுதமேந்தும் பராக்கிரமமுள்ளவனும்
தருமத்தில் மிகுந்தவனும், நெடுகுதலில்லாத மனதையுடையவனுமாகிய நீதி
செலுத்துகின்ற என்னென்னும் பெயரையுடைய ஒரு அரசனுான். எ - மு. (கௌ)

கொடையினிறியின்மானக்குகத்தினித்புதுழினைரி
னடையலர்ச்செருக்கும்வைவேலாற்றலினோருவெவ்வரசன்

சோமவாரவிரதமாண்மியம்.

கருணா

நெடையுணர்ந்துடையதேவிதொழத்தருவடம்பென்ன
நடையுறியுலவோத்திரவில்தமயந்தியென்பாள்.

(இ - புரை.) அவ்வரசன் இன்னும் எத்தன்மை யுள்ளவென்றால், நகை
யிலும் அறிவிலும் மானமுன்ன ருலத்திலும் புகழிலும் அழகிலும் சத்துருக்க
ளைப் போர்செய்து கொல்லத்தக்க பராக்ரமத்திலும் தனக்கு ஒருவருமொவ்
வாதவன்; இவ்வரசன் மாலை ரூட்டிய மனைவியானவள் எல்லாரும் வணங்கத்த
க்க அருந்ததியென்று நன்னெறியறிந்த அறிஞர்கள் புகழ்த்து சொல்லத்தக்க
தமயெந்தியென்பவள். ஏ - று. (30)

அடிவருவயிற்றின்வந்தவரும்பெறபெற்றபுதல்வனாய்
திவள்பரிநிருபணிந்தரசேனன்மற்றென துதாதை
கவளமாய்நீசர்சந்திராகதனெனும்பெயரி னெனயான்
றவளவாண்முறுவறசீமந்தனியைவேட்டிறையுநாளின்.

(இ - புரை.) அந்தத் தமயந்தியின் அழகிய கருபபத்தினின்றும் உற்பவித்த
நடனக்குதிரையையுடைய இரத்திரசேனமகாராசன் என்னுடைய பிதா ஆகு
வர். (போர்முனையில்) பெரியயானையெய்த்வனாகிய சந்திராங்கதனென்னும்
பெயரையுடையநான் வெண்மைநிறத் தங்கிய ஒளியுள்ள பற்களையுடைய சீமத்
தனியை விவாகஞ்செய்துகொண்டு வாழும்நாளில். ஏ - று. (31)

தோழரும்யா னும்வாவு துணைபரிசுடாவுமாபோ
றுமுறுவியையாலொன்றுமுணர்கிலாதோடமேறி
யாமுநீர்யமுனையாறாள்வித்தலுமம்பிதாழ்ந்து
காமுறுகழையுந்தள்ளிக்கவிழ்ந்ததுகவிழ்ந்தவேலை.

(இ - புரை.) தோழர்களும் ளானும் தாவுகின்ற குதிரைகளைச் செலுத்து
வதுபோல பழமையாகப்பொருந்திய வினையினால் ஒன்றும்யோசியாமல் தோணி
விலேறி ஆழ்ந்தநீரையுடைய யமுனையாற்றன் (அதிவிரைவாகச் செல்லும்படி)
விடவும், அந்தத்தோணிதாழ்ந்து வயிரம்பொருந்திய மூங்கிற்கொலையும் கீறிக்
கொண்டு கவிழ்ந்துவிட்டது, அப்படிக்கவிழ்ந்தபோது. ஏ - று. அம்பி - தோணி.

இறந்தனர்கண்பரெல்லம்பானிணையெய்துமுழாற்
றுர்த்துயிர்விடா துவந்துதொழுதனென்னுசூற
அறந்தருளினதையா னுமதிசயித்தரசேநீங்க
புழங்குதெரிந்தேத்தனத்தேவன்யாரென்றான்செம்மல்சொன்னான்.

(இ - புரை.) என்னுடைய தோழர்களைல்லாரும் இறந்துபோனார்கள்
யான் உம்மை அடையும் வலிபுருத்தலால் உயிர்த்துறந்து போனாய் வந்து

கருது

பிரமேந்தரகாண்டம்.

தொழுதெனென்றுசொல்லு; தருமசெந்தையுடையகாரணமும் - உத்தரபுருஷம்,
அரசனே! நீங்கள் உண்மையறிந்து துதிசெய்யுங்கடவுள் யாவருமே; அத
ற்குப் பெருமையிற் சிறந்தவனான சந்திராங்கதன் சொல்லுகின்றான். ௧-௩ (1)

யாவனொருவனெவ்வுயிருமெல்லாவுலகங்களுமுடையான்
யாவனொருவன்கடவுளருக்கெல்லாமிறைமைபூண்டெள்ளான்
யாவனொருவன் திரிபுரமுமெரியக்கனகச்சிலைகுனித்தான்
யாவனொருவன் விடநுகர்ந்தானவனேயெங்கட்கிறையோனே.

(இ - புரை. எல்லாவுயிரையும் எல்லாவுலகங்களையுமுடைய ஒருவர் எவர்
தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவராயிருக்கும் ஒருவர் எவர் திரிபுரங்களும் எரியும்படி
பொன்மலையை வில்லாகவளைத்த ஒருவர் எவர், விஷ்ணுண்டவர் எவர், அவரே
யெங்களுக்குக் கடவுள். எ - று (சச)

என்றுமெவளிராசுதத்தினையினையின் றுபடைப்பிப்பா
னென்றுமெவன்சாததுவிதத்தினரியையின் றுபுரப்பிப்பா
னென்றுமெவனோகாமதத்தினரையினையினதுடைப்பிப்பா
னென்றுமெவனேயெங்குலத்தையினத்தாணிழலனிருமால்.

(இ - புரை) எந்நாளும் இராஜதருணத்திற் பிரம தேவனை உண்டாக்கி
இவ்வுலகங்களைச் சிருஷ்டிக்கச் செயலிப்பார் எவர், எக்காலமும் சத்தவருண
த்தில் விஷ்ணுவையுண்டாக்கி ரக்ஷிக்கச் செய்கின்றவர் எவர். எக்காலமும் தா
மதருணத்தில் அரையுண்டாகி உயிர்களைச் சங்கரிக்கச்செய்கின்றவர் எவர்,
அவரே எக்காலமும் எங்களைத்தமமுடைய திருவடி நீழலில் வைத்தாரக்ஷிப்பவர்

வேறு.

ஆரணந்தனக்குமுன்னையாரணமாகிமன்னுங்
காரணங்களுக்குமுன்னைக்காரணமாகித்தோன்றும்
பூரணவொளிகட்கெல்லாம்பூரணவொளியாய்நின்று
நாரணனுணர்கிலாதநாதனயாமுணருநாதன்.

(இ - புரை.) வேதங்களுக் கெல்லாம் முதல் வேதமாகியும், நிலைபெற்ற
காரணங்களுக்கு முதற்காரணமாகியும், தோற்றப்படும் பூரண வொளிகளுக்கெ
ல்லாம் பூரண வொளியாய் யிருந்த வினங்கும் விஷ்ணுவிறுதும் அறியப்படா
த நாதனே காங்கள் தியானஞ் செய்யும் நாதன் எ - று. (சச)

வானமேழுதலா றுபூதவகைதொறுமுள்ளீடாகித்
தானருவூழிகட்கெல்லாஞ்சான் றுமாயவற்றினெல்லா

சோமவாரவிரதமாண்பியம்.

சுருதி

மாண்புநென்றுமின்றிபதன்விஞ்சையாகே
பூனயினுலகமெல்லாந்தன்வயத்தொழுகநின்றய.

(இ - புரை.) ஆகாய முதலாகிய பஞ்சபூதக்கடையும் உள்ளிடாகியும், தாம் அருளப்பட்ட உயிர்கட்கெல்லாம் சாகியாகியும், அவைகளில் தமக்கொரு பற்றுமில்லாமல் அருமையாகிய தமது முடிவிலா ஆற்றவினாலே செந்நலந்த உலகமெல்லாம் தமது வசப்பட்டு நடக்க நின்றம். எ - று. (சஎ)

ஒருவனாய்முதல்வனாகியுறுவரங்கொடுப்போனாகி
மறுமுழுக்குணங்கணித்துமனத்திடைநினைத்தற்கொண்ணுத்
திருவருளுடையவுண்மைத்திகழொளியாய்தெய்வம்
குருபரனருளினயாக்கள்வழிபடக்குழைந்தேவே.

(இ - புரை.) ஒப்பும் உயர்வு மில்லாத ஒருவனாயும், எல்லாவற்றிற்கும் காரணனாகியும், அன்பர்களுக்கு மிகுந்த வரங்கொடுப்பவனாகியும், பொருந்திய முக்குணங்களையும் நீங்கி மனத்தினிடத்தில் நினைத்தற்கரிய திருவருளையுடைய உண்மையாய் விளங்குகின்ற சோதியாயுமிருக்கத் தெய்வமே, குருபரனருளினாலே நாங்கள் ஆராதனை செய்யத் திருவுளமிரங்குத் தெய்வமாம் எ - று. (சஅ)

நினைவரும்பாதகங்களைந்தையுநீக்கியின்பக்
களைகடறுளையப்பண்னுங்கண்ணுதல்கருத்திலாது
தினையளவடிபார்செய்தசெற்றியற்பூசையெனும்
பனையளவாகக்கொள்ளும்பரமனெம்பரமனாவான்.

(இ - புரை.) நினைத்தற்கரிய பஞ்சமா பாதகங்களையும் அடியார்க்கு நீக்கிப் பேரின்பமாகிய கடவினிடத்துப் பொருந்தச் செய்யும் பரமனெனும், அன்பில்லாமல் தினையளவாக அடியார்க்கு செய்வது சிறிய பூசையேயாயினும் பனையளவாகக் கொள்ளும் பரமனுமானவனே, எங்களுக்குக் கடவுளானவர். எ - று. கண்-ஒவி. செற்றியற் பூசையாவது-ஆகமவிதி தவறிச் செய்யும் பூசை. (சக)

கங்கையைமுடியிற்குடிக்கவுரியைப்பாகம்வைத்துப்
பொங்கரவங்கடம்மைப்புரிசுழையணிந்துபாதச்
செங்கமலத்தைவேதச்சித்தினினிருத்தித்தேவ
ரங்கைகள்கடப்பனின்றவவனெமையளிக்குந்தேவே.

(இ - புரை.) கங்கையைத் திருமுடியில் அணிந்து பார்வதிநாய விடதுபாதத்தில்வைத்து, விளங்குகின்ற சரீர்பங்களை விரும்புந்ருண்டலமாகத் திருச்செவியில் தரித்து, திருமுடித் தாமரைகளை வேதமுடியில் வைத்துத் தேவர்களெ

கிஞ்சி

பிரமோத்தரணான்டம்.

வ்ளாரும் அழகிய கைகளைக் குவித்துத் தொழுவிரும் தேவனே, எங்கிலாகி
கஞ்சுந்தேவனும். ஏ-று. (60)

அத்துவாவென்னுந் துயவருமணித்தவிசினங்க
னுத்தமழூர்த்தியாகியுயர்குணங்கடந்துவைகு
ரித்தனையெமக்குநா தனீண்முடிவேந்தேயென்று
கொத்தலர்நறியபைந்தார்க்கோமகனுரைத்தலோடும்.

(இ - புரை.) ஆறத்துவாக்களாகிய பரிசுத்தமுன்ன அழகிய ஆசனத்தினி
டத்தில் உத்தமமூர்த்தியாகி, உயர்ந்தகுணங்களைக்கடந்து வீற்றிராசின்ற நித்தி
யனே எங்களுக்குக்கடவுள்: நீடியமகுடமுன்ன நாகராசனே! என்று கொத்தா
கிய மலர்களாற் றெடுக்கப்பட்ட வாசனைதங்கிய மாலையணிந்த ராசகுமாரன்
சொல்லவும். ஏ - று. ஆறத்துவாக்கள்-மந்திரம் பதம வர்ணம் புவனம் தத்து
வம் கலை. (60)

சிறியனீயாயுமென்முன்சிவன துதகுதியெல்லா
மறிவுறமொழிதலாலேயருங்களியெய்துகின்றேன்
வெறிகமழ்தொடையாய்நின்பால்விளம்புவ தொன்றுண்டென்னப்
பொறிவரிப்பகுவாய்நா கர்புரவலன்புகல லுற்றான்.

(இ - புரை.) வாசனைகமழ்கின்ற பூமாலையணிந்த ராசகுமாரனே? நீ சிறிய
வனுயிருந்தும் பரமசிவனுடைய பெருமைப்பட்டிணையெல்லாம் எனக்குச் தெரி
யும்படிச் சொன்னமையால், மிகுந்தகளிப்பினையடைந்தேன்: ஆதலால், இனி
யுன்னிடத்தில் நான் சொல்லும்வார்த்தை யொன்றுண்டென்று பொறிகளையும்
வரிகளையும் பிளந்த வாய்களையுமுடைய நாகராசன் சொல்லுகின்றான். ஏ-று. ()

இவ்வுலகனைத்துஞ்செய்யவெறிமணிமயமதா கு
மவ்வியமகன்றநாகமகளிருமரம்பையன்னார்
துவ்விபுனல்கள் யா வுஞ்சுரருணுமமுதமாகுந்
திவ்வியபொருள்களெல்லாஞ்செழுந்தருவாருமன்றே.

(இ - புரை.) இந்த வுலகமெல்லாம் செவ்விதாகிய நீ நிறமுன்ன மாணிக்க
மயமாயிருக்கும். பொருமையகன்ற நாகமகளிரோ அரம்பா ஸ்திரீகளை யொத்
தவர்களா யிருக்கிறாள், உண்ணத்தக்க நீரெல்லாம் தேவருன்னும் அமீர்த
மயமாயிருக்கின்றன, திவ்வியமான சோலைக ளெல்லாம் கொழுமையுள்ள கற்
புகச்சோலையா யிருக்கின்றன. ஏ - று. து - உணவு. (60)

நரைதிரைமருவாவெய்யநமன்றமர்நனுக்கல்செய்பா
ருகாதருகுரிசினீயிஞ்சுறைகெனவுரைத்தலோடும்

தரைபுகழெந்தபைப்பாவெனெயன் றித்தையரில்லான்
 றிறைதரும்பவளவாயென்மனைவியுஞ்சிறியளென்றான்.

(இ - புரை.) மேன்மை பொருந்திய ராசகுமாரனே! இங்கிருப்பவர்களை
 நரையுந்திரையும்பொருந்தா, யமனதர்களிவ்விடத்துக்கு வரர்கள், ஆதலால்
 நீ இவ்விடத்திலேதானே வாசமாயிருவென்று சொன்னவுடன் ஐயா! பூலோ
 கத்தவரார் புகழப்பட்ட என் பிதாவானவர் என்னை யல்லது கேதே புத்திரரி
 ல்லாதவர் கடலிலுண்டாகும் பவளம்போன்ற செவ்வாயையுடைய என் மனை
 வியுஞ் சிறிய வயதையுடையவனென்று சொன்னான். எ-று. (௫௪)

அன்றியுமனேராமபிகவிமுயானாற்றுளாழ்ந்து
 பொன்றினனென்னவன்றேபொன்றிதல்பொருந்தினாரோ
 கன்றியகாலஞ்செய்தகற்பணையறிக்கிலென்பான்
 வென்றிவேலிறைவவெம்முர்மேவுவன்னிடுத்தியென்றான்.

(இ-புரை.) இதுவுமல்லாமல் ஆற்றில் தோணிகவிழ: நான் அநில் அமிழ்
 ந்து இறந்தேனென்று அப்போதே அவர்களிறந்தபோனார்களோ? வெவ்விய
 காலஞ்செய்த கற்பனை இன்னதென்று நானறிக்கிலென்; ஆதலால் வெற்றிபொ
 ருந்திய வேலையுடைய நாகராசனே! எங்களுக்கு நான்போகிறேன், உத்தரவு
 கொடுவென்று ராசகுமாரன் சொன்னான். எ-று. (௫௫)

சுதவனுரைத்தலோடுவெழுந்தபேருவகைபொங்கக்
 கோதறுகுணத்துநாகக்குரிசிலுமுழையர்க்குவி
 மேதகுசுலன்களாடைமுதலியவெறுக்கைமற்றுங்
 காதலிற்கொணர் திரென்றுகாவலற்களித்துப்பின்னும்.

(இ - புரை.) அந்த ராசகுமாரன் இந்த வார்த்தையைச் சொன்னபோது
 மிகுந்த சந்தோஷம் பொங்கக் குற்றமற்ற குணத்தையுடைய நாகராசன் எவ்வா
 ளினை யழைத்து, மேன்மை பொருந்திய ஆபரணங்கள் வஸ்திரங்கள் முதலா
 வியவைகளும் பொன்னும் மற்றமுன்னவைகளும் ஆசையுடன் கொண்டுவருங்
 கென்று (உத்தரவுசெய்து, அவர்களைக்கொண்டுவரப்பட்ட அப்பொருள்களை
 வெல்லாம் அவ்வரசனுக்குக் கொடுத்துப் பின்னும் தருவான். எ-று.

வெறுக்கை-பொன் (௫௬)

திரைக்கடலேழுஞ்சூழ்ந்துசேண்முகடனக்குநேமி
 வரைத்தலைதன்னையொல்லிமண்டலமிட்டுநீளு
 முரைப்பரிதரவலகத்தொருவயப்பரியைநல்வி
 கிணைகளிகலவைச்சார் துப்பென்டுவவெறுப்பநற்கூ.

கனையு

பிரமோத்தரகாண்டம்.

(இ - புரை.) அகிலையுடைய எழுகடையுமி ஒவ்வொன்றாகச் சூழ்ந்து, அண்டமுதலையனக்காதின்ற சக்கிரவாளகிரியின் கிரத்தையும் அதிகவிரைவாக மண்டலமிட்டு வரும் சொல்லுதற்கரிய வேகத்தையுடையபலமுன்ன ஒரு குதிரையுங் கொடுத்து, வாசனைதங்கிய கட்டுவர்க்கஞ்சேர்ந்த சந்தனக்குழம்பு ம் வெறுக்கும்படி கொடுத்து. எ-று. (இஎ)

அளித்தவைசுமப்பமுற்றேரயிலெயிற்றாக்கன்றன்னை
விளித்துடன் விடுத்துப்பின்னும்வேறொருபுயங்கராசன்
கனிப்புறுகுமான் நன்னைக்காக்கெனப்பணித்தலோடுங்
துளித்தலைமுதலென்னுந்நாந்நொழுதனன்வினைவிற்றோகி.

(இ - புரை.) கொடுத்த இப்பொருளையெல்லாம் சுமந்து போவதற்காக கூர்மையான பற்களையுடைய ஒரு ராசனான அழைத்து; அவ்வரசனுடன் அனுப்பி, மேலும் வேறொரு நாகராசனை யழைத்துக் கனிப்பையுடைய இந்த ராசகுமாரனைப் பாதுகாத்துக்கொண்டு போவென்று உத்தரவுசெய்தான். அப்படி உத்தரவுசெய்த வுடன் துளித்தலைச் செய்யும் மேகத்தையொத்த ராசகுமாரனும் நாகராசனை வணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டு விரைவுடன் சென்ற. எ-று

குறையுனலகனுணுககுமாணுந்ருதன்னுணும்
புரையறுமனத்தராகிப்புரிவுகொண்டருகிற்போத
விரைபரியுகைத்துநீருள்வெய்ய்வனெழுதன்மானத்
தரைபுகழ்குரிசிறோன்றியமுனையங்கரையைச்சார்ந்தான்.

(இ - புரை.) ஒலிக்கும் நீரையுடைய யமுனையாற்றினிடத்தில் நாக குமாரனும், அரக்கனும் குற்றமில்லாத மனத்தையுடையவர்களாய் பாதுகாத்துக் கொண்டு தன் அருகில்வா; விரைவுடன் செல்லுகின்ற குதிரையை செலுத்திக்கொண்டு சமுத்திரத்தில் சூரியன் உதயமாவது போல, உலகம் புகழ்கின்ற ராசகுமாரன் நீர்மேலெழுந்த அழகிய யமுனை ஆற்றங் கரையைச் சார்ந்தான். எ-று. நிருதன்-அரக்கன்புரிவு-ஆகை. (இசு)

பாதலந்தன்னின்விழ்ந்துபடருழுவாதுவந்த
தாதலர்நறியமலைத்தராபதிசுமான்செய்கை
யோதினனிப்பாலன்னேற்றதற்குற்றருற்ற
திதறுதுயாமெல்லாந்தெளிவுறச்செப்பலுற்றேன்.

(இ - புரை.) பாதாளத்தில் வீழ்ந்து யாதொரு துன்பமுடையாமல் வந்த மகாந்தத்துடன் மல்கின்றவாசனைதங்கிய மாலையணித்தராசகுமாரன் செய்கையை இதுவகையிற் சொன்னேன். இனி அவன் ஆற்றில் வீழ்ந்ததற்காக

சோமவாரவிரதமாந்மியம்

கவிஞர்

அவனுடைய சுற்றத்தார்பொருந்திய கொடிய துயரங்களைப்பெல்லாம் விவரமாகச் சொல்லுகின்றேன். எ-று. (30)

நெளிதிரையமுனையாற்றுவீர்வினையாடல்செய்து
தனிதருபுயலினல்குஞ்சந்திராங்கதனுமன்னு
னாரிபெருதோழன்மாருமப்பிழற்கவிழ்ந்துரீரின்
விளிதருதன்மையெல்லாமாதுவன்விரைவிற்கேட்டான்.

(இ - புரை.) நெளிகின்ற அலையையுடைய யமுனையாற்றினீரில் நீ வினையாடலைச் செய்து, துளியைத் தருகின்ற மேகம்போலத் தானங் கொடுக்கத்தக்க சந்திராங்கதனும் அவனுடைய தயையைப்பொருந்திய தோழர்களும் தோணியுடன் கவிழ்ந்து, ரீரில் இறந்துபோன தன்மையெல்லாம் அவன் மாமனாகிய சித்திரவன்மன் அப்போதே கேள்விப் பட்டான். எ-று. தனி-துளி. மாது-வன்-மாமன். (31)

கேட்டலுமெழுந்தியாற்றின்கிளர்கரைகுறுகிவந்து
வாட்டிறற்குரிசிலையென்மருகவோடருகவேரவென்
றீட்டியதுயரமீக்கொண்டெடுத்தெடுத்தழைத்தல்களாக்
கோட்டமின்மனததுமன்னன்குமாருமயங்கிவிழ்ந்தார்.

(இ - புரை.) கேள்விப்பட்டமாத்நிரத்தில் எழுந்து அந்த நதியின் கரையிலவந்துசேர்ந்து, வானுத்தஞ் செய்யத்தக்க வல்லமையையுடைய ராசனே! என்மருமகனே! என்மருமகனே! என்று நேரிட்டதுயரம் அதிகமாகக் கொண்ட பலவாறு அழைத்தலைக் கேட்டு, மாறுபடுதலில்லாத மனதையுடைய அவ்வரசன் புதிரர்களு மயங்கிச்சோர்ந்தார்கள் எ-று. (32)

மற்றவன்மனைவிமாருமனங்குழைந்தழுதுரைந்தார்
செற்றமில்லாமையென்னதெரிவைசீமந்தனிக்ஞஞ்
சொற்றனரவருங்கேட்டுச்சுகுடுதொழிலுருமுவிழ்ப்
புற்றவமுங்குமாபோற்புண்டனள்புலம்புகின்றாள்.

(இ - புரை.) அவனுடைய மனைவியர்களு மனமுருகி அழுது மெலிந்தார்கள்; குற்றமில்லாத திருமனையொத்த சீமந்தனியென்னு மாதுக்குஞ்சொன்னார்கள்; அவன் அந்தச்சேதியைக்கேட்டுச் சுகுடின்ற செய்கையையுடைய இடிவிழ், புற்றிலிருக்கும் சர்ப்பங்கள் வருந்துவதுபோலப் புரண்டு புரண்டு புலம்புவானாயினான் எ-று. (33)

உவறு.

நீர்மலிந்தபண்ணைநிடதத்தார்மன்னவனே
தார்மலிந்தமார்பாதுமியேனுயிர்த்துணையே

கனவு

பிரேமத்தந்தாசாஸ்திரம்

சேர்மலிந்தசொல்வாணர்தியகலிக்கோடைதெறுங்
கார்மலிந்தவண்கைக்கனிதேகனிதேயேர்.

(இ-புரா.) சீர்நிறைந்த வயல்களையுடைய சிதததேசத்தி லிருப்பவர்களுக் கு ஷாசனே! பூமாலநிறைந்த மாம்பயுடையவனே! தமிழெனது வயிர்த்த னையே! சேர்பொருத்திய பாவலர்களுடைய கொடிய வறுமையாகிய கோடை யைக் கெடுக்கத்தக்கமெகம்போன்ற ஊனப்பந்தங்கிய கையையுடைய மதகஜ மே! மதகஜமே! எ-று. (கச)

புண்ணைச்செழுங்காவிற்பூவணையின்பாமுயங்கு
முண்ணைப்பெருபோகம்வேண்டாய்முனிந்துதா
னெண்ணைப்பிரிந்தாய்நீயென்றாலும்தான்மயியே
துண்ணைப்பிரிந்தாவியுய்யேன்மற்றுய்யேனே.

(இ-புரா.) செழுமைதங்கிய புண்ணாவனத்தில் மலர்மஞ்சமேல் நாமிருவரு ள்சேர்ந்தனுபவிக்கும் முன்போகத்தை விரும்பாமல் வெறுத்த, நீயெண்ணைப் பிரிந்துவிட்டாலும், நானுண்ணைப்பிரிந்து தமிழளாயுயிர்பிழைத்திரேன் பிழைத் திரேன். எ-று. (கௌ)

என்றென்றாற்றியிலக்கிழைதன்கைம்மலராற்
குன்றென்றுகொங்கைகுழையும்படிபுடைத்து
நின்றென்றுஞ்சொல்லாணெருப்பிடைபுக்கிவான்விழுந்து
பொன்றும்பொழுதன்றிப்போமோ துயரென்றான்.

(இ-புரா.) சேமந்தனியானவன் இவ்வாறு சொல்லிச்சொல்லியழுது செந்தா மலர்மலர்போன்ற தன்கைகளால்மலையையொத்த தனங்குழையும்படிமோ திக்கொண்டு, வேறென்றும் பேசாமல் நான் நெருப்பில்விழுந்து இறந்தகாலத் திலல்லது இத்தத்துக்கந்திருமோ என்றான். எ-று (கக)

இவ்விவடானிவ்வண்ணைகைகல்வேந்தன்
பொங்குதுயர்மா தவராற்போக்கியுளர்தெளிந்து
திக்கடிருவாண்முகத்துச்சேமந்தனியுறையு
மங்குறொடுசென்னிமணிக்கோயில்வந்தடைந்தான்.

(இ-புரா.) சேமந்தனியானவன் இவ்வாறு துயர்ப்பட்டுக்கொண்டிருக்க; பல முன்னாசனாகவான் தனக்குண்டான துயரத்தை முனிகர்களால் நீங்கப்பெற் றுத்தெளிந்து, சந்திரனையொத்த அழகினையும் ஒளியினையும் பொருத்திய முக த்தினையுடைய சேமந்தனியிருக்கும் மேகத்தையனாவென்ற கொத்தையுடைய சத்தினங்கன்பதித்த மாளிகையிற் சேர்ந்தான் எ-று

சேமந்தன் தெளிந்து கோயிலடைந்தான் எனமுடிக்க.

(கக)

சோமவாரவிசுதமான்வியம்.

கலை

தாதையைக்கண்டுள்ளாந்தளராவடிவீழ்ந்த
மாதிரைத்தன்கையாரவாங்கியெடுத்தினைத்துப்
பூதலத்துயாவர்வினையைப்புறங்கண்டார்
காதலித்துமாதேதகவலாதொழிகென்றான்.

(இ-புரை.) வந்த பிதாவைக்கண்டு மனந்தளர்ந்து பாதத்தில் வீழ்ந்த புத்திரியைத் தன்கைகள் பொருந்தவாரி யெடுத்தினைத்து, மகளை! புலோ கத்திலிருப்பவர்களில் வினையைக்கடந்தவர்கள் யாரு நில்லை; (ஆதலால்) கணவனிடத்தில் விருப்பம்வைத்து வருந்தாதே யென்றான். எ-று. கவ லுதல்-வருந்துதல். (சுஅ)

என்னுமுரையுமிகந்துபடருழ்ந்து
தன்னுளயர்ந்துதலைவன் றனையடைவான்
வன்னிபுகுதன்றிவாமேனெனவரற்று
மின்னினுணுகிடையேவந்தன் விலக்கினான்.

(இ - புரை.) இஃஹு தன் தகப்பன் சொன்னசொல்லையுந் தவிர்த் துத் தனக்குள் துன்பமுடைந்து சோகற்கொண்கி கணவனிடத்திற்போய்ச் சேர அக்கினிப் பிரவேசமாவதேயல்லாமல், இனி யுயிருடன் வாமேனெ ன்று சொல்லி யழுகிநீ டின்னலைப்போலும் நுண்ணிய இடையையுடைய வளாகிய தன் மகளை அக்கினிப்பிரவேசமாக வொட்டாமல் அவ்வரசன் விலக்கினான். எ-று. வன்னி - நெருப்பு. (சுக)

தந்தைவிலக்கத்தளிரியலாள்சாவோரீஇச்
சிந்தைநலியுந்துயரஞ்சிறிதகற்றிப்
புந்திதெளியச்சிவனையேபூசைசெய்வெ
னெந்தையறிவாயெனக்கயினியாயினான்.

(இ-புரை.) தன்பிதா தடுத்ததினால் மார்தளிர்போன்ற சாங்கியுடைய சீமந்தனியானவள் சாதலையொழித்து, மனம் வருந்தும்படியான துயரஞ் சிறிது நீங்கப்பெற்று, எந்தையே! என் புந்தி தெளிவடையும்படி இனிப் பரமசிவனையே பூசைசெய்யேன், நீ யறிவாயென்று சொல்லி விதந்துவாயி னான். எ-று. கயினி-விதந்து. (எஃ)

எண்ணார்தொழுவாழிகலிந்திரசேனன்
றண்ணார்புனல்வீழ்ந்துதன்மதலைமார்த்தனும்
பெண்ணாணங்குகைமைபெற்றதுவங்கேட்டாரற்றிக்
கண்ணாரவலப்புனலாற்கடல்செய்தான்

(இ - புரை.) பகைவரெல்லாம் கணங்குட்படி வாழ்கின்ற பழமுள்ள இந்திரசேன மகாராஜன், தன்புத்திரன் குளிர்ச்சிபொருந்திய யமுனையாற்

றில் விழுந்து இறந்ததும், மருகி கைம்பெண்ணைதுவுங் கேள்விப்பட்ட
முது, கண்களிலிருந்து பெருகாநின்ற துக்க ிரிலுல் சமுத்திரமொன்றுண்
டாக்கினான். எ-று. எனவே மீக்க துயரடைந்தானென்பது கருத்து. (எக)

கற்றமுநற்றயுந் துயர்க்கடலில்முழுகினார்
மற்றுநிடதத்தாரெல்லாம்மனங்கவன்று
கொற்றவனையெங்கொளித்தாய்யென்றுக்குழைந்தழிதார்
பற்றலருங்கேட்டார்பழம்பகைதீர்ந்தோமென்றார்.

(இ-புரை.) உறவனரும் நல்லதாயும் துக்கசாகரத்தில் முழுகினார்கள்.
இவர்களுமன்றி, நிடத தேசத்தாலெல்லாரும் மனக்கவலையுற்று, எங்களா
சனே! எங்கே யொளித்தாயோ என்று மனங்குழைந்து அழுதார்கள். பகை
வர் இந்தச் செய்தியைக் கேள்விப்பட்டபி பழம்பகை தீர்ந்தோமென்று
கவித்தார்கள். எ-று. (எஉ)

காலமீதென்னங்குலமாவுங்கைமாவும்
வேலிலகுதாணாடனோமவார்சமர்வேட்டுக்
கோலியமராடினன்கோமகனைத்தேவியுடன்
ஞாலமெலாநெருந்துருங்குச்சிறைவைத்தார்.

(இ-புரை.) (அப்படிக்கேள்விப்பட்ட பகைவர்கள் இந்திரசேனனை
வெல்லுதற்கு) இதுதான் காலமென்று குதிரைகளும்பானைகளும் வேலேந்
திய பதாநிகளும் உகன் உசமென்று யுத்தஞ்செய்தலை விரும்பிசமுந்து
போர்செய்து, இந்திரசேனனை அவன் மனைவியுடன் கொண்கிபோய்த்
தேசமெல்லாம் நொந்து நடுந் குமபடிச சிறையில் வைத்தார்கள். எ-று. (எ)

மல்குநிதியும்வளநாடுமாரகருஞ்
செல்வமுழுதுஞ்செறுநரேகைக்கொண்டு
பல்பகல்வந்தாளுநாட்பாதலத்தைவிட்டெழுந்த
வில்கெழுதோண்மைந்நன்வினையம்விளம்புவாம்.

(இ-புரை.) நிறைந்த நிதிகளையும் வளப்பம்பொருந்திய நாட்டினையும்
பெருமை பொருந்திய நகரத்தையும் மற்றுமுள்ள செல்வ மெல்லாவற்றை
யும் பகைவர்கள் கைக்கொண்டு பலநாளாண்டுகொண்டிருக்கும் நாளில்,
பாதாளத்தை விட்டுவந்த விற்பொருந்திய புயத்தையுடைய சந்திராங்கத
னுடைய செய்தியைச் சொல்லுகிறோம். எ-று. செறுநர் - பகைவர். (எச)

(வேறு.)

நன்னதிக்கையின்வந்துநன்னற்றமிழந்திரசேன
னின்னருண்மதலைவாமாவியல்புடனேறுமெல்லை

சோமவாரவிரதமான்மியம்.

சுருதம்

பன்னவன் மனைவியாய்த் தவர்களோடனுதித்தானும்
பொன்னிருகரையுஞ்சிந்தும்புனலாடவந்தாள்.

(இ-புரை.) நளச்சக்கிரவர்த்தியின் பவுத்திரனான சந்திராங்கதன்நல்ல யமுனையாற்றங்கரையில்வந்து தாவிச்செல்லுங் குதிரையினமேல் இயல்புடனேறும்போது, அவன் மனைவியாகிய சீமந்தனியானவன் தோழிக்கூட்டங்களுடன்சென்று இருகரைகளிலும் பொன்னையொதுக்கும் யமுனையாற்றில் நீராடவந்தாள். எ-று.

(எடு)

ஐயிருகாதஞ்சந்தத்தருங்கடிகமழச்செம்பொன்
மெய்யணிதிகழநொய்யவெண்கின்மருங்கிற்சாத்தி
துய்யவரிருவர்காணத்துனைப்பரியேறியாடு
மையறுகுமரர்கண்டுமனமறுகுற்றின்றுள்.

(இ - புரை.) (நீராடவந்தவள்) பத்துக்கரத்தவரையில் அரிய சந்தன வாசனை பரிமாறிக்கவும், சீர்த்தி லணிந்திருக்கும் ஆபரணங்கள் பிரகாசிக்கவும், நுண்ணியதாகிய வெள்ளை வஸ்திரம் இடையிலணிந்து, பரிசுத்தர்களான நாகராசனும் இராக்கசனும்புகுமரனும் பாரக்கும்படி, வேகமாகச்செல்லும் குதிரையிலேறிக்கொண்டு விளையாடுகின்ற குற்ற நீங்கிய அந்த ராசகுமாரனைக்கண்டு மனங்கலங்கிவின்றாள். எ-று.

(எசு)

மங்கலமிழந்துமெய்யின் மணவணிதுறந்துநின்ற
கொங்கலர்கோணத்தன்னைக் குமரனுங்குறுகிரோக்கித்
திங்கள்வாணுதனியர்கொற்றமுனம்புரிந்தான்யாவ
னிங்குரீகைமையான்காரணமென்கொலென்றாள்.

(இ - புரை.) மாங்கலியழையும் சங்கந்திலணியும் மங்களத்துக்குரிய ஆபரணங்களையு பிழந்துவின்ற சீமந்தனியைச் சந்திராங்கதன் சென்று கண்டு, ஓ சந்திரவதனீ நீயார் உன்னைச்சிறப்புடன் விவாகஞ்செய்து கொண்டவன் யாவன், இப்போது நீ கைம்பெண்ணையிருக்கும் காரணமென்னவென்றாள். எ-று கொங்கலர்கோதை என்றது சீமந்தனியைக்குறிக்கும் ஒரு பெயர்.

(எஎ)

அவனவைவினவலோடுமரிவையுநாணிநிற்பக்
கவலுறுமவடன்றோழியொருமகள் கழறுகின்ற
ளிவளரிதாச்சித்திரவன்மனிருநிலமுழுதுங்காக்கும்.
தவலருங்கள்விச்சந்திராங்கதனிவடலைவனாமால்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு அவன் வினவவே சீமந்தனியைத்துடன் விலகி நின்றலையுணர்ந்த கவலையடைந்திருக்கும் அவளுடைய தோழிகளு

சொகுத்திக் கொல்லுமின்றான். (இராமகுமாரனே. கேள்). இவனுடைய தந்தை சித்திரவன்மன், இவன் கணவனாகவுள்ளான். பெருமைபொருந்திய பூமி முழுமையுங்காக்கும் கெடுதலற்ற கல்ல கேள்வியையுடைய சந்திராய் கதனென்பவன். எ-று. (எஅ)

கொடுவீனே துரப்பமற்றக்கோமகன்ருனுமுன்னாட்
கொடுபுனல்யமுனையாற்றுட்டுஞ்சிடத்துயாமெய்தி
புதியதியிழந்துமாழ்குமுரோணியினொளியைநீத்து
வடிவகல்கற்பினங்கைமங்கலமிழந்துநின்றான்.

(இ-புரை.) இவன் கைம்பெண்ணைதற்குக் காரணமென்னவெனில், இவன் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் காளிலொருநாள் கொடிய வினையானது செலுத்துதலினாலே ஆழ்ந்தபுனலையுடைய யமுனையாற்றில் இவன்கணவனாகிய அந்த ராமகுமாரன் இறந்துபோனதில் குற்றவில்லாத கற்பினையுடைய இந்த மாதானவன் துயரம் அடைந்து, சந்திரனையிழந்து விசனப்படுகின்ற ரோகணி க்கூத்திரம்போல் வெளியிழந்து மனகலமிழந்திருக்கின்றான். எ-று. (எஆ)

மங்கலமிழந்துசென்றவருடமுன்றருமையா
திங்களகண்ணிவேய்ந்தசிவன துசோமவாரன்
கொங்கையங்கண்ணினோற்பாள்ளுளிர் புனலாடல்வேண்டி
யிங்கெழிலாயமெல்லாஞ்சூழ்வரவெய்தினுளே.

(இ - புரை.) அரசகுமாரனே! இம்மங்கை மாங்கலியமிழந்து மூன்று வருஷமாயிற்று. அன்றுமுதல் இவன் சந்திரக்கண்ணியனின்ற பரமசிவனுக்குரிய சோமவார விரதம் அனுஷ்டிக்கின்றான். அதன்பொருட்டு ஸ்நானஞ் செய்ய விரும்பி, அழகுள்ள, தோழியர் கூட்டமுஞ்சூழ இவ்விடத்தில் வந்தனன். எ-று. (அ0)

அன் னிபுயிவடன்கேள்வனரும்பெற்றருதைதன்னைக்
கன்றியதெவ்வர்பற்றிக்கடுஞ்சிறைவத்துநீதி
யொன்றியநாட்டையெல்லாமொருங்குடன் புரவாரின்றார்
வென்றிவேற்குமரகேண்மோவென்றிவள்ளிளம்புகாலை.

(இ - புரை.) வெற்றிபொருந்திய வேலாயுதத்தைபுடைய அரசனே! இதுவுமல்லாமல் இவன் கணவனுடைய தாதையைப் பகைகொண்ட சத்துருக்கள் கொடிய சிறையிலவைத்து நீதிபொருந்திய நாட்டையெல்லாம் ஒருங்காகக்கைப்பற்றி அரசுசெய்கின்றார்கள். என்று அந்தத்தோழி சொன்னபோது. எ-று. (அக)

நன்னெயர்நின்ற நங்கைநாணித்தவிருஞ்செம்பொற்
பூணணிமாற்பனைநீபுதுமலர்ப்பகழிசேர்க்குந்
தூணியுஞ்சிலையுயில்லாத்தொழுகழன்மதனோவன்நிச்
சேணுயர்வினம்பிறநேவருமரனோசெப்புகென்றான்.

சேஷமவாசுவிரதமான்மியம்.

●●●

(இ - புறா.) காணத்துடனின்ற சேமந்தனியானவன் பின்பு காணம் விட்டுப் பிரகாசியாகின்ற செம்பொன்னுலாகிய ஆபரணங்களணிந்த மாந் பையுடைய மன்னவனே! நீ புதிய மலர்க்கணிகள் வைக்கும் தூணியுறு கருப் புலித்து மின் நிவந்த வீர கண்டையணிந்த மன்மதனோ? அல்லது மிகவு முயர்ந்த தேவலோகத்தில் வாசஞ்செய்துந் தேவகுமாரனோ? சொல் லென்றான். எ-று. (அஉ)

என்றவன்மீட்டிமென்றனின்னவேமுதலவெல் ளா
மொன்றறப்புக்கலக்கேட்டாயெனையுநீயுணர்ந்திகொல்லோ
கன்றியமனத்தேனின்னைக்கனவிடைக்கண்டேன்போது
நின்றநீயாவனின்னேநிகழ்த்துதிகரவாதென்றான்.

(இ-புறா.) அவளிடவாறு சொல்லிப் பின்னுஞ் சொல்லுகிறான். என க்குநேரிட்ட துன்பங்கள் முதலானவைகளையெல்லாம் ஒன்றும்வழுவாமற் கேட்டனை, நீ யென்னை அறிவையோ? வருத்திய மனதையுடைய நான் உன்னைக் கனவிற் கண்டவனா யிருக்கின்றேன்; இங்கு நின்ற நீ யாவன்; ஓளிக்காம லிப்பொழுதே சொல்லவேண்டுமென்றான். எ-று. (அஉ)

மற்றவனுரைத்தான்யானோர்மானிடனல்லெண்ணிற்
செற்றமில்லுணத்தூங்காய்சித்திபெற்றுடையதேவ
னற்றமில்புவனமெங்குமொல்லையினடைந்துமீளக்
கற்றவனுவனென்றுகார்தளஞ்சொங்கைபற்று.

(இ - புறா.) அவளிடவாறு வினாவு சந்திராங்கதன் சொல்லுகிறான். குற்றமில்லாத குணத்தையுடைய மாதே! நான் மனிதர்களுக்குள் ஒருவ னல்லன். எண்ணிப்பார்க்கில் சித்திகளைப்பெற்ற தேவரினொருவன்; பழு தில்லாத உலகங்களெங்கும் அதிலிரைவாகச் சென்றுவரக் கற்றவன்; என்று சொல்லி அவளுடைய செங்கார்தன்போன்ற கரத்தைப் பிடித்துக் கொண்டு. எ-று. (அச)

அருகுறவழைப்பமாதரையுறவெய்திப்பின்னும்
பருகுவார்ப்பாலநோக்கிப்பிணமுலைபுளகங்கொள்ள
வெருவினரிந்ற்பமன்னன்மின்னிடைச்செவியின்மெல்லென்
றொருமொழியுயாகவுவப்புடனுரைப்பதானான்.

(இ - புறா.) (அவ்வரசகுமாரன்) சமீபத்தில் வரும்படி அழைக்க; (அதைக்கண்ட) தோழிமார்கள் சந்தேகமுற்றுப் பின்னும் (அவ்வரசனை) விடாதுபார்த்திப் பருத்ததனங்கள் புளகத்தையடைவதமன்றிப் பயமு மடைந்துநிற்க, சந்திராங்கதன் சேமந்தனியின் காதில் சந்தேகத்தூடன் மெதுவாக ஒரு வார்த்தையுறுதியுடன் சொல்லலானான். எ-று. (அதி)

உன்னது துணைவன்வேறேருலகத்தினுள்ளான்மாதே
யன்னவன் நனக்குயானுமாருயிர்த்தோழனந்த
மன்னனுமிரண்டுநாவில்வந்துனதவலீக்கு
மின்னதுபுகல்வான்வந்தேனென்றனழிவின்மிக்கான்.

(இ - புரை.) மாதே! உன் கணவன் வேறேருலகத்திலிருக்கிறான்; அவனுக்கு நான் உயிர்போன்ற சிநேகன்; அந்த மன்னனுமிரண்டு நாளை யில்வந்து உனது துக்கத்தை ிக்குவான். இந்தச்சேதி யுனக்குச் சொல் லவே யான் வந்தேனென்று அழகில்மிருந்த சந்திராங்கதன் சொன்னான். எ-து. (அசு)

நெஞ்சினினாலுரீத்திரெற்றியங்கண்ணாணை
வஞ்சிநுண்ணிடையாயனேன்வருவதேததிண்ணமாகுந்
தஞ்சமென்றிதனையார்க்குஞ்சாற்றலையென்றுசாற்றிப்
பஞ்சின்மெல்லடியினுட்குமீட்டிதுபகரலுற்றான்.

(இ-புரை.) வஞ்சிக்கொடிபோலும் நுண்ணிய இடையையுடையவளே உன் மனதிலிருக்குந் துன்பத்தை நீங்குவை, நெற்றிக்கண்ணரான பரம சிவனுணைப்படி அவன் வருவது நிச்சயமாம்; நான் சொன்ன வார்த்தையை எளிதாகக் கருதி யாருடனுஞ் சொல்லாதே, என்று சொல்லி, செம்பஞ் சினு மெல்லிய பாதத்தையுடைய சீமந்தனிக்கு மறுபடியு 'மீ'ந்தவார்த்தை சொல்லுகின்றான். எ-து. (அஎ)

தெரிவையின்கொழுநற்குற்றதிறனெலாந் தெரியசொன்னேன்
பரிவுறுமெனதுதாதைதாயர்தம்பரிவுரிக்க
விரைவினினைனதுதேயத்தேதருவென்றுவேகக்
குரகதந்தூண்டிவைவேற்குரிசிலுங்கடித்திற்போனான்.

(இ - புரை.) மாதே! உன் கணவனுக்குப் பொருந்திய செய்கையெல் லாம் உனக்குத் தெரியும்படிச் சொன்னேன். இனி என்னிடத்தில் விருப் பம் வைத்திருக்கும் என் தாய் தந்தையருடைய வருத்தத்தை நீக்கி, விரை வாக என் தேசத்துக்குச் செல்லுகிறேனென்று சொல்லி கூர்மைதங்கிய வேலாபுதத்தையுடைய சந்திராங்கதனானவன் வேகமாகச்செல்லும் குதி ரையை நடத்திக்கொண்டு துரிதமாகப்போனான். எ-து. குரகதம்-குதிரை.

சேயொளிக்குரிசில்போயபின்னரகத்திருவினல்லான்
மாயமோவன்றிரெஞ்சின்மயக்கமோகனவுகொல்லோ
போயவனுரைத்தவெல்லாம் பொய்கொலோ மெய்கொலோ
றயவளமுதுதேம்பியவலங்கொண்டிணையசொன்னான். [வென்

(இ - புரை.) செவ்வியதான ஒளியையுடைய சித்திராங்கதன் போய் விட்டபின்பு திருமகளினுஞ்சிறந்த அழகுள்ள சீமந்தனியானவன் இப்

சேர்மவந்தவிர தமரன்மியம்:

சுருதி

பேரது ிபாண இத்தத். தேவருமான் சொன்னவெல்லாம் மாப்பணகயே? அல்லது நம்முடைய மனதிலிருக்கு மயக்கந்தானோ? அல்லது சொதப்பனமோ? பொய்யோ? அல்லது மெய்யோ? என்று அழுது தேம்பித் துன்பக் கொண்டு இந்த வார்த்தை சொன்னான். எ-று. (அக)

வேறு.

என்னுறுசிர்தனையென்கணவன்பான்
மன்னுவதல்லதும்ற்றொருவன்மேற்
றுன்னுவதன் றுவினேந்தமைசொல்லி
னன்னவனையெனையாளுநலத்தேதான்.

(இ - புரை.) என் மனமானது என் கணவனிடத்திற் பொருந்துமேயல்லது மற்றொருவனிடத்திற் பொருந்துவதன்று; (ஆதலாலிப்போது) என்னிடம் நடந்ததை ஆலோசிக்கு விடத்தில்துருவந்துபிரான மகாபுருஷனே என்னை யாபத்தக்க தன்மையையுடைய என் கணவனையாரும். எ-று.

யாக்கியவர்க்கர்தடில்லுறைநல்லாள்
வாக்கியநம்மிமழுப்படைவள்ள
லாக்கினையாலவனுக்கருள்பூசைப்
பாக்கியம்வந்துபலித்ததுகொல்லோ.

(இ - புரை.) யாக்கியவர்க்க ரேன்னு முனிவருடைய பத்தினியாகிய மயித்திரை சொல்லிய வார்த்தையைநம்பி, மழுவாயுதமேந்திய பரமசிவனது ஆக்கினையாகிய சைவாகம விதிப்படி அவனுக்குச்செய்த பூசையின்பாக்கியம் நமக்கு வந்து பலித்ததுவோ? எ-று. கொல்-ஐயப்பொருளது. (கக)

அன்றியுமுன்னமொரந்தணனெந்தைக்
குன்றிருவோர்பதினாயிரகால
மன்றல்செய்தோனுடன் வாழ்குவளென்ற
நன்றறுசொன்னெறிநண்ணியதேயோ.

(இ - புரை.) இதுவுமல்லாமல் முன்னமொரு பிராமணன் உன் குமாரத்தி பதினாயிரவருஷம் கணவனுடன் வாழ்வானென்று உன் பிராவுடன் சொன்ன நன்மையறிந்த சொல்லின் முறைமைபொருந்தியதோ? எ-று. ()

நிரந்தரநற்சொனியித்தமுமுண்டா
நரந்தரநறுங்குழுகியபாகன்
வரந்தருபூசைமகிழ்ந்தெமைவாழ்வித்
தரந்தைகெடுப்பதைபாரநிகற்பார்,

கக அ.

பிடுவோந்தரகாண்டம்.

(இ - புரை.) எப்போதும் கல்ல வாக்பிபங்களாகிய சஞ்சந்தருமன் டாகிந்தன். அவ்வார்குழுவியரான தெலியாரைவிடப்பாகத்திலுடைய பரம சிவன் அனுகூலாகஞ் செய்யத்தக்கதாகிய எமது பூசைக்குமெழிந்து எம்மை வரமுனித்துத் துன்பங்கெடுப்பதை யாரதியவல்லவர்கள். எ-து. (கக)

பாலியனேதுபகுத்தறிவேனென்
னாவிபருனடையுமீவெனென்றென்
றேவியமாகுறலொத்ததடைவகிக்
காலியினேந்தருகண்கன்கலுழந்தான்.

(இ - புரை.) பாலியாகிய நான் எது பகுத்தறியக்கூடுவேன், என்னு யிப்போன்ற கணவன் எந்நான் இங்குவந்து சேர்வானோவென்று, அழுக் குற்ற சித்திரமொத்தவன் தனித்திருந்து நீலோற்பலம்போன்ற கண்களில் கீச் சோரும்படி வருந்தியிருந்தான். எ-து. (கச)

இருந்துபுலம்புமினங்கிளிதன்னை
வருந்தல்வருந்தன்மடக்கொடியென்றே
பொருந்தியதோழியாபூம்புனலாட்ட
அருந்ததிகோயிலடைந்தனளிப்பால்.

(இ - புரை.) இப்படிப் புலம்பாநின்ற இனங்கிளிபோல்பவனைத் தோழி யர்கள் தாயே வருந்தாதே வருந்தாதேயென்று தேறுதல்சொல்லி ஸ்நா கஞ்செய்விக்க; அருந்ததியையொத்த கற்புள்ள சீமந்தனியென்பவன் தன் மானிகையிற்போய்ச் சேர்ந்தான். அதற்குமேல் நடந்ததென்னவெனில், எ-து. (கௌ)

போரணிமாமிசைபோகியவேலோ
னீரணிசூழ்நிடத்திருநாட்டிற்
றேரணிநீடியதொன்னகர்முன்னர்க்
காரணிசோலைகளிப்பொடடைந்தான்.

(இ - புரை.) போர்க்கோலமணிந்த ருதிரையின்மேற்சென்ற வேலேந் திய சாஜகுமாரன் நீர்வளரிருந்த அழகிய நிடதகாட்டில் தோரணங்கள் ஒங்கிய பருமையாகிய நகரத்துக்கு முன்னிருக்கும் மேகமண்டலமளாவிய் சோலையினிடத்தில் களிப்புடன் சேர்ந்தான். எ-து. (கக)

சேன்னாழிவந்திடும்செல்லகந்திய்
பூண்மலிகின்றபொலந்திருமார்ப
னான்மருவுஞ்சிலைநாககுமாரன்.
வாண்முகநோக்கியோர்மாற்றமுறைத்தான்.

(இ-புரை.) அந்நினாயம் வழிகடந்த வருத்தத்தை நீக்கிக்கொண்டு ஆபா
ணங்கள் நிறைந்துள்ள பொன்னிறத்தங்கிய அழகிய மார்பையுடைய அந்த
ராஜகுமாரன், காணிபூட்டத்தக்க வில்லினைப்பெற்ற நாககுமாரனுடைய
ஒள்ளியமுகத்தைப்பார்த்து ஒரு வார்த்தைச் சொல்லுகென். எ-து. (க௭)

பாதலமேவிய தும்பணிநாதன்
மேதகுமெய்வரல்கிய தும்மிப்
பூதலமுற்று துமின் றுபொறுந்தார்ச்
கோதுதிபின்னருமோ துவதுண்டால்.

(இ-புரை.) யமுனையாற்றில் வீழ்ந்த நான் பாதாளலோகத்திற்சென்ற
தையும், அங்கிருக்கும் நாகராஜன் எனக்கு மேன்மையுற்ற நல்லவரங்களைக்
கொடுத்ததையும், அந்த வரம் பெற்றுக்கொண்டு பூலோகத்தில் வந்ததை
யும் இப்போது நீ போய் நம்முடைய பகைவருக்குச் சொல்லுவாய். இதுவு
மல்லாமல் இன்னமுஞ் சொல்வதுண்டு, அதென்னவெனில். எ-து. (க௮)

எண்ணுறுதாதையிருஞ்சிறையேயாடெங்
கண்ணகனாடி துகாலம்விடாரேன்
மண்ணுலகாளுமதிப்பையொழித்தே
விண்ணுலகாளவிடுக்குவென்பாய்.

(இ-புரை.) யாவரு மதிக்கத்தக்க என் பிதாவின் சிறையையும் எமது
இடமகன்ற தேசத்தையும் இப்போது விடாராகில், மண்ணுலகத்தையாளும்
படி அவர்க்குள்ள எண்ணத்தையொழித்து, விண்ணுலகத்தை யாளும்படி
அனுப்பவேனென்றுஞ் சொல்லுவாய். எ-து. (க௯)

என்றவனெவலியைந்தனனேகிக்
குன்றெனநீடியகோபுரமுதூர்ச்
சென்றுபுகுந்தடுசேரலர்தம்பாற்
கன்றியநெஞ்சொடுகட்டுரைசெய்வான்,

(இ-புரை.) இவ்வண்ணஞ் சொல்லிய ராசகுமார னேவனுக்கு நாக
குமாரன் சம்மதித்தவனாகிசென்று, மலைபோலுயர்ந்த கோபுரத்தையுடைய
பழமையாகிய நகரத்திற்சேர்ந்து, கொல்லுகின்ற பகைமன்னரைக்கண்டு
கோபங்கொண்ட மனதுடன் உறுதியானவார்த்தைச் சொல்லுகின்றான்,
எ-து. (௧௦௦)

இந்திரசேனனும்புகழ்மன்னன்
மைந்தனரிடுந்தில்வாகுலத்தான்
நந்திரமேவிய தக்கனல்க
அந்நிலாநகரங்கொட்டைந்தான்.

(இ-புரை.) இத்திரசேனனென்னும் பெயர்பெற்ற புகழ்ந் தன்னவ னுடைய புத்திரனும், சத்துருக்களைப் போர்முகத்திற் கொல்லும்படியான புசபந்தையுடையவனும், நாகப்படைகளையுடைய தலைகனென்னும் நாக தாசன் கொடுக்க அளவில்லாத வரங்கள் பெற்றுக்கொண்டவனுமான சத் திராங்கதன் வந்திருக்கின்றான். ஏ-று. தந்திரம் - சைநியம். (க0க)

ஆதலினாலவனுடையமராடல்
பேதமையென்றறிநீர்பிழைசெய்தீர்
நாதையும்விட்டுயர்தண்ணடையும்விட்
டேதமுராவகையேகுமினென்றான்.

(இ-புரை.) ஆகையா லவனுடன் போர்செய்துதல் உங்களுக்கு அறிவி ல்லாமை யென்றறியுங்கள்; நீங்களோ மிகுந்த சூற்றஞ்செய்திருக்கிறீர்கள், ஆகிலுமிப்போது நீங்கள் சூழமமடையவேண்டுமென்ற எண்ணமிருந்தால், அவன் தகப்பன் சிறையை நீக்கி, அவன் தேசத்தையும்விட்டு, நீங்கள் யாது குறையுமில்லாமல் போய்விடுங்கொன்று சொன்னான். ஏ-று. தண்டை-நாடு. (க0உ)

இத்திறநாககுமாரனியம்ப
மத்தகயானைமறப்படைமன்னர்
அத்தகைவேந்தனருஞ்சிறைநீக்கித்
தத்தமரும்பதிபோயினர்சாரந்தார்.

(இ-புரை.) இப்படியாக நாககுமாரன் சொல்ல; மத்தகத்தையுடைய யானைமுதலாகிய வீரத்தன்மையுள்ள நால்வகைப் படையோடுவாகடிய அந்த மன்னவர்கள் மேன்மைபொருந்திய இத்திரசேனனைச் சிறைவிடுத்த தங்கள் தங்கள் நகரத்திற்போய்ச் சேர்ந்தார்கள். ஏ-று.

“யானையுடைய படையகாண்டல் முன்னினிதே” என்பதனால் யானை யைக்கூறினார். அத்ததை என்பதில் அகரம் உயர்த்தற்கண்வந்தது. (க0ங்)

வேறு.

மேவலாளர்போயபின்னரேவந்தன்மாமகன்வர
வேவலாளர்குறக்கேட்டுளிர்பமுற்றமைச்சரைக்
கவியொல்லியென்மகக்கொணர்மினீண்டெனாவவர்
பூவார்சோலையுட்புகுந்நுபுண்ணியற்கொடுவந்தார்.

(இ-புரை.) பகைமன்னர் போய்விட்டபின்பு இத்திரசேனனென்னும் அரசன் தன் மகன்வந்திருப்பதை வேவலாளர் சொல்லக்கேட்டு மனமகிழ் தியடைந்து மத்திரிகளை அழைத்து, என் புத்திரனை விவையினில் இக்

சேர்மனாரவிரதமாஸ்யம்.

௧௪௩

டத்துக்கு அழைத்துக்கொண்டு வாருங்களென்று சொல்ல; அந்த மந்திரிகன் மஞ்சரிபுடைய சோஸியினிடத்துக்குப்போய்ப் புண்ணியனாகிய அந்தக் குமாரனை அழைத்துவந்தார்கள். எ-று. (௧௦௪)

வந்துதந்ததாளின்விழ்தன்மைந்தனைப்பொன்மார்புறத்
தந்தையும்பரிந்துதன் றடக்கைபாலனைத்திடா
வந்ததன்புனற்குள்விழ்ந்திறந்தநீபிழைத்ததென்
முந்தையோர்கள்செய்தவமுடித்தநன்மையாலென்றான்.

(இ-புரை.) புத்திரன்வந்து தகப்பனாகிய இந்திரசேனன் பாதத்தில் வணங்கினவுடன் அவனை யெடுத்துத் தன்மார்பிற்பொருந்த நீண்டகைகளினால்அனைத்துக்கொண்டு, என்னையனே! என்பெரியோர்கள் செய்தற்குரிய தவஞ்செய்து முடித்த நன்மையால் குளிர்ச்சியுள்ள ஆற்றில்விழுந்து இறந்த நீ பிழைத்தது என்றான். எ-று. (௧௦௫)

என்பதாயன்கினிதியம்பமைந்தனும்மெழூர்
தன்புகுருமன்னைதன்னடிவணங்கவண்ணியுர்
துன்பவாரிவிட்டகன்றுசூழ்கரைக்கடந்தேதார்
இன்பவாரியூடுபுக்கெழாதுமுழ்கினாரோ.

(இ-புரை.) இவ்வண்ணஞ் செல்லுவதாகிய நல்லவார்த்தைகளையினிதாகத் தகப்பன்சொல்ல; (அதன்பின்பு) புத்திரனானவன் அன்புமிருந்த தன் தாயினுடைய பாதத்தைவணங்க; அந்தத் தாயும் துக்கசமுத்திரத்தைவிட்டு நீங்கி சூழ்ந்த கரைகடந்ததாகிய பெரிய இன்பசமுத்திரத்தில்புகுந்து, எழாதவண்ண முழுகினான். எ-று. (௧௦௬)

ஏனைநற்கிளைஞருமிரும்பதியுண்மார்தரும்
பேரனவாவிபெற்றுடையர்போன்மகிழவுகூர்ந்தபின்
மானமன்னன்மைந்தவுற்றவாறெலாங்கிளத்தெனத்
தேனெய்மாரிபெய்வதென்னச்செம்மல்யாவுஞ்செப்பவே.

(இ-புரை.) இவர்களும்ல்லாமல் மற்றைச்சுற்றத்தாரும் பெருமை பொருந்திய நகரத்தாரும் தாங்கள் முன்பிறந்த உயிரைப் பின்னும் பெற்றவர்கன்போல் மகிழ்ச்சியடைந்தபின்பு, பெருமைபெற்ற அரசுபுத்திரனைப் பார்த்து, மைந்தனே! நீ நதியில் விழுந்தபின்பு கடந்த சேதியெல்லாம் சொல்லென்று வினாவ, தேனும் நெய்யுமேகலந்து மழைபொழிந்துபோல கடந்த சேதியெல்லாம் ராசகுமாரன் சொல்லி. எ-று. (௧௦௭)

தக்ககன்பரிந்தனித்ததாவில்பல்வனனெலா
மிக்கதாழைபாஸவிப்பவேந்தனுண்மகிழ்ந்துபின்

புக்கனாறு சித்திரவன் மனுக்குரைத்தின்போதிரென்
றக்கணத்திலே தூதினன் புடன் விடுப்பவே.

(இ-புரை.) தசகூகன் பரிவுடன் கொடுத்த கெடுதலற்ற பொருள்களை
யெல்லாம் அன்புமிருந்த பிதாவீனிடத்தில் கொடுக்க; அந்தராசன்பார்த்து
மனமகிழ்ந்து, அப்பொழுதே யோலையெழுதித் துதர்கையிற்கொடுத்து நீங்
கள் சித்திரவன்ம ராசனிடத்திற்குப்போய் என் குமாரன்வந்த சேதியைச்
சொல்லுங்களென்று அனுப்பினான். எ-று. (௧௦௮)

ஆரியவருத்தநாடடைந்து தூதரோலையை
வேரி யார்நறுந்தெரியல்வேந்தனுக்களித்தலுஞ்
சோரிவேலினனுமோலையெழுதித் துதர்கையிற்கொடுத்து நீங்
பூரியவருந்து தன்னமைச்சுடன் புகன்றான்.

(இ-புரை.) (அப்படி யனுப்பப்பட்ட தூதர்கள்) ஆரியவருத்த தேசம்
போய்ச்சேர்ந்து, தங்கனிடத்திலிருக்கு மோலையைத் தேனிறைந்துவாசனை
தங்கிய மாலையணிந்த சித்திரவன்மனுக்குக் கொடுக்கவும், இரத்தக்கறை
தோய்ந்த வேலாயுதத்தையுடைய அவ்வரசன் தூதர்கொடுத்த வேலையிலெ
ழுதியிருக்கும் சேதியைப் படித்துணர்ந்த மாத்திரத்தில் உடல்பூரிப்படைந்
திருந்து தன் மந்திரியுடன் சொன்னான். எ-று. (௧௦௯)

சொன்னவாய்மையேகட்டவன்று றக்கமேலினுனை
மன்னர்மன்னன்வன்கழல்வழுத்திநிற்பமன்னனும்
அன்னவாறுதன் மகட்குரைப்பவந்தவன்னமும்
தன்னையின் றதாதைதாளின் வீழத்தானைதசாற்றுவான்.

(இ-புரை.) இவ்வாறு அரசன் வார்த்தையைக்கேட்ட மந்திரியானவன்
சுவர்க்கலோகத் தின்பம்பெற்றவன்போல மகிழ்ச்சியடைந்து, இராஜாதி
ராசன் பாதத்தை வணங்கித் துதிசெய்திருப்ப; பின்னும் அவ்வரசன் ஓலை
வந்தசேதியைத் தன்மகளாகிய சீமந்தனிக்ஞ்சுசொல்ல; அன்னநடைபோ
ன்ற நடையையுடைய சீமந்தனியும் மகிழ்ச்சிகொண்டு தன்னைப்பெற்ற
பிதாவின் பாதத்தில் வணங்கிநிற்ப; அவ்வரசன் சொல்லுகிறான். எ-று. (1)

கங்கைதங்குசெஞ்சடைக்கணீச்சிவானவற்குநீ
யங்கையாலருச்சுசீனபுரிந் தண்டந்தன்மையான்
மங்கையுந் தன்மன்னனுய்ந்துவந்ததென்று கூறி டாப்
பொங்குதியெவந்துயர்ப்புணரிநின்றுமேறினான்.

(இ-புரை.) புத்திரியே! கங்கைபொருந்திய சடாமருடத்தைப்புடைய
மங்கையுதமேந்திய பரமசிவனுக்கு நீ அங்கையினால் அருச்சினை செய்து

சோமவாசனாதமான்மியம்.

ககக

வந்த நன்மையினாலே, உன்னைவன் பிழைத்து வந்ததென்று சொல்லிப்
பொங்குகின்றதியதாகிய வெவ்விய துக்கசமுத்திரத்தினின்றும் கரையேறி
னான். எ - று. கணிச்சி-மழு. (ககக)

மாகுழற்குமாமணிகழ்இயவாறுபோலவே
பாசிழையைப்பைம்புனலினாட்டிப்பாலினையிற்
தூசுமித்தியொன்மலர்க்கரிசுமூல்வனைந் துபின்
பூசுசார்தணிந் துசெய்யபொற்கலன்கள்சேர்த்தினார்.

(இ - புரை.) அழுக்கடைந்த மானிக்கத்தைக் கழுவியதுபோலப் பசு
ம்பொன்னினாற் செய்த ஆபரணங்க ளுள்ளுள்ளவளாகிய சீமந்தனிருந்
தல்லநீரினாற் ஸ்நாநஞ்செய்வித்து, பாலின் புகைபோலும் அழகுள்ள வஸ்
திராமணிந்தும், வாசனையுள்ளமலர்களைக் கடந்தலிலணிந்தும், பின்பு சந்தன
ம்பூசிச் செவ்விதாகிய பொன்னாற்செய்யப்பட்ட ரத்தினாபரணங்களு மணி
ந்தார்கள். எ - று. (ககஉ)

கோலமைக்கண்மாதைவாவுகொய்யுளைப்பரித்திண்டோர்
மேலிருத்திச்சேடியர்நெருங்கவெண்சங்கார்ப்பெழும்
பாலிழைத்தவேலையிற் பாரந் துசேனைசூழ்வரக்
காலியற்கலினை மாலிவார் துகாவலன்சென்றான்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு அலங்காரஞ் செய்தபின்பு அழகிய மையிட்ட
நேத்திரத்தை யுடைய சீமந்தனியைத் தாலிசெல்லும் பிடரி மயிரினை
யுடைய குதிரைகள்கட்டிய பலம்பொருந்திய தேர்மேலேற்றித் தேரழிகள்
சூழவும், தவளச்சங்கம் ஆரவாரிக்கவும், பாற்சமுத்திரம்போலச் சேனைகள்
சூழ்ந்துவரவும், காற்றைப்போல அதிவேகமாகச்செல்லுகின்ற சேனம்பூட்
டிய குதிரையின்மேல் அவ்வரசன் எறிசென்றான். எ - று. கவினம்-குதி
ரைச்சேனம். (ககஉ)

நீடுசெந்நெறிகடந் துநென்மலிங்கிடதமா
நாமுமேவியிந்திரசேனனன்னகர்ப்புறத்தினோர்
வடவிழ்ந்தபூம்பொழிலிருந்துதூதுபோக்கியே
யாடல்வேந்தனுக்குத்தானடைந்தவாற்றிவித்தான்.

(இ - புரை.) (அவ்வாறுசென்ற அரசன்) நெடியதாகிய மார்க்கத்தைக்
கடந்து செந்நெற்பயிர்நிறைந்த பெருமைபொருந்திய றிடதநாட்டைச்சேர்
ந்து இந்திரசேனராஜனுடைய நகர்ப்புறத்திலிருக்கும் இதழ்கள் விரிந்த
மலர்களை யுடைய ஒருசோலையினிடத்திருந்து, அதனையனுப்பித் தான்மூர்
திருப்பதை வெற்றியினையுடைய இந்திரசேன மகாராஜனுக்குத் தெரிவித்
தான். எ - று. ஆடல்-வெற்றி. (ககஉ)

வெண்கலிகெடத்துரந்தேவர்தர்வேர்தனுமுணர்
தந்திரின்னெழும்புதன்னமைச்சரோடெதிர்கொளா
மங்குறற்குகோயில்வாய்வருகெனக்கொண்டேகிய
பொங்குமோகையோடவண்புதுவிருந்துல்கினான்.

(இ - புரை.) கொடிய கலிப்பகையை நீக்கிய மன்னர் மன்னவனாகிய
இந்திரசேனன் சித்திரவன்மனைன்று மரசன் வந்திருப்பதைத் துதர்களா
லறிந்து, தன்மந்திரிகளுடன் அவ்விடத்திலிருந்து புறப்பட்டு எதிர்கொ
ண்டு, மேகங்கள் பொருந்தும்படியாகிய உன்னதமுள்ள தன் அரண்மனை
க்கு வருவீரென்று அழைத்துக்கொண்டுபோய் அவ்விடத்தில் மிகுந்த சந்
தோஷத்துடன் புதுமையான விருந்துசெய்வித்தனன். எ - று. (ககஇ)

சந்திராங்கதனும்வந்துதாழ்ந்துமா துலனடிக்
கந்தரான்மலர்வணங்கக்கையினாலெடுத்தினைத்
திர்தமாதினையோடுமங்களாலியாவையும்
உய்ந்துவாழ்வென் றுநீயுமுய்ந்துவந்ததாமரோ.

(இ - புரை.) (சித்திரவன்மனைவன் விருந்துண்டிருக்கும்போது) சந்
திராங்கதன்வந்து தன் மாதலனுடைய அன்றலர்த்த தாமரைமலர்போன்ற
பாதங்களை வணங்கினமாதிரிததில், அவன்மருகளைக்கையினாலெடுத்தினை
த்து மார்புடன் தழுவிக்கொண்டு, இந்தச்சீமந்தனி யுயிரும் எங்களுயிரும்
பிழைத்து வாழும்படியாகவே நீயும் பிழைத்துவந்தது என்று கூறினான்.
எ - று. கந்தம்-வாசனை. (ககஈ)

என்றுகூறியன் றுசந்திராங்கதற்குயைந்தநாட்
டுன்றுசோதிடத்தர்சொல்லேவாரையிற்சுருதிநூல்
ஒன்றுநீதியந்தணருரைப்பவொள்ளமுலின்முன்
மன்றொறுகோதையைமறுமணம்புணர்த்தினான்.

(இ-புரை.) இவ்வாறுசொல்லி, அதன்பின்னு சந்திராங்கதனுக்குப்பொ
ருத்திய நல்லநாளின்னநானென்று அங்குவந்திருந்த சோதிடர்க்கச்சொல்ல
அந்தலக்கினத்தில் வேதசாஸ்திரங்க ஞ்ணர்ந்த நீதியாளர்களாகிய பிரா
மணர்க்கம்ந்திரங்களைக்கூற, ஓமாக்கினியின்முன் சீமந்தனியைமறுமணஞ்
செய்வித்தான். எ - று. ஒள்ளமுல் - ஒளியுள்ள தி. (ககஎ)

மணஞ்செய்வித்தபின் னரன்புமன் னுசித்திரவன்மன்வி
றினங்குரல்லமைச்சர்தாமிருபுறமுஞ்சூழ்வரக்
கணங்கொடானையோடுதர்க்பூலியெகியூர்புகுந்
தணங்கொர்நலத்தின்முழுகியண்டீகோனின்வைகினான்.

(இ - புரை.) மறுமணஞ் செய்வித்தபின்பு அன்புள்ள சித்திரவன்மன னவன்பெருமைபொருந்திய ரல்லமந்திரிகன் இருபுறத்திலும்வரும்புடிச் சுட்டமாகிய சேனைகளுடன் புறப்பட்டுத் தேரைசெலுத்திக் கொண்டேயோய்த் தன்பதியிற்சேர்ந்து, தெய்வமகளிரையொத்த தனக்குரிய மரீதர்களுடன் இன்பம்அனுபவித்துக்கொண்டு தேவேந்திரன்போலிருந்தான். எ - று.

வேறு.

பூமண்டத்தைப்பொருக்குப்புயங்கேசனீந்த
தாமர் துகில்பூணிறைசந்திவையாவுநல்விச்
சீமந்தனியைத்திருமேவருஞ்செம்போன்மார்பன்
நாமங்கமழுஞ்செழுஞ்சேக்கையிற்றோயுநாளின்.

(இ - புரை.) இந்தப்பூயைத் தாங்கும்படியான நாகராசன்கொடுத்த மாலை வஸ்திரம் ஆபரணம் நிறைந்தசந்தனம் என்னு விவைகளைச் சீமந்தனிக் குக்கொடுத்துத் திருமகள்மேவிய மார்பனாகிய சந்திராங்கதன் தாமங்கமமும் செழுமையுள்ள புட்பசயனத்தில் அவளுடன் கூடிக்குலாவி வாழுநாளில். எ - று.

(௧௧௧)

நெய்வண்ணவேற்கைநிகராமிலேறனுற்குக்
தொய்வண்ணமாலைக்கொழும்பொன்முடிசூட்டிமன்னன்
பொய்வண்ணமாயவுடலான்வருபோகநீங்கி
மெய்வண்ணமேவத்துறவின்றலைமேலினானே.

(இ - புரை.) இந்திரசேனனென்னுமரசன் நிணந்தங்கிய வேலேந்துங்கையையுடையவனும் ஒருவரு மொப்பில்லாத ரூபம்போன்ற நடையை யுடையவனுமான தன்புத்திரனுக்குக்கொய்துகட்டிய வண்ணமாலைசூழ்ந்த பொன்மகுடந்தரித்து, பொய்த்தன்மையுள்ள மாயாசம்பந்தப்பட்ட உடலினால் வரத்தக்கபோகங்களை வெறுத்துநீங்கி, உண்மைப்பொருளாகிய மோக்ஷமடையத் துறவடைந்தான். எ - று.

(௧௨௦)

தன்னுதைபோய்நற்றவஞ்செய்திடத்தாமவேலோன்
பொன்னுழுகுடைக்கீழ்கன்ஞாலம்புரக்குமேல்வை
நன்னுயுமைந்தரிநூநால்வரையின் நுநற்பொற்
குன்றார்முலைமங்கையோர்கொம்பிணையும்பயந்தான்.

(இ - புரை.) இப்படியாகத் தன்பிதா வனத்திற்போய் நல்ல தவஞ் செய்துகொண்டிருக்க; வெற்றிமாலையணிந்த வேலையுடைய சந்திராங்கதன் அழகுதங்கிய குடையின்கீழிருந்து அகன்றபூயைக் காக்கும்நாளில், நன்னெறியை யுணர்த்தக்க அறிவினையுடைய எட்டுப்புத்திரர்களைப் பெற்றுப் பின்னும் நல்ல பொன்மாலையொத்த தனத்தையுடைய பூவ்கொம்புபோன்ற ஒருபுத்திரியையும் பெற்றான். எ - று.

(௧௨௧)

மரணங்கைமன்னன்மகப்பேற்றின்மனங்கனித்துப்
பாவந்தவிர்த்துபதினிரமாண்டுபாரிற்
முயின்றியின்பதகர்தான்றனிஞானவாழ்வு
மேவுந்தவத்திரெனச்சூதன்வினம்பினுளே.

(இ - புரை.) ஒப்பற்றஞாண்வாழ்வினைபுடைய தவத்தர்களாகிய நைமி
சாரணிய முனிவர்களுே ! மிருந்த வனப்பந்தங்கிய கரத்தைபுடைய சந்தி
ராக்ததன்புத்திரர்கன்பிறந்து நன்மார்க்கத்தில் நடக்கத்தக்கவர்களாயிருப்
பதினால் மனமகிழ்ச்சியிடைந்து, (நீதிபுடன் செங்கோற்செலுத்தி) பாவஞ்
சேராதவண்ணமர்க்கி யிவ்வுலகத்தில் பதினாயிரம்வருஷம் குறையில்லாமல்
இன்பம் அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தானென்று சூதமுனிவர் சொன்னார்.
எ - று. (கஉஉ)

எட்டாவது சோமவாரவிரதபூசை அத்தியாயம் முற்றிற்று.
ஆஹுதிருவீருத்தம். ௫௨௪.

ஒன்பதாவது

சோமவாரத்திற்சீமந்தநிபாவனைபெற்ற

அத்தியாயம்.

பின்னுமாதவர்விழைவுறப்பெருந்தவையாதன்
அன்னசூதமாமுனிவரனருளடியவர்
மன்னுசெய்கையுஞ்சோமவாரத்தின்மான்மியமும்
இன்னுமோதுவதுண்டவைகெண்மினென்றிசைத்தான்.

(இ - புரை.) நைமிசாரணியமுனிவர்கள் பின்னும் சந்தோஷம் அடை
யும்படி பெரியதவத்தையுடைய வியாசரையொத்த சூதமுனிவர் பரமசிவ
னருள்பெற்ற அடியார்களுடைய நிலைபெற்ற செய்கையும் சோமவாரவிரத
மகிமையும் இன்னமுஞ்சொல்லத் தக்கதுண்டு; அவைகளைக் கேட்டீர்களெ
ன்று சொல்லியருளினார். எ - று. (க)

பொங்குவெள்ளிமீன்புதையினுஞ்சுகட்டினைப்போழ்ந்து
பங்குவேறினும்படும்ழைப்பருவம்பொய்த்தாலுந்
தின்கண்மும்மழைத்திறம்பிலவாய்வளஞ்சுரக்கும்
மங்குரேரூப்பொழில்வதர்ப்பநாட்டில்வாழ்மறைபேரார்.

(இ - புரை.) விளங்குகின்ற சக்கிரனென்னுங்கிரமமானது மூடத்தில்
விழுந்தாலும், உரோகணிகழத்திரத்தைப் பேதித்துக்கொண்டென்கிற

நீதிநாள்பாவின்.

[குறள்]

கம் வக்கிரித்துச்சென்றாலும், நீயநியாகப் பொருத்திய கைமுடிமருவமும்
தப்பினாலும், மாதந்தோறும் மும்மூலி மாறுபடாமல் வளங்கன் சுரத்தப்பெ
ற்ற மேகமண்டலவரையிற் பொருத்திய சோலைகுழந்தை வைதர்ப்பகாட்டில்
வாழ்கின்ற பிராமணர்களுஞ்ஞானே. எ-று. சகடு-உரோகணி-பங்கு-சனி,

**இனியநான்பொருவேதமித்திரன் நவத்தீன்ற
புனிதநான் மறைபுகல்சமேதாவிநற்புகழோன்
துனியிலாமதியாலுயர்சார்ச்சுதன்றோன்றல்
தனியெய்ஞ்ஞான நூற்சாமவானெனுந்தகவேலானும்.**

(இ - புரை.) வேதமித்திரனென்பவன் அன்புடன்செய்த தவத்தினால்
பெற்ற புனிதமாகிய நான்குவேதங்களையும் ஒதுபுணர்ந்த சமேதா என்பவ
னும், நல்லபுகழையுடையவனாய்த் துன்பமடையாத புத்தியினாலுயர்ந்த சா
ர்ச்சுதனென்பவனுடைய புத்திரனாகிய ஒப்பற்ற மெய்ஞ்ஞான நூற்களை
யோதிபுணர்ந்த மேன்மைபுள்ள சாமவானென்பவனும். எ - று. (உ)

**அரியநான் மறைமுதலியவங்கங்களாறுந்
தெரிவரும்பொருட்புராணமுமாகமத்தெரிவும்
விரியுமாறுளகலைகளுங்குரவனல்விளங்கிக்
கரியவாமனுஞ்சாமனுமெனக்கவினமைந்தார்.**

(இ - புரை.) அருமையாகிய நாலுவேதங்களும் ஆறங்கங்களும் தெரி
தற்கரிய பொருளுமைந்த ஷுதினென்புராணங்களும் ஆகமங்களிற்சொல்லு
கிற நிச்சயப்பொருளும் பரந்திராநின்ற மற்றுமுள்ளகலைகளும் ஆசாரிய
ரால் கற்றுணர்ந்து, மனமதனும் அவன்தம்பியாகிய சாமனும்போவழகமை
ந்தார்கள். எ - று. (ஈ)

**மைந்தர்கல்விபுமிளமையுமனக்கொடுமெழிந்த
அந்தணுளர்தமரும்பெறற்புதல்வரைகோக்கிச்
சுந்தையோகைபாற்றெறுவாரீர்புகிக்கெலாமணியாம்
இந்தமானிலவைதர்ப்பவேந்தன்மாட்டெய்தி.**

(இ - புரை.) தங்கள் புத்திரர்கள் இறுவயதில் கற்றுணர்ந்த கல்வியின்
நிறத்தையும் பெற்றுள்ள வரலிபத்தையும் மனங்கொண்டு, மெழ்ச்சியடை
ந்த பிராமணரிருவர்களும் பெறுதற்கரிய தங்கன் புத்திரர்களைப் பதர்த்து
உள்ளத்திலுண்டான சந்தோஷத்தினால், இறுவர்களே! நீங்கள் இவ்வுல
கத்துக்கு ஆபரணம்போல் விளங்குகின்ற பெரிய இடத்தைபுடைய இந்த
வைதர்ப்பகாட்டு அரசனிடத்திற் சென்று. எ-று. (உ)

சுற்றகல்விபாற்காவலன்செந்தைப்பக்கனிவித்
துற்றமாநிதிப்பரிசிலாங்குவகையினேற்றுப்
பெற்றசெம்பொனற்கன்னியர்கடிமணம்பேணி
முற்றமில்லறம்புரிவதேமேற்கொண்டுமுயல்வீர்.

(இ - புரை.) நீங்கள் சுற்றகல்விபால் அரசன் மனங்கனியச் செய்து, அவன் பரிசிலாகக்கொடுக்கு மிகுந்த திரவியத்தைச் சந்தோஷத்துடன் வாங்கிக்கொண்டுவந்து, நீங்கள் பெற்றுக்கொண்ட அந்தத்திரவியத்தினால் கன்னிகைகளை விவாகஞ்செய்து, குறைவில்லாத இல்லறம் நடத்துவதை மேற்கொண்டு நன் முயற்சியில் முயலுங்கள். என்று கூறினார்கள். ஏ - று.

நான் நுகறலுமிருவருமிசைந்தனரேகிக் .
ருன்றுபோலுயர்கோயிலிற்கொற்றவர்குறுகி
நின்றுதங்குவலிஞ்சைகணிகழ்த்தலுநிருபன்
நன்றுநன் நுநீர்வேட்டவைபெறுகெனநலின்ருன் .

(இ - புரை.) இவ்வாறு அவ்விருவர் பிதாக்களுஞ்சொல்ல, அதற்குச் சம்மதித்துச்சென்று, மலையொத்துயர்ந்த அவ்வரசன் மாளிகையிற்சேர்ந்து அவனைக்கண்டு, தாங்கள் சுற்றிருக்கும் கல்விகளைப் பிரசங்கித்தார்கள். அரசன் அதைக்கேட்டு உங்கள் பிரசங்கமும் கல்வியும் மிகவும் நன்றாயிருக்கின்றன. ஆகையால் உங்களுக்கு வேண்டிய பொருள்களைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்களென்றான். ஏ - று.

(ஏ)

மாலேவெண்குடைமன்னவார்மன்னமற்றிதுகேள்,
சேலைவென்றகட்டிருந்திழையார்மணமுடிப்பான்
எலவந்தனமிருநிதித்தருளென்னக்
கோலவெள்ளையிலங்கிடநகைத்திதுகூறும்.

(இ - புரை.) வெற்றிமாலையும் வெண்வட்டக்குடையமுடைய மன்னவர் மன்னனே ! நீங்கள் சொல்லுவதைக்கேட்பாயாக; உயல்மீனைவென்ற அழகுள்ள பார்வையையுடைய கன்னியரை விவாகஞ்செய்துகொள்ள மன திதுத்தேசித்து உன்னிடத்துக்கு வந்தோம். அதற்குத் தகுதியாக மிகுந்த திரவியங்களை எங்களுக்குக் கொடுவென்றுசொல்ல; அதைக்கேட்ட அரசன் அழகியபற்கள்வினங்க நகைத்து இந்த வார்த்தையைச் சொல்லுகின்றான். ஏ - று.

(அ)

மண்டுதீம்புனனிடத்தர்கோமகன்மனைபாள்
கொண்டகற்புடைக்கோதைமீமந்தனிக்கொம்பர்
துண்டுவென்பிறைவேணியான்சோமவாரத்தில்
அண்டருங்கண்டுவிப்புறவருச்சுண்புரிந்தே.

(5)

(50)

(55)

(52)

அந்தோவந்தோவெங்கடமங்கீதழிற்றோ
கொந்தாம்பாங்கொற்றவகோயிங்குறுஞ்ஞல்

நந்தமரின் தனஞ்செய்யவேண்டியதும் நான்
சந்தையெய்து தங்குநாழ்தலோடி மூவாரே.

(இ - புரை) (இப்படி அந்தராசன் சொன்னதைக்கேட்ட பிராமணச்
சிறுவர்களைவினை நோக்கி) ஐயையோ ! வேதமுதலாகிய சாஸ்திரங்களையெ
ல்லாங்கற்றிருக்கும் எங்களுக்கு இந்தக்காரியம் நன்மையுடையதோ? அர
சனே ! உனது அரண்மனையைக்குறுகிய நாங்கள் வஞ்சனையான வேஷத்
தைப்பொருந்தினால் எங்கள் மாதாபிதாக்கள் குலமுதலுடனழிந்து போவா
ர்களே ! ஏ - று. (கஉ)

இம்மைதனக்குமறுமைதனக்குமெழுமைக்கும்
வெம்மைசெய்கெடுநரகும்மினைக்கும்விறல்வேந்தே
செம்மையகற்பித்தாயெனினின்றேசெய்வேமென்
றம்மறையோர்நின்றஞ்சியுரைப்பவடல்வேந்தன்.

(இ - புரை.) அரசனே ! நீசொன்னதுபோல் செய்வேமாகில் இம்மை
மறுமையென்னு மிரண்டினுமல்லாமல், எழுபிறப்பிலுந் துன்பஞ்செய்யும்
கெடுதியையும் நரகினையும் உண்டாக்கும், வெற்றியுள்ள அரசனே ! நன்மாந்
க்கத்தைக் கற்பித்தாயானால், இப்பொழுதே செய்கிறேமென்று அந்தப்
பிராமணர்கள் எதிரின்று பயந்துசொல்ல; (அதைக்கேட்ட) வலிவுள்ள
அவ்வரசன். ஏ-று. (கச)

வெஞ்சினமுளக்கண்கள்சிவக்கவெடிசொல்லாந்
செஞ்சொலுரைக்குந்தேசிகர்தேவர்திறல்வேந்தர்
தஞ்சொனலின்ருலம்மொழிகளாத்தகவிலேலார்
அஞ்சிரடுங்கத்தண்டமிழைப்பதறமென்னு.

(இ - புரை.) செவ்விய வார்த்தையைச் சொல்லுங்குரு தேவர்கள்வெ
ன்றியுள்ள அரசர்கள் என்னுமிவர்கள் ஏதாவதொரு சொல்லக்கூறினால்,
அவர்கள் வார்த்தையைக்கேளாத தகுதியில்லாதவர்களைப் பயந்து நடுங்கும்
படித் தண்டனைசெய்வது தருமமென்று வெவ்வியகோபம் அதிகரிக்கக்
கண்கள்சிவக்க வெடித்தசொல்லால் கூறுவானாயினன். ஏ - று. (கடு)

என்னுரைகேளீராமெனினுங்கனையிப்போதே
யன்னியகிழ்மைக்குலராய்வேதியராகாது
கொன்னுறுதண்டஞ்செய்குவனென்றென்றிறைகூர
முன்னுறநிற்கும்வேதியர்வெருவாமொழிகுற்றார்.

(இ - புரை.) இவ்வாறுசொன்ன அரசன், என்வார்த்தையை நீங்கள்
கேள்விட்டால், உங்கனையிப்பொழுதே பிராமணரென்கிற யோக்கியதை

மேத்தனிப்பாடல்.

கக

யில்லாமல் நான்கு வருஷத்தக்கும் அன்னியமான தாழ்ந்த சாதியாய்ப் போகத்தக்க கொடியதண்டனை செய்விப்பேன் என்று கழிந்துகூற எதிரி ஸ்ருக்கும் பிராமணர்கள் பயந்து சொல்லுகின்றார்கள். எ - று. (கக)

சீறலைமன்னுசீறலைபுன் றன்றிருவுள்ளப்
பேறலதுண்டோநின் குடைவாழப்பெற்றோர்க்குத்
தாறலைபூகத்தொடுகனிதேமாத்தலைசாய
ஆறலைமோதுநிடத்திருநாடணைவோமே.

(இ - புரை.) மன்னவனே! கோபஞ்செய்யாதே உனது குடைநிழலில் வாழப்பெற்றவர்களுக்கு உன் திருவுளப்பேறன்றி வேறொன்றுண்டோ? இல்லை யாதலால், குலைகள் அசைந்துகொண்டிருக்கும் கமுகமாமும், பழங் களையுடைய தேமாமரங்களும், தலைசாயும் உணணம் ஆறானது அலையினால் மோதத்தக்க ரீவனம்பெற்ற நிடதேசத்துக்குப்போகின்றோம். எ - று.

என்றவர்கூறச்சிறுதையுவுந்தேயிகல்வேவந்தன்
ஒன்றியசாமவான் மடமா தருருவென்னப்
பொன்றணிபெண்மைக்கேயும்வனப்புப்புண்கென்னத்
துன்றியிணைந்தார்கைபுனைவண்ணத்தொழில்வல்லோர்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு அவர்கள் சொல்லலும் சிறந்தவலியுள்ள அவ் வரசன் மனமகிழ்ந்து, அலங்காரஞ்செய்விக்கும் நல்ல தொழில் வல்லவர் களை அழைப்பித்து, இந்தச் சாமவானுக்குப் பெண்ணுருவத்திற்கியைந்த வனப்பினைச் செய்யுங்களு என்றுசொல்ல, வண்ணஞ்செய்வோர் அவ்வாறு செய்யத் துணிந்தார்கள். எ - று. (கஅ)

மங்கையர்போலக்கொங்கைகள்வேறவனைவித்துக்
குங்குமசந்தத்தேயவைகள் கோட்டிக்குளிர்முத்தத்
தொங்கல்வனைந்திட்டின மலர்பெய்தசுருளோதி
பொங்கிருணைச்சிகழிகையாகப்பொற்பித்தார்.

(இ - புரை.) மாதர்களைப்போலிருக்கும்படி வேறேதனங்கள் துணை மாக அமைத்து குங்குமம்முதலிய வாசனைத்திரவியஞ்சேர்ந்த சந்தனக்குழ ம்பு பூசி, குளிர்ந்த முத்துமாலகளை யணிந்து, பூமாலைகுட்டிய அனையகர த்தை இருளும் நாணும்படிக் கொண்டையாக அலங்கரித்தார்கள். எ - று, தேய்வை-சந்தனக்குழம்பு, சிகழிகை-மயிர்க்கொண்டை. (கக)

கோலவீழிக்குக்கருமைசிறக்குங்கோநீட்டி
யாவனெமெப்பொற்கூண்டலமுங்காதணிசெப்து

பாலுததற்குப்புண்டாமிட்டிப்படர்வேலை
ஞாலமும்விற்குந்தாசுமமைத்தார்வையற்றார்.

(இ - புரை.) அழகுள்ள நேத்திரங்களுக்குக் கறுத்தமையைச் செற்குந்
தூரியக்கோலாலெழுதி, அசையும்படி யிரண்டுகாதினும் பொற்குண்டலங்
கள் தரித்து, நெற்றியினிடத்திற் றிரிபுண்டரமீக விபூதியணிந்து, பார்த
சமுத்திரஞ்குழந்த உலகத்தையே விலைமதிக்கத்தக்க வஸ்திரமூமணிந்தார்
கள், அவங்காரஞ்செய்யுந்தொழிலில் குற்றமற்றவர்களாகிய வண்ணமாதர்
கள். எ - று. கோல்-மைதிட்டுங்கோல், பாலுதல்-மீயிசைப்பதம். (உ0)

வேறு.

இருடிகண்மயக்கந்தாருகாவனத்தினெதிர்த்தநாண்மாயனார்மாயம்,
புரிதருபெண்மைமோகினிருபம்பொருவுறப்பொற்பலங்கரித்து
நரபதிதனக்குக்காட்டலுமகிழ்ந்துநன்றெனவவன்விடைகொடுப்பத்
தெரிவையரோடும்புகுந்தருமறையோர்குழாத்தொடுமிவர்களுஞ்சென்றார்.

(இ - புரை.) இருடிகள் மயங்கும்படித் தாருகாவனத்தில் சென்றநாளி
ல் விஷ்ணுவானவர் மாயத்திறைக்கொண்ட மோகினியென்னும் பெண்ணு
ருவையொப்பாக அழகுடனலங்கரித்து, அரசனுக்குக்காட்டினவுடன் அவ
ன்மகிழ்ந்து நன்றாகவிருக்கின்றதென்றுசொல்லி உத்தரவுதரப் பெற்றாக்
கொண்டு சீமந்தனியிடத்துக்குத் தங்கள் தங்கள் பத்தினிகளுடன்செல்லு
கின்ற பிராமணக்கூட்டங்களுடன் போனார்கள். எ-று. (உச)

குடங்கையினடங்காரெடுங்கணுந்ருந்தகோயிலிற்குமரணங்கோல
வடந்தருமுலையாளாபுருவெடுத்தமைந்தனும்வருதனுமகிழா
நகூந்தெதிர்சென்றாங்கருக்கியமுதலநவையறுபூசனைபுரிந்தாங்
கடைந்தமாதவரோடிருக்கெனவிவற்குமகமகிழ்ந்தாசனமளித்தாள்.

(இ - புரை.) அகங்கையினவிலுடங்காத நெடியகண்களையுடைய சீம
ந்தனியிருக்குங் கோயிலிற் சமேதாவென்பவனும் அழகியமணிவடமணிந்த
நினைக்கையுடைய பெண்ணருவமைந்த சாமவானென்பவனும் செல்லுத
லும், சீமந்தனி அவர்களைக்கண்டமெமகிழ்ந்து, எதிர்கொண்டுபோய் அரு
க்கிய முதலியவற்றை குற்றமற்றபூசையெய்து, அவ்விடத்தில் வந்திருக்கும்
பிராமணர்களுடன் விழித்திருக்கென்று இவர்களுக்கும் ஆசனங்கொடுத்தாள். எ - று. (உஉ)

சுழிபடுகங்கைச்சடிவானவன் நன் சோமவாரத்தினிற்றெருக்க,
பழிபடுதீமைமுனிந்தவேதியரைப்பன்னியரோடுபன்முறையால், வ
ழிபடுமமையத்திவர்முகநேர்க்கிமைந்தரிங்கிவரெனமதித்துப், பொ
ழிபுட்டகண்ணான்கைமுகக்கோட்டிப் பொருக்கெனமறைத்துதிசெய்தாள்.

(இ - புரை) சுழிகம்பொருந்திய கங்கையையணிந்த சடாமருடத்தைப் புடைய பரமசிவனுக்குரிய சோமவாரதினத்தில் தன்னிடத்தில் வந்திருக்கும் பழியும் நீயம்புமற்ற பிராமணர்களை அவரவர்கள் பத்தினிமாருடன் பலமுறையோடு பூசனைசெய்யுங்காலத்தில், இவர்கள் முகத்தைப்பார்த்து, இவர்களிருவரும் ஆண்மக்களென்று தனக்குறிந்து, அருளைப்பொழிசென்ற தன்களைபுடைய அச்சேமந்தனி நகைமுகத்தைச் சற்றுவினத்துக்கொண்டு லிரைவுடன் இந்தக்காரியஞ் செய்தனள். ஏ - று. (௨௧)

எத்திரத்தாணுமடைந்தவரெல்லாமீசனுமுமையுமேயென்று அத்திரவிழியாளவேதநூன்முறையுமாகமுறையுமாயடுத்துப் பத்திசெய்யபூசைவிதிமுறைபிரிந்துபால்பழந்தேன்கழைத்தீம்பால் சித்திரக்கனகவள்ளத்தினேந்திச்சிறுண்டியடிசிலோடனித்தாள்.

(இ - புரை.) எந்த வேடத்தினாலாவது சோமவாரதினத்தில்தவந்தளெல்லாரும் பரமசிவனும் பார்வதியுமேயென்று தனக்குர் ஞாவித்து, அத்திரம்போலும்கண்களையுடையவள் வேதமுறையையும் ஆகமுறைமையினை யுந்தழுவிப் பத்திவிளையத்தக்க பூசையினை விதிதவறாமற்செய்து, பால்பழம் தேன் மதுரமுள்ள கருப்பஞ்சாறு என்னுமிவைகளைத் தனித்தனியாகச் சித்திரமமைந்த பொன்வட்டினிலேந்திச் சிறுண்டியோடு அன்னமும் கொடுத்தாள். ஏ - று. (௨௨)

நறுமலர்மாலேசந்தனத்தேய்வைநவையறுமடையாபரணம் பிறையெனவொளிருங்கருப்புரநிறியபிளவுவெள்ளிலேயிவைபுதவி மறையவர் தம்மைவரதேனோடுமையைவழுத்துவபேபாலரின்றேறித்திநெறியிடைப்படர்திரேனவருள்செய்தாணிததேதசாதிபன்மனையாள்

(இ - புரை.) சீமந்தனியானவள் பூமாலே சந்தனக்குழம்பு கல்ல வஸ்த் திரம் ஆபரணம் பிறைபால்விளங்கும் பசுசைக்கருப்பூரம் மணமுள்ளதாம் பூலமென்னுமிவைகளைக்கொடுத்துப் பரமசிவனையும் பார்வதிதேவியாரையும் பூசிப்பதுபோல பிராமணர்களைப்பூசித்து எதிரினின்று துதிசெய்து, நீங்கள் செல்லுங்கென்று உத்தரவுகொடுத்தாள். ஏ - று. (௨௩)

அன்னவளுமைபுமீசனுமென்னவருச்சனைபுரிந்தபாவனையாற் றன்னிகரிலாதசாமவானெடுத்தேகாலம்போற்றநிரியறுஞய் முன்னநாண்மைந்தனென்பதுமறந்துமொய்முழலாமெனமுயங்கத் தன்னொருநெறியிற்போதருஞ்சமேதரத்தனைமுககோக்கிநின்றாரைக்கும்

(இ - புரை.) அத்தன்மையுள்ள சீமந்தனியானவள் பார்வதியும் பரமசிவனுமாகப் பரவனைசெய்து பூசித்த நன்மையினாலே, கல்லியாற் றன்க்கொரப்பில்லாத சாமவானென்பவன் தான்கொண்ட கோலம்போலவே பெண்ணுருவமைந்து முன்னம் தான் ஆண்மகனென்பதைப் பற்றித் துணி

புறநாடு

பிரமோத்தமசாஸ்டம்.

மோலையுண்ணாரவிரும்பித் தன்னோடு மார்க்கத்தில்வருகின் றகமேதாவென் பவன் மூகத்தைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறான். எ - று. (உக)

துணைவரீபோதலொழிந்திந்தவனத்திற் றுணர்க்கொடிஞ்சுலாய மண்டித்தென், பனைமுலைநீன துமணிப்புயத்தழுந்தப்பவனவாவித்த் துழைப்பருகி, பனைஞ்சுதியலதாமதுத்தியேலின்னையாருயிர்மூடிக்கு ளுணன்றிக், கணைபுரைகண்ணார்விரும்பிடமதுத்தல்காணையர்க்கநன லகண்டாய்.

(இ - புரை) துணைவனே! நீ போவதைவிட்டு இந்தவன் தீநீழங்கொ த்துக்களைபுடைய கொடிகள் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும் இம்மண்டபத் தில் என்னுடைய பருத்ததனங்கள் உன்னுடைய அழகியபுயங்களில் அழுத் தும்படிப் பவளம்போன்ற அதரத்தை முறைமாகப்பருகிப் புணர்ச்சி செய் ருவை. அல்லதுதடுப்பையையானால், இப்போழுதே நானிறந்துபோவேன் இதுவுமல்லாமல் கணையையொத்த கண்களைபுடைய மாதர்கள்விரும்பினால் சம்மதியாமற்றடுப்பது ஆடவர்க்குத் தருமமல்ல. எ - று. (உஎ)

என்றிவைமொழிந்துகாமநோய் தலைக்கொண்டிரத்தலுமேகிடு ன்சுமேதா, தன் றுணைத்தேதாழன்வினோதவாய்க்மயிறுற்சாற்றியதி னுவென்னவெண்ணி, ஒன்றெடுத்துரையான்வருச்செலலகண்டவுற் பலவிழியினுண்மிட்டும், பொன்றிணிதோளாயெனையணைந்தன் றிப் போகலையென்னச்சென்றுதடுத்தாள்.

(இ - புரை.) இந்த மாதானவன் இவ்வாறு மொழிந்து காமநோயதிகரி த்து இரந்துசொல்லுதலும், செல்லுகின்ற சுமேதாவானவன் அந்தவார்த் தையக்கேட்டுத் தன்சினேகன் வினோதவார்த்தையினிப்படிச் சொல்லுகிறு னென்று நினைத்துப் பிரதியுத்தரவு வேறொன்றுஞ்சொல்லாமல் நடக்கவும் அதனைக்கண்ட நீலோற்பலம்போன்ற கண்களைபுடைய அந்தமாதாமறுபடி யும் அழகுநிறைந்த தோளனே! என்னையணைந்தல்லது நீபோகக்கூடாதெ ன்று சொல்லித்தடுத்தாள். எ - று. (உஅ)

வனப்புறுபெண்மைமருவியதறியாமறை யவனடித்தவள்வத னர், தனைப்பிரியாததேதாழனென்றெண்ணித் தருக்கொடுபொருக் கெனநோக்கித், தினைத்துணையேனுமாண்வடிவின் றிச் செயற்கை செய்வடிவமுங்கரந்து, கனத்தடிபுரந்தமுலையினக்கொடியாய்நிற்ற லுங் கண்டதீசயித்தான்.

(இ - புரை.) பெண்ணுருவமைந்த சாமாவானிவ்வாறுதடுக்கவே, தன் தேதாழன் அழகுள்ள பெண்ணுருவமானதை அறியாத சுமேதாவென்னுய் விடாமனன் இவன் சம்முடையதேதாழன்ருனே, இப்போதிவ்வண்ணஞ்சொ ள்லுகிறானே, இதென்ன காரணமென் னுதன்மனத்திலெண்ணித்தருக்குடவி

வினாக்கள் சபித்திற்போய் அவன்முகத்தைப்பார்த்துத் திணையனவும் ஆய்வனவும் மென்பதில்லாமல் கோலஞ்செய்யும் அவயவங்களும் மறைத்து, கண்முன்னதாயடிபார்த்த தனங்களைபுடைய இளங்கொடிபோன்ற பெண்ணுருவுக்குள்ள அடையாளத்தடனிருக்கவே, அவற்றைப்பார்த்து அதிசயித்தான். எ - று. (உக)

குங்குமமெழுதிக்கதிர்ந்தடிபார்த்தருவினங்கொங்கையோமலர்சூழ், கங்குலிற்சிறந்துநெறித்துநெய்த்திருண்டகருங்குழற்கற்றையோகலைசேர், திங்கனிநீற்பொலிந்ததிருமுகத்தழகோ திங்கனிநீட்டந்தசெலென்னப், பங்கயமலருங்காவிபுங்கட்டந்தபடைநெடுநிலைவிழிவடுவோ.

(இ - புரை.) அப்படி அதிசயித்தவன், குங்குமப்பூக்குழம்பினால் ரேகைகளெழுதப்பட்டுப்பூரித்து அடிபார்த்து மேலேருயிர் திருக்கும் தனங்களின் அழகினையோ, இருளைப்போலக் கருமைநிறஞ்சிறந்து நெறிப்பாகி செய்துக் கறுத்த அளகபாரத்தின் அழகினையோ, பதினாறுகலைகளும் கிழைந்துள்ள பூரணசந்திரன்போலப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும் முகத்தி னழகினையோ, அச்சந்திரனிடத்திலிரண்டு சேற்கெண்டைகளிருக்கின்றதென்று சொல்லும்படி (முகத்தினிடத்திருக்கும்) செந்தாமரை மலரையும் நீலேந்த பலமலரையும் வென்றவாட்டபடைபோலும் நெடியதாகிய இரண்டு கண்கள் மாரம்பிஞ்சினையொத்திருக்கும் அழகினையோ. எ - று. (உடு)

மார்த்தளிரையமேனியின்வனப்போ வரிவினைமுன்கையிற்கவினோ, காந்தளஞ்செங்கையேமல்விரலணியோ கதிர்மணிமேகலையொளியோ, ஏந்தெழிலுக்குந்தெவ்வியோவிவற்றுளேதையான் புகழ்ந்தெடுத்தவரைக்கேன், பூந்தணிசுறையுந்திருமகளன்றிப்புனியில்வேறுரிவள் போல்வார்.

(இ - புரை.) மார்த்தளிரையொத்த மேனியினழகினையோ, வரிவளையணிந்த முன்கையின் அழகினையோ, செங்காந்தன் மலர்போன்ற மெல்லிய கைவிரல் அழகினையோ, ஒளிபொருந்திய மணிவடந்தாலாகிய மேகலாபரணத்தின் ஒளியினையோ, அழகுபொருந்திய அல்குவினழகினையோ, இவைகளுக்குள் எதனைப்பெரிதென்று நான் தனித்தனியாகப் புகழ்ந்து சொல்லுவேன். செந்தாமரை மலராகிய ஆசனத்தில் வீற்றிருக்கும் திருமகனே யல்லது இவ்வுலகத்திருக்கும் மாதர்களில் இவனுக்கொப்பாரின் றவர்கள் யாரிருக்கின்றார்கள். எ - று. (உச)

எனமனத்தெண்ணிமடந்தையேநானென் ரோமுனோடிவ்வனத்தடைந்தே, வளையவன்நன்னைக் காண்கிலெனின்னையருககண்டிசையழந்தேன், புனைமலர்ந்திருவேய்க்கூர்நிதிக்குப்புருந்தவீரென் புகலென்னக், கனைமலர்ந்தழவானொழுவகித்தென்று திணைவினோனென்றிதுசொல்லுன்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு மனதிலெண்ணித் சாமவான் கூறுகின்றான். மாடுதே! நான் என் சிநேகனுடன் இவ்வனத்திலடைந்தேன், இப்போது அவனைக்காணேன், அருகில்உள்ளைக்கண்டதெயயடைந்தேன், அவங்காது மமைந்தசெந்தாமரைமலரில்லீற்றிருக்குந்திருமகன்போல்பவனே! நீயாவன்? நீ இவ்விடத்திலவந்த காரணம்பாது? சொல்லென்னவே, சுணைப்புவணிக்த அனகத்தையுடைய அந்தமாதானவன் நகைத்து என் துணைவு? என! என்வார் த்தையைக்கேளென்று சொல்லுகிறான். எ - று.

(௩௨)

முன்னிறின் துணைவன் சாமவான் சாமவதியெனுமொய்குமுலாகி, நின்னுடைமணியாய்நின்றையேபுணரு நேயத்தானினைத்துதிசெய்தேன்; பொன்னவிர்க்குனங்கென் முலையுருவண்ணம் புணருதிபொரு கடைமாறாள், கன்னலான்மெலிந்தெனென்றவளிரப்பக்கானேவேதினியனிர்த்துரைத்தான்.

(இ - புரை.) முன்னம்நரின் உன்துணைவனாகிய சாமவானென்பவனே இப்போது சாமவதியென்னுமாதாகி, உன்மணியவளாய் உன்னையே புணர வேண்டுமென்கிற இச்சையினால் உன்னைத் துதிசெய்தேன். பொன்போல் விளங்கும் தேமல் என்னங்களில் பொருந்தாதவண்ணம் புணர்வாயாக, பொருகின்ற படையையுடைய மன்மதன் கரும்புலில்லீனில் வருத்த வருத்த தினேன். என்றவளிர்த்துகூற, வாவிபனாகிய அந்தவேதியன் இந்த வார்த்தையைச் சொல்லுகிறான். எ - று.

(௩௩)

திங்குறைசெய்தாய்பாவிநீபொல்லாய்தெருண்டசாரச்சுதன் றந்தேர யோங்கியமரபுநின்றிருக்குலமுமுயர்தவப்பெருமையுமறந்து பூங்கணிகையர்போற்றியுரைவின்னுபொற்புமத்திறத்தவாய்வேதந் தாங்கியநீதிநூலிலையெல்லார் தணக்கவென்சமைந்தவாறென்றான்.

(இ - புரை.) பாவியே கொடியவார்த்தைசொன்னாய்; நீபொல்லாதவ ன். வேதமுதலானவைகளை யோதியுணர்ந்த சாரச்சுதனற் பெறப்பட்ட நீ மேலான வுன்மரபினையும் சிறந்தகுலத்தினையும் உயர்ந்த தவப்பெருமையி னையும்மறந்து அழகுள்ள வேசையர்போல் கொடியவார்த்தையினைச் சொல் லிக் குணமுமதற்குத்தக்கதாய், வேதத்திற் சொல்லப்பட்ட நீதிமுறைகளை யெல்லாநீங்கும்படி இவ்வாறு தற்குக்காரணம்பாதுதோ? வென்றான். எ - று.

விரிகடலுலகின்மாதருக்கெல்லாம்வேண்டுவகளுகியேயன்றே புரியுநான்மார்பவென்றுணைக்கொழுகுபுந்திரினையுமின்றொழிக [ன் வரிலையையான்மற்றானிலே வெண்புறமர்க்துநின் திருக்கணற்கானெ ன்நெறி பசும்பூணுவயவமனைத்துமேகத்தன் முன்புலப்பதித்தினளால்

(இ - புரை.) பரந்தகடலாற் சூழப்பட்ட உலகத்தில்தூறா மாதர்களுக்
கெல்லாம்-வேண்டியபொருள் கல்வியல்லவோ? முறுக்கிய மூப்புரிநூலணி
ந்த மார்பனே! எனது கணவனே! உன்மனதிலிருக்குஞ் சந்தேகத்தை
யிப்போதொழியக்கடவை; நான் பெண்மகளேயல்லது ஆண்மகனல்லே,
னென்பதை உன் கண்ணால் நன்றாகப் பார்க்கக்கடவையென்று வினங்கு
கின்ற பூணணிந்திருப்பவன் தன் அவயவங்களை யெல்லாம் அந்தப் பிராமண
னுக் கெதிரில் தெரியும்படிச் செய்தான். ஏ - று. (௩௮)

கண்டனன் மகிழாவதிசயித்திந்தக்காரிகை தன்னவயவம்போல்
மண்ணீர்சலாயவையகத்தெந்தமடந்தையரவயவமுடையா
ரண்டர்நாயகன் றன்சோமவாரத்தினமர்ந்தசீ மந்தனியகத்திற் [ன்
கொண்டபாவனையில்வினோந்தவாறென்னக்குழைந்தன னுரைமறந்திருந்தா

(இ - புரை.) அவன் தன்னவயவத்தைக் காட்டவே கண்மெகிழ்ந்து
அதிசயமுற்று, இம்மாதின் அவயவம்போல அவயவமுடையமாடர்கள் இவ
வுலகத்தில்தூறியில்லை, பரமசிவனுடையேசோமவாரதினத்தில்தூறிகிற (பிரா
மணர்களையும் அவர்கள் பத்தினிமார்களையும்) சீமந்தனி தனது மனதில்
சத்திசிவருபமாகப் பாவனைசெய்யுந்தன்மையினால் இவ்வாறுவினோந்ததென்
றெண்ணி மனங்குழைந்து வசனிப்பது மின்றித் தன்னை மறந்திருந்தான்.
ஏ - று. (௩௯)

காணீவேதிபரியவயவமுற்றுநீ கண்டனையைமுங்கடிந்தாய்,
தோனீயேவிரும்பியினைகெனவிந்தேன்றுயர்விடாய்கெடவனிகெ
ன்ன,வானீநீர்விழியாளுரைத்தலுங்கேட்டமறைவலான்மனத்துய
ரெய்திப், பாணீசேர்கமுக்கிள்கழுத்தினய்கேட்டியெனவவன்பற்பல
மொழிந்தான்.

(இ - புரை.) கட்டினமையனாகிய பிராமணனே! என்னவயவ மெல்
லாங்கண்டு சந்தேகமுக்கினை; இனி என்னுடையதோனீ விருப்பங்கொ
ண்டி புணருவாயென்று இரக்கின்றேன்; ஆதலால், தடைசொல்லாமல் து
யரமுன்ன காமிடாய்க்கெடுப்படி அணைவாயென்று வானீயொத்த கண்
களைபுடையவன் சொல்லலும், அந்தவார்த்தையைக்கேட்ட பிராமணன்
மனதில் துயரமுற்றுப் பானைகன்பொருந்திய கழுகம்போலும் கழுத்தினீ
புடையாய்கேளென்று பலமொழிகள் சொன்னான். ஏ - று. (௪௦)

வே று.

வேதமும்பலமேதருதூல்களும்
சூதிரன்சுலாபமுந்தாமுண்டந்தேஞ்...

சாதிபுத்தருமத்தையும்விட்டிப்
பாதகந்தருபண்பையிழைத்தேதம்.

(இ - புரை.) வேதங்களும் மற்றும் மேன்மைபொருந்திய புலசாஸ்திரங்களும் சொல்லுகின்ற நல்லகலைகள் முழுவதையும் உணர்ந்தோம். (இப்படிக்கொத்த தன்மையுள்ள நாம் இப்போது) குலாசாரத்தையுந் தருமநெறியையும்விட்டுப் பாவத்தைத் தரும்படியான இந்தசெய்கைகளைச் செய்தோம். எ - று. சாஸ்திரங்களாவன:—வேதார்த்தம் வைசேடிகம் பாட்டம் பிரபாகரம் பூருவமீமாஞ்சை உத்தரமீமாஞ்சை என்னும் ஆறுமாம். (௩௮)

உற்றதாதையரோடுமுணர்த்தேதம்
வெற்றிவேலிறைவஞ்சம்விளைப்பான்
சொற்றகைதவஞ்சுழந்தனமாகிய
நற்றவக்கொடிபான ணுகுற்றேதம்.

(இ - புரை.) (நாம் அரசனிடத்துக்குப்போனபோது அவன்சொன்னதை) நம்முடைய பிதாக்களுடன் சொல்லாமற்போனோம், கெடுதிநேரிமப்படி அரசன்சொன்ன வஞ்சனைக்குட்பட்டவர்களாய் நல்ல தவமுள்ள சேமந்தனியிடத்துக்குப் போனோம். எ - று. கைவதம்-வஞ்சன். (௩௯)

கைதவத்தைய நிந்துமக்கற்பினன்
செய்தவத்திற்சிவனோடுமையென
வையமற்றங்கருச்சனைசெய்தலிற்
றையலித்துயர்தன்னொடுசார்த்தனம்.

(இ - புரை.) கற்பினையுடைய அந்தசேமந்தனி நம்முடைய வஞ்சகத்தை அறிந்தும் அவள்தவத்தினால் பார்வதியும் பரமசிவனுமாக நம்மைப் பாலித்து உண்மையாகப்பிசித்ததினால், பெண்ணே! இந்தத்துயரத்துடன் வந்தோம். எ - று. (௪௦)

புன்மைநெஞ்சிற்பொறியறுபாதக
வன்மைவஞ்சகவருவதெண்ணாமலே
நன்மையோர்க்குநவைகளியுற்றிடுந்
தன்மைதங்களுக்கேவந்துசாருமால்.

(இ - புரை.) அற்பநெஞ்சினையுடைய அறிவற்ற கடுமனதுள்ள வஞ்சகர்கள் மேல் தமக்குவருவதையெண்ணாமல் பெரியோர்களுக்குக்குச் செய்புல் குற்றமானது தங்களுக்கேவந்து சாரும். எ - று. பொறி-அறிவு. (௪௧)

ஆதலாலிவ்விடரையருந்தவ
மாதவத்தினின்மாத்ருவமார்த்திடாப்

போதுநின்னைப்புணர்வதுதிண்ணமென்
ரேதினான்மறுத்தான்பின்னுமோதினான்.

(இ - புரை) ஆகையால், இப்போது நமக்குநேரிட்ட இத்தன்பத்தை அரியதவத்தினால் நீந்திக்கொள்ளுவோம்; அங்ஙனம் மாற்றக்கூடாதபோது நிச்சயமாக உன்னைப் புணருகிறேனென்று சொன்னான். அதனைக்கேட்ட அவன் விகாரத்தாற்றிக்கொடும் பின்னுங் கூறுகிறான். எ - று. (சஉ)

வேழமின்பிடிபோலும்விளங்கிழா
யாழிநோர்மணங்குலக்கேற்பதோ
சூழியானையமன்னர்தொழிலென்றான்
மாமையான்விழிமாதாமிதுசெய்தான்.

(இ - புரை.) பிடியானையினைப் போன்ற பெண்ணே! காந்தருவவிவாகம் நம்முடைய குலத்துக்கேற்றதோ? அது முகபடாமணிந்த யானைகளை யுடைய அரசர்க்குரிய தொழிலாயிற்றே என்றான். அவனப்படிச்சொல்லியும் பொன்மானிப்போன்ற கண்களையுடைய அம்மாதுபின்னரும் இதனைச் செய்தான். எ - று. யாழிநோர்மணம்-காந்தர்வமணம். இதுதலைவனும் தலைவியும் தனித்தவிடத்திற் றுமாகக்கலத்தல்! மாமைய-பொன். (சஉ)

காமபாணங்கலக்கருத்தழிந்
தாமதல்லவிதென்பதறிவுறள்
வாமமுன்கைவலிவினிற்பற்றியே
தூமமென்குழேரூயந்திடர்நீங்கினான்.

(இ - புரை.) காமபாணமானது கலக்குவதினாலே இதுசெய்வது இது விலக்குவதென்பது உணராமற் கருத்தழிந்தவளாய், அவனுடைய அழகிய முன்கையைப்பற்றி இழுத்துப் பலாத்காரமாகப்புணர்ந்து தனது காமத் துன்பம் நீங்கினான். எ - று. (சச)

வன்பிலன்னவள்புல்லவுமைந்தனு
மின்பமுற்றிலனின்னதுற்றேறுதுவான்
முன்பயந்தநந்தாதையர்முன்சென்று
துன்பமுற்றதொடர்பையுணர்த்துவான்.

(இ - புரை.) அவன் இவ்வாறு பலாத்காரமாகப் புணர்ச்சிசெய்யவே அவனின்புழுமூலம் துன்பங்கொண்டு சொல்லுகிறான். முன்னம் நம்பிநு வரையும்பெற்ற பிதாக்களித்திற்போய்த் துன்பமடைந்த இவ்ந்தச் சங்கதி யைச் சொல்லுதற்கு. எ - று. (சக)

வருதியென்னெடுமென்றுவழிக்கொளா
வரிதின்னிடையீந்தியதன்னகர்
பரிதியன்னதன்னுதைதன்பான்மரீஇச்
சுருதினால்வல்லதோன்றல்சொன்னானேரோ.

(இ - புரை.) பெண்ணே ! என்னுடன்வருவாயென்று நடந்து அநிய
மார்க்கத்தைக் கடந்துபோய் விசாலமுள்ள நகரத்தையடைந்து, குரியினா
ப்போன்ற தன் தகப்பனிடத்திற்சேர்ந்து, வேதமுணர்ந்த அந்தப்பிரா
மண்சிறுவன் சொல்லுகிறான். எ - று. (சக)

நஞ்சையொத்தவிதர்ப்பத்திறைநவில்
வஞ்சகத்துருவஞ்சமரீயதும்
பஞ்சினிற்றிகழ்சீறடிப்பாவைகண்
உஞ்சலித்தலிலாயிழையானதும்.

(இ - புரை.) விஷத்தையொத்த விதர்ப்பதேசத்து அரசன்சொல்லிய
வஞ்சகத்தினால் வஞ்சவேஷங்கொண்டு தாங்கள் சென்றதையும், சீமந்தனி
தங்களைக்கண்டு பூசைசெய்தலினால் தன்னுணைவன் பெண்ணானதும். எ - று.
பஞ்சினியிற்றிகழ்சீறடிப்பாவை-செம்பஞ்சக்குழம்புடன் விளங்கும் பாதத்
தையுடைய சீமந்தனி. (சஎ)

அழுதுகூறினன்னவையாவையும்
பழுதிலாதவன்னுதையப்பாவையார்
தொழுகுலத்தவன்னுதைக்குச்சொல்லு
முழுதுங்கேட்டவன்மொய்ம்பொடுசீறியே.

(இ - புரை.) அழுதுகொண்டிசொன்னான், அவன்சொன்னதையெல்
லாம் குற்றமில்லாத தந்தைகேட்டுப் பெண்ணுருவான பிராமணனுடைய
தகப்பனிடத்திற்போய்ச்சொன்னான். அந்தச்சங்கதியெல்லாங் கேட்டவன்
மிகுந்த கோபங்கொண்டு. எ - று. (சஅ)

காய்ந்தவெஞ்சினமோடுகனன்றெழா
வாய்ந்தசின்னையனல்லவைசெய்திடும்
வேந்தன்முன்னர்விரைந்துசென்றேறமைந்தன்
போந்தவாறும்புகுந்ததுமோதியே.

(இ - புரை.) வெதும்பிய வெவ்வியசினத்துடன் மனங்கொதித்தெழு
ந்து ஆய்ந்த சித்தத்தையுடைய அப்பிராமணன் தகாத காரியத்தைச்செய்த
அரசனிடத்துக்குப்போன முறைமையும் அதன்பின்னேரிட்ட முறைமை
யினையுஞ்சொல்லி. எ - று. (சக)

வேறு.

ஆதிலரகும்பொருள்விரும்பினரடைந்தா
லீதலதுவன்றிரிதியில்லையகல்வீரென்
ரோதலிவையன்றியுலோபகபடத்தான்
மாதுயருழப்பவிடன் மன்னவவழக்கோ.

(இ - புரை.) அரசனே ! இரப்பவர்கள் பொருளைவிரும்பி உன்னிடம் வந்தால், கொடுக்கவேண்டும்; அல்லது என்னிடத்தில் பொருளில்லையென்று சொல்லவேண்டும்; இவ்விரண்டு செய்கையுடில்லாமல் நீ உலோபத்தன்மையுள்ள கபடத்தினால் இரப்பவர்கள் மிகுந்த துயரத்தையடைய விடுதல் மன்னவர்கள் முறைமையே. எ - று.

(இ௦)

நசன்விரதத்தினையியற்றும்டவன்பா
னீசர்புரிதிமைசெரிநீதுயருருமே
மாசின் மறையோதியமகற்கிதுவினைத்தாய்
சீசிரினை மன்னவாரசிரிக்கவகைகொண்டாய்.

(இ - புரை.) சிவ்விரதம் அனுஷ்டிப்பவனிடத்தில் நீசர்செய்கின்ற பாபச்செய்கையைச் செய்வித்த நீ துன்பம் அடையாமல், குற்றமற்ற வேதங்களை யோதியுணர்ந்த எண்புத்திரனுக்கு இப்படிக்கொத்த தீமையை உண்டாக்கினை சீசீ யென்று அரசர்கள் உண்ணக்கண்டால் சிரிக்கும்படி வசை தேடிக்கொண்டாய். எ - று.

(இ௧)

புத்திரனில்லாதவர்கள்பொன்னுலகெய்தாரென்
றித்தகையபுத்திரனையின் றினிநமக்கே
புத்தமவரும்பதமுமுண்டென மதித்தேதன்
சித்தமுமழித்துநரகச்சிறையிலிட்டாய்.

(இ - புரை.) புத்திரபாக்யமில்லாதார் சுவர்க்கலோகத்தை யடையார்களென்று கல்விகேள்விகளாற் பெருமையுடைய இந்தப்புத்திரனை நரம்பெற்று இனிநமக்கே அரியதாகிய நல்லபதமும் உண்டென்று மதித்துக்கொண்டிருந்தேன். என்னுடைய எண்ணத்தைக்கெடுத்து நரகமாகிய சிறையிலிடத்தி லிட்டனையே. எ - று.

(இ௨)

மைந்தன் மணநல்லணிகள் கண்டுமகிழ்வெய்து
மிந்தவிழியாலிவன திவ்வுருவுகாண
முந்தைவினையோலி துமுடித்ததுகொலென்னைச்
சிந்தையலமந்தலநிமீட்டுமுரைசெய்தான்.

(இ-புரை.) புத்திரனுடைய நல்லமணக்கோலத்தைக்கண்டு மகிழ்ச்சியடையத்தக்க இக்கண்களால் இவனுடைய இந்தப்பெண்ணுருவைக் காணுதற்குப் பழையவினை இவ்வகை விளைந்ததோ? அல்லது நூற்பிறப்பிற்கெய்தவிதிநா னிப்படிமுடித்ததோ? என்று மனமானது சுழலும்படி அழுது மறுபடியுஞ் சொல்லுகின்றான். எ - று. (இட)

இவ்வுருவெடுத்திவனிருப்பவியினியானும்
அவ்வையுமனத்துயர்பொறுத்தலரிதம்மா
கவ்வையுடலத்திலுயிரித்தலைகழிப்பேம்
பவ்வவுலகத்தவர்பழிக்கவுணையென்றான்.

(இ - புரை.) இந்தப்பெண்ணுருவெடுத்து இவனிருப்பதினால் இனிநா னும் இவனுடையதாயு மனவியாகுலத்தைச் சகிப்பதரிதாகும். ஆதலினால் சமுத்திரஞ்முந்த இந்த வுலகத்திலுள்ளவர் உண்ணப்பழிக்கும்படி துன்பத்துக்கிடமாகிய சரீரத்திலிருக்கு முயிரை உணக்கெதிரிலே யொழித்து விடுகிறோமென்று சொன்னான். எ - று. அவ்வை-தாய், கவ்வை-துயர், பவ்வம்-சமுத்திரம். (இச)

சொல்லியமொழிக்கணல்செவித்தொனைவெதுப்ப
நல்லுரைகொடுக்கவறியானடுநடுங்கிச்
சல்லியமுதைப்பமருமங்கிருதரச்சாய்
வல்லியமெனப்புவினின்மன்னவன்னிமுந்தான்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு அந்தப்பிராமணன் சொல்லிய தீச்சொற்கள் தனது காதின்றொளையைச் சுடுதலினால் பிராமணனுக்கு நல்லவார்த்தை சொல்லத் தெரியாதவனாய் நடுக்கங்கொண்டு, முள்ளம்பன்றிகிழிக்க-மார்பு பிளந்துவிழுகின்ற புலியைப்போல அந்த ராசன் மண்ணில்விழுந்தான். எ - று. சல்லியம்-முட்பன்றி, வல்லியம்-புலி. (இடு)

வீழ்ந்தவன்மனத்தையிதுவெய்யசுடர்வேற்போற்
போழ்த்திடவெருக்கொடுபொருக்கெனவெழுந்தாங்
காழ்ந்தவிரதத்திருவுணற்புதம்வழுத்தாத்
தாழ்ந்தனன்முனித்தலைவர்தம்மொடிதுசொன்னான்.

(இ-புரை.) அப்படி விழுந்தவனுடைய மனதைப் பிராமணன் சொன்னவார்த்தையானது கொடியசுடர்வேற்போலப் பிளப்பதினால், அச்சங்கொண்டு விரைவில்எழுந்து முதிர்ந்தவிரதத்தையுடைய சீமந்தனியின் அற்புதமான செய்கையைப் புகழ்ந்து வணங்கி, முனிசகிரோஷ்டர்களுடன் இச்சேதியைச் சொல்லுகின்றான். எ - று. (இஊ)

கேட்டயலிருந்தமுனிவிரிஃதுகணமி
கூட்டமொருமூன்றுடையநம்பனைவழுத்தும்
வாட்டபிறவத்தினண்மதித்தபடிமாதாய்க்
காட்டியதுபாவமொருகட்டுரையுமுண்டோ.

(இ - புரை.) வந்தபிராமணன் சொல்லியதைக் கேட்டுக்கொண்டு என்னருகிலிருக்கும் முனிவர்களே ! நான் சொல்லுமிந்த மொழியைக்கேளுங்கள், திரிநேத்திரங்களுடைய பரமசிவனைத் துதிசெய்கின்ற தவறுதலில்லாத தவநெறியையுடைய சீமந்தனி தன்மனதில் பாவித்தபடி இந்தப் பிராமணன்மகன் பெண்ணுருவமானது என்பாவமேயல்லதுவேறுசொல்லொரு கட்டுரையுமுண்டோ. எ - று. (இள)

வந்தமறைமாணிபெறுவல்லுருவொழிப்பா
னெந்தவழிமாதவமியற்றிடுவன்யானீர்
அந்தவகையோதுகெனவாங்கரகரைப்பப்
பந்தமில்பரத்துவசமாமுனிபகர்ந்தான்.

(இ - புரை.) வேதங்களுணர்ந்த பிரமசாரியாகிய பிராமணச்சிறுவன் அடைந்த மாதூருவஞ்சையொழிக்க, நான் எந்த முறைமையினால் பெரிய தவத்தைச்செய்குவேன், நீங்கள் அந்த வகையைச் சொல்லுங்களென்று அரசன்சொல்ல, பாசங்களுயொழித்த பாரத்துவாசமுனிவர் சொல்லுகின்றார். எ - று. மாணி-பிரமசாரி. * (இஅ)

கண்ணுதல்கழற்றுணைகழுத்துறவழுத்தும்
புண்ணியர்தருக்கும்விரதத்தினதுபொற்பும்
விண்ணுலகினிற்பழவிரிஞ்சன்முதேற்றான்
மண்ணுலகினிற்சிறியமாடர்கொறேறவார்.

(இ-புரை.) பரமசிவனுடைய உபயதிருவடிகளுஞ் சித்தத்திற் பொருந்தும்படித் துதிசெய்யத்தக்க புண்ணியர்களுடைய களிப்புக்கொள்ளும் விரதத்தின் பெருமையைப் பழமையான பிரமன் முதலாகிய தேவர்களும் அறியமாட்டார்களென்றால், இம்மண்ணுலகிலிருக்கு மாணிடர்களோ அறியத்தக்கவர்கள். எ - று. (இக)

வேறு.

எப்பாதகஞ்செய்துபினெப்பரிசுற்றினோருஞ்
செப்பாறிளங்கொங்கைமேனான் மணியீசன்றேவி
துப்பார்மலர்ச்சேவடிபோற்றித்துதிப்பராயிற்
றப்பாமலெய்குங்கதிமேதணந்துபோமால்.

(இ - புரை.) எவ்விதமானபாதகங்களைச் செய்து பின்புளந்தத்தன்மையை அடைந்தவர்களும் செப்புபோலும் திருத்தனங்களையுடைய மனோன்மணியாரான அம்பிகையாருடைய பவளம்போலும் திருவடிகளைத் துணு செய்வார்களானால், தவறுபடாமல் ஐல்லகதி திஷ்டைக்கப்பெறுவர், தீமையும் நீங்கிவிடும். எ - று. (க0)

வெங்காரிருள்பாணுவினங்கவொதுங்குமாபோற்
கொங்கார்குழற்பார்வதியேழுலகுங்கொடுத்தான்
மங்காதவன்பின்வழிபட்டவர் தங்கண்மாட்டித்
தங்காதுதீமையிதற்கேமறைசான்றுவேந்தே.

(இ - புரை.) சூரியன் உதயமானால் மிகுந்த கருமைநிறமுள்ள இருள் நீங்கிவிடுதல்போலப் பதினாளுலோகங்களையுமின்ற இயற்கையான வாசனைபுள்ள அளகத்தையுடைய பார்வதிதேவியாரைக் கெடுத்தவல்லாத அன்பு பூசைசெய்தவர்களிடத்தில் யாதொரு பொல்லாங்குந் தங்காது. அரசனே! இதற்கே வேதஞ்சாஸ்தியாயிருக்கின்றது. எ - று. கொங்கு-வாசனை.

ஆதாதுன்பமனக்கோட்டமகற்றிஞானக்
காணார்குழலம்மையைநாடிக்கருத்தின்வைத்துப்
பானுளிரவினிம்மந்திரம்பற்றியோதி
நானுவிதமாம்வழிபாடுநயந்துசெய்வாய்.

(இ - புரை.) அரசனே! தேய்பூசை யித்தன்மையுடைய தாதலால், நீங்காத துன்பமுள்ள மனதிற்பற்றியிருக்குங் காம முதலாகிய குற்றங்களை நீக்கி, ஞானமாகிய வாசனைதங்கிய அளகபாரத்தையுடைய உமையம்மையைப் பாவனைசெய்து, சித்தத்திலவைத்துப் பாதிராத்திரிப் பொழுதில் இந்த மந்திரத்தை இடைவிடாது உச்சரித்துப் பவவிதமானபூசையும் அன்புடன் செய்வாயாக. எ - று. (கஉ)

என்னமுனிவனுமைமந்திரமீதென்றீந்து
நன்னாயகிதன்றிருக்கோயிலினுமவைகிப்
பொன்றாரமார்பபுரிபூசையென்னலோடுங்
கொன்னுமவேலானிமவான்மகள்கோயில்புக்கான்.

(இ - புரை.) பாரத்தவாசமுனிவ ரிவ்வாறுசொல்லி உமையும்மைமந்திரத்தையும் உபதேசித்துப் பொன்றாமணிந்த மார்பனே! பார்வதிதேவியாருடைய ஆலயத்திற்போயிருந்து நாடோறும்பூசையென்று சொல்லவும், அந்த வலிபெற்ற வேற்படையினை யுடைய அரசன் பார்வதியார் கோயிலிற்போனான். எ - று. கொன்-வலிமை. (கங)

பொறியைந்துமாற்றிப்புலனும்மவையோடுபோக்கி
நெறியின்றிசந்தைநிருபனருட்டொண்டபூண்டு

சேமத்தனிபாவலின்.

சுருதி

மறியொன்றுசெய்கைவரதன் நிருத்தேதவிபூசை
பிறிதன் நிக்கங்குலொருமூன்றவண்பேணலோடும்.

(இ - புரை.) ஐம்பொறிமாற்றி அவற்றுடன் ஐம்புலன்களைப் பொழி
த்து நன்னெறியினின்ற சிந்தையையுடைய அரசன் வரம்பெறுதற் கேது
வான் அடிமைத்திறம்பூண்டு; மானேந்திய் திருக்கரமுள்ளபரமசிவனுடைய
சிறந்த தேவியாராகிய உமாதேவியூசையினை யாதொரு குறைவு:வில்லாமல்
அந்தஆலயத்தில் மூன்றுநாள் செய்யவும். எ - று. மறி-மான். (சுச)

அற்றைப்படுகங்குலின் ம்மைபுமுண்மகிழ்ந்து
கொற்றச்சுடர்வேலிறைவன்முனங்கோடி கோடி
கற்றைக்கதிர்வெண்மதிபோனிமுன்மேனிகாட்டப்
பொற்றைத்திருக்கோயிலுணின் றும்புறம்புவந்தாள்.

(இ - புரை.) அந்தமூன்றுநாளிரவில் பார்வதியார் திருவுள்ளமகிழ்ந்து
அவ்வரசனுக்கெதிரில் நிறைந்தவெண்கதிரையுடைய அரசுத்தங்கோடி சந்தி
ரர்கன்போல ஒளிலிளங்கும் திருமேனியோடு தரிசனங்கொடுக்கப் பொன்
மலைபோன்ற திருக்கோயிலின் புறத்துவந்தாள். எ - று. பொற்றை-மலை.

வந்தானைவணங்கிவழுத்தியமன்னர்மன்னன்
முந்தாகுலந்தீர்த்தனமென்றுமுன்னிநின்ற
னந்தாவிளக்கேயன்பர்கணயந்தபொன்னே
சிந்தாமணியேசிறியேன்றுயர்தீர்த்தியென்றான்.

(இ - புரை.) அந்தவரசன் தனக்குத் தரிசனங்கொடுத்த பார்வதிதே
வியைத்தொழுது நம்முடைய துயரத்தீர்த்தோமென்பதாக எண்ணங்கொ
ண்டு நின்று, கெடாத ரத்தினதிபமே! பரமசிவனுடைய இடப்பாகத்தை
விரும்பியதாயே! அடியார்க்குச் சிந்தாமணி போன்றவளே! எளியேனு
டைய துயரத்தைத் தீர்த்தருளென்றான். எ - று. (சுச)

அன்புற்றிரக்குமரசேயினியஞ்சனெஞ்சி
னீன்புற்றதேதுபுகலாயென்றிறைவிகேட்பத்
துன்பற்றவிந்தமறையோன்சிறுதோன்றல்வேட
முன்பிறந்திகழவருளென்றனமூரிலேவோலான்.

(இ - புரை.) இவ்வாறு வரங்கேட்பவனைநோக்கி அன்புடையவனாய்த்
துதிசெய்கின்ற அரசனே! இனி பயப்படாதே உன் மனதிலுண்டான
விரும்பம் யாதென்று பார்வதிதேவியார் கேட்க; வலியவேற்படையை
புடைய மன்னவன் னுன்பம் அடைந்திருக்கும் இந்தப் பிராமணிய பிள்ளை

ககக

பிரமோத்தரகாண்டம்.

யானவன் முன்போல ஆணும்வரு அடையும்படித் தாயே ! அருள் செய்
யென்று விண்ணப்பம்பண்ணினான். எ - று. (சுஎ)

பருவத்தொருகோடிதவத்துளம்பற்றினாலும்
நிருபற்கிறைகேளெனதன்பர்நினைந்தபான்மை
யொருவர்க்குமெம்மீசர்தமக்குமொழிக்கலாமோ
தருகுற்றனம்வேறுளகேளெனத்தையல்சொன்னான்.

(இ - புரை.) அரசனே ! கேட்பாயாக; ஒருசோடிவருஷம் தவத்தில்
மனதைவைத்தாலும் என்னன்பர்கள் நினைத்ததன்மையை எம்மிறைவருக்
கும் மற்றயாவருக்கும் ஒழிக்கமுடியுமோ? ஆதலால், வேறே வரங்கேள்
தருகிறோம் என்று பார்வதிதேவியார் சொல்லியருளினார். எ - று. (சுஅ)

நல்லாயிவன் மைந்தனையின்நிறவையுறும்
லில்லாள்வயிற்றின்னுமோர்மைந்தனையீதியென்று
சொல்லாமுன்றந்தனமென்றுரைசொல்லிக்கேகால
வில்லார்நுதலாளி துமீட்டும்விளம்பலுற்றான்.

(இ - புரை.) தாயே ! இவன் புத்திரரின்றித் துன்பப்படாமல் இவன்
மனைவி வயிற்றினிடமாக இன்னுமொரு புத்திரனை அருள் செய்யென்று
அரசன் விண்ணப்பஞ் செய்வதற்குமுன் அப்படியே கிருபை செய்கிறே
மென்று சொல்லி, அழகிய வில்லையொத்த நெற்றியையுடைய பார்வதி
தேவியார் மறுபடியும் இந்தவார்த்தை யருளியசெய்கின்றார். எ - று. (சுஆ)

மயிலொத்தசாமவதிகன்னையிம்மைந்தனுக்கே
பயில்வுற்றவேதவிதியேமணம்பண்ணுவிப்பாய்
வெயிலொத்தவேலாயெனச்சொல்லிவிரைவிகேனகிக்
குயிலொத்தமென்சொல்லுமையாடிருக்கேகாயில்புக்காள்.

(இ - புரை.) வெயில்போலும் காந்திபரப்பும் வேலினையுடைய அரசு
சனே ! மயிலையொத்தசாமவையுடைய சாமவதியென்னு மிந்தமாதிரினை வழ
ங்கப்படுகின்ற வேதவிதிப்படி இந்தப் பிராமணப்பிள்ளைக்கே விவாகஞ்
செய்விக்கக்கடவைஎன்று சொல்லி, குயில்போலும் வசனங்களை யுடைய
பார்வதிதேவியார்விரைத் திருக்கோயிலுக்கெழுந்தருளினார். எ - று. (சுஆ)

வெங்கோபயானிறன்மன்னன்வியந்துசாலப்
பொங்கோதேவலைப்புவிபோற்றிப்பூவைதன்னை
சங்கோதனிம்மறைமாணிதனக்குநல்கிக்
கொங்கோதியோடுமனைவாழ்க்கைகுறித்துவாழ்த்தான்.

சீமந்தனிபாவனை.

கச்சுள்

(இ - புரை.) இவ்வாறு சொல்லிய பார்வதிதேவியாருடைய திருவாக்
கைக்கேட்ட வெவ்விய யானைப்படையினையுடைய அவ்வரசன் மிகவும் சந்
தோஷித்து, மிகவும் பொங்குகின்ற கடல்வளைந்த இவ்வுலகத்தி லுள்ளவர்
கள் வாழ்த்தவும் சங்கநாதம்செய்யவும் சாமவதி யென்பவளைப் பிரமசாரி
யாகிய பிராமணனுக்கு லிவாகஞ்செய்வித்துத் தன் மனைவியினுடன் இல்
லறம் வழுவாமல் வாழ்ந்தான். எ - று. (எக)

துயருற்றதாதைமனையாளொடுசோகநீங்கி
மயர்வற்றகேள்விமகப்பேற்றினிதூழிவாழ்ந்தான்
அயர்வுற்றமன்னன் மீகிழுவோங்கியனந்தகாலம்
உயர்வுற்றசெங்கோலினிதோச்சிபுலகையாண்டான்.

(இ - புரை.) அதன்பின்பு தன் புத்திரனைக்குறித்துத் துன்பம் அடை
ந்த தகப்பனாகிய பிராமணனும் அவன்மனைவியும் துயர்மீங்கி, மயக்க நில்
லாத கேள்வியையுடைய புத்திரனைப்பெற்று செங்காலம் இனிதாக வாழ்
ந்தார்கள். சோர்வுற்ற அரசன் டிருந்த மகிழ்ச்சிநொண்டி மேன்மைநங்கிய
செங்கோலினிதாகச் செலுத்தி அனந்தநகரம் உலகத்தை யாண்டான்.
எ - று. மயர்வு-மயக்கம். (எஉ)

மாயாதஞானவரதனடிவாழ்த்துமவர்
கேயாதனவுமுளவோவென்றியம்மியேத்தித்
தேயாதசைவநெறிச்சூதன்றெரிந்துகூற
ஓயாதுவாழ்த்துமுனிவோர்கெஞ்சவகைபூத்தார.

(இ - புரை.) நிலைபெற்ற ஞானசொருபராகிய பரமசிவனுடைய திரு
வடிகளைத் துதிசெய்யும் அடிபார்களுக்குக் கிடையாத பொருள்களுமுண்
டோஎன்றுசொல்லித் துதித்து அழிவுபடாத சைவசமய நெறியையுடைய
சூதமுனிவர் தெரிந்துசொல்ல, அதைக்கேட்ட நைமிசாரணிய முனிவர்
கள் இடைவிடாமல் வாழ்த்தி மனமகிழ்ந்தார்கள். எ - று. (எட)

ஒன்பதாவது சீமந்தனிபாவனைசெய்த அத்தியாயம் முற்றியது.

ஆக திருவிருத்தம் இஃது.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்தாவது

சிவயோகிமகிமையுரைத்த அத்தியாயம்

சீர்பெறுசித்திரவேள்விமுனித்தவர் தீவினையற்றிடரீள்
கார்விடமுற்றணியானகளத்திறைகாலன்வெருக்கொளவே
பாரினுதைத்தவர் தானைவழுத்தியபான்மையர்பெற்றவெலாஞ்
சோர்வறவுத்தமகூறுகெனக்கதைக்குதனுரைத்தனனே.

(இ - புறா.) சீர்பொருந்திய சிறந்த யாகஞ்செய்யும் தவசிகளாகிய
முனிவர்கள் குதமுனிவரைவணங்கி, உத்தமரே! எங்கள் தீவினையெல்லாம்
லாம் நீர்க்கும்படி மிக்க கருநிறத்தங்கிய விஷபானஞ்செய்து அழகு பெற்ற
கண்டத்தையுடைய இறையவரும் யமன் பயங்கொண்டி பூமியில் விழும்படி
யுதைத்தவருமாகிய பரமசிவனுடைய திருவடிகளைத் தூதிசெய்த அன்பினே
யுடையவர்கள் அடைந்த பேறுகளையெல்லாம் சோர்வில்லாமல் அருளிச்
செய்யவேண்டிமென்ன; அந்தச் சிவசரித்திரத்தைச் சூதமுனிவர் உரைப்
பாராயினார். எ - று. (க)

நாதனுருத்திரனாகியினித்திறன் ஞாலம்விதித்ததுவும்
மேதினியிற்சிறுமானிடர்முத்தியின்மேவமறைப்பொருளு
லோதியதத்துவரீதிவிகற்பமுமோகைகொள்பத்தர்கள்பால்
ஏதமில்லித்திரலீலைவிளத்ததும்யாவருரைக்கவலார்.

(இ - புறா.) நாதனாகிய ருத்திரமூர்த்தியானவர் ஆதியிலே இந்தச்சிற
ந்தவுலகத்தைச் சீருட்டித்த துவும், இவ்வுலகத்திலிருக்கும் சிறுமானிடர்கள்
மோகத்துற்பொருந்த வேதப்பொருளாகிய சாம்பவழர்த்தி வேதனால்
களிற் சொல்லிய தத்துவத்தியின்விகற்பமும், மகிழ்ச்சியுடைய அன்பர்க
ளிடத்தில்குற்றில்லாத வினோதமான திருவிளையாடல்செய்ததும், யாவர்
தெரிந்து சொல்லத்தக்கவர்கள். எ - று. (உ)

ஆயினுமெற்குவியாதனுரைத்தமையாதரவத்துடனே
மேயமுனித்தலைவார்கள்செவிப்புலன்மேவவுரைக்குவனாற்
றாயனவிக்கதைபாவவனத்திரள்சூறைபடச்சுடவே
காயவனற்குகைபோல்வனவற்புதகாரணமுற்றிமொல்.

(இ - புரை.) முனிசிரேஷ்டர்களே! சிவசரித்திரம் அருமைபுள்ளதாயிருந்தாலும் லீயாசமுனிவர் எனக்குச் சொன்னவை உங்கள் காதுகளிற் பொருந்தும்படிச் சொல்லுகிறேன்; ஆய்மையதாகிய இந்தச் சிவசரித்திரம் வீரப்பமுன்னவர்களுடைய பாவமாகிய காகுகள் அழிபும்படித் தீய்த்துக் காயும் தீச்சிகைபோல்வனவாகும், அற்புதமுள்ள காரணங்களும் அமைந்திருக்கும். எ - று. (உ)

மந்தியினஞ்சொறிபொங்கரவந்தியின் மந்தரனென்றொருபேரந்தணன்முன் புளன்வண்கணகங்களானந்தமிருந்தமையாற் சந்தியும்வந்தியுஞ்செபமுங்குலதந்திரமும்பிறவுஞ்சிந்தைமறந்தியுங்குலமங்கையர்கொங்கைதின்மபுணர்வான்.

(இ - புரை.) வானரக்கூட்ட ிருந்துள்ள சோலைக்கும்ந்த அவந்திதேசத்தில் மந்தரனென்கிற பெயருள்ள ஒரு பிராமணன் முன்னிருந்தான்; அவனுக்கு வளப்பம்பொருந்திய திரவியங்கள் அனந்தமாக இருந்ததினால் சந்தியாவந்தனத்தையும் சிவார்ச்சனையையும் செபத்தையும் தன்குலத்துக்குரிய கருமங்களையும் மற்றுமுள்ளவைகளையும் மனதிலும் நினையாமல் மறந்து இழிவானசாதியிலுள்ள குலமாதரைத் தினந்தோறும் புணருவானாயினான். எ - று. (ச)

எக்குலமங்கையரெத்தொழினின் றவிழிப்பெனரென்றுணர்வான்மைக்கண்மடந்தையருற்றனரென்றமகிழ்ச்சியினங்கவர்பாற்றய்க்குமழிம்பதமட்டினறுந்தசைதொப்பிகள்கண்டவெலாமொக்கவிருந்துகளிப்பினருந்தியுளத்தின் மகிழ்ந்திவான்.

(இ - புரை.) இவர்கள் எந்தச்சாதிமாதரோ எவ்விதத் தொழில் செய்கின்ற இழிவுள்ளவர்களோ என்று ஆராய்ந்து பாராதவனாய், மையணிந்த கண்களையுடைய மாதர்கள் கிடைத்தார்களென்கிறமகிழ்ச்சியினால்; அவர்களிடத்தில் உண்ணுதற்குரிய அன்னமும் அளவிலாத் மாமிசமும் பலவிதமானவற்றும் இவ்விதமாகக் கண்ணினுற் பார்த்தவைகளையெல்லாம் அம்மாதர்களுடனிருந்து களிப்புடனுண்டு, தன்னுள்ளத்தின் மகிழ்ச்சியடைவான். எ - று. தொப்பி-கள். (இ)

கங்கையிளங்கொடிபிங்கலையென்றமடந்தையுடன் புணராவங்கவளங்குங்கும்கொங்கைமுயங்கியழிந்தவசம்பெறலாஸிங்கிதுளன்செயலன்றி துபுன்செயலென்பதுளங்கருதான் கங்குலுநண்பகதுங்களிகொண்டகலந்துமயங்குதுவான்.

(இ-புரை.) மங்கைப் பருவமுள்ளவளாயிளங்கொடிபோன்ற பிங்கலைப்பென்கிற பெயரைமுடைய மாதுடன்சேர்ந்து, அவளுடைய குங்கும மணிக்